

Kat Kemp.

37525

Mag. St. Dr.

P

20 kop.

Крѣпко Тимотеи
аутор

Feol. fol 7022.

Teolog.

1622

177

177

1885. T. 35.

OBSERWA ZYCIA REGULARNEGO.

Śmierci Dobrey, y Szczęśliwey wieczności

REGUŁA SERAFICZNA

TRZECIEGO ZAKONU

S. O. FRANCISZKA

Świeckich Braci, y Siostr Pokutujących Tercy-
arzow, y Tercyarek w Domach własnych w
osobności mieszkających w życiu świec-
kim Konwersow, y konwersek,

Na Zakonne, y stateczne Przykazań Boskich
zachowanie, na pomnożenie zasług, y mi-
łosiernych uczynkow, y przykładne SS.
Pańskich tegoż Zakonu naśladowanie.

OD NAYWYZZSZYCH PAPIEZOW
MIKOŁAJA IV. Y PAWŁA III.

PODANA, Y POTWIERDZONA.

*Dla informacyi, y zbawicznego pożytku
Przyimującym Sukienkę, y czyniącym Profesję.*

PRZEZ OYCOW

REGUŁY S. O. FRANCISZKA

Obserwantow Prowincyi Mało Polskiej
Za pozwoleniem Zwierzchności Duchowney

W Y D A N A.

R O K U 1772.

W Krakowie w Drukarni Kazi: Jakowskiego Typo:

Na Herbowny Zafzczyt NOWINY
 Jaśnie Wielmożnych Hrabiów
 PRZEREBSKICH.

Miecz Dobyty NOWINY, gotowy do boiu,
 A że oraz spuszczony, znakiem iest Pokoiu.
 Z tad że iest obosieczny, z obu stron obstaw,
 Przy Wierze broni Krola, y Oyczyfte Prawa.
 Ma Tron z Przerebskich Honor, Oyczyzna Obrone
 Gdy adoruie NOGA Herbowna Korone.

37.525 I

LIBRARY
 NA
 BELLON

NA OYCZYSTE KLEYNOTY Z KOLLIGOVANYCH DOMOW.

I.

Jak piękne Jmion Domow, y Ozdob złączenie,
Tam gdzie *Fastrzbiec Krzyżem* daie poświęcenie
Dzielność z sponam zmacnia, y *Podkową* wznieca
Gdy *Krzyżem* błogosławi, Honorem przyświeca
Dom *Święcickich* Jmieniem Bogu poświęcony,
Wierze, Prawom, Oyczyźnie iest poprzyśiężony
Z *Krzyża Święcickich* przyznać, że Święci zостаiają
Od Krzyża obrołę, w Domu Świętność mają.

II.

Gdzie *Leliwa* obiania Polskich Domow Nieba,
Dofyć Jasności z niego, Swiatła niepotrzeba.
Bliżko w Domu *Przegrębickich* *Leliwa* ozdoba,
Ze iak na Niebie Gwiazdy, iasnieią Osoba.
Jasne *Wodzickich* Jmię w tych ozdobach w Niebie.
Wydaie Cnot Jasność sam *Leliwa* z siebie.

III.

Krwia *Rupniewskich*, nie wodą *Drużyna* się pieni,
Czystych pereł, złota wydaie promieni.
W *Drużynie* iak w czerwonym Morzu ze *Krwią* woda
Gdzie z pokrewnionych Domow spływaiąca zgoda
Złotych *Paktolow* ze *Krwią* tu Rzeki w padaiają,
Cnotę, Honor, Fortunę, elementa mają.

IV.

IV.

Co w *Naleczy* związało sam Niebo zgoła,
 Nikt związku *Matachowskie* rozwiązać niezdola
 W nim mocno uwinione s Koronne Prawa;
 Tak s prawa Trybunałowia k Sadow poprawa.
Naleczy związek czyni z Ojczyzną przymierze,
 Ze Krześa, y Buławy zwizkiem załug bierze.

V.

Michałowskich Fajenczyk iet Kleynot tak drogi,
 Który zPrzodkow zaszczyt two Oczyste progi
Klucz złoty Michałowskich załżonym zyskiem,
 Do Skarbu, y Korony Podskirbstwa nazwiskiem.
 TrzyKrzyże w złotym *Kluczu* Honorow powtorzą
 Koronnych Skarbow, y Niebo otworzą.

VI.

Skurkowski TrzyKopie, że w Krzyż wraz złożone
 Wierze, Prawom, Wolność. znać że zprzysiężone
 Cnot, y odważnych czynow, Pobożność, y Wiarą
 Jest dawna *Feliczukow*, z Antenatow Miara.
Herbowne Saryuszow, w Domu Kozłorogi,
 Niedopuszczą przystąpić nieprzyiaciół wprogi.

JASNIE WIELMOZNEMU
Jego Mosci Panu STANISŁAWOWI
Świętego Państwa Rzymskiego
HRABIEMU NA PRZERĘBIE

PRZERĘBSKIEMU.

STAROSCIE PERYOSŁAWSKIEMU.

Panu, y Dobrodzieiowi.

Y JASNIE WIELMOZNEY,

IET MOSCI PANI,

JOZEFIE z ŚWIĘCICKICH

PRZERĘBSKIEY.

STAROSCINIE PERYOSŁAWSKIEY.

Pani, y Dobrodzieyce.

T Roista przyzwoitości okoliczność iest skutecznym powodem do wykonania przedsięwziętych zamysłów moich, że obserwę Reguły Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA od pięciu przestych wieków zadawnianą, pod Herbownym NOWINĄ Publicznemu prezentując okus nowym ponawiam wydaniem, pod Obronę Oczystego Miecza, y złotą Nogę ZŁOTOGOLENCZYKA.

A

klg.

Klęczącym pobożności znakiem, y zaszczytem Prze-
świętne go Domu Twego składam, godnie, y przy-
stojnie *Źmieniowi* Twojemu poświęcam. JASNIE
WIELMOŻNY MOSCI HRABIO, STAROSTO,
PANIE, Y DOBRÓDZIEIU. Troiaka ważnego
zdania wyznaię, y oświadczam rekognicyą, że z
pewney od potocznych Krytyk, y Cenzur obrony, y
Poważney *Źmienia* Twego Protekcyi; Z starożytney
Domu PRZERĘBSKICH od Dawnych Antenatów,
Bogoboynych Naddziadów powziętey Pobożności,
Dziedzicznej Cnoty, y przykładności twoiey, y z
nieśkończoney Zakonu Serafickiego obligacyi nale-
ży, żebym Tercyarstką Książkę do Zakonney, Du-
cowney, y zbawienney Obserwy, z pod cienia Dru-
karskiej prasy na widok wychodzącą, Świętnością
Splendorow Domu twego oświecił, y szacownym
Twoim zaszczycił *Źmieniem*, przy obronnym Mie-
czu Herbowne go NOWINY pod Pańską złożył O-
piekę, y Promocyą. Gdy niegruntowne zostają
wszelkie Regularności, y postanowienia, które nie-
rektyfikują uczynność, y przodkująca nie reguluje
przykładność; Y cnotliwe Akcye, dostateczne za-
myśły bez powodującej Ręki, Opiekującej Promo-
cyi nienabierają Doskonałości, y skutku pożądaney
nieodbierają szczęśliwości. Ta zaś jest Oczyste-
go PRZERĘBSKICH Miecza sława, y potęga, przy-
którym nienaruszona całość Praw, życie, y szcze-
ście Ojczyzny zostawało, y bezpieczna była Wiara,
Wolność, y Korona, że Wspaniałością *Źmienia*,
y nieprzełamaną Dzielnością wsparty, sztykowne
Hetmańskich Buław sporządzał Ordynacye, nieprzy-
ciężne w pień odciął natarczywości. Y Tercyańską
całość Regularney Obserwy od przeciwnych Cenzur
obroni, y obwarunie, y w ustawnym porządku be-
spiecznie

śpiecznie, y zupełnie utrzyma. Ta jest ZŁOTO-
GOLENCZYKA Zbroyney Nogi władza, zaszczyt,
y powaga, że Pogańskie Hydry depce, y dobytym
NOWINOW Mieczem znoszy, więc, y zepsowa-
nych wieków, y obyczajów nieporządku Regularną
życia, śmierci, y wieczności obserwę naprawi,
wyboczne z tych wykrokw postępkę zgładzi, lub
wyprostuie. Zaczyn niezaszkodzą postronne Cen-
zury, których ponosić na świecie nie nowina, gdy
pod Herbowym NOWINĄ stawa, y Powaga Zmie-
nia HRABIOW PRZERĘBSKICH Tercyańską Se-
raficznę Regulę Obserwę po całej Polsce ro-
zniesie, Regularność z odnowieniem życia w ozię-
błych sercach wznieci, w zbudzonych gorliwości
Chwały Boskiej pomnażać będzie.

Powtore zwazam, y z powinną poważam obserwę
starożytność Domu HRABIOW PRZERĘBSKICH,
którą z oryginalney zacności Staropolski Miecz Ro-
dowitego NOWINY od Krola BOLESŁAWA Roku
1121. nadany, wydaie, że Różmistr NOWINA w
Batalii Ruskiej pod Haliczem Krola zranionego
salwując, Mieczem utraconym mężnie obronił. (a)

Tym wiekniystym NOWINY, albo ZŁOTO-
GOLENCZYKA Herbem BOGNA S. STANISŁA-
WA Biskupa Matka zaszczycona, ktorego staro-
żytności, y wiekopomney sławy dowodem, Godno-
ści Zmienia HRABIOW PRZERĘBSKICH, y
zadawnioney w Domu Pobożności powodem iest
Pierwszy NOWINOW Genearcha F. W. JAN NA
PRZERĘBIE PRZERĘBSKI Kasztelan Sieradz-
ki, który Męstwem, y powagą, Darow natury, y Cnot
wyborem niezatartą wrodzoney bogobojności zo-
stawił sławę, przez Dwóch Synow, y Siedm Corek
(a) Bielki Fol. 82. Okolski Tom. 2. Fol. 281.

zbiór przeznaczonych Imion Familii, y przednich
Domow sprowadził. **J. W. WINCENTY PRZE-**
RĘBSKI Syn jego. Podkanclerzy Koronny, Bi-
skup Przemyński, potym Kuliawski, gorliwy Wiary
S. Zelant, y Obrońca, którego wiekniſtą Kościoła,
y Oyczyzny przystęge setne wieki ſławią. Także
J. O. JAN HRABIA PRZERĘBSKI Xiążę Primas
y Arcybiskup Gnieźnieński, w przod Biskup
Chełmski, y Podkanclerzy Koronny, Wielkich
Cnot, y Kwalitet yw Prłat, który za Krola **AUGU-**
STA I. powtornie za **ZYGMUNTA AUGUSTA**
do **FERDYNANDA** Cesarza, y do **JULIUSZA III.**
Papieża w intereſſach Hiſzpańskich, Węgierſkich,
y Pruſkich ſkuteczne legacje wykonał. **J. W.**
WINCENTY HRABIA PRZERĘBSKI Kaſzte-
lan Rozpierski, Staroſta Opoczyński. Praw Oy-
czyſtych Warunek, Oyczyzny Filar, którego umyſtu
wſpaniałość, w Prawie biegłość, w radzie prze-
żorność, Oyczyzny miłość, ku Monarchom wierność,
y powolność wiekopomnym ieſt zaleceniem. Nieza-
pomnę wieczney pamięci godnych **JANA, JAKUBA,**
STANISŁAWA PRZERĘBSKICH Kaſztelanow
Sieradzkich z których **STANISŁAW** Dziedzic
na Pławnie, Zorawiu, Skrzydłowie &c. Z KO-
NIECPOLSKĄ. Siedmiu Synow, iak ſiedm Kolumn
Kościoła, y Oyczyzny wyſtawił, y pięć Corek w za-
cnych Domach wypoſażył. Jeden z Siedmiu **MA-**
XYMILIAN, HRABIA PRZERĘBSKI Staroſta
Piotrkowski, Kaſztelan Zawichocki, potym Sie-
radzki, Referendarz Koronny, na publicznych
Seymach Mowca, na Trybunałach Deputat, y Sę-
dzia, radą, y rozumu wyborem od wiekow zaleco-
ny, za wielu ſtanie. Gabinetu Krolowey **KONSTAN-**
CYI ZYGMUNTA III. y Krolowey **CECYLII**
WŁA.

WŁADYSŁAWA IV. Prefekt, Konfyliarz, y
Nagwyższy Stanow Minister, Woiewoda Łęczyc
ki, przytym Starosta Wiśki, Sniatynski, Mościc
ki, Medycki, Łęczycki &c. imo voto zaślubio
ną miał Xieźniczke OSTROROCKĄ, z ktorey JZA
BELLA WARSZYCKA Woiewodzina Mazowiec
ka. zdo Xieźniczkę ZASŁAWSKĄ. 3tió MOCHI
ŁANKĘ Woiewodziankę Wołowską zacney, y zna
czney przysposobił Domowi Kolligacyi. Syn Jego
PIOTR HRABIA PRZERĘBSKI Opoka na wspar
cie Domu, w młodych latach doskonały Kawaler,
Fmieniem, y urzędem wielkich cnot GENERAL.
Drugi Syn KAROL, ZYGMUNT HRABIA PRZE
RĘBSKI Woiewoda Sieradzki zaślubiony z ANNA
POTOCKĄ STANISŁAWA POTOCKIEGO Wo
iewody Krakowskiego Hetmana W. Koronnego
Corką, ktory Cudowney MATKI BOSKIEY w Czę
stochowie tak sobie szacował, y uskarbił łaskę, że
kosztownym pierścieniem Dom PRZERĘBSKICH
zaślubując, prezent bez szacunku, wielkością, y
walem w nieoszacowanym Dyamencie ofiarował,
y ostatnią wolą odkazał. Z Siedmiu Rodzonych
Braci, ANDRZEY HRABIA PRZERĘBSKI, Ka
nonik Gnieźniński, y Krakowski, Sekretarz
Koronny podpisał unią Xieństw Zatorskich, y Oświę
cimskich do Korony. BRYKCYUSZ HRABIA
PRZERĘBSKI Pifarz Ziemi Sieradzki, ktorego
powodem, y rzędem Trybunały Koronne ułożone.
STANISŁAW HRABIA PRZERĘBSKI Kafztelan
Wieluński, Starosta Opoczyński, y Radoszycki,
ktory trzy razy na Sejm Koronny, Poselskie z
przezorną, y dosadną wymową, y łagodnością, y
Trybunalskie sprawiedliwą radą, y ucaleniem Praw
odprawował Funkcye. Nieprzywodzę Prześwie
tnego

tego NOWINY Domu sławnych Niebu, y Świątem
Antenatów, wiernych Ojczyzny Synów HRABIOW
PRZERĘBSKICH, z których SAMUEL Kasztelan
Łęczycki, Marszałek Trybunału. WACŁAW
Podkanclerzy Koronny. MIKOŁAJ Kasztelan
Sandecki. KRZYSTOF Choraży Sieradzki Pułko-
wnik Woysk Koronnych. ADAM Kanonik Ka-
mienicki, KAROL, ZYGMUNT, PIOTR, WIN-
CENTY, ŚWIĘTOSŁAW, ANDRZEY, WŁA-
DYSŁAW, JAN, MATEUSZ, MIKOŁAJ NA PRZE-
RĘBIE PRZERĘBSCY, z powierzony sobie od
Woiewodztwa powagi, y władzy, Elekcyą miłego Kro-
la WŁADYSŁAWA IV. wiernym zdaniem utrzy-
mali, y podpisałi.

Niezapomnę wieczystey pamięci godnych, bliższych
Antenatów, z pozostałych Czynów wziętych, y pa-
miętnych, których potomne wieki z pamięci, y ser-
cem zgłuzować niemogą. Nieustanie sława Imienia,
y Domu NOWINOW w J.W. MIKOŁAJU NA PRZE-
RĘBIE HRABIU PRZERĘBSKIM, Kasztelanie
Sandeckim, Staroście Taszyckim Pradziadu
twoim, który z Xiężną z DRUZOW WIERUSKĄ
Prababką twoją złączony, stał się Ojczyzny Ojcem,
prawdziwym Praw, y Swobod Ojczyźnych obrońcą,
y Statystą Koronnym. Zostawił nieśmiertelną sławę,
y pamiątkę J.W. STEFAN NA PRZERĘBIE PRZE-
RĘBSKI Kasztelan Konarski Sieradzki, Staro-
sta Szydłowski, y Pierzechniki do dziś dnia nieo-
plakany Dziad Twój, który lustrując Włoskie,
Francuskie, y Niemieckie Kraje pod słodkim, y
szczęśliwym Krola JANA III. Panowaniem w
Woynie, y w pokoju pomyślną radą, ku Rządzącemu
Monarsze wiernością, Senatorckie zasiadał Krze-
sła; Marszałka Urząd piastując, doskonały zosta-
wił

wił przykład, z jaką bojaźnią Boską, y wierną pil-
nością każdy Sędzia powierzona Funkcyą odpra-
wiać powinien. Który do Rodowitych ozdób przez
zaślubioną sobie HELENĘ Z GRANOWA WO-
DZICZKĄ z Ćmienia, y Cnotę zącą Babkę twoię
Dziedziczną w Domu pobożność, powagę, y Mo-
drość osadził, w Herbownym LELIWIE niewyga-
słą Niebieskich Splendorów Świętość w Dom spro-
wadził, że Światu, y Niebu zaśnieć nieprzestanie.
Świętey ANNIE w własnych Dobrach pod Dąbrową
z wspaniałym lustrem, y kosztem w Kaplicy fundo-
wanej sobie, y Sukcessorom Dom wieczności, y w
Serafickich Sercach wdzięczności założył. Utrzy-
mał Honor, y sławę Antenatów, y Wielkich w Oy-
czyźnie zasług zostawił zadatki J. W. JAN NA
PRZERĘBIE HRABIA PRZERĘBSKI, Kasztelan
Spicimierski, Starosta Peryostawski &c. nieod-
żałowany Ociec twoy w Dożywotnią przyiaźń za-
ręczony z J. W. MARYANNĄ RUPNIEWSKĄ
Godney DRUZYTOW Familii, kochaną Matką
twoją, wrodzone Cnoty, szacowne Łask Boskich per-
ły Herbownym DRUZYNĄ płynące, w Prześwietnym
Domu pomnażał, że w pożytecznych radach szcze-
rością, niepodeyżraną ludzkością, nieodmowną do
usług Ojczyzny gotowością, gorącą w ratowaniu
nędznych miłością, Ćmienia szacunek, powagę, y
wziętość w Senacie pozyskał. Zważać J. W. ANTO-
NINĘ z MAŁACHOWSKICH imô votô PRZE-
RĘBSKĄ, teraz SOŁTYKOWĄ Woiewodziną Łę-
czycką Ćmienia ozdobę, Domu Pandore, y wierną
Głową Koronę, w ktorej Cnot, y rozumu Wybor,
przyniotów szacunek, w Herbownym NAŁĘCZY
związku Łask Boskich zbior powziąć należy. Po-
znać że Godney Matki J. W. X. ADAM HRABIA

NA

NA PRZERĘBIE PRZERĘBSKI Kanonik Katedra-
lny Krakowski, Kułtosz Koronny, Opat Ję-
drzeiowski wzor, y lustr Przodków swoich, które-
go doświadczoney wierności Oyczyzna pod straż,
y opiekę skarby Koronne zwierza; Zważył, y uznał
J. O. XIAŻĘ KAIETAN SOŁTYK Biskup Kra-
kowski, przeżorną iego roztropność, że Auditor-
skich Sądów Zadwornych rozsądzenie poważnemu
zdanu iego powierzył W Cieniach Zakonnych
WW, PP. Wizytek z Domu PRZERĘBSKICH wie-
czna Boga iasnieie ozdoba: Wydaia okazałą za-
cność, y obszerną stawę Domu PRZERĘBSKICH
Xiążęce, y Senatorskie Pierwszych ozłob Koron-
nych, y z Kolligowanych Domow Jmiona, RADZI-
WIŁOW, OSTROROGOW, ZASŁAWSKICH, HER-
BURTOW, WISNIOWIECKICH, LUBOMIER-
SKICH, MOCHŁOW, Hrabiow TARNOW-
SKICH, TĘCZYNSKICH, OSSOLINSKICH,
SZEMBEKOW, KONIECPOLSKICH, MORSTY-
NOW, POTOCKICH, WODZICKICH, RUPNIE-
WSKICH, MAŁACHOWSKICH, SOŁTYKOW,
MICHAŁOWSKICH, SWIĘCICKICH, ŻŁOTNIC-
KICH, BYSTRZANOWSKICH, KORYCINSKICH,
ROZRAZEWSKICH, MISZKOWSKICH, KOMO-
ROWSKICH, LUBINSKICH, ROSTKOWSKICH,
WARSZYCKICH, WIERUSKICH, WĘZYKOW,
DZIERZANOWSKICH, KRASINSKICH, WYLE-
ZYNSKICH, RADONSKICH, KAWECKICH, BU-
KOWSKICH, BĘDOWSKICH, CZARNOCKICH,
ROGAŁINSKICH, STRUMIŁOW, TRĘPKOW,
PSARSKICH, BORKOWSKICH, GOMOLINSKICH
CHWAŁIBOGOW, REIOW, KARCZEWSKICH,
STAROŻĘCKICH, BYKOWSKICH, KARWICKICH,
BRODECKICH, GOSTKOWSKICH, TĘGOBOR-
SKICH,

SKICH, MODRZEIOWSKICH, KOTKOWSKICH,
KONARSKICH, RZEWUSKICH, DUNINOW, GIE-
BUŁTOWSKICH, SUCHECKICH, GRABKOW-
SKICH, których szczupłej karty brzegi nieo-
bęgna, y dostojnie wyliczyć niewystarczą. Czyni
zaszczytu Aukcyę per Maritalia fædera z J. W.
JOZEFĄ z SWIĘCICKICH PRZERĘBSKĄ Sta-
rościanką Cieszkowską złączone Hrabior PRZE-
RĘBSKICH Domem, iakby rownym wiekiem stwo-
rzone SWIĘCICKICH Zmiej. Piękną Zmion parę
BOG na ozdobę w iednym połączył Domu, iak stoń-
ce z Xiężycem na iednym osadził Niebie. Staro-
żytność Domu SWIĘCICKICH JASTRZĘBCZY-
KOW Charagiew LECHA Xiążęcia przy Orle Pol-
skim iednego z Dwunastu Woiewodow z Rodowi-
tym JASTRZĘBCA zaszczytem wyraża, Podkowa
z Krzyżem od BOLESŁAWA Chabrego przydana,
z kąd starożytny Kleynot JASTRZĘBCA BOLE-
SZYC nazwany, którym WOYCIECH II. Xiążę
Primas, Arcybiskup Gnieźniński Jastrzębczyk.
MIKOŁAY SWIĘCICKI Biskup Kiiowski; SWIĘ-
TOSŁAW SWIĘCICKI Biskup Poznański. STA-
NISŁAW JACEK SWIĘCICKI, Biskup Chełmski;
MICHAŁ SWIĘCICKI Kasztelan Krakowski; Sa-
mych Biskupow JASTRZĘBCZYKOW liczyć 26.
Woiewodow, y Kasztelanow 40. Marszałkow, Kan-
clerzow, Podkanclerzych Koronnych 52. Na trzy-
sta Domow różnego Zmienia, y Dziedzicznych
Dobr, iednego Herbu rozrodzeni SWIĘCICCY Część
świata Polskiego poświęcili, (b)

Przydaie sławy, y Ozdoby Z. W. FLORYAN z
Swięcice, z Krępa Turza SWIĘCICKI Podkomo-
rzy Sieradzki. Z. W. Pani Starościny Peryo-
(b) Niesiecki Tom. 2. Dunęzewski.

Kawkię

oślawskiej, zacny Pradziad, w Batałiach przeciw
Porcie Otomańskiej za Króla JANA III. waleczny
Dowódca, w Obozie Męstwem, y odwagą, na Try-
bunatach Marszałkującą pomysłną radą, w legacy-
ach do Porty, y pogranicznych Kraiów Stateczną
dla Ojczyzny wiernością, y pewną Wiary, y Wol-
ności stawał Obroną; Który przez ZUZANNĘ ZIE-
LINSKĄ Godną Prababkę Dożywośnie zaręczoną,
Wielkich Imion, y Domów przyłączył ozdoby.
Dodaie Świętości z Imienia, y Krwi Datności
J. W. FELICYAN SWIĘCICKI, Sędzia Grodzki
Piotrkowski szacowny Dziad, który przez ANNĘ
ZABORSKĄ zącą Babkę, Ośm beatitudines od
Boga wyiedział, gdy ośm Synów na podporę, y oz-
dobę Ojczyzny zostawił, który na Urzędach Sąd-
owych, y Marszałkowskich szczególną przy Prawie
gorliwością, użyteczną radą, niezawodną ku Kro-
lom wiernością obstał, gdy wiele razy na wal-
nych Sejmach o ualenie Praw w głos się domawiał.

Godzien szacunku J. W. JACEK z SWIĘCICE
SWIĘCICKI Starosta Cieszkowski nieoszacowa-
ny Ociec, y Syndyk Generalny Konwentu Wolskie-
go, przy Dożywośnim Związku SALOMEI MI-
CHAŁOWSKIEY Chorążanki, y Sędzianki Kra-
kowskiej nieodżałowaney Matki, Herbownym Klu-
czem w Domu swoim Skarb Łask Boskich otworzył.
W Cnotach Doskonały, w radzie roztropny, w przy-
jaźni powołny, którego wierność, y przykładność,
zdrowe, y rozsądne zdania szacował Tron Króla
AUGUSTA III. W Oczysztych radach przeżorność,
bez powagi przystępność, bez ukrzywdzenia datność,
bez naruszenia stateczność zachwała Ojczyzna;
w tym nad insze Cnoty chwalebny, że zwrodzoney
Dobroci nikomu szkodzić niechce, ani może, z ką-
przy-

przyjaźń w Ojczyźnie, y wziętość u Królów, po-
myślność w Domu sporządził. Zdobiał zacną Fa-
milią Godni Strzyliowie; J.W. ANDRZEY SWIĘ-
CICKI Sędzia Ziemski Radomski, Kommissarz
Skarbowy Koronny. Którego wspaniały Obrot,
szacowna w poważnych radach roztropność, w o-
byczaiach doskonałość zaleca, y Tron Królewski
poważa, że zmiłości Ojczyzny na wytrzymałe bar-
ki przytrudnych Spraw Urzędy przyimuie, y obro-
nę Praw utrzymuie. Małżeńskim kontraktem Sta-
rożytnie SKURKOWSKICH SARYUSZOW przyłą-
czył Imię, że w Godnych Synach w W. Sędzią Grod-
kim Radomskim, y w potomnych Sukcessorach nie
zawodną otrzymuie pociechę. Przyczyniaią Ho-
noru Rodzeni Bracia W. JOZEF SWIĘCICKI Bur-
grabia Krakowski; W. WOYCIECH SWIĘCICKI
Cześnik Braclawski. W. SEBASTYAN SWIĘ-
CICKI Skarbnik Bełski, Syndyk Wołki Apostol-
ski. W. MARCELLI SWIĘCICKI Stolnik Braclaw-
ski. W. MACIEY SWIĘCICKI Woynki Sieradzki
których Imię, y Godność więcej zawiera w sobie,
niż słowa wyrazić mogą. Przymnażają Świętości
Imienia, y Domu zaszczytu Rodzone CIOTKI. W.
KRYSTYNA z SWIĘCICKICH ZARĘBINA Ło-
wczyna Bełska. y W. KUNEGUNDA z SWIĘCIC-
KICH BIERZYNSKA Podczaszyzna Chęcińska.
Przybywa sława znacznych związków, y zacnych
Imion z Domem SWIĘCICKICH złączonych; ZIE-
LINSKICH, ZABORSKICH, MICHAŁOWSKICH,
MAŁACHOWSKICH, ŻŁOTNICKICH, SOŁTY-
KOW, SKORKOWSKICH, ZARĘBOW, BIERZYN-
SKICH, ZAIACKOWSKICH, STARCZEWSKICH
MADALINSKICH, MAKOLSKICH, MEKARSKICH
LIBISZEWSKICH, TROJANOWSKICH, MORA-

WIC-

WICKICH, WEZYKOW, MOSSAKOWSKICH,
ROGOZINSKICH, BYSTRZANOWSKICH, MŁO-
DZIANOWSKICH, REJOW, SIERAKOWSKICH,
TWARDOWSKICH, NOSKOWSKICH, KARNIEW-
SKICH, GRUDZINSKICH, WĄSOWSKICH, OT-
FINOWSKICH, SIEMINSKICH, RUSOCKICH.
Z wieluniezliczonych więcej zaszczytu, y sławy
Dom PRZEREBSKICH nabywa, która iak złana
z Przodków, y z kolligowanych Domów rozszerzona,
iak Cnota, y zasługą Imienia PRZEREBSKICH,
nabyta, sława W STANISŁAWIE. że co w innych
Parentelach ozdoby, y Honoru Fortuna udzielić mo-
gła, to wszystko Błogosławiąca Ręka Boska w Domu
PRZEREBSKICH zgromadziła, w którym Dziedzic-
zne Urzędy, Biskupie Infanty, Senatorskie krzesła,
Xiążęce Purpury, Marszałkowskie łaski. Hetmańskie
Butawy władną, y rządzą; z tąd Boskiej Benedyk-
cyi rozszerzenie że w Domu NOWINOW grunto-
wna Wiary, y natężona Chwały Boskiej gorliwość,
Ojczyznę wspierająca wierność, rzetelności iśto-
za, szczeroci okazalosc, doświadczona stateczność,
skromność, y pobożność rezyduje, co w innych dla
prożney ostentacyi, Honoru, y ambicyi utraciła,
rozrutność, to Dobroczynney Ręki PRZEREBSKICH
pobożna zebrala Datność. Twoia J.W. DOBRODZIE-
IUwrodzona łaskawosc, rozumna w nawkach biegłość
przykładna zabawa, z przyjemnością powaga, przy-
jaźni zachowanie, godnych poszanowanie, wszystkich
Serce zniewala, y życliwe umysły do Ciebie obraca;
Przetoż sobie z Imienia, y zacności Domu, zworu,
y wyboru Cnot, Obserwy Reguły Dyrekcyi, y Oyczy-
stych rządów władza, y powaga przysłoi.

POTRZECIE przyznaję, że z obowiązku
Seraficznej wdzięczności należy, żebym Ob-
serwę

serwe Reguły Trzeciego Zakonu, iako powinny upominek, y dowod obligacyi Zakonney Twojemu Konsekrowanemu Imieniu. Zaczynam Dobroczyenne taske twóje służy tu w Klar wydać, abym w sercach, y pamięci wszystkich Czytelników Dobroczyinna przychylnosc twoje ogłosił, y nie tylko z dawnych wieków zaszczyconego HRABIOW PRZERĘBSKICH Imie zalecił, ale y Dobroczyenne taske wystawił, Wiadome światu, y Niebu, PRZERĘBSKICH Domu niemyślę Dobroczyinnosci, fundusze, Kościołom struktury, ubogich Kłasztorow żywnosci, których Seraficzny Zakon Fundatorow swoich przyznaje, y Protektorow służy. Niech czytelnicy potomne wieki, niech przyjął pociąg, y Honorow, których z szczerym, y wdzięcznym sercem życzę, niech S.O. FRANCISZEK przez złożone na Krzyż z CHRYSTUSEM ręce błogostawi, y Boskiej zupełnie przyrzeka Benedykcyi, Cnoty Twoje należące pomnaża Dostojnoscia, nieśmiertelna w potomne wieki sława, y wieczna w Niebie nadgrodzi Korona. Przyjmij łaskawie na dowod przyzwolitosci, y powinney wdzięczności Seraficzny upominek, y należące Imienia, y Godności twojej Obserwe. A że niegodne, y ubogie Seraficzne usługi w łaskawey służy akceptacyi, z najwyższym uszanowaniem, y powinna rekognicya, oświadczam nieustanna wdzięczność, y wiekopomną zapisuję życziwosc, y obligacya.

JASNIE WIELMOŻNEGO
PANA Y DOBRODZIEIA,

Najniższy, y niegodny sługa, Obowiązany przed
Bogiem Exorator

X. T. K. M., O. Z. S. O. F.

FACUL.

FACULTAS & APPROBATIO A. R. P. MINISTRI PROVINCIALIS.

Cum opusculum, quod inscribitur: *Obserwa żywa Coia Regularnego Cz.* ad commodum, & spiritualem fructum Tertiū Ordinis S. Patris FRANCISCI per A. R. P. Timotheum Kaffka S. Theologiæ Lectorem Jubilatum, compositum à duobus Theologis Provinciæ per Nos specialiter ad hoc deputatis revisum, & approbatum sit; idcirco tenore præsentium impertimur Facultatem, ut servatis servandis prælo tradi, & in lucem eddi possit. *Datt. in Conv. Nostro Cust. Crac. ad S. Bernard.* Die 18. Julii. Annò Dni. 1771.

Fr. Alexander Małyński Minister Provincialis
APPROBATIO DIOECESANA

Librum Cui Titulus: *OBSERWA &c.* diligenter, & attentè perlegi, & siquidem nihil continet Sanctæ Fidei Catholicæ Romanæ, ac Christianis moribus adversum; ut in lucem publicam prodire possit, censeo. *Datt. in Collegio Majori Uniwers. Crac.* Die 28. Mensis Aug: Annò Dni. 1771.

M. Josephus Aloysius Putanowicz S.T.Dr. Eccl. Coll. SS. OO. Præpos. Pároch. in Opatowiec Curatus, Librorum per Diocesim Cracov: Ordinarius
Censor mmp.

J M P R I M A T U R

M. Jacobus Marciszowski U.J.D. & Prof: Canon: Cath: Crac: Consist. Generalis, Surrogatus Judex, Univers: Rector, Libr: Censor
mmp.

Crac. Die 30. Aug. A. D. 1771.

NAYMILSZYM w CHRYSTUSIE
BRACIOM Y SIOSTROM
TRZECIEGO ZAKONU
O. S. FRANCISZKA.
Zdrowia, y wszelkiego od BOGA
Błogosławieństwa.

Obserwę życia Regularnego, śmierci dobrej, y wieczności szczęśliwej, to jest: Książkę Zakonną, Duchowną, y zbawienną na trzy części albo książeczki podzieloną, y wraz złączoną, według potrzeby, y rek wizycyi, pospolitej, y prywatnej dewocyi, osobnej, y sposobnej aplikacyi każdego. w której Reguła Trzeciego Zakonu z informacją, z wykładem, explikacją obligacyi, y z Duchowną instrukcją do Regularnej Obserwancyi jest wyraźnie wydana, Wam do czytania, zażywania, y zachowania przypisać, rekomendować y oskarżać Prowincya Nasza Mała polska Zakonu Reguły Serafickiej Obserwantów. Naymilszy w Chrystusie Bracia, y siostry Trzeciego Zakonu S.O. FRANCISZKA! Jakoby obserwacja Regularności życia jest każdemu żyjącemu potrzebna, która nie inszego nie jest, tylko preskrypcya, czyli opisanie Reguł do porządku spraw, y akcyi od P. Boga przykazanych, y do zbawienia pożytecznych. Jak w doczesnej Ekonomyi przezorność Gospodarska porządnie dysponuje interessa, reguluje sprawy, y w każdej akcji punktualność obserwuje. Tak w interesie Duchownym obserwacja życia Regularnego, y stanu Zakonnego jest zachowaniem Reguł, y instrukcyi zbawiennej, czego każdemu zachować, y czego wystrzegać

się, należy, zwrócić reflexyę co Bóg przykazał, y co
czynie zakazał. Nieprzeto Wam podać Regułę
do obserwy przykazań Boskich Seraficki S. O.
FRANCISZEK z racyi niewiadomości, y niezacho-
wania Praw Boskich, których Regule najpierwey
Bóg na Tablicach Mojżeszowych naznaczył, y wszy-
stkim bez excepcyi zachować przykazał. Zaczyn
dosyć doskonałe są nauki, y informacye wiary
katolickiey, y przykładne życia Waszego postępk
że od oświeczenia rozumu jest zawsze w paniegi, y
w obserwie obligacya Przykazań Boskich do kto-
rych zachowania każdy bez dystynkcyi obowi-
zany zostaje. Ale zicy okazyi S. O. FRANCI-
SZEK obserwę Praw Boskich w Regule naznacza,
przypomina, y przykazuje, większey od Synow y
Cerek swoich pretendując doskonałości, żeby ży-
cie Wasze było w Wierze katolickiey Regularnie
przykładne, y stateczne, nadzieia dobrej śmierci
bespieczna, Miłość P. Boga nierozdzielna, y nie-
zwyciężona z pewnym Duszey Waszey zbawieniem
Zicy trojakiey kondycyi trzech punktow obser-
wa potrzebna, pierwsza: żeby każdy prawdzi-
wą za grzechy swoje czynił pokutę, y statecznym
przedsięwzięciem obrazy Boskiey się wystrzegał.
Druga: żeby ćwicząc się w cnotach Świętych, mi-
łosierne uczynki pomnażał. Trzecia. żeby Mi-
łości P. Boga co raz większey nabywał. Na do-
stąpienie tych zbawiennych doskonałości, gdzie id-
zie o punkt, Honoru Boskiego, y obserwę Przykazań
Bżego, y o wieczne zbawienie Duszy Waszey napomi-
na Apostoł Paweł S. z bojaźnią zbawienie wasze
Iprawuyćie ad Phil: 2. Czytajćie z pilnością Re-
gule od Oycy S. FRANCISZA podaną, y obserwuyćie
ją, słuchayćie, y zważayćie słowa Jozuego w Roz-
dziale

dziale i U. 8 napisane. Niech nie odchodzi Książka Prawa tego z oczów waszych, ale będziecie ją rozważać weenie, y wnoey, a żebyście strzeżli, y zachowali wszystko, co w niej znaydziecie pisanego. Czytając, y obserwując staraycie się, żeby Każdy był w życiu doskonałym, przy śmierci bezpiecznym, y wiecznego Zbawienia pewnym; y tak Regularnie żyjąc, w pokutnych, y miłosiernych zaślugach obfitując, gdy CHRYSTUS OWE, y S. O. FRANCISZKA, y przykładne Świętych Pańskich tegoż Zakonu życie naśladować będziecie, jako prawdziwi Synowie, y Córki Serafskie.

W Pokoiach żyjąc znaydziecie pokoiu,
Wieczney ozdoby w Świętych Pańskich stroiu,
Szare Sukienki FRANCISZKA płaty
Zacmiał Złotogłow, y Pańskie szkarłaty.

Podźcie Błogosławieni osiągniecie Królestwo
zgotowane od założenia świata. Math. 25.

Ktorego po długoletnym życiu, przy nie
przebranym P. Boga Błogosławieństwie Wam
uprzeymie życzy,

Imieniem Prowincyi Małopolskiej
OO. Obserwantow Reguły S. O. F.

Uniżony y niegodny Bogomodlec
X. T. O. M. Z. O. S. F.

PRZED-

PRZEDMOWA

Do łaskawego Czytelnika

Regularna życia, śmierci, y wieczności Obserwa, to jest Książka Reguły Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA, którą tobie *Łaskawy Czytelniku* do zbudowania, czytania y zachowania podaę, nie jest pierwsza, ale zdawna z Włoskiej edycyi pierwey przetłomaczona, y przedrukowana, y nieraz od roznych Prowincyi zakonu S. O. FRANCISZKA do Druku wydanna. ani też jest nowa, y krytyce podlegająca, gdy wszelkie wątpliwości z wykładem, y explikacyą, y znależytą w niej informacyą rezolwowane, wszystkie zadania, y impostury przez konstyтуecye Papiełskie gruntownie są znieśione, skasowane, y zakazane, że o approbacyi Reguły, y postanowieniu Trzeciego Zakonu y wątpie niegodzi się, y nikt przeciwnie zadać, y przeszkodzić niemoże. Zaczyn nie do krytyczney cenzury podaie się tobie *Łaskawy Czytelniku* Regularność tey Książeczki, to jest Reguła Trzeciego zakonu, ale dla obserwy, y zachowania, którą jeżeli niemożesz, albo zachować niecheesz, y duchowney porady postanownych Reguł do zbawienia potrzebnych, zaniebdywasz, przynajmniej abyś znalazł pożytek Duszy twoiey, y skuteczney nauki doświadczanie, co dzieńie, z attencyą, y z uwagą czytaj, w pamięci, y w reflexyi lekcyą konferwuy, y prostym sercem zważay sposobność, y łatwość zachowania Reguły, bez wszelkiego grzechu obligacyi, y uznasz, że przy łasce P. Boga chcą-
cemu

temu nie ciężkiego, y trudnego być niemoże,
w Bogu nadzieia, że cię za pilnym czytaniem,
y uwagą Bog oświeci, y natknie łaską swoją,
przy powolnym, y uważnym czytaniu, y west-
chnieniu nawroci. Przytym rostrząśny przy
rosadney lekcyi złe zwyczaje, defekta, y nie-
doskonałości życia twego, uznasz że ie Regu-
larnością życia, y obserwą Przykazań Boskich
poprawić, y do wrębu, y porządku przyprowadzić
należy. Zeznasz także że ludzie na świecie
żyjący, lubo znający obligacya swoją, iednak
nie mając doskonałej instrukcyi, ani przestro-
gi duchowney, ani też Przełożonych nad sobą
przytomnych, potrzebuia Dyrektora, lub prze-
wodnika wdrodze światowey do obserw Regu-
ły zbawieniu pożytecznych, zaczyn przy-
znasz, y doznasz, że dla słateczney pokuty, y
odpuszczenia grzechow, dla śmierci bezpie-
czney, y pewnego Duszy zbawienia potrzebna
iest na świecie zakonna Regularnego życia
obserwa. Znaydziesz tę Książkę na trzy Czę-
ści podzieloną według rekwizycyi każdego,
do informacyi, y dewocyi iak osobną, tak do za-
chowania podobną y sposobną. *Wpierwszey Czę-
ści* Obserwy opisuie się informacya o trzech
Zakonach S. O. FRANCISZKA, y początek, za-
cność, y świątobliwość Trzeciego Zakonu. Re-
guła Braci, y siostr pokutujących tegoż Zakonu
iedna od MIKOŁAJA IV: druga od PAWŁA III.
Papieżow: odana, y potwierdzona, gdzie dokła-
daia się wyrazne Konstytucye Papiełskie, appro-
bacye, y obwarowanie Reguły, potym wykłady,
y Deklaracye Rozdziałow, kondycye, y obliga-
cye Reguły zebrane, y wyłożone. Rezolucye
kwestyi

kwestyi, y objaśnienia wątpliwości do obferwy
Reguły należące. Katechizm Nauki, y Wia-
ry katolickiey. Porządek Ceremonii obłocze-
nia, Benedykcyja sukienki, y paska, y Forma pro-
fessyi. Absolucya Generalna przy obłoczeniu,
y Professyi, y wgodzine śmierci. *Wdrugiey Czę-
ści* znayduią się Indulgencye, y Przywileie Trze-
ciego zakonu S. O. FRANCISZKA, kalendarz
Świątych, y Błogosławionych, y Katalog zna-
cznych, y zacnych Osob tegoż Zakonu. *Wtrze-
ciey Części* kładzie się obrządek, y zwyczajne
Nabożeństwa Tercyańskie, ranne y wieczorne
Modlitwy, Instrukcye, y przesłogi Duchowne,
Medytacye, y Rekolekcye, Akty, y affekta
wchorobie, y w skonaniu. Zaczynam czytać, y
uwazay *Łaskawy Czytelniku*, y skutecznie zaży-
way, y obferwuy tej Książki, y Reguły, prze-
strzegam wniczym nie wątpić, y upewniam, że
przy uważney rezolucyi, y zachowaniu Regu-
ły doznasz łaski Pana Boga, y dostąpisz pew-
nego zbawienia, którego życzę, y obferwy ży-
cia, śmierci y wieczności twojej zalecam, y
rekomenduję.

Obferwuy siebie, y niepatrz nikogo
Wfzarey Sukience być może chędogo.
Byle być w Niebie nieuwazay stroiu
Zyc może Święty w Krolewskim Pokoju.

PER-

PERSWAZYA DUCHOWNA

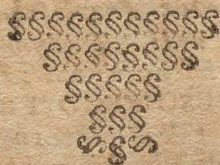
*Zprzekładem marności, y zbawieńnym do
pokuty przykładem, z uważnym zachęce-
niem, y wierszowym Dyskursem*

PRZEŁOZONA

O Jak rzecz wielce potrzebna Zbawieniu
Duszy rozumney, godnemu stworzeniu.
Żyć tak na świecie, by nieznac prozności
Zwazyć, y gardzić światowe marności.
Co wielce uznać każdemu pomoże,
Ze marna z gubić okazywać może.
Grunt pozbyć zbytkow, zaniechać swobody,
Y czekać wieczney od Boga nagrody.
Kształt, y uroda prętkim wiekiem minie
Roskosz, uciecha wszystko razem zginie.
Zniknie fortuna, ułtana honory,
Zpoehmurnym czasem zgasną y splendory.
Kto spodziewać się chce śmierci bezpiecznie,
Przykazy Boskie niech chowa statecznie.
Żyjąc na świecie w swym stanie społecznie
Może z Świętymi żyć Boga wiecznie.
Lub się pod grzechem nikt nie obliżnie
Dosc że Praw Boskich chętnie zachowuje.
Gdy się wystrzegać złego obiecuje
Bog za to dobro wieczne deklaruje.
Wszystko być może, strzec się przestąpienia

Punkt kużyje Bogu, dostąpić zbawienia
Nie, żal u świata być uposledzonym,
Iak zoſtać w Boſkim Reſpekcie wzgardzonym.
Ludziom ſwiatowym coż przez to zawadzi?
Ze który życie zbawienne prowadzi.
Nikt letko wazać, niemoże ſię ziawić
Ze innym gardząc, niechce duſze zbawić
Częſto na ſwiecie nie ieden wzgardzony,
Szezęście od Boga, ktoieſt nadgrodzony.
Honor poważny, lub Godność Wielmożna,
Coż gdy bez zaſług być w Niebie niemożna.
Rzecz zdoſwiadczenia, pewna, y dowodna
Ze żyjącemu śmierć ieſt nie zawodna,
Dotey każdemu ſpofobem podobnym
Trzeba gotowym, być w cnoty ozdoby.
Zeby każdego y w mieyſcu oſobnym
Wyroki Boſkie zaſtały ſpofobnym.
Śmierć nieſpodziana czaſu niezabawi
Tak niebeſpieczne twe życie wyiawi.
Nie znajdzie Duſzy do Nieba gotowej
Ani Ofoby w Sukience godowej.
Niżeli o drzwi śmierci twoje zawadzi
Niech do Pokuty Bog łaską ſprowadzi.
Ztań zakon ſwieckim na to ſtanowiony
Aby wnym żyjąc był każdy zbawiony.
Nad partyrowe, y bławatne kroie,
Przechodzi wſzytkie ſzara Barwa ſtroie.
Mieni ſię woczach pozor, y ozdoba
Staie ſzarzyzna axamytów proba.
Paſek, Sukienka w tym kolorze ſzarym
Ozdoba Duſzy ieſt młodym, y ſtarym.
Czyſtość, pokorę, cierpliwość to troie,

CHRYSTUS z Franciszkiem znaczą wraz'oboie,
Żyć, y umierać może tak bezpiecznie,
Kto chowa Boskie Przykazy statecznie.
Za sporządzone doczesne dostatki,
Dozna wtym zyciu wesołe ostatki.
Y za wgardzone światowe wygody,
Pewnie na wieczne dostanie się gody.
By pomógł twemu FRANCISZEK zbawieniu,
Naślady Jego lub wpodłym odzieniu.
Co Bog przykazał, obserwuy statecznie
Życie, y Honor nie minie cię wiecznie
Przyrzecz z Psalmista Bogu zachowanie
Więc nie przestapie twych Przykazań Panie.
Obserwować, y wystrzegac się będę od nieprawo-
ści mojej Psal. 17

(S)(+)(S)

CZĘŚC PIERWSZA

Obserwy Serafickiey Trzeciego Zakonu INFORMACYA

O Początku Institucyi Trzech Zakonow S. O. FRANCISZKA, y o pierwszym Zaczęciu, y postanowieniu Trzeciego Zakonu od Pokuty nazwanego.

Początek postanowienia trzech zakonow S. O. FRANCISZKA zaczął się z wyraźnego Rozkazu Boskiego, który odebrał Święty Patriarcha y Fundator Seraficki FRANCISZEK w Kościele Ałyskim S. Damiana Krzyżem rozciągniony na ziemi modląc się pałającym Duchem przed u Krzyżowanym Panem, gdzie użył te słowa: *Idź Franciszku naprawu Dom moj, który się wali, Zaczynam z Ordynansu, y natchnienia Boskiego wynalazł Naprawca Kościoła CHRYSIUSOWEGO FRANCISZEK S. o sobom wstanie tak klasztornym, iak Świeckim trzy drogi do Pokuty, w których trzy fundował zakony. Pierwszy Zakonnikow Braci Mniejszych zubogiego, y pokornego życia nazwanych, którzy zachowują pierwszą Regułę od Samego P. JEZUSA S. O. FRANCISZKOWI poddyktowaną, im zlecił najwyższe ubóstwo bez dobr doczesnych, y bez własności tak osobney, iak pospolitey, żeby cały Zakon nie miał na tym świecie oprócz Pana Boga, w nim iedyną tylko potrzeb swoich pokładał nadzieie. Początek tegoż Zakonu był w Roku 1210. w którym Regułę od CHRYSTU-*

OPOCZĄTKU POSTANOWIENIA

2

STUSA Pana S. O. FRANCISZKOWI daną na ten czas Papież INNOCENTYUSZ III słownym wyrokiem potwierdził, y potem w Roku 1223 HONORYUSZ III na piśmie swoim władzą Pasterską zmocnił, y konfirmował. Iuz za życia S. O. FRANCISZKA było kilka tysięcy Braci Mniewszych zachowujących te Regułę, których teraz na różne klasztory, y Prowincye podzielonych znajduje się Obserwantów, konwentuałów, Reformatów, Rekolektów, Kapucynów pod jedną Regułą, tylko ustawami Zakonu, y habitem, albo Dyspensą, y konstytucyą Papieską iak OO: Konwentuałów Dystryngwowanych.

Mędzy ktoremi iednak zaraz z poczatku pośmierci S. O. FRANCISZKA za powodem Brata *Eliaza* pierwszego Ministra Generalskiego zaczęła się rozność, y diwyzya Obserwancyi, zdawało się iednym, że niepodobna, aby bez żadnych dobr. mógł się utrzymać zakon, postarali się w Roku 1265. u KŁEMENSA IV Papieża o Dyspensę na Regułę, y wolne trzymania dobr, y odbierania dochodów, y brania pieniędzy, których Przywilejów, y Dyspensy Papieskiej S. BONAVENTURA na ten czas Minister Generalski zwiększą częścią zakoników gorliwych naśladowców Reguły S. O. FRANCISZKA nieprzyjął, az LEO X Papież w Roku 1517 na kapitule Generalskiej w Rzymie w Konwencie *Ara Caeli* nazwanym rozdzielił Zakon na dwie Części, zachowujących Regułę zebrał w iedno *Corpus* albo zgromadzenie, których nazwał Braci Mniewszych Obserwantów Regularney obserwancyi, z nich obranego Generała nazwać ka-

zał

zał *Ministrem* całego Zakonu S. FRANCISZKA, y iemu oddał starą pieczęć pierwszego Zakonu iako prawdziwemu Następcy S. O. FRANCISZKA. Braci zaś innych, którzy chcieli mieć dyspensę na Regułę zgromadził w drugie *Corpus*, i nazwał konwentuałów, że w konwentach dla rozności, y dyspensy oddzielonych każdy z nich jest *Filius sui Conventus* y z tego zgromadzenia obranego Generała nazwał *Magystrem Generalnym*, pozwalając Przywilejów, y dyspensy na Regułę do dobr, intrat, y dochodów doczesnych, y dystrykcyi, y relaxacyi habitu, oraz naznaczając innszą formę czynienia *Professyi*. Braci Mniejszych Regularney obserwancyi ziałmużny iedney zyiacych bez dobr, dochodów, y własności winnych krajach od S. O. FRANCISZKA nazywaia *Franciszkanów*, w Polsce zaś od założenia Kościoła w Krakowie pod Tytułem S. Bernardyna przy w prowadzeniu zakonu Obserwantów S. O. FRANCISZKA S. przez S. JANA KAPISTRANA nazywaia *Bernardynów*, nie ztąd że zakon jest S. BERNARDYNA, ale że Kościół pierwszy w Krakowie Zakonu OO: Obserwantów Reguły S. O. FRANCISZKA założony, y nazwany S. BERNARDYNA Wyznawcy, teyże obserwancyi prawdziwego Syna S. O. FRANCISZKA, do ktorego wprowadzeni byli Bracia Mniejsi. Od O. O. Obserwantów pochodzą Wielebni OO. *Reformaci* w Polskich, włoskich, & *Impery* krajach. OO. *Rekollekci*, *Alkantarystowie*, *Dyskalceanci*, *Reformelli*, *Koleżani* we włoszech, w Hiszpanyi, w *F*ancyi, w Portugalyi, w Aragonyi, w Indyach

bach y winnych kraiach, ktorzy wszyscy Oy-
cowie pod iednym zostaią Generałem z OO:
Obferwantami złączeni, iedno Corpus całego
Zakonu S. O. FRANCISZKA sprawują. Wie-
lebbni OO: *Kapucyni* od kaptura spieczastego na-
zwani, ktorzy tez samę Regułę S. O. FRAN-
CISZKA iako OO. obferwanci, y Reformaci do
litery bez relaxacyi y dyspenfy zachowują, y
należą do pierwszego Zakonu S. O. FRANCI-
SZKA, tylko przez przydane Zakonne ustawy,
y osobliwego Generała roznia się od OO: Ob-
ferwantow, y Reformatow.

Drugi Zakon S. FRANCISZKA nazywa się S. KLART
Zakonie Panien, y Wdow ubogich za klauzurą
Klasztorną żyjących pod drugą Regułą od S. O.
FRANCISZKA S. KLARZE pierwszey tegoż za-
konu Matce napisaną, od ktorey W. W. Pa-
nien *Klariszek* nazwanych iest w Krakowie
Klasztor S. JĘDRZEIA, y wiele innych kla-
sztorow w Polsce fundowanych, ktore nie
ktore dobra doczesne za dyspensą Reguły z
Fundacyi trzymac moga. Drugiego zakonu
S. KLARY iest S. Agnieszka Siostra iey rodzonej;
Błogość. *Kunegunda*, y *Salomea* krolowne Pol-
skie, S. *Katarzyna* Bononka, B. *Koleta*, y B. *Sera-
fina*, y wiele innych Panien Świętych w Re-
gistrze, y w katalogu wyrażonych. Ztegoż
Zakonu S. Klary pochodzą W. W. Panny Trze-
ciego Zakonu S. O. FRANCISZKA w Polsce
Bernardynki nazwane od S. ELZBIETY Krol-
wey Węgierskiey bez dobr doczesnych fundo-
wane, y za klauzurą zakonną żyjące, y roznia-
jące się Regułą od W. W. Panien *Klarysek*, iako się o-
nich

nich, w Trzecim zakonie opisać: Także od zakonu S. KLARY pochodzą WW. Panny Koletanki od S. KOLETY w uboſtwie S. O. FRANCISZKA bez dobr doczeſnych żyjące, Zakonice Niepokalanego Poczęcia N. MARYI Panny ktorych Błogoſł. *Beatrix*, y *Marya de Agreda* Fundatorka. *Annuncyarki* Cnot N. P. MARYI od Błog: JOANNEY Walezyi w Francyi, y winnych Kraiach Cefarſkich fundowane, na trzy ſluby Zakonne Profeſſyą czyniące, y za kłauzurą Kłaſztorna żyjące.

Trzeci Zakon Tercyarzow y Tercyarek pokutujących nazwany, fundował S. O. FRANCISZEK dla Oſob nie tylko kłaſztornych, ale y ſwieckich, w ſtanie Panienſkim, kawalerſkim, Małżeńſkim, y Wdowim na ſwiecie żyjących, ktorym podał ſpoſoby y Regułę do zachowania przykazań Boſkich, y Kościelnych, do czynienia pokuty, pobożnych, y miłoſiernych zaſług według ſtanu y kondycyi ſwoiey, y ſpoſobnoſci czaſu, żeby przy dyſtrakcyi, y intereſſach ſwiatowych, lub wpoſpolitoſci, albo woſobnoſci od okazji odalenia P. Bogu należycie ſłużyć mogli. Gdy albowiem Cudowny w Ciele ludzkim Serafin S. O. FRANCISZEK w Roku 1221. y po nawróceniu ſwoim w Roku czternaſtym, Zbawienia Duſz gorąco pragnął, ſtarał ſię uſilnie, żeby wſzyſkich do Pokuty nawrocił, y do zachowania Przykazań Boſkich przyprowadził, y ſzczerze pokutującym żywot wieczny u P. BOGA wyie-dnał, wiednym Kaſtella nazwanym *Carnerio* milcztery od *Aſſyza* położonym kazać zarliwie o wzgardzie ſwiata, y pokucie Świętey Kowmi

P. Boga. Nawróćcie się, y czynćcie Pokutę ze wszystkich nieprawości waszych, a nie będzie wam nieprawość na zgubę, odrzucicie od siebie wszystkie przestępstwa, y uczynicie sobie serce nowe, y ducha nowego, bo niechcę śmierci umierającego. mowi BOG. Ezechiel. C. 18. W. 30. Nawróćcie się do Pana BOGA waszego, bo dobrotliwy, y miłosierny jest, cierpliwy, y wielkiego miłosierdzia, łatwy do ubłagania. Radzi Duch S, przez Proroka Joel. c. 2. Przetoż według Pawła S. Ep. ad Tit. c. 2. W. 11. Pokazała się łaska P. BOGA Zbawiciela naszego wszystkim ludziom ucząca nas, abyśmy odrzucając nieprawości, y wszystkie pożądania, trzeźwo, y sprawiedliwie, y pobożnie żyli na tym świecie. Tak postępujcie (mowi Apostoł S.) abyście obfitowali więcej. I żądajcie coż nad rozkaz czynić, żeby w dobre uczynki lepiej postępować, y co raz bardziej przykazań Boskich zachować. Dokłada S. Chryzostom. Z gorącego Kazania S. O. FRANCISZKA, iakby z rozkazu Boskiego Królestwa, Państwa, y Miasta, rezolwując się światem gardzić, dostatki, y posessye opuścić, y na dozgonną udać się pokutę, y Oso- by Małżeństwem związane niedbając odoczesne interesa, nie respektując na Godności, y Familie, do rozwodow przystąpić, y za Duchem skruchy, y pokuty w Zakonnach BOGU poświęcić się chcieli, z krzywdą y decessem Domu, y Familii. Ale niezdawała się Mężowi Świętemu z gorącości Ducha odwazna do rozwodu, albo separacyi rezolucya, żeby złączone Świętym Związkiem Małżeństwa rozłączać, dziatki, y Familie opuszczać, y Miasta, y kraie pustoszyć

B
mieli.

mieli. Postanowił trzeci Zakon, w którym by ludzie nie tylko w Klasztorach, ale y na świecie w Domach swoich żyjący, y wstanie nawet Małżeńskim bez separacyi, y rozvodu, bez odmiany sytuacyi, y opuszczenia dzieciąt swoich mogli życie zbawienne prowadzić, y przez podanych Reguł, y kondycyi obferwę, zbawienia duszy dostąpić, bez rygoru, y ostrości Klasztorney w załugach, y w doskonałości innym wyrownać Zakonom. Tąż samą Duchowną perswazyą, y deklaracyą zapalone serca Obywatelów w Państwie Toskańskim temperować musiał, gdzie znalazł już zbudowany Klasztor dla Panien BOGU poświęconych, y tamże postanowił Kongregacyą, albo Bractwo pokutujących, którym zostawił instrukcyę, y praktyki pobożności, y miłosiernych uczynków, w nawiedzeniu, y ratowaniu chorych, w przyimowaniu pielgrzymów podróżnych, wcieśzeniu utrapionych, y w zapomożeniu potrzebnych, y ubogich. Dla Braci tey Kongregacyi z iałmużny zebranej wymurował szpital blisko Murów Mieyskich dla kuracyi chorych, y konferwacyi starych, y kaleków. Potym drugi szpital fundowany w Mieście Florence przy Kościele S. MARCINA dla Niewiaśc, żeby y im niezbywało na pobożnych, y miłosiernych załugach wspanomieniu ubogich, y wśluszeniu chorym, y nazywano tę Kongregacyą Braci, y Siostr pokutujących Zakonu O. S. FRANCISZKA. Od tey założoney Kongregacyi poszedł O. S. FRANCISZEK do wsi Gagliano nazwaney, gdzie w drodze podkwał LUCYUSZA
ktory

O POCZĄTKU POSTANOWIENIA

Ktory przedtym bawiać się Kupiectwem by uporczywym Dissydentem Sekty *Gwelfa* nazwaney, ale w tym czasie błąd swoy rewokując, życia swego poprawić zamyslił, y Zonę swoię *BONADONE* nazwaną dobrym darem, albo dobrą Dame nawrocił, y do pokuty przyprowadził, dobra doczesne rozporządził, y z chęcią rozdał, y całym sercem do miłosiernych udał się uczynkow. W tey podróży prosił O. S. FRANCISZKA aby iemu, y Zonie iego pokazał bezpieczną drogę do wiecznego dusz zbawienia, któremu Ociec Święty oznaymił instynkt P. BOGA, y intencją postanowienia trzeciego Zakonu, w którym y Osoby Małżeństwem obowiązane poświęcić się mogą na usługę Boską, y naznaczył im skromne odzienie szarego koloru, y przepasanie biodr pas powrozowy, albo korde węzłową, y uśnie opowiedział im niektóre punkta do obserwy, y zachowania, pokiby opisaney, y potwierdzoney od Stolicy Apostolskiey nieodebrali Reguły. W pierwszym Małżeństwie Tercyarskim Błogosławiony *Lucyusz*, y *Bonadona* od S. O. FRANCISZKA przyjęli z Kongregacją Florenską pierwszych Braci, y Siostr pokutujących Tercyarską modę Habitu, albo Sukienki, y pafa Zakonnego, ktorzy w miłosiernych uczynkach żyjąc przykładnie aż do śmierci, w Roku 1241. iako pisze *Wadingus* iednego dnia w BOGU po-marli. Przyjął O. S. FRANCISZEK do Sukienki trzeciego Zakonu wiele innych zacnych Panow, y Obywatelow, na ktorych prozbę z natchnienia Boskiego napisał Regułę, którą

MIKOŁAJ IV. Papież potwierdził, y w niektórych punktach rozszerzył, y potym PAWEŁ III. Papież na dzieście Rozdziałów iako iest dzieście Przykazań Boskich redukował. Tych Braci, y Siostr Swieckich trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZEK do punktow w Regułę wyrażonych, y do żadney powinności osobną pod grzechem nieobowiązał obligacyą, tylko do zachowania przykazań Boskich, y Kościelnych, do których obserwancyi pewne naznaczył instrukcyę, w deklaracyi, y wykładach Reguły wyraźnie wyłożone, iak być powinny według kondycyi, y sposobności każdego zachowane.

Tegoz Trzeciego Zakonu Braci, y Siostr pokutuiących są dwa stany. *Pierwszy* za klauzurą Zakonną w Klasztorze żyjących, którzy przy obserwie Reguły trzeciego Zakonu przez Solenną Profesję ślubują P. BOGU czystość, pośluszeństwo, y ubóstwo, y inne ustawy Zakonne zachowują, y tegoz stanu są osobne Klasztory Braci Trzeciego Zakonu *Koletanow*, *Reformellow*, *Kordyierow*, którzy mają swoich Przełożonych. Tegoz Zakonu są Bracia Tercyarze Klasztorni w Habcie S. O. FRANCISZKA bez kaptura, którzy według Profesji trzeciego Zakonu, y konstytucyi Papiekiej BENEDYKTA XIV. Substytutami Syndikow Konwenskich być mogą, iednak do zachowania ślubow Zakonnych są obowiązani. Także Bracia Tercyarze Pustelniacy po Roku próby Nowicyackiej w Klasztorze odprawionej na puszczy odludnej przy Kościołkach ubogich osobnie

sobnie pokutujący. Drugie są Klasztory Siostr Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA pokutujących, którym *Leo X.* Papież sam napisał Regułę do Świeckich Tercyarek podobną, y do trzech ślubów Zakonnych czystości, pośluszeństwa, y ubóstwa, y klauzury Klasztorney obligującą, którą *WW. Panny Bernardynki*, że pod dyspozycyą OO. Obserwantów w Polsce nazwanych *Bernardynów* zostają, według Professyi swojej bez dobr doczesnych zachowują. Także *WW. Panny Koletanki*, od *WW. Panien Klarysek*, drugiej Reguły dystyngwowane, które na trzecią Regułę, y trzy śluby zakonne, ale nie na klauzurę Klasztorną Professya czynią. Tych *WW. Panien Klasztornych Trzeciego Zakonu Siostr pokutujących* jest zaśczytem, y ozdobą *S. ELZBIETA* Królowa Węgierska Wdowa, y *S. ELZBIETA* Królowa Portugalska, *S. Małgorzata* Kortonańska, *S. Roza* Błogo: *Angelina*, *B. Michelina*, *B. Beatryx* Królowna, *B. Hiacynta* Marescota Xiążąt Domicellow Córka; *B. Lucya*, *B. Wirydyana*, *B. Humiliana*, *B. Ludowika* Albertonia, y innych wiele Panien, y Wdów Świątobliwych w drugiej Części, y z osobną w Kalendarzu wyrażonych. Drugi Stan Trzeciego Zakonu jest Braci, y Siostr na świecie w Domach swoich mieszkających, y w Małżeństwie zostających, przez przyjęcie Sukienki, y uczynioną Professya pokutujących. Trzeci Zakon S. O. FRANCISZKA ludzi Świeckich dla czynienia pokuty, y zachowania Przykazań Boskich, y Kościelnych według Reguły w zadnym punkcie nieobligujący

pod

pod grzechem śmiertelnym oprocz przykazań P. BOGA do których wszyscy wierni Chryścusi są obowiązani, iest dla stanu, y kondycyi tak Panien, Wdow, y Kawalerow, iak Małżonkow, którzy ślubują P. BOGU wiernie zachować Przykazania Jego, żyjąc w czystości według stanu, y kondycyi swojej, y w zaślugach miłosiernych. W którym Zakonnie w stanie Mażeńskim był pierwszy S. LUCYUSZ y B. Bonadona, potym S. Elzeary, y Błogo. Delfina, S. Ludwik Krol Francuski, S. Konrad, S. Roch, S. Jzwo, y wiele Papiezw, Cesarzow, Krolow, Xiazat, Kardynałow, Biskupow, y wiele innych zacnych Osob w stanie świeckim, y Duchownym żyjących, którzy w własnych Domach rezydując, z powołania P. BOGA, y zachowaniem przykazań Jego, cnot, y zaślug nabywając, łaski świątobliwości dostąpili. Z tey zaś racyi sposob życia Regularnego Swieckich Tercyarczow, y Tercyarek S. O. FRANCISZKA lubo w Klasztorze za klauzurą Zakonną niemieszkających. Należy nazywa się Zakonnem, że porządne życie według Reguły od S. Kościoła Rzymskiego approbowaney zachowuje; albowiem Zakon raz znaczy Religią, a *religando* to iest złączenie, y zgromadzenie Duchowne z obowiązkiem ślubow, albo *relinquendo* z oddalenia się od świata, y takie są Zakony Klasztorne za klauzurą Zakonną, które opuszczają świat, y czynią śluby Zakonne, pośluszeństwa, ubóstwa, y czystości. Powtornie Zakon nazywa się *Ordo* od Regularnego porządku tych, którzy żyją według Reguły od Stolicy Apostolskiej

potwierdzoney, na którą po roczney probie Nowicyatu, czynią Profesję, y takie Zakony są *Ordines Militares* Kawalerow Maltańskich, Kawalerow S. JAKOBA w Hispanii, y innych, których kongregacya, lubo obligowana iest do ślubu czystości, iednak że świat nieopuszcza, y nie zostaje w Klasztorze za kłauzurą, ani czyni ślubu pośrężenia, y ubóstwa, nienazywa się Religją *Ordo Religiosus*, ale Zakonnem regularnym *Ordo Militaris*, albo *Regularis* od reguły approbowaney. Y tak trzeci Zakon S. O. FRANCISZKA Osob świeckich na świecie zostających nie iest Religją świat opuszczającą, y zgromadzeniem Klasztornym; ale od Reguły, y konstytucyi Papieskiey nazywa się Zakonnem świeckim, y regularnym, y Tercyarze S. O. FRANCISZKA lubo nie są *Religiosi Claustrales*, ale nazwać się mogą z Reguły Zakonney, y potwierdzoney od Zwierzchności Papieskiey *Regulares*, albo *Ordinis Regularis*: iako Prałaci lubo Świeckie Osoby są *Ordinis Spiritualis*, tak *Personae Sæculares* przez regularną Profesję są *Regulares*. Przetoż różni się Trzeci Zakon od Bractwa, albo Konfraternii Paśka S. O. FRANCISZKA, y od innych Bractw, że zazywa Habit Zakonnego z Nowicyatem, y Profesją na regułę od Kościoła S. przyznaną, czego zostający w Bractwach nieczynią; y Zakon pokutujących postanowiony był od samego O. S. FRANCISZKA Roku 1221. Bractwo zaś Paśka ma swoy początek od *Syxta V.* Papieża przez konstytucyą *Ex superne*. Roku 1585. D. 19. Nov. y nieobliguje Braci w Bractwie Paśka będących na

na czynienie Profellyi. Ktorą różność, y Dy-
 stynkcyą BENEDYKT XIII. Papież w Bulli
Paterna Sedis. Roku 1725. D. 9. Dec. nizey
 do reguły dołożoney, rzetelnie wyraża, y Za-
 konnem nazywa. Zeby uwłaczających impostu-
 rom przeciw temu Zakonowi trzeciemu zabiegliś-
 my. My tenże Święty zaśluguący, y Chrześci-
 ańskiej Doskonałości własny Zakon, na całym świe-
 cie z Ludzi świeckich, y innych spólnie żyjących,
 także y Zakonnych złożony, od ktoregokolwiek
 Bractwa zupełnie różny, iako to, że pod własną
 Regułą od teyże Stolicy Rzymskiej potwierdzoną,
 z Nowicyatem, Professyą, y Habitem pod niecia-
 kim sposobem, y formą (iako insze Zakony tak
 pod Klauzurą żyjące, iako też wojenne, y insze
 podobne) postanowiony znajduje się, iako był za-
 wsze, y jest Zakonem prawdziwym stwierdzamy,
 y postanawiamy. Nazywa się zaś Trzecim Za-
 konem ze S. O. FRANCISZEK wprzód posta-
 nowił dwa Zakony pod klauzurą Zakonną to
 jest Braci mniejszych, y drugi Zakonie Klasz-
 tornych Klarysek S. KLARY, Trzeci Osob
 Świeckich. Teraz Trzeciego Zakonu S. O.
 FRANCISZKA (iako wzwyż namienia się) tro-
 iaki stan znajduje się. Braci y Siostr na świe-
 cie pokutujących, Zakonikow, y Zakonie Klasz-
 tornych do ślubow Zakonnych obowiązanych,
 y Tercyarzow w Habicie bez kaptura spólnie
 z Bracią Mniejszą, lub Pustelnikow z osobna
 na Puszcy mieszkających, o których w po-
 mienioney Bulli BENEDYKT XIII. wyraża.
 Zeby tedy Zakonu Tercyarzow: S. FRANCISZKA
 pokutujących, który na trzy stany dzieli się, to jest:

Świec-

Swieckich, y wspólnie żyjących, y Klasztornych, y wielki pożytek w Kościele Bożym zawsze czynił &c. y lubo S. O. FRANCISZEK Regułę Trzeciego Zakonu dla samych tylko Osob Swieckich w Domach swoich mieszkających postanowił, a że potym niektóre Osoby Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu chcąc w Klasztornym Zgromadzeniu, y w oddaleniu od świata BOGU służyć, y obowiązać się do trzech ślubów Zakonnych posłuszeństwa, ubóstwa, y czystości przetoż, oprócz Reguły od MIKOŁAJA IV. y PAWEŁA III. potwierdzoney, potym LEO X. Papież naznaczył inną Regułę do ślubów Zakonnych, y Professyą dla Osob Klasztornych przez Bulle: *Inter cetera*. Roku 1521. D. 20. Ian. S. BONAVENTURA trzech Zakonów Patriarche S. O. FRANCISZKA w Breviarzu tak wspomina: *Tres Ordines hic ordinat*.

Święty Franciszek trzy Zakony w nosi,
Pierwszy Obserwy Braci Mniejszych głosi.
Panien ubogich drugi postanawia,
Trzeci dla wszystkich na świecie zostawia.

REM ONSTRACYA

Godności, y swiętobliwości Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA Braci, y Siostr Pokutujących.

DOwod oryginalney zacności, y znaczności Trzeciego Zakonu O. S. FRANCISZKA pochodzi z wiekniſtey starożytności, y zdawności postanowienia od Roku 1221. y z tak znacznego od pięciu przeszłych wieków niezliczonych

nych Świętych Pańskich, y Rług Bożkich pomnożenia, y z nieustającej pobożności, przykładności, y zniekończoney promocyi Chwały P. BOGA, z ktorey każdy dochodzić, y iasnie dowodzić może, iakiego waloru, y szacunku w Kościele Bożym zostawał, y zostaje Trzeci Zakon S. O. FRANCISZKA. Poznać godność, y zaszczyt Jego z poważney approbacyi Apostolskiej, y władzą Papiecką tyle razy potwierdzoney Reguły; Doznać z Darow, z Przywileiow, y odpustow szacownych od Stolicy Rzymskiej pozwolonych, iako zachność, y Estymacyą tegoż Zakonu Apostolską zaleca, y rekomenduje choyność, y powaga Oycow Świętych Namieśtnikow CHRYSTUSOWYCH nad czterdziestu Papie-zow, ktorzy osobliwym Respektem szacując pożytek zbawienia, pokutującą tegoż Zakonu Swiatobliwość, z przychylnym uszanowaniem przez Papieckie listy, Konstytucye, y Deklaracye, y przez niezliczone Przywileie, y pozwolone indulgencye, Trzeci Zakon S. O. FRANCISZKA promowować, y rozszerzać nieustawali. Naypierwey HONORYUSZ III. w swoim *Breve* zaczynającym się *Cum illorum*. Roku 1224. Dnia 11. Grudnia przyznał, że ten Zakon od niego przedtym *Vive vocis Oraculo* był approbowany z wyraźnym Tytułem od Pokuty, ktoremu wielkich Przywileiow, y łask Duchownych wyświadczył. Także GRZEGORZ IX. w Bulli swoiey zaczynającej się: *Nimis patenter*. Roku 1227. Dnia 25. Czerwca, y w drugiej: *Detestanda Humani generis*. Roku 1228. Dnia 1. Kwietnia, w ktorey wyraźnie wspomina o Bulli

Bullii HONORYUSZA III. y w owey ktora się zaczyna: *Cum illorum*. Roku 1229. Dnia 1. Września pozwala temuż Zakonowi obfzernych Przywilejow, y pokazuje że ten Zakon już od Kościoła Swietego był approbowany. Potym JNNOCENTY IV. w rożnych listach swoich Papięskich ofobliwie iednak zaczynaiącym się: *Intentio Cultus*. Roku 1246. Dnia 15. Marca. *Tuis Devotis*. Roku 1248. Dnia 1. Kwietnia. nowym potwierdzeniem, y Przywilejem nadanym ofobliwszy affekt ku temu Zakonowi oświadczyl, y remonstrował. Napotym ALEXANDER IV. V. VI. y VII. KLEMENS IV. V. VII. y VIII. XI. y XII. GRZEGORZ IX. X. XI. XIII. y XV. URBAN IV. V. y VIII. CELESTYN V. BONIFACY VIII. MIKOŁAY IV. y V. JAN XXII. y BENEDYKT XIII. Roku 1725. Dnia 9. Grudnia. wszystkie wątpliwości, y fałszywe relacye, y impostury na Tercyanow S. FRANCISZKA przez złość, y nienawiść ludzką złożone, Deklaracyą, y Dekretem Papięskim zniesli, y z Kasowali. Przedtym SYXTUS IV. y V. MARCIN V. EUGENIUSZ IV. KALIXT III. PIUS II. IV. y V. PAWEŁ III. y V. JULIUSZ II. LEO X. potym JNNOCENTY XI. y XII. BENEDYKT XIII. y XIV. sprzyiającą łaskawością wielkie Fawory, Przywileie, y odpusty temuż Zakonowi naznaczyć, y konferować raczyli. Regule Trzeciego Kakonu S. O. FRANCISZKA naypierwey HONORYUSZ III. potym MIKOŁAY IV. wyraźney wyłożył, rozszerzył, y approbował, ktorą na potym znowu KLEMENS V. w swoim Apostolskim Brewe ktore

zaczy-

zaczyna się: *Tenorem cuiusdam Privilegy*: Roku czwartego Panowania swego, Dnia 30. Sierpnia y także GRZEGORZ XI. w Bulli swoiey zaczętey: *Tenor quorundam*. Roku 1373. Dnia 10 Lutego potym KLEMENS VII. JULIUSZ II. LEO X. i naostatek PAWEŁ III. w Bulli swoiey: *Ad Uberes Fructus*. Roku 1547. Dnia 5. lipca. też same Regulę na dzieście Rozdziałów konformując do Dzieścicia Przykazań Boskich redukował, y potwierdził. Trzeci Zakon zaś S. O. FRANCISZKA od wielu Papieżyw approbowany, od HONORYUSZA III. KLEMENSA VII. y MIKOŁAJA IV. dwoistym Przywileiem iest potwierdzony, z Tytułem Zakon od Pokuty, albo *Braci, y Sióstr Pokutujących*, którym Jmieniem żeby się ten Zakon nazywał, KLEMENS VII. w Przywileiu zaczynającym się: *Uberes Fructus* Apostolską przykazał powagą. Znać dowodnie zaszczyt, y znaczną ozdobę tegoż Zakonu z Kanonizacyi, y z katalogu tak wielu Świętych, y Błogosławionych, których ten Zakon ubogą S. O. FRANCISZKA Sukienką, chotami, y zasługami przyodzianych Niebu przysposobił. Poznać z Godnych, y zaczęnych Osob, Świątobliwych, Bogoboynych, i Pobożnych, y BOGU zasługzonych w drugiey Części opisanym. Przetoż godzi się wyślawić Trzeciego Zakonu Serafickiego zbawienną pokutę, y przykładną Świątobliwość, którą w kościele Bożym od początku postanowienia iasniał, y iasnieie. Wyznać należy, że y Światowey kondycyi, y Sytuacyi Osoby gwałtownie Niebo odbieraia, gdy y w Świeckich dostoięństwach, y dostatkach

Świąt.

Świątobliwa pokuta, y przywzgardzie marności przykładna pokora znaydować się może; tak że za łaską P. BOGA, za przyczyną S. O. FRANCISZKA wszyscy udający się do Zakonu tego przy stateczney obferwie Reguły pewne zbawienie otrzymać, y Świętymi zostać mogą. Przyznaie każdy roznym Zakonom doskonałości, y przykładne Świątobliwości, ale uznać, y zeznać należy, że y na Świecie z powołania P. BOGA w stanie swoim, w zgodzie, y miłości, y wprykładney pobożności pokutujące Ofoby Zakonney perfekcyi wyrownać, y przewyższyc, y skuteczney łaski Pana BOGA, y Świątobliwości dostąpić mogą, z kąd ieżeli Trzeci Zakon S. O. FRANCISZKA doskonałością ślubow Zakonnych, umartwieniem, y ściśłym rygorem Klasztornych pod klauzurą nieprzenosi Zakonow, zapewnie Regularną Przykazań Boskich obferwą, y ważną przed P. Bogiem Miłosiernych akcyi zasługą, cnot Świętych ozdobą z fluszney pretensyi, z niemi równać się może. Poznać z pożytku nieustających załug tegoż Zakonu, y zaszczytu Godnych, y poważnych Osob przyjmujących S. O. FRANCISZKA Sukienkę, iak Jmienia zacnością, tak Świątobliwą pokorą, y przykładną pokutą Trzeci Zakon zaszczycających, y tą barwą w Niebie zaszczyconych. Przyjęli z ozdobą, y zaszczytem tegoż Zakonu ubogą S. O. FRANCISZKA Sukienkę y Papieże, Kardynali, Biskupi, Cesarze, Cesarzowe, Krolowie, y Krolewne, Xiążęta, Grafowie, Margrabie, y Senatorowie, szacując pokutną inwestyturę nad Cesarzkie purpury, y

Kro-

Królewskie szkarłaty, których nad pięć set, y więcej w różnych Królestwach, y Prowincyach przyiętych zacnych Osob liczyć się może. Czyli nie zdobi Królewskie Godności ostra pokuty Świętej włosienica, iak świadczy Królewska Pisma Świętego kronika, że za czasów Eliasza Proroka pokutujący Król Izraelski włosienica okrył, y przyodził Ciało swoje. Zbawienna pokuta zdobi y Królewskie Korony, y Xiążęce Mitry, pokora, y pobożność zaszczyca każdą godność, y powagę. Potrzeba mieć gotową Sukienkę, y przepasać biodra, kto chce być przypuszczony na Niebieską ucztę, y przy pokutney szarżyznie wydają się purpury, y iasniey świecą dyamenty. Jezeli czysta, y uboga S. Katarzyna Szwedki Sukienka w oczach Pańskich Akfamićna y kosztowna wydać się mogła, y szara S. O. FRANCISZKA włosienica w konspiekie Bost im purpurową stanie, y w oczach ludzkich szacowną wydać się może; Y jezeli Herakliusz Cesarz na podwyższenie KRZYŻA CHRYSTUSOWEGO kosztowne zrućić stłoić, Cesarzkie złożyć musiał splendece, że daley z Krzyżem Świętym postąpić niemógł, aż prosta, y uboga wdział włosienicę; y przy pokutney S. O. FRANCISZKA Sukienice, która pokory, skromności, y niewinności jest znakiem; nie ubędzie Honoru y powagi, y skryta szarżyzna Pańskiej niezacmi ozdoby. Seraficki Pasek S. O. FRANCISZKA Królewskie, Xiążęce, y Kardynałskie opasywał purpury, zdobił Biskupie Fiolety. Dał się tym Świętym pasem z pokory, y pobożney intencyi opasać S. LUDWIK Król Francuski,

cuski, S. ELZBIETA Krolowa Węgińska, y druga S. ELZBIETA Krolowa Portugalska, Kosztowney szacując powrozowe CHRYSTUSA wiązania, y lygatury, iak złote główne, y ianicuski, iak w liście swoim wyznał, y oświadczył Kardynał DE TREIO Rzymski Purpurat Trzeciego Zakonu; ze tym Świętym Pałem scisley się przywiał do CHRYSTUSA, y że wiecey szacuje ubogą S. O. FRANCISKA Sukienkę, nizeli ozdobną, y powazną purpurę. A co niegdyś napisał Apostoł można stosować do Braci y Siostr Zakonu Trzeciego. Toz samó *znajcie w was, co w CHRYSTUSIE JEZUSIE, który w Osobie Boskiej będąc, siebie samego upokorzył, w sukienkę przyodziany iak Człowiek. ad Phil. 2.* Ten bowiem jest zaszczyt, y Honor Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu, iż oświadczyć się mogą z Apostolską rezolucją: *Nam zaś zaszczycać się należy w Krzyżu Pana Naszego JEZUSA CHRYSTUSA ad Gal. 6.*

KONSTYTUCYA PAPIESKA MIKOŁAJA IV.

Na Regułę Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISKA
Braci, y Siostr Pokutujących.

Wydana, w Rozdziały rozszerzona, i ztwierdzona

MIKOŁAJ BISKUP Sługa Sług Boskich. kochanym Synom, y Córkom, w Chrystusie Braci, y Siostr Zakonu od Pokuty, tak terażniejszym iako y przyszłym, zdrowie, y Apostolskie Błogosławieństwo.

IUz ulokowany gruntowny fundament Religii Chrześcijańskiej na Gorze Wiary Kato-
liczkiej

lickiey, ktorey szczerę nabożeństwo, y rozpalona miłość Uczniów CHRYSTUSOWYCH pilnym opowiadaniem nauczyła Narody w głębokich żyjące ciemnościach. Ta tedy Wiara którą Rzymski Kościół statecznie utrzymuje, y zachowuje, niemoże być nigdy skruszona od natarczywych wiatrow, ani przełamana od największych burzliwości. Ta zaprawdę jest Wiara prawdziwa, bez ktorey nikt BOGU być przyjemnym niemoże, ani łaski znaleźć u Boskiego Jego Majestatu. Ta to jest Wiara, która toruje drogę do Zbawienia wieczney szczęśliwości, wielkie zapłaty, y prawdziwe obiecuie ukontentowania; y dla tegoć Chwalebny Wyznawca CHRYSTUSOW FRANCISZEK S. Fundator tego Trzeciego Zakonu, pokazując słowy, y przykładem sposob do dostąpienia CHRYSTUSA nauczył Synów swoich, y Ich wycwiczył w szczerę Wierze, oraz pragnął tego, żeby przy zachowaniu tey Reguły statecznie ją wyznali, mocno trzymali, y w samym uczynku pełnili, ażeby ci, którzy one zachowują, chodząc bezpiecznie drogą Cnot Świętych zaśluzili sobie po więzieniu doczesnego życia osiągnąć Wieczne Błogosławieństwo. My tedy będąc ochotni do świadczenia temu Zakonowi wszelkiego potrzebnego respektu, y mając ochotę do promowania, rozszerzenia, oraz do starania się o pomnożenie jego, Naznaczamy, że ci wszyscy, którzy pragną być dopuszczeni do zachowania reguły życia tego, wprzód nim będą przyjęci, niech obserwują tę Regułę w tey naszej napisanej Konstytucyi.

RE.

REGULA

Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu
S. O. FRANCISZKA.

ROZDZIAŁ I.

O Examinowaniu wstępujących do Trzeciego Zakonu.

Iezeli kto zechce obserwować to życie, y będzie prosił, aby był przypuszczony do niego, w przód niż będzie przyięty, powinien być dobrze examinowany o Wierze Katolickiej, y posłuszeństwie Kościołowi Rzymskiemu. Ktory iezeli statecznie wyzna Wiarę Świętą, y pokaże się bydź prawowiernym, może bydź przypuszczonym, y przyięty do tego życia. Jednak potrzeba mieć pilność, y ostrożność, że by żadnym sposobem nieprzyimować, ktory by był nie dobrej sławy.

ROZDZIAŁ II.

O przyimowaniu, y obleczeniu przyiętych do tegoż Zakonu.

Kiedy kto zechce wstąpić do tegoż Zakonu, Ministrowie naznaczeni do przyimowania takich, powinni się pilnie wypytywać o stan, y kondycyą Osoby, która chce być przypuszczona do tey kompanii, powinni także podać do uwagi Powinności y obligacye tego Zakonu, a naybardziej do tego obligować powinni, żeby oddać co cudzego, iezeli by przy tey Osobie znaydować się miało. To uczyniwszy, iezeli

Osoba pozwalająca na wszystko to, co iey będzie przełożono, ma być obleczone według sposobu, y zwyczaju Zakonnego. Jeżeli li by się zaś znajdowała w obligacyi do dania, lub oddania pieniędzy, albo czego innego, ma się starać wszelkimi siłami, ażeby uczyniła za dosyć, albo gotowemi pieniędzmi, albo przynajmniej niech da zastaw kredytorom, żeby się doskonale poiednała z bliźnim. Kiedy to wszystko do skutku przyprowadzone będzie, po skończeniu Roku przez poradę niektórych Braci Dyskretow, y Konfiliarzow, jeżeli Nowicyusz sposobnym, y doskonałym będzie od nich uznanym, z następującemi kondycjami niech będzie do zgromadzenia przyłączony: to jest powinien przyobiecować wierne zachowanie Przykazań Boskich, powinien być gotowym do uczynienia satysfakcyi za występki, jeżeli jakie popełnił przeciwko tej Regule, według woli Wizytatora, gdy od niego przywołany, y rekwirowany będzie, y takowa obietnica przez publicznego Notaryusza niech będzie Autentycznie zapisana. Inszym sposobem niegodzi się Ministrom przyimować, y przyłączać żadnego, chyba żeby zwazywszy stan, y kondycją Osoby inaczej im się zdawało. Postrawiamy także, y utwierdzamy, że żaden wstąpiwszy do tego Zakonu, niemoże z niego więcej wyjść, ma jednak wolność pójść do innego Zakonu approbowanego. Białogłowom zaś Mężatym niegodzi się wstępować do tegoż Zakonu, bez pozwolenia, y konsensu ich Mężow.

R O Z D Z I A Ł III.

O Habcie, albo Sukience Trzeciego Zakonu.

Bracia tego Zakonu pospolicie mają zażywać Sukna podłego, tak w Kolorze, iako też y w cenie, które ma być szare, albo popielate, nie białe, ani też wcale czarne, chyba żeby czasem dla słuszney przyczyny, za zdaniem Ministrów wtaniości, y podłości był kto od Wizytatora Dyspensowany. Powinni mieć pomienioni Bracia Hąbity, y Płaszczę Sukienne proste, bez fałdów, y innych wymyśłów, zapinane guzikami, albo czym inszym według uczciwości, która przystoi. Rękawy także powinny być wąskie y zapinane. Siostry także powinny zażywać Sukienki z podłego Sukna, mogą iednak zażywać Sukien białego z czarnym kolorem. Szerokie powinno być Welum, krorym rzeczzone Siostry mają nakrywać głowę, y powinno być konopne, albo też lniane, iednak bez zmarszczenia. Z tym wszystkim w podłości sukna, futrach, y innych strojach Siostr według kondycyi każdej z nich, y według zwyczaju kraju może się dyspensować.

R O Z D Z I A Ł IV.

O Konwersacyi, y nieprzytomności na publicznych nieuczciwey uciechy, y ciękawości Kongressach, Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu.

Zakazuje się surowo Braci, y Siostróm w cho-

25 REGULA TRZECIEGO ZAKONU S. O. F.
dzieć w konwersacye nieuczciwe, zapatry-
wać się na widowiska próżne, iako to publi-
czne gry, tance, komedye, y inne zdradliwe
świata uciechy. Dlatego pieniędzy, ani in-
szey rzeczy na Histryonow, y kommedyantow
dla próżnego ukontentowania swego expen-
sować niepowinni, ani tego pozwalać, żeby
z ich Domow, albo Familii, mieli cołożyć na
podobne widowiska.

R O Z D Z I A Ł V.

O Poście, y Umartwieniu.

W Szyfcy Bracia, y Siostry powinni się wstrzy-
mać od iedzenia mięsa cztery razy wty-
dzień, to jest w Poniedziałek, we Srrodę, w Pią-
tek, y w sobotę, chyba żeby słabość, albo cho-
roba, lub infza słusza racya czynić inaczey
przymusiła. Tym którzyby krew puszczali,
przez trzy dni, ma być dane mięso, iako też
podróżnym w te naznaczone dni przyzwoite
nie ma być zakazane. Każdemu Bratu, y Sio-
strze wolno iść mięso w osobliwsze Uroczyto-
ści według zwyczaju, y praktyki między infze-
mi Chrześciani; w te zaś dni, w które niemasz
obligacyi postu, mogą iść zmałem. Jeżeli-
by zaś komu trafiło się być u iakich Zakonni-
kow, może iść te potrawy, które mu z Kon-
wentu będą dane. Powinni być kontenci Bra-
cia, y Siostry z dwoiłstey na dzień refekcyi, o-
procz chorych, Podróżnych, y słabych, którzy
jeżeli potrzeba procz obiadu, y Wieczerzy
mogą zażywać pokarmow. Jedzenie, y picie
powinno być z pomiarkowaniem według E-
wan-

wangelii, która mowi: *Patrzcie, aby wasze Serca niebyły obciążone obfitością jedzenia, y picia.* Niepowinni ślaść do obiadu, albo Wieczerzy, pokiby wprzod nie zmowili z nabożeństwem Pacierza, który także, y wstając od Stołu mowić mają, dodając na końcu *Deo gratias.* A iezeliby się komu przydało przez zapomnienie opuścić pomienioną modlitwę, tedy iak sobie prędko przypomni, ma ją mowić trzy razy. W każdy piątek całego Roku powinni pościć, chyba żeby dla choroby, słabości, albo inney słuszney racyi niemógł tego zachować, albo żeby w ten dzień przypadła Uroczystość BOZEGO NARODZENIA. Począwszy także od Wszystkich Świętych Uroczystości, aż do Wielkiey Nocy mają pościć Szrody, y Piątki, zachowując przytym inne posty nakazane od Kościoła Świętego. W kwadragezynie od S. MARCINA aż do BOZEGO NARODZENIA, y od kwadragezyny aż do Wielkiey Nocy powinni pościć codziennie, oprócz Niedzieli, chyba żeby słabość, albo choroba, lub insza racya tego nie dopuszczala. Siostry zaś zamężne zostające w ciąży aż do dnia oczyszczenia są wolne (iezeli będą chciały) od wszelkich powierzchownych obligacyi, w samych tylkō ćwiczyć się powinny nabożeństwach. Także ktorzy ciężko pracują, począwszy od Wielkiey Nocy aż do S. MICHAŁA mogą trzy razy na dzień ieść, dla nabrania sił. Mają także wiedzieć, że robiąc, y zostając u kogo inszego, mogą zażywać tego wszystkiego, co im będzie do posiłku dane, oprócz Piątku, y innych dni, w ktore z rozkazu Kościoła wszyscy pościć powinni.

R O Z D Z I A Ł VI.

O Spowiedzi, y Komunii Świętey.

W Szyscy Bracia, y Siostry trzy razy w Roku, to iest: na BOŻE NARODZENIE, na Wielką Noc, y na Świątki spowiadać się mają, y przyjmować nabożnie Najswiętszy SAKRAMENT, w przód poiednawszy się z bliźniem, y oddawszy co cudzego, gdyby się przy kim z Braci, lub Sióstr znajdowało.

R O Z D Z I A Ł VII.

*O Niezażywaniu Broni, y oręza, y po-
iędynkach zakazanych.*

B Racia niemają nosić broni szkodliwey, chyba tylko dla obrony Kościoła Świętego, y Wiary Świętey Katolickiey, y własney Oyczyzny, albo też za licencyą swoich Przełożonych.

R O Z D Z I A Ł VIII.

*O odprawianiu Godzin Kościelnych,
y Pacierzy naznaczonych.*

W Szyscy Bracia, y Siostry mają mówić codziennie siedm Godzin: to iest *Futrznia, Prymę, Tercyę, Sextę, Nonę, Nieszpor, y Kompletę.* Zaczyn Duchowni, to iest ci, ktorzy umiają Psalterz, albo Psalmy Dawidowe. Na Prymę mają mówić Psalm. *BOŻE w Imię Twoje zbaw mnie. Błogosławieni nieskażeni:* aż do tego miewsca: *Prawo położy mnie Panie:* a na insze godziny mają mówić Psalmy następujące według porządku Kościoła Rzymskiego, dodając: *Chwała Ojcu &c.* na końcu. A iezeliby niemogli poyść do Kościoła, starać się powinni, aby mówili

na Jutrzní te Psalmy, które mówią Klerycy, y Kapłani Kościoła Katedralnego, albo przynajmniey mają mówić. 12. *Oycze nasz*, tyleż *Zdrowas Marya*, y *Chwała Oycu &c.* za Jutrznią; na wzor tych, którzy nie umieją czytać. Także za każdą Kapłańską Godzinę mają mówić: *Siedm Oycze nasz*, *Siedm Zdrowas Marya*, y *Chwała Oycu &c.* Do *Oycze nasz*: które mówić będą do *Prymy*, y *Komplety* mają dodawać: *Wierzę w BOGA Oycę &c.* y *Psal. Misereere mei DEUS &c.* jeżeli go umieją. Nieodmawiający zaś tych *Pacierzy* według godziny, y czasu naznaczonego, mówić będą, trzy *Oycze nasz*. Chorzy jeżeli niezechcą, y niemoga, nie są obligowani do odmawiania tych Godzin. W *Post Świętego MARCINA* nazwany, iako też y w *Wielką kwadragezymę* *Katolikom* przyzwolita starać się będą, aby na godzinę *Jutrzenną* znajdowali się w swoim *Parafialnym Kościele*, chyba żeby dla jakiey przeszkody do tego przyść niemogli.

R O Z D Z I A Ł IX.

O Testamencie, y dyspozycyi dobr doczesnych
BRacia, którzy mają jakie *Dobra*, po trzech *Mieściach* w pisawszy się w tę *Kongregacyą* mają czynić *dyspozycyą Dobr swoich*, y *testament*, żeby ktoremu nie przytrafiło się umierać bez *Testamentu*.

R O Z D Z I A Ł X.

O Zachowaniu pokoju, o zgodzie, y Miłości Bliźniego.

IEżeli by się komu z *Braci*, y *Siostr* przytrafiło *poróżnić między sobą*, lub też z kim inszym,
 powi-

29 *REGUŁA TRZECIEGO ZAKONU S. O. F.*
powinien się z nim poiednać, według zdania, y
woli Ministrow swoich, zaciągając do tego ra-
dy własnego Biskupa, ieżeli to bydz może.

R O Z D Z I A Ł XI.

*O Sposobie, y ratunku w ukrzywdzeniu,
y nieustuszney aggrawacyi Przywileiow
Zakonnych.*

Iezeliby kto z Braci, lub Siostr był nieku-
sznie ukrzywdzony przeciwko swoim Przy-
wileiom, od Pana, lub Rządey mieysca tego, na
ktorym się znayduie, Ministrowie tey Kongre-
gacyi mają czynić rekurs do Biskupa, lub do
tego ktory iest na mieyscu Biskupa teyże Dye-
cezyi, postępując sobie we wszystkim według
rady tych że Prałatow.

R O Z D Z I A Ł XII.

O Wystrzeganiu się Urzędncy przysięgi.

WYstrzegać się powinni Solemney przysięgi,
chyba żeby ściśnieni byli potrzebą w nie
których okazyach od Świętey Stolicy Apostol-
skiej pozwolonych, iako to dla pokoiu, za
Wiarę, za kalumnię, dla uczynienia świadectwa,
albo też przy kontraktach kupowania, lub prze-
dawania, czyli donacyi, iak może tylko bydz
kuszna tego potrzeba. A nie tylko Solemney
przysięgi chronić się powinni, ale y o to starać
się mają, żeby w Dyskursie, konwersacyi, albo
w kompanii nie przysięgali się. Jezeliby się zaś
komu przez nieostrożność, y prędkość mowy
przytrafiło przysięgac, tedy tegoż samego dnia,
w ten czas, gdy czynić będzie examen, czyli
roztrząśnienie sumnienia, za pokutę ma zmo-
wić

wić Trzy Oycze nasz, &c. Każdy z nich powinien mieć staranie, y gorliwość w strofowaniu swojej Familii, żeby ochoćnie, y pilnie czynili to wszystko, co do chwały P. Boga należy

ROZDZIAŁ XIII.

O Słuchaniu Mszy Świętej, y Kazania, y odprawowaniu Kongregacyi.

WSzyscy Bracia, y Siostry z każdego Miasta, y mieysca, każdego dnia jeżeli bydy może starać się powinni, aby słuchali Mszy Świętej, y każdego Miesiąca zgromadzać się powinni do tego Kościoła, który im będzie naznaczony od Ministra na słuchanie Mszy Solenney, tam każdy z Braci powinien jaką zostawić jałmużnę, która według dyspozycyi Ministrów ma być rozdana między Braci, y Siostry potrzebne, a osobliwie między tych, którzy leżą chorobą złożeni. Ta jałmużna także na czynienie Exekwii za tych, którzy w uboſtwie umieraia, reszta ma być rozdana między Braci, y Siostry potrzebne, y między innych ubogich, którzy nieznayduią się w tym Bractwie. Ale y o tym wiedzieć należy, że z teyże jałmużny powinna poyść część na ten Kościół, do którego się z chodzą. Starać się także powinni, żeby na tey Kongregacyi mieli iakiego doskonałego, y mądrego Zakonika, który zbawienną Nauką napominać ich ma do Pokuty, y do ćwiczenia się w miłosiernych uczynkach. Powinien każdy pod czas Mszy S. y Kazania zachować milczenie, y być gotowym do Modlitwy, y innych powinności należących do Służby Bożkiej, chyba żeby tego dla pospolitego dobra Konfraternii wykonać nie mógł. ROZ-

*O Chorych, y umarłych Braci, y Siostr
tegoż Zakonu, o ich nawiedzeniu, ra-
towaniu, y pogrzebie.*

Iezeli się przytrafi, że kto z Braci, lub Siostr zachoruje, zadaniem znać, Ministrowie są obligowani nawiedzić chorego, lub sami, lub też innych Braci, do tego naznaczyć powinni, żeby go nawiedzali przynajmniej raz w tydzień, czyniąc choremu reflexyą o rzeczach do zbawienia duszy należących; Jezeliby zaś kto z Braci, lub Siostr był tak ubogi, żeby nie mógł mieć swojej wygody, tedy Ministrowie powinni mieć pilne staranie, żeby z pospolitego dobra, czyli składki miał, wygodę należytą. Jezeliby zaś chory Brat, lub Siostra zakończyli życie swoje, więc powinni być awizowani Bracia, y Siostry o śmierci, którzy się w tym Miasteczku, lub Wiosce okolicznie znajdować będą, żeby osobiście zeszli się na Exekwie zmarłego; z kąd niemają odchodzić, póki się niezakńczą wszystkie Ceremonie, y umarły nie będzie do grobu spuszczony. Oprócz tego raz przez ośm dni po zeyściu z tego świata Brata, albo Siostry, Bracia którzy są stanu Kapłańskiego powinni odprawić jedną Mszę Świętą. Umiejący zaś czytać, mają odprawić raz 50. Psalmów Dawidowych; którzy zaś czytać nieumieją, mają mówić 50. *Oycze nasz*, dodając za każdym: *Wieczny odpoczynek* &c. Nad to w Rok powinny być odprawione trzy Msze Święte za Braci, y Siostry tak żyjących, iako

iało y zmarłych. Ci jednak ktorzy mają w u-
zywaniu Psalterz Dawidow, powinni raz w
Rok zmowić tenże Psalterz. Jnni zaś mają
zmowić *Sto Oycze nasz.* dodając za każdym
Wieczne odpoczywanie &c.

R O Z D Z I A Ł. XV.

*O Ministrach, y innych Urzędach Kon-
gregacyi Braci, y Siostr tegoż Zakonu.*

Powinności Ministrow, y infze Urzędy wyra-
zone w tey życia Regule mają być pobo-
żnie, y ochotnie od każdego przyjęte, kiedy
mu będą powierzone, y każdy starać się powi-
nien, aby ich z wielką zachował pilnością. Na-
mienione Urzędy mają być swego czasu nada-
ne, zaczym żaden nie powinien być dożywo-
tnim Ministrem, ale iego Przełożenstwo trwać
powinno do naznaczonego czasu.

R O Z D Z I A Ł. XVI.

O Wizycie, y Poprawie występnych.

Ministrowie, Bracia, y Siostry każdego Mia-
sta, y mieysca, mają się zgromadzać nazna-
czonego czasu do iakiego Zakonnego mieszka-
nia, lub Kościoła, iezeliby nie mieli infzego
godnego, lub poważnego mieysca do schodze-
nia się na pospolitą Wizytę. Wizytatora ma-
ją mieć Xiędza z Zakonu approbowanego, kto-
ry im ma naznaczać Zbawienną pokutę za po-
pełnione winy, y niemoże ich nikt infzy oprócz
Wizytatora wizytować. Aże ta Reguła życia
pobożnego jest nadana, y ułożona od Święte-
go FRANCISZKA Seraffickiego, zaczym radzie-
my, żeby Wizytatorowie byli z Zakonu Braci

Mniey-

Mnieyszych, według zdania, y woli Kustoszow, albo Gwardyanow, lub też inszych Przełożonych, gdy oto proszeni będą. Jednakże niepozwalamy na to, żeby tey Kongregacyi Wizytatorowie kiedykolwiek mieli bydź Osoby Swieckie. Ta wizyta powinna bydź raz w Rok, chyba żeby iaka tego potrzeba była, aby częściej bywała. Nieposłuszni, y poprawić się nie chcący, trzy razy napomnieni bydź mają, iezeliby im y to nie pomagało, za radą Konfiliarzow powinni bydź Zakonu ekskludowani.

R O Z D Z I A Ł XVII.

O Chronieniu się gniewu, y niezgody, y wzajemnym pojednaniu.

BRacia, y Siostry ile możności, powinni się wystrzegać tak między sobą, iako y z inszemi niezgod, y kłotni, a iezeliby się kiedy trafiło rozgniewać, lub pokłucić między sobą, tedy powinni się starać, żeby iak nayprędzey zgodzili się, y pojednali. Niemogąc się zaś pojednać między sobą, powinna bydź sprawa do sądu donieszona, żeby przez sentencyą prawną była rozśądzona, y ugodzona.

R O Z D Z I A Ł XVIII.

O Dyspensie w postach, y innych powinnościach Reguły.

Biskup Ordynaryusz mieysca, lub też Wizytator Zakonu za słuszną racyą, widząc tego potrzebę, może dyspensować Braci, y Siostry w postach, y innych rygorach, do których są z Reguły obligowani.

ROZDZIAŁ XIX.

O Publicznych defektach Braci, y Siostr, ich napomnieniu, y naznaczeniu pokuty w Kongregacyi.

Ministrowie donosić mają publiczne defekta, y excessa Braci, y Siostr Wizytatorowi, żeby od niego napomnieni, y karani byli. A jeżeliby który niechciał się poprawić po tróistym napomnieniu, y korekcie w Kongregacyi, tedy powinno być za radą Braci niektórych Konfiliarzow, temuż samemu Wizytatorowi doniesiono, który ma takiego ekskludować z Zakonu, y publikować tę ekskluzyą na kongregacyi, albo zgromadzeniu następującym.

ROZDZIAŁ XX.

O Punktach, y powinnościach w Regule naznaczonych nieobligujących pod grzechem śmiertelnym, y o przyimowaniu pokuty.

NA koniec w tych wszystkich punktach, do których Bracia, y Siostry nie są obligowani, albo Przykazaniem Boskim, albo też Kościelnym, niechcemy, ażeby pod grzechem śmiertelnym do zachowania tego wszystkiego obligowanemi się sądzili. Ale jednak z głęboką pokorą powinni przyimować naznaczoną sobie pokutę za przestępstwa, y te skutecznie pełnić, starać się usilnie mają.

APPRO-

APPROBACYA REGUŁY,
ALBO

POTWIERDZENIE PAPIESKIE.

*Na upornie sprzeciwiających się tej Regule
klątwą Apostolską obwarowane.*

Nikomu tedy z ludzi niegodzi się tego Naszego postanowienia, y sporządzenia pisać, ani też śmiałością uporną iemu się sprzeciwiać. A jeżeliby się kto śmiał tego zuchwale ważyć, niech że wie, iż w padnie w gniew BOGA Wszechmogącego, y Błogosławionych Piotra, y Pawła Apostołów Jego. Dano w Reacie. Dnia 17. Sierpnia. Panowania naszego Roku Drugiego.

Klątwę S. Ojca FRANCISZKA na tych że upornych, y sprzeciwnych, y innych gorszących, y obserwę Reguły jego niezachowujących.

Od ciebie Najświętszy Ojczy, y od całego Dworu Niebieskiego, y odemnie ubożuchnego, niech będą przekłęci wszyscy, którzy szpecą, y psują, coś ty przez Świętych Ojców tego Zakonu zbudował, y budować nieprześciesz.

*Benedykcyą S. O. FRANCISZKA, y Serafickie
napomnienie do Reguły zachowania.*

O! Najmilsi Bracia! y na wieki Błogosławieni Synowie!

Słuchajcie mnie, słuchajcie głosu Ojca waszego Wielkiego rzeczy obiecali!

Ale większe nam są obiecane.

Zachowajmy te, A wzdychajmy do onych. Roskość Krotka, Kara wieczna.

Małe umartwienie, Chwała nieskończona.

Wiele wezwanych, Mało wybranych,

Wszystkich nadgroda.

REGU

REGUŁA II.

Braci, y Siostr Pokutuiących Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA.

Na dziesięć Rozdziałow, stosuiących się do dziesięciu Przykazań Boskich

OD PAWŁA III. PAPIEZA
Zebrana, złożona, y potwierdzona.

PAWEŁ III. PAPIEZ.

Sługa Sług Boskich na wieczną rzeczy pamięć.

NA obfite pożytki, ktore Trzeci Zakon S. FRANCISZKA pokutuiących w polu woiuiącego Kościoła do tych czas czynił, y czynić nieprzestaie, uwagi naszej względ mając, oraz we wnątrz myśli naszej rozważając: iż ten Zakon nie tylko Bracią, y Siostrami w pospolitości żyjącemi, y trzy essencyalne śluby czyniącemi, ale też Mężami, y Niewiastami nawet Małżeństwem obowiązani iuz dawno kwitnie; Ruznie przywiedzeni iesteśmy, aby co dla zbawiennego Osob Zakonu tego rozrządzenia postanowiono iest, Naszego potwierdzenia władzą zmocniliśmy, y inne rzeczy rozporządziliśmy, iako się nam w Panu zda zbawiennie potrzebować &c. W Jmie Pańskie: Poczyna się Reguła, y życie Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu Pokutuiących S. FRANCISZKA, ktora na dziesięć Rozdziałow, iako iest Dziesięć Przykazań Boskich złożona.

ROZ-

37 REGU. II. BRACI, Y SIOSTR POKUTUJĄCYCH
R O Z D Z I A Ł I.

*O Przyimowaniu Braci, y Siostr Trzeciego
Zakonu.*

BRacia, y Siostry w Panieńskim, Młodzieńskim, lub Małżeńskim stanie żyjący, którzy mają być przyimowani do tego Zakonu pokutujących, powinni być wierni Katolicy, o żadney Herezyi niepodeyżrani, w pośluszeństwie Kościołowi Rzymskiemu stateczni, od długowolni, na ciele, y umyśle zdrowi, żadną nieślawą nie zmazani, y z bliźniemi zgodę zachowujący, o czym wszystkim, niżej będą przyjęci, powinni być pilno wypytani.

R O Z D Z I A Ł II.

O Professyi, y zachowaniu Reguły, y Przykazań Boskich, obligacyi stanu, y kondycyi, y Testamentowey Dyspozycyi.

BRacia, y Siostry, gdy przez ieden Rok cały habit nosić będą, jeżeli w nim chwalebnie zachowają się, niech przez mającego od Ministra Generalnego pozwolenie do Professyi przyjęci będą, w ktorey niech obiecują pośluszeństwo, y czystość stanowi swemu przyzwoitą. Ci którzy są w stanie Małżeńskim, niech obiecują czystość Małżeńską, także zachowanie ścisleyse, y wiernieysze Przykazań Boskich, oraz czynienie zadość za występki, ktoreby przeciwko tey Regule popełnili, gdy od swych Starszych napomnieni, y przestrzeżeni będą. Niewiałtom zaś mężow inaiącym, za pozwoleniem tylko ich mężow do Zakonu tego weyście niech wolne będzie. Wszyscy, którym z prawa czy-
nić

nić testament należy, niech go czynią, oraz
 dobra swoje rozporządzają, przynajmniej we
 trzy Mieście po wyjściu do tego Zakonu, żeby
 tak zaden z Braci, y Siostr nieumarł niespo-
 dzianie bez Testamentu, y Dyspozycyi.

R O Z D Z I A Ł III

O odzieniu Braci, y Siostr.

BRacia, y Siostry niemają używać wymy-
 ślnych, y wytwornych stroiow, owszem we-
 dług Xiążęcia Apostołów zbawiennej rady:
Tęgo Świata próżne ozdoby niech z siebie zrzucą.
 Dla czego sukien drogich, y kolorow iasných
 mają się wystrzegać. Minister iednak General-
 ski, lub Prowincyał może ich w drogości, iako
 y w kolorach, gdy tego będą potrzebowali, dy-
 spensować, a za pas niech noszą chorąg.

R O Z D Z I A Ł IV,

*O Obrządku Boskim, odmawianiu Go-
 dzin, y Modlitwie, y o Spowiedzi, y
 Komunii Świętey.*

BRacia, y Siostry niech mówią co dzień siedm
 godzin Kanonicznych, to iest: za Jutrznią
 dwanaście *Oycze nasz, y tyleż Zdrowaś Marya.*
 Za Laudēs pięć; za Prymę, Tercyą, Sextę, y
 Nonę, za każdą z tych po siedm *Oycze nasz, y*
Zdrowaś Marya. Za Nieszpory zaś dwanaście
Oycze nasz, y tyleż Zdrowaś Marya. Za Komple-
 tę siedm, po każdym *Oycze nasz, y Zdrowaś*
Marya, Chwała Ojcu &c. po Prymie, y Kompletie
 przydać: *Wierzę w BOGA, y Psalm Misereere mei*
DEUS, to iest. *Zmiłuy się nademną BOZE &c.* Kto
 umie. Ten że sposób w Officium N. MARYE

29 REGU. M. BRACI. Y SIOSTR POKUTUJĄCYCH
Panny, niech zachowany będzie. Za umarłych
zaś w Niespory niech zmówią siedm *Oycze nasz.*
Po każdym przydając. *Wieczne odpocznienie racz*
im dać Panie &c. w Jutrzniach, y Laudes, dwana-
ście *Oycze nasz,* y *Wieczne odpocznienie &c.* A to w
ten czas, gdy za umarłych modlić się będą, kto-
rzyby zaś umieli czytać, y chcieli, niech mo-
wią godziny z Breviarza. Każdy z Braci, y
Siostr trzy razy przynajmniej do Roku, to jest;
na Narodzenie Pańskie, y zmartwychwstanie,
na Zielone Świątki, przed approbowanemi Spo-
wiednikami spowiadać się powinni, y Najswię-
tŹszy SAKRAMENT nabożnie przyjąć, pogo-
dziwszy się z bliźnim, y oddawszy co cudzego.

R O Z D Z I A Ł V.

O *Słuchaniu Mszy, y Kazania, o Mc-*
dytacyi, y odprawowaniu Roczney
Kongregacyi.

BRacia, y Siostry, gdy mogą, niech się staraia,
aby każdego dnia Mszy S. słuchali, y niech
mają iednego Zakonnika, któryby im w pewne
dni Słowo Boskie przepowiadał, y do pokuty,
do miłosiernych uczynków, y cnot upominał,
pobudzał, y przyprowadzał. Powinni też ka-
żdego dnia w wieczor między sobą, y P. Bogiem
rozmyślać, co tego dnia czynili, mówili, lub
myślili, a iezeli w czym wykroczyli, niech za
to zaŹnią z obietnicą poprawy. Każdego Mie-
siąca w pierwszy piątek do Kościoła, lub na
mieysce, na ktore Ministrowie ich z gromadzić
zechcą, niech się zeydą, gdzie po wysłuchaney
Mszy Solenney, niech będzie przeczytana Re-
gula,

guła, po ktorey Minister defekta, albo wystę-
pki przeciwko Regule, o których się dowie-
dzą na każdymu wymowić, upomnieć, y zmiłosier-
dziem pokutę naznaczyć. W ten czas Każdy
z Braci, y Siostr Swieckiemu Kapłanowi tego Za-
konu na to wybranemu, niech da grosz po spoli-
ty, lub więcey, ktory te pieniądze chować po-
winien, y one za radą Ministrów między Bra-
cią, y Siostry ubogie, zwłaszcza chore, y na tych,
ktorymby pogrzebu nie miał kto sprawić, po-
tym też, y na insze ubogie niech szafują.

ROZDZIAŁ VI.

O Poście, y umartwieniu.

BRacia y Siostry od pierwszej Niedzieli Ad-
wentowey, aż do Narodzenia Pańskiego, wy-
iawszy dni Niedzielne; niech poszczą co dzień,
nieiedząc Potraw mięsnych, iako y w każdą
Srzodę, y sobotę, oprocz, gdyby z tych dni, al-
bo w piątek przypadło Święto Narodzenia Pań-
skiego. Także też Post Świętey Kwadragezy-
my, y w każdy piątek, y inne dni, w ktore jest post
od Kościoła naznaczony, niech go bez uprzy-
krzenia zachowują. Ale niech pierwey obiadu
y wieczerzy nie iedzą, aż wprzod Modlitwę Pań-
ską, to jest: *Oycze nasz*: zmowią, którą y po ie-
dzeniu powtorzyć mają. Co iezeliby się trafi-
ło opuścić, niech w wieczor po rachunku Su-
mnienia za to trzy *Oycze nasz* zmowią.

ROZDZIAŁ VII.

*O Chorych, y Umartłych Braci, y Siostr,
y Miłosiernych uczynkach.*

Gdy kto z Braci, albo Siostr zachoruje, Mi-
nistrowie

nistrowie sami przez siebie, albo przez innych, gdy im chory da znać o sobie, raz wtydzień, gdy mogą, powinni nawiedzić chorego, y onego z pilnością do pokuty Świętej, iakby najlepiej, y nayskuteczney umieli, y rozumieli, niech przywodzą. A iezeliby co potrzebował chory, potrzeby iego z pospolitey skrzynki niech opatruią. Takież staranie niech mają Matki obrane o siostrach. Agdyby on chory ztego świata zszedł niech o tym Braci, y Siostrom Miałta, lub mieysca onego, Kędyby umarł, oznaymiono będzie, żeby tak wszyscy na pogrzeb umarłego Brata, lub Siostry przybyli, y ztamtąd niech nieodchodzą, aż po Mszy, y po pogrzebie. Nad to każdy z Braci, y Siostr między tygodniem pierwszym po śmierci tego pochowanego, lub też po dniu, w którym się dowie o śmierci, Kapłan niech odprawi każdy Mszę iedną, inni zaś umiejący czytać pięćdziesiąt Psalmów, albo Oficjum za umarłych, a nieumiejący czytać, niech zmowią pięćdziesiąt pacierzy, na końcu każdego pacierza przydając: *Wieczne odpocznienie Ew.*

R O Z D Z I A Ł VIII.

O obieraniu Ministra, y Matki, y innych Urzędów w kongregacyi, o wizycie, y korekcie występnych.

Każdego Roku Bracia, niech sobie obierają Ministra iednego, a Siostry Matkę przez głosy Sekretne, które Prezydent odbierać, y zachować powinien: Obrany przez większą część głosów Braterskich niech będzie Ministrem, iako

Jako też obrana przez większą część głosów Siostrzeńskich niech będzie Matką. Zaś Minister, y Matka, włożone na siebie urzędy, y u-
 rugiwania, niech nabożnie przyjmują, y niech
 ie z pilnością odprawiają. Bracia, y Siostry
 Ministrowi, y Matce niech będą posłusznemi,
 co się ma rozumieć w rzeczach do Reguły na-
 leżących. Tenże Minister, y Matka niechay
 Bracia, y Siostry Miasta, lub mieysca, w którym-
 by Zakonu tego Kongregacya kwitnęła, na Wi-
 zytacyą pospolitą do Klasztoru którego, albo
 na mieysce uczciwe, albo też do Kościoła,
 gdzieby mieysca takowego nie było, zgroma-
 madza. A Wizytatora niech mają Kapłana,
 któryby był z Zakonu od Kościoła Świętego po-
 twierdzonego, temi czasy jednak powinien być
 z samego Zakonu S. O. Franciszka mianowicie
 OO. Obserwantow (w Polsce nazwanych Ber-
 nardynow) albo Reformatorow, y ten im za wy-
 stępki ich, niech naznacza pokutę zbawienną: A
 ta Wizytacya niech się raz w Rok odprawia, wy-
 łąwszy, żeby iej potrzeba była częściej.

R O Z D Z I A Ł IX.

*O Postępkach Braci, y Sióstr, wystrzega-
 niu się okazań zakazanych, y rządzeniu
 Familii Domowey.*

Bracia, y Siostry Juramentow, to iest przy-
 śiąg Solennych niech się wystrzegają, chy-
 baby po nich tego potrzeba, y Sprawiedliwość
 wyciągała. Także w słowach pospolitych przy-
 śięgania niech się strzegą. A iezeliby którego
 dnia nieostrożnie przez potknięcie się języka,

jak się często w wielomowności trafia, kto za-
 przysiągł się, albo nadaremnie, y nienabożnie
 Imienia Boskiego wezwał, za to w wieczor po-
 rostrząśnieniu Sumnienia; niech zmowi trzy
Oycze nasz. Niech każdy pamięta, aby do wier-
 ney służby P. Bogu, Familią swoją, y czeladź
 prowadził. Na dziwowiska, komedye, y bieśiady
 nieuczciwe niech nie chodzą. Kuglarzom, y ni-
 komu dla prozności niech nie nie darują, y
 owszem aby od czeladzi, y służących swoich
 takowym oszustom nie darowano nie było,
 przestrzegać mają. Zelaza, y broni, niech Bra-
 cia nie noszą dla inſzey przyczyny, tylko dla
 obrony Kościoła Rzymkiego, Wiary Katoli-
 ckiey, albo też Ojczyzny własney.

R O Z D Z I A X.

O obligacyi, y obowiązku całej Reguły.

WE wszystkich pomienionych rzeczach, kto-
 re Bracia tego Zakonu nie z przykazania
 Bożego, ani z postanowienia Kościelnego za-
 chować powinni są, żadnego z nich pod grze-
 chem Śmiertelnym nieobowiązują Reguła. Jed-
 nak wykraczający przeciwko niey w zaślugach,
 y w zapłatach wiecznych szkodować będą.

KONFIRMACYA TEY REGUŁY.

*albo Potwierdzenie Papieſkie PAWEŁ III. na sprze-
 ciwnych, y upornych tey Regule.*

Zadnemu tedy z ludzi niech się nie godzi, zad-
 nym sposobem tego listu Potwierdzenia, y ap-
 probowania naszego nieprzyznawać, albo o-
 nemu upornie, y zuchwale sprzeciwiać się:

Ktoby zaś to czynić ważył się, w gniew Wsze-
 chmo-

chmogącego Boga, y Błogosławionych Piotra, y Pawła Apostołów jego, niech wie, że wpadnie. Dan w Rzymie u S. Piotra, Roku od Wcielenia Pańskiego: 1547. Biskupstwa naszego XIII. Miesiąca lipca Dnia 5.

A ktorzykolwiek poydą za tę Regułę, pokoy nad ziemi, y miłosierdzie. ad Galat. 6.

Chwata, honor, y pokoy każdemu, ktorzy czyni dobrze. ad Rom. 1.

Pokoy swym Uczniom PAWEŁ Świąty daie,

Kto za Regułę jego się udaie.

Pokoy FRANCISZKA Synom będzie dany,

Za tę Regułę, y Zakon chowany.

Czyńcie Pokutę, bo się zbliżyło Krolestwo Niebieskie Mathae. 3.

§. I.

WYKŁADY, Y DEKLARACYE ROZDZIAŁOW REGUŁY.

Lubo sama Reguła prostemi, y wyraźnemi słowmi rzetelnie opisuie wszelkie kondycye, y obligacye, iak się rozumieć, y zachować mają. Jednak dla doskonałego, y łatwego wyrozumienia zachodzących iakich trudności, y wszelkich wątpliwości objaśnienia, wykładają się każde punkta tych dziesięciu Rozdziałów Reguły, z dokładem, przestrogą, y informacją, iakim sposobem, y w iakiey okoliczności tak z osobna od każdego z Braci, y Siotr, iak po spolicie od wszystkich zachowane być mają, y kiedy, y przez kogo według deklaracyi Papieskiej dyspensowane być mogą. Zaczym z explicacją, y wyłożeniem każdego punktu, y obligacyi Reguły następuie.

WY-

WYKŁAD ROZDZIAŁU I.

1. Do Trzeciego Zakonu pokutujących według punktu Rozdziału pierwszego Reguły ma być przystęp wszystkim ludziom różnego stanu iak Pannieńskiego, y Młodzieńskiego, tak Małżeńskiego, chcącym czynić pokutę, iako też stanu Duchownego w świeckiej Sytuacyi Kapłanom. Zaczyn każdy z wyraźney instytucyi Reguły dochodzić, y dowodzić może, że trzeci Zakon S. O. Franciszka jest osobliwie dla Osob świeckiej kondycyi pokutujących, y nie tylko dla Klasztornych za klauzurą Zakonną zostających.

2. A że Wiara Katolicka jest fundamentem Łaski Pana BOGA, y kondycja potrzebną do wieczney zaślugi, y stateczney pokuty, bez ktorey żaden zbawienia otrzymać, y według Słow Apostołskiego wyroku, *Panu BOGU podobać się niemoże*; Dla ktorey S. O. FRANCISZEK wszystkie prace, y życie poświęcić, y gorliwie Krew wylać pragnął. Więc każdy, który chce ten Zakon przyjąć, powinien być wiernym Katolikiem, o żadney Herezyi nie podeyrzanym, a iezeliby który był przedtym Heretykiem w iakiej sekcie zarazonym, powinien publicznym wyrzeczeniem błęd kacerstwa odrzucić, y rewokować, y przez wyznanie, y Profesya pierwszej Wiary S. Katolicką przyjąć, obiecując we wszystkim być Kościołowi Rzymskiemu posłusznym, y w tej iedney zbawiennej wierze statecznym aż do śmierci.

3. Jako Kanony Kościelne zakazują; żeby
żaden

żaden z dłużników, y winowaycow do Zakonu Kłasztornego niebył przyięty, tak y do Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA zakazuje Reguła, żeby żaden w długach zostający, albo cudzą substancją zatrzymujący, niebył przypuszczony, poki pierwey kredytorom, y ukrzywdzonym satysfakcyi nie uczyni, gdy stan pokutujący z niesprawiedliwością zgodzić się nie może, iak S. Augustyn naucza: *Teżeli rzecz cudza, dla ktorey grzech jest, oddać się może, y nie oddaje się, zmyślona, y nieprawdziwa jest pokuta.*

4. Ani też publicznym excesssem, y rospustnym życiem obwinieni przyięci być niemają, chyba żeby przez prawdziwą poprawę, y przykłądną pokutę, iak S. Małgorzata z Kortony, znaczna, y stateczną życia pokazali odmianę.

5. Ani żaden nie zgodny przyięty być nie ma, poki się pierwey w nieprzyjaźni niepoiedna, y niepogodzi; według S. Ewangelii: *chcąc oddać Ofiarę T. BOGU, idź pierwey pojednaj się z Bratem twoim.* Osobliwie do Kłasztorow dla niezgody społeczney przypuszczeni być niemają, y żeby ktory Swieckich Braci, y Siostr przez Rok proby Nowicyackiey iakie kłotnie, y nieprawne zwady zaczął, może do Profeslyi nie być przypuszczony, poki się prawnie nie poiedna, albo nieprzyjaznych kłotni nieustąpi, lubo też przez pokutę naznaczoną publicznie urażonego w Kongregacyi nieprzeprosi, lub wyraźnego odpuszczenia nie otrzyma.

6. Z tych punktow, y kondycyi przed przyięciem Habitu, albo sukienki rozumieć się powinno

winno, że wszyscy nieznaomi wypytni być mają, y niewiadomych, y nieuczonych Katechizmu Wiary Świętey nauczać należy. Których zaś życie bez wszelkiey Suppozycyi iest wiadome, w nauce, y edukacyi doskonale, takich examinować, y kondycyi założonych z Reguły rekwirować niepotrzeba, byle o tajemney Sekcie, y Herezyi wątpliwości iakiey, y podeyrzenia nie było.

WYKŁAD ROZDZIAŁU II.

1. Nietylko Bracia, y Siostry w Klasztorach, ale teży na świecie w domach swoich rezydujący, mają według Reguły przez cały Rok próby Nowicyackiey nosić na sobie Habit, różnym iednak sposobem, Bracia, którzy probują Nowicyat w Klasztorze, mają nosić Habit podobny innym Braciom tego Zakonu, ale bez Kaptura. Także Siostry Klasztorne w Nowicyacie niemają zażywać *Velum*, albo zaślony czarney na głowie, tylko obwinienie, y zaślony białą nosić mają. Którzy zaś w domach swych na świecie mieszkają, nosić mają pod sukniemi Świeckiem i sukienkę na kształt Szkaplerza Zakonnego, od ramion pod biodra dostatnią, szarą y poświęconą, która przepasać mają, chordą, albo paskiem S. O. FRANCISZKA, y mają także Nowicyat, albo roczną próbę, y pokutę w domach swoich odprawić, iasnużnę, umartwienie, y inne zaślugi miłosierne czynić, y osobliwie tego Roku wystrzegać się powinni odzieńia drogiego, iasných kolorow, y światowych neiech, y przysposobić duszę swoją do Profesyi,

syi, na ktorey wraca się Sukienka niewinności na Chrzcie Świętym otrzymana.

2. Od Nowicyatu Roczego Bracia, y Siostry, tak w Klasztorach, iako y na świecie nie mają być przez Przełożonych dyspensowani, żeby tego dnia, którego Sukienkę S. O. FRANCISZKA przyimuia, mielibyć y do Professyi zaraz przypuszczeni, zracyi, że Reguła trzeciego Zakonu wyraźnie naznacza Nowicyat roczny (tych tylko wyimuiąc, ktorzy są bliskiem i śmierci) y do tego, że wdzień Professyi roczney iest pozwolony powtornie odpust zupełny od winy, y kary, którego raz przy przyięciu Sukienki, y powtornie wrok przy Professyi dostąpić mogą, tak przy obłoczeniu, czyniąc iednego dnia zaraz Professyą, iednego by też tylko od pustu dostąpili.

3. Po dokńczonym Roku próby Nowicyackiey pozyteczna, y zbawienna iest rzecz przed Świętą Professyą dla otrzymania zupełnego odpustu od winy, y od kary przygotować się do Generalney całego życia spowiedzi, przez osobne Tygodniowe, albo godzinne, przez pięć dni odprawione Rekolekcyje, przez odalenie na ten czas zabaw, y interesow światowych, obierając sobie Duchownego Dyrektora zakonu S. O. FRANCISZKA, iako Reguła w Rozdziale V. y VIII. wyraźnie opisuie, y naznacza.

4. Przy Professyi powinien każdy Brat, y Siostra obrać dwóch świadkow, y Imie swoje wpisać w Księgę Tercyarską z podpisem tychże przytomnych świadkow: ktorym Braciom, y Siostron Profesom, Przełożony tego Konwentu, gdzie
czynią

czynią, Profesya wyda testimonium pisane, albo Drukowane z pieczęcią, ktore po śmierci Brata, lub Siostry powinno być odesłane do tegoż Konwentu, aby się modlono za umarłego, y imię iego w pisane było w Księgę Tercyarską Braci, y Siostr umarłych, za których czterzy razy do Roku odprawuie się w każdym Klasztorze Msza S. śpiewana załobnym obrządkiem za umarłych Braci, y Siostry, y po dniu zaduszonym, y *Dnia 29. Listopada* po Święcie Wszystkich Świętych Zakonu O. S. FRANCISZKA bywaia Generalne Exekwie za wszystkich umarłych Braci, y Siostry całego Zakonu, lubo y codziennie iedna Msza Konwentka za żywych, y umarłych Braci, y Siostry w każdym Klasztorze odprawiona bywa.

5. Według wyraźney obligacyi Reguły w tym Rozdziale nietylko Klasztorni Bracia, y Siostry Trzeciego Zakonu, ktorzy przez Profesya ślubow Zakonnych, obiecują zachować pośluszeństwo, dobrowolne ubóstwo, y czystość dożywoćnią. Ale y Osoby świeckie tak w stanie Panieńskim, y Kawalerskim, iak y w Małżeńskim mają zachować czystość stanowi swojemu przyzwoitą, y według przykazania Boskiego niewykracać z powściągliwości stanu swego; Panie zamężne w ślubnym, y przysięgłym zostawać mają pośluszeństwie, y Synowie, y Corci Rodzicom, y starszym swoim według przykazania Pana BOGA dochować mają pośluszeństwo, y uczciwość. Lubo według rady Apostolskiej lepiej zostać w stanie Panieńskim, wolno iednak bez szkrupułu, y zawodu sumnienia

po

po uczynioney Profeslyi przyjąć stan Małżeń-
 ski, Mężatym Paniom, y Wdowom zachować
 czystość stanowi, y kondycyi swoiey przynale-
 żąca, y przykazań Boskich nieprzestąpić, ale
 doskonale obserwować według stanu swego, w
 którym zostają. Zaczyn Świeckie Panny Tercy-
 arki, które na Profeslyi nieślubują czystość do-
 żywotną, mogą odmienić stan Panienski, do
 którego niemają ślubney obligacyi, y po Pro-
 feslyi w sukience Trzeciego Zakonu przyjąć stan
 Małżeński, y w tym stanie doskonale zachować
 Przykazanie Boskie, czystość, y wierność Mał-
 żeńska, albo z Świętą *DELFINĄ*, *BONADONĄ*,
ANGELINĄ, *KUNEGUNDĄ* *Y SALOMEĄ*, w Mał-
 żeństwie za ugodą y wzajemnym konsensem
 Małżonka zostawać w Panienskiej czystości.

6. Ze dokłada się w tym Rozdziale Reguły:
*Niewiaśtom zaś Mężow mającym, tylko za pozwo-
 leniem ich Mężow, do Zakonu tego niech wstąpić
 wolno będzie.* Rozumieć się ma o tych Osobach
 zamężnych, które do Klasztoru za klauzurę w-
 stępują, y słaby Zakonne czystości, posusze-
 nia, y ubóstwa czynią, że bez pozwolenia Mę-
 zow wstąpić niemogą, y że Panie Mężatę do-
 browolnie prostym, y ważnym ślubem dożywo-
 tney czystości obowiązać się niemogą, tylko
 za konsensem, y dozwoleńiem Mężow swoich.
 Y to samo rozumieć się ma o Synach, y Corkach,
 którzy bez pozwolenia Rodziców, śludzy bez
 pozwolenia Panow swoich, do Klasztorow wsta-
 pić niemogą, chyba że Synowie, y Corkiz opie-
 ki Oycowskiej wyposażeni, y śludzy odprawie-
 ni będą.

7. Panny, y Wdowy, y Osoby zamężne, któreby chcieli przyjąć sukienkę Zakonną powierzechowną, y czynić *Votum*, albo prosty ślub czystości dożywotney, inaczey przyjąć być nie mogą do Habitu powierzechownego tylko według wyraźnych kondycyi Dekretu S. Kongregacyi Biskupow, y Zakonow Roku 1616. *Pierwsza*: żeby mieli lat 40. wieku swego, albo więcej. *Druga*: żeby mieli własną sufficiencyą do życia, do wyktu, y odzienia. *Trzecia*. żeby byli życia pobożnego, y cnotliwych obywatelów. *Czwarta*: żeby niemieszkać w raz z Mężczyznami, chyba z temi, którzy są w koligacyi, y pokrewieństwie w pierwszym stopniu. *Piąta*: żeby przyjęli Habit za licencyą Biskupa swego Ordynaryusza, który powinien zwążyć kondycye zachowane. Ale tych Swieckich Osob o prostym, y dobrowolnym ślubie czystości dożywotney examinaować nienależy, taka jest Konstytucya S. Kongregacyi Rzymskiej Roku 1620. Dnia 20. Listopada. *Szosta*. żeby Tercyarki Swieckie w Habit obleczone niezażywały *Velum*, albo załony, y zapinania pod szyją, tylko Zakonnice Klasztorne. *Siodma*: żeby takie Osoby w Habicie, albo Sukience powierzechowney, które chcą być od sędu Swieckiego, y władzy Biskupiey excypowane, czynili ślub czystości dożywotney. *Osma*: żeby Osoby Zamężne powierzechownie nienosili Habitu, albo Sukienki Zakonney, ani dobrowolny ślub czystości ważnym sposobem nieczynili, tylko za konsensem w zaiemnym Mężow swoich. Przez Habit, albo Sukienkę powierzechowną, niemają

się rozumieć suknie szare świeckim kształtem zrobione, w tych bowiem Panie, y Wdowy świeckie zawsze chodzić, y Matrony nabożne tego stroju zażywać mogą, ale suknie Zakonne, które mają formę Habitu Klasztornego. Lubo temi czasy niezachowuje się kondycya, y wyraża licencya Biskupa, podobno dla tego, że Przełożeni, iako też y same Tercyarki świeckie niedbają, żeby były z pod władzy Biskupiey wyięte, kontentując się tym, że są Cerkami S. O. FRANCISZKA przez Profesya, y że noszą Habit Zakonny, y otrzymują wszystkie odpusty. O inrze zaś doczesne niedbają Przywileie; y lubo nie zachowanie pomienioney Kondycyi nie znosi, ani przeszkadza pozwolenia Zakonnego Habitu, y nieinwaliduje waloru Profesyi, ani też zabrania otrzymania odpustów, y innych łask Zakonnych, gdy w pomienionym Dekrecie S. Kongregacyi nie masz żadney klauzuly znoszącey obłoczenia Habitu, y Profesyi, odpustów, y łask Duchownych. Jednak należy mieć uwagę na wyrażone kondycye, które są ordynowane na zaszczyt Habitu, y honor Zakonny. y jeżeli Przełożeni chcą, żeby Tercyarki świeckie niebyły podlegające władzy Biskupiey zaczym należy obserwować te kondycye, albo powierzchownie niepozwaląc Habitu świeckim osobom, bez zachowania tych kondycyi, inaczej od władzy Biskupiey exkuzować się nie mogą. Wiedzieć przytym należy, że Bracia, y Siostry, którzy powierzchownie Habit Zakonny na świecie noszą, y czynią prosty ślub czystości dożywotniey, podają się przez powierzchowne

chowne noszenie Habitu pod pośluszeństwo Przełożonych Zakonu, y przez ślub czystości uczyniony na Professyi Zakonney, są przez Konstytucyą tey S. Kongregacyi w Roku 1616. y na Concilium Lateranńskim Sess. 21. Roku 1518. D. 1. Marca za LEONA X. Papieża od władzy Biskupa, y Sepultury Paraafialney wyięci;

8. Testament także w tym Rozdziale czynić przykazuje Reguła tym, którzy chcą mieszkać w Klasztorze, na trzy miesiące przed wstąpieniem do Klasztoru, albo przed Professyą. Bracia zaś którzy na świecie w domach swych mieszkają, mogą także wcześniej, nieczekaiać godziny śmierci, dobra swoje Testamentalną Dyspozycyą rozporządzić, żeby w godzinę śmierci, gdy o zbawieniu duszy, y wieczności myślić potrzeba, doczesnych Dobr nagle rozporządzenie niesprawilo roztargnienia, Zaczyn Testament czynić powinni z uwagą, y reflexyą bez wszelkiego zawodu sumnienia, pamiętaiać na ścisły Sąd Boski. Przetoż Kredytorom swoim mają zupełną za wezasa uczynić Satisfakcyą, cudzych rzeczy zatrzymanych, komu należy oddać, krzywdy nadgrodzić, Familii służącey zapłacić, niezatrzymuiąc, ani odkładaiać należącey zapłaty, beziakiey imprezy, y pretenfwi, gdzie idzie o wieczną nadgródę, y własne zbawienie. Jeżeliby na potym więcey przyspobili fortuny, mogą uczyniony Testament co rocznie odnawiać, y poprawić; a potym przed śmiercią przez siebie w Grodzie roborować, albo według Testamentu za żywota dysponować, nie spuszczaiać się ze wszystkim na Sukcesorów,

lub

Lub Exekutorow, gdy ordynaryjne naucza, y każdego przestrzega doświadczenie, że teraz powszednieią, y waloru, ani akceptacyi niema-
ią Testamenta, y zawodne bywaią pobożne le-
gacye, że rzadko, albo nigdy dyspozycyi Testa-
mentowey, y ostatniey woli staie się zodosyć,
gdy potym żyjący rządzą, y dyspozycyi, y
obligacyi umarłych Rodzicow, y krewnych za-
niedbają, iak dowodnie prawie zawsze prakty-
kuie się. Zaczym przestrzega Apostoł S. *Gdy
czas mamy, czynmy dobrze.*

WYKŁAD ROZDZIAŁU III.

1. Co należy do Formy Habitu powierzchow-
nego, którą S. O. FRANCISZEK w Rozdzia-
le trzecim Reguły od MIKOŁAJA IV. potwier-
dzoney dla Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu
opisał, y naznaczył, żeby płaszcz, y Habit był
długi, z podłego, y taniego Sukna, koloru szar-
ego bez fałdow, y wymyśłow, rękawy wąskie,
y zapinane uczciwie iak przystoi. Tey formy
Habitu bez Kaptura zażywaią Bracia Klasztor-
ni, y Pustelnicy z nadanym Szkaplerzem dłu-
gim, podobnego Sukna, dla dystrynkcyi od Braci,
Konwenckich, y taki Habit dany był od
famego S. O. FRANCISZKA Xiążętom, y Go-
dnym Panom, nietylko ordynaryjnym Osobom,
y trwał zwyczaj aż do czasow JULIUSZA II. Pa-
pieza, który Swieckich Osob w długości, y w
podłości Habitu, y w powierzchownym nosze-
niu dyspensował, pozwalając nosić Sukienkę
szarą na kształt Szkaplerza długiego na trzy
piędzi od ramion aż pod biodra, żeby mogła

E

być

być przypasana paskiem poświęconym, na którą Sukienkę mogą się wdziewać suknie Świeckie według stanu, y kondycyi Osob; wystrzegając się jednak według obligacyi Reguły w tym Rozdziale wyrażoney;) Sukien drogich, y kolorow wysokich. A gdy według kondycyi urodzenia, y urzędow zażywaia powierzchownie Sukien bogatych, y kolorow iasných, powinni pamietać, y wewnątrz naśladować ubogiego FRANCISZKA, y nagiego na Krzyżu wiszącego CHRYSZTUSA, żadnego w powierzchownym stroiu nieznac upodobania, zwazaiąc że pokornego S. O. FRANCISZKA ubogą Sukienką, y poskutną włosienicą grzeszne ciało okrywaia, którą Sukienkę, albo Szkaplerz do formy Habitu umoderowany, y poświęcony zawsze nosić mają pod Sukniami. Także według obligacyi Reguły obowiązani są Bracia, y Siostry zawsze pasek na sobie nosić, iezeli nie na wierzchu Sukien, przynajmniey pod pasem, lub pod sukniemi wierzchniemi według wyraźney deklaracyi SYXTUSA V. Papieża: *Potrzeba jest, żeby Chorąg, czyli pas zawsze nosili, nie na szyi, albo ramieniu, ale takim sposobem, iakim Bracia Mnieyscy opasywać się zwykli.*

2. Tereyarki Świeckie, iako Siostry Zakonne także nosić mają Sukienkę szarą zpodem, także inodą, y formą Szkaplerza dłuższego zpułkawem, paskiem zaś poświęconym przepasaną. Lubo w Futrach, y powierzchownych strojach według kondycyi, y zwyczaju kraju dyspeniować się mogą, iednak z Reguły wymyślonych, y wytwornych stroiow z drogiey materii,

ryi, y wyfokich kolorow wystrzegać się mają, a gdy według kondycyi, w publiczney konwersacyi bogatych, y pozornych stroiow zażywaią, niechay nie akomoduią się światu, ale potajemną sukienką prezentuią się Ukrzyżowanemu **CHRYSTUSOWI**, y ubogiemu **S. O. FRANCISZKOWI**. Przywilej **JULIUSZA II.** Papieża pokrytey sukienki Szkaplerzowey niezabrania Braci, y Siostron nosić według Reguły powierzchownie, albo pod suknią świecką Sukienkę dłuższą, która by mogła być przypasana poświęconym paskiem; Jakoż Panie Zamężne, y Wdowy które powierzchownie zażywaią Sukien szarych z białym, y czarnym kolorem, mogą tę samą sukienkę zwierzchnią dać poświęcić, y nosić modą, y stroiem świeckim, y paskiem Zakonnym przepasać.

3. Tercyarze, y Tercyarki Zakonne, które na świecie rezyduią, lubo Habitu powierzchownie nie noszą, mogą iednak zawczasu przed śmiercią sobie sprawić Habit, to iest: Sukienkę długą według formy Habitu **S. O. FRANCISZKA** bez kaptura, Siostry zaś Habit, y załogę białą na głowę, w którymby po szczęśliwym z tego świata zeyściu pochowani być mogli, aby przy śmierci przed **BOGIEM**, y światem pokazali się być prawdziwemi Synami, y Córkami **S. O. FRANCISZKA**.

4. Śmiertelnie zaś choruiący, który życzy sobie przyjąć Habit, albo Sukienkę **S. O. FRANCISZKA**, gdy przy z drowych ieszcze zmyślach zostaje, po uczynionej Spowiedzi, może bez obłożenia złożyć Sukienkę na chorego, y przez

śamo przyięcie Habitu dostąpić odpustu, y zaraz tego dnia czynić Profesję. Lubo z osobna, oprócz obłóczyn na dzień Profesji jest pozwolony Odpust Zupełny od winy, y kary, iednak, który niebezpieczny życia, y blisko konający zstaie, może tegoż dnia zaraz czynić Profesję, y każdy, który przedtym przyjął Sukienkę, y Profesji nie czynił, może w chorobie śmiertelney przed rokiem niedokończonym Proby Nowicyackiey dla dostąpienia odpustu Profesję odprawić, y Generalną otrzymać Absolucyą.

WYKŁAD ROZDZIAŁU IV.

1. Obrząd BOSKI, który Kapłani w Kościele Bożym odprawiają z Pisma Świętego złożony, Wiarą Katolicką ugruntowany od Stolicy Apostolskiej potwierdzony takiego jest waluoru, że wszystkie inne Modlitwy od pobożnych ludzi złożone, y od Kościoła Bożego niepotwierdzone przewyższa. Dla tego Reguła Trzeciego Zakonu Braci, y Siostr, tak Klasztornych, iak y Świeckich, którzy czytać umieją zachęca, y obliuguie do czytania, y mówienia Godzin Kościelnych z Psalterza, y Breviarza według obrządku, y postanowienia Kościoła Bożego. Którzy zaś czytać nieumieją, dosyć im na Modlitwie CHRYSZTUSOWEY, że odprawiają za każdą godzinę, Pacierze w Regule wyraźnie naznaczone, y zmowią tyle razy *Oycze nasz*. Którą Modlitwę CHRYSZTUS Pan nauczył, y naznaczył, y pozdrowienie Najswię. MARYI Panny, y inne Modlitwy Kościelne, y Psalmi w Regu-

w Regule naznaczone, których się nauczyć mają. Także wyraźnie Reguła naznacza w Rozdziale VII. Pacierze za Dufze Braci, y Siostry umarłych, które mówić powinni, y wiele Psalmów czytać, albo całe *Officium* za umarłych odprawiać mają z osobna w domu, albo w Kongregacyi.

2. Xięża, y Klerycy Swieccy, którzy się znajdują w Trzecim Zakonie, osobliwie: którzy nie są obligowani do Choru Kościoła swego, mogą zażywać Breviarza, y Mszału Braci Mnichów według Dekretu S. Rik. Cong. Który kładzie się niżej w *Rezolucyi na Kwestyę 14.* Zaczynają Kapłani Swieccy, którzy przyjmują, y zachowują Regułę, że otrzymują Przywileje, y odpusty całego Zakonu S. O. FRANCISZKA, jeżeli do Choru Kościoła swego nie są obligowani, mają się w Breviarzu, y w Rubryce konformować z pierwszym Zakonem Braci Mnichów, jako ich Przywilejów, y odpustów zażywają. Którzy zaś do Choru Katedry, albo Kollegiaty należą, że codziennie w Chorze Kościoła swego przytomni być powinni, zadosyć czynią, y obligacyi Reguły, gdy odprawiają Godziny Kanoniczne według Obrządku Kościoła swego.

3. Którzy zaś Bracia, y Siostry, oprócz Kapłanów, y Kleryków codziennie *Officium parvū de Beata*, to jest. Obrząd mały do Panny MARYI połacinie, albo po Polsku przetłomaczony (który tymże porządkiem na Godziny Kościelne z Pisma Świętego ułożony, y od Kościoła Bożego jest potwierdzony,) odprawiają, zadosyć

fyć czynią według Reguły w odmawianiu godzin Kościelnych, y wolni są od innych pacierzy według deklaracyi *Innocentyusza XI.* Z tey racyi Reguła naznacza ten Obrządek, albo kurs Kościelny o Pannie MARYI, że odprawia się przez Tajemnice, na Adwent, y Narodzenie Pańskie, y Wielkanoc na cały rok porządnie od Kościoła iest złożony, y przykazany, y od S.O. FRANCISZKA zalecony, który Nayswięt. MARYĄ Pannę osobliwszą Patronkę Zakonu swego obrał, bez ktorey przyczyny niepewne by było zbawienie nasze.

4. Lubo Reguła tylko trzy razy na rok naznacza Spowiedzi, y Kommunii S. przeto iednak nietrzeba rozumieć, że zakazuje częstych Spowiedzi, y Kommunii. Jako y Kościół S. raz w rok na Wielkanoc przykazuje Spowiedź, y Komunią S. przeto iednak niezakazuje, żeby się w infze Święta niespowiadać, y owszem pozwala, y naznacza na Święta urozyste odpusty, ktorych w grzechu śmiertelnym zostających bez Spowiedzi, y Kommunii S. otrzymać nie mogą. Więc przez naznaczenie Reguły trzy razy w rok Spowiedzi, y Kommunii S. ma się rozumieć, że Bracia, y Siostry w tych dniach w Regule wyrażonych, to iest na Święta Narodzenia Pańskiego, Wielkanocne, y Święteczne Ducha Przenayswiętszego obowiązani są do Spowiedzi, y Kommunii S. Jako Kościół S. obowiązanie na Wielkanocną Spowiedź pod grzechem śmiertelnym z wyraźnego przykazania, innych zaś czasów nieprzymusza, ale tylko radzi, y zachęca odpustem pozwolonym. Zaczynam
dla

dla otrzymania odpustow, y obferwy Świąt Zakonnych, y ufzanowania SS. Patronow, Ruczna iest rzecz, żeby Bracia, y Siostry na uroczyste Świąta CHRYSTUSA Pana, y Najswięt: MARYI Matki Jego, S. O. FRANCISZKA, y wyrażenia Ran Jego, na Fest Poreyunkuły, y S. Antoniego, y na infze Świąta trzech Zakonow, na ktore są pozwolone odpusty zupełne, iako (wyraża się w drugiej Części o odpustach) ile sposobności mieć mogą, Spowiedzi, y S. Komunii nieopuszczali.

5. Jednak na Wielkanocną Spowiedź, y Komunią Bracia, y Siostry na świecie w domach swych mieszkający, powinni w swoim Kościele Parafialnym przed Pasterzem swym, albo przed innym za pozwoleniem iego obranym, spowiadać się, y Komunikować, gdy od Przykazania Kościelnego wyięci nie zostają, iako wyrazna wykładą rezolucya.

6. Ze Reguła przykazuje przed Spowiedzią, iako też przed przyięciem Sukienki Zakonney pierwey pogodzić się, y pojednać z bliźnim swoim, y krzywdy cudze nadgrodzić; Do tey wyrazney obligacyi obowiązani zostają, tylko: ktorzy w nieprzyjaźni, y w niezgodzie z potoczniey okazyi zostają, ale nie ktorzy prawnie podają się pod Sąd Sprawiedliwości, y nadgrody krzywdy swojey czekają. Y ci oddać co cudzego pierwey przed Spowiedzią powinni, ktorzy przy roztrząśnieniu sumnienia, co cudzego znajdują, y zatrzymują, i ukrzywdzonych od siebie uznają. Ci zaś, ktorzy krzywdę cierpią, y bez zemsty cierpliwie znoszą, niech Panu BOGU krzywdy swojej ofia-

ofiaruią, y bliźniemu z szczerego serca odpuszczaią.

WYKŁAD ROZDZIAŁU V.

1. Ze Msza S. iest niekończoney Ceny, y waloru, na ktorey nie krwawa, y martwa ofiara rzeczywotworzonych, ale niewinny Baranek **CHRYSTUS JESUS** Syn Bożki Oycu Przedwiecznemu żywą ofiarą Konsekrowany bywa. Więć **Rozdział** Reguły zachęca wszystkich Braci, y Siostr do Słuchania codziennie Mszy S. ktorzy mieszkaią w Miastach, gdzie znajduią się Kościoły, y Klasztory, że łatwy sposob mieć mogą codzieln Słuchania Mszy S. y w Święta uroczyste Słowa Bożego. Ktorzy zaś na wsiach, w domach swoich rezyduią, w odległości, albo bliskości Kościoła, gdy choroba, y nagły interefs, y zabawa, lub nieposobność czasu nieprzeszkadza, niech przynajmniey w Święta uroczyste, y w infze dni, gdy do tego przyić mogą, niech staraią się Mszy S. nabożnie z uwagą Słuchać, y na ten czas wystrzegać się od dyskursow niepotrzebnych, zachowuiąc milczenie, iako wyraźnie napomina Reguła od **MIKOŁAJA IV.** potwierdzona w **Rozdziale XIII.**

2. Kongregacye czyli zgromadzenia, y schadzki urzędne Braci, y Siostr, ktore naznacza **Rozdział** Reguły raz, albo więcey w Rok być powinny w Miastach, gdzie znajduie się znaczna liczba Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu mieszkaiących, ktore według zwyczaiu opisanej Ceremonii z Exhortą, albo Kazaniem, y Mszą S. śpiewaną, y z Exekwiami za umarłych Braci, y Siostry w Kościele Braci Mniejszych przed

przed Ołtarzem S. O. FRANCISZKA odprawiać się maia. Na każdą Kongregacyą roczną przez O. Prowincyała, y Wizytatora, albo przez Oycę Gwardyana, lub innego obranego Dyrektora pierwey na cztery, albo sześć Niedziel oznaymić, albo na zawsze raz w Rok dzień ieden, lub Święto naznaczyć należy, na ktoreby łatwo wszyscy zgromadzić się mogli. Po skończonym zaś nabożeństwie Bracia, y Siostry według woli, y możności swoiey iałmużnę dla chorych, y ubogich Braci, y Siostr, iako też na Mszę S. za dusze zmarłych tego Zakonu dawać zwykli; Do ktorey iałmużny, iako y do Dobr Braci, y Siostr według Konstytucyi S. Kongregacyi w Roku 1608. Zaden z Braci Mnieyszych nazwanych Obserwantow interesować się niemoze, ale Bracia zgromadzenia swego obieraia Podskarbiego, albo Duchownego z Xięży Swieckich, który według potrzeb, y woli ich pomienioną iałmużnę expensuie.

3. Gdzie zaś Bracia, y Siostry w odległości od Klasztoru w domach, y w dobrach swoich zostaią, mogą pobożni Bracia, y Siostry, na Fest S. O. FRANCISZKA, lub Porcyunkuły, albo S. Antoniego, (na ktore Święta są nadane odpusty zupełne;) oraz y na Kongregacyą przybyć, albo z iechać do Kościoła Braci Mnieyszych Klasztoru bliskiego OO. Bernardynow, y tam Nabożeństwa, y odpustu dostąpić, y razem Kongregacyą, y inne Ceremonie, albo Elekcyę odprawić. Gdy się dowiedza w blizszym Konwencie Braci Mnieyszych Obserwantow o przybyciu na Wizytę O. Prowincyała, y Wizytatora, o którym O. Gwar-

O. Gwardyan, albo wyfadzony Dyrektor Kon-
gregacyi oznaymić powinien, żeby Bracia, y
Siostry dla otrzymania Absolucyi Generalney
wszystkich defektow, y Cenzur Kościelnych, y
dostąpienia odpustu zupełnego od winy, y ka-
ry, y dla wysłuchania Mszy Tercyarckiey za Bra-
ci, y Siostry tegoż Zakonu, na który dzień ra-
zem ziechać, y zgromadzić się mogli.

WYKŁAD ROZDZIAŁU VI.

1. Post Święty, y powściągliwe appetytu, y
zbytkow umartwienie tak jest duszy pożyte-
czne, że pokusy zwycięża, y grzechy umarza,
złe nałogi wykorzenia, od zbytkow utrzymuje,
myśl ku Bogu podnawia, cnoty Święte sprawu-
je, y nadgrode zaśluguje, przy obciążeniu cia-
ła przytrudne przedsięwzięcia z łatwością do
skutku przyprowadza, y wykonywa. Do ktore-
go Postu sam CHRYSTUS Pan dał nam przykład
dla Zbawienia naszego przez czterdzieści dni,
y nocy nie śpiąc, y nie pijąc. Do tegoż tak
dalece Post dla Zbawienia duszy jest potrzebny,
że żadnego nie znajdzie Świętego, któryby cia-
ło swoje tucząc, dostał się do Nieba, ale każdy
postem, y umartwieniem, dyscypliną, włóśieni-
cą, y niespaniem ciało swe trując, tak Nieba
dostał. Przetoż Reguła tak pożytecznie, y
potrzebnie pościć radzi, y nieobliguje do wiel-
kich nieznosnych, y wynownych postow, tyl-
ko do których nie mało y wszyscy Ludzie obo-
wiązani zostają, albo z Kościelney obligacyi,
lub z prywatney intencyi każdy pobożny za-
chowuje. Albowiem Adwent cały, przedtym
wszyscy

wszyscy Chrześcianie pościli, iakoż y obrząd Grecki Niedziel sześć postu Adwentowego naczyna, y do tych czas obserwuje. Y S. O. FRANCISZEK, który dzień Narodzenia Pańskiego z Duchowną radością obchodził, pieszcząc się serdecznym affektem, z malenkim JEZUSEM Narodzonym, y pierwszy wynalazł sposob w Kościele wystawiać Jasełka, czyli złobek Panu JEZUSOWI. Z tey nabożney intencyi, y Seraficznego affektu przykazał Braciom Mnieyszym pierwszej Reguły pościć od Wszystkich Świętych ośm Niedziel przed Bożym Narodzeniem. Szrody także przedtym wszyscy Chrześcianie pościli wstrzymując się od potraw mięsnych na pamiątkę przedania Zbawiciela naszego; iako świadczy *Klemens Rom. lib. 7. c. 2.* Post piątkowy jest nakazany od Kościoła Bożego wszystkim Wiernym na pamiątkę okrutney śmierci Odkupiciela świata, y na *Concilium Kołonskim Roku 1050.* potwierdzony. Tym sposobem przykazanie y *Concilium Trydenńskie Sess. 2.* Soboty pościć na pamiątkę żałobnego pogrzebu Zbawiciela naszego, y Siedmiu Bolesci Najswiętszey Matki Jego, gdy ten zwyczaj ieszcze od pierwszych Chrzescian był zachowany.

2. Wiedzieć mają Bracia, y Siostry tegoż Zakonu że *Klemens VII.* Papież w Bulli swoiey która zaczyna się: *Uberes fructus &c.* wydanej Roku 1626. dyspensował ich od postu w Poniedziałki, byle tylko od Kościoła Bożego, albo własnego Biskupa z iakiey przyczyny niebyły zakazane, iakoż y w tym Rozdziale VI. Reguły PAWEŁ III. Papież w Poniedziałek pościć nie naczyna.

naznacza. Oprocz tego pozwolił, gdy się trafi Braciom, y Siostram iść obiad, albo wieczrą we Srzodę u Przyjaciół, y Krewnych, że niemogą ryb dostać, mogą Bracia, y Siostry bez szkrupułu na ten czas iść z mięsem. Przytym także dyspensował Braci, y Siostry w części postu *S. MARCINA*, pozwalając zaczynać od pierwszey Niedzieli Adwentowey, aż do Bożego Narodzenia, wyiawszy dni Niedzielne, iako od *PAWŁA III. Papieża Rozdział VI. Reguły* wyraża.

3. Jeżeliby Bracia, y Siostry z iakiey przyczyny niemogli pościć w Srzody, y dni Adwentowe, mogą dla siebie wyiednać dyspensę, y pozwolenie na mięsne potrawy od O. Prowincyała, y Wizytatora, który ma władze Braci, y Siostry Trzeciego Zakonu dyspensować od postu, albo na inne dobre uczynki zamienić. Toż samo, któryby chciał dla słabości iść zmałem w Soboty. Jakoż y sama Reguła od *MIKOLAJA IV. Papieża* potwierdzona w *Rozdziale V. chorych, podrożnych, lekarstw zażywających, pracujących, ciężarnych, starych, słabych, y ubogich, y sam Kościół Boży dyspensuje, y od postów Kościelnych uwalnia: Co wszystko wyraźnie znajduje się w tey Regule w pomienionym Rozdz. V.*

4. Gdy w Srzodę, Piątek y w Sobotę przypadnie Uroczystość Narodzenia Pańskiego, w ten Dzień nie są obowiązani Bracia, y Siostry Trzeciego Zakonu do Postu, ale z powszechnym Kościołem trzymać mają, który w tę Uroczystość wszystkim ludziom, y w piątek mięso iść pozwalają.

zwala. Oprócz Braci Mnieyszych, ktorzy z Reguły piątki każde pościć przykazane mają, y w Boże Narodzenie z Reguły, y z deklaracyi S. Kongregacyi Piątek zachować powinni.

5. Przytym ieszcze wiedzieć potrzeba, że w tedni, w ktore iest post od Kościoła Bożego przykazany, iako to w piątki, Wigilie, w suchedni, y Wielki post Kwadragezyny S. nietylko Bracia, y Siostry obowiązani są wstrzymać się od mięsnych potraw, ale y zachować powinni pociągliwość w iedzeniu postnych potraw, tylko raz na dzień iedząc w południe, albo kto iesc niechce o południu, wieczor w poście posilić się może; Ktoby zaś dla słabości sił, albo prac wielkich raz iedząc w południe, postu wytrzymać niemógł, pozwala mu się wieczor Kolacya, z tą jednak przestroga, żeby do sytości niepodiadł iak na obiedzie, ale czwartą część obiadu na Kolacyą wieczorną zażyć może. Zaczym w dni postne od Kościoła Bożego przykazane wszystkim Katolikom, ktorzy iuż mają lat Dwadzieścia ieden, pościć należy nietylko od mięsnych potraw, ale y od Zbytkow, y sytości. Przestępując przykazanie Kościelne dla iednego gustu, y zbytniego appetytu grzeszył by śmiertelnie, nie ze Regułą przykazuie, ale że przykazania Kościoła bez Różney racyi, y potrzeby znieważa. Jednak y Kościół Święty, iako Matka wszystkich Wiernych, od postu dyspensuje niesposobnych, nie obliguje chorych, słabych, starych, Matron ciężarnych, dzieci lat zupełnych niemających, lekarstw, y kuracyi zażywających, Rzemieślników ciężko pracujących,

eniących, podróżnych, ubogich, którzy więcej głodu, iak sytości znają, ci wszyscy w dni postne nie są obowiązani, żeby tylko raz na dzień iedli, ale mogą kilka razy na dzień posilić się, z racyi, że oni za kilka razy tego nie ziedzą, co zdrowi, y możniejszy za ieden obiad spożyją; y owszem wszyscy przerweczeni mogą od zwierzchności Kościelney z wyciągającej potrzeby otrzymać dyspensę iedzenia z mięsem. Takich także z Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu, y Reguła MIKOŁAJA IV. w Rozdziale V. y XVIII. wyraźnie dyspensuje, y oprócz obiadu y wieczery posiłku pozwala.

6. Lubo Bracia, y Siostry Trzeciego Zakonu słusznie z słabości zdrowia, albo z inney racyi od postu dyspensowane być mogą, iednak gdy sposobność do zachowania postów, y umartwienia być może, y zdrowie pozwala, niech bez uprzykrzenia naznaczone od Kościoła posty, y z obligacyi Reguły, ile możności, iak należy obserwują, pamiętając że za te przykrości, y umartwienia, które w życiu swoim dla miłości CHRYSTUSOWEY ponoszą, stokrotną w Niebie znajdą nadgodę.

WYKŁAD ROZDZIAŁU VII.

1. Co się kładzie w tym Rozdziale, gdzie obliguje Reguła, że Bracia, y Siostry, y Ministrowie sami przez siebie, albo przez innych nawiedzać mają chorych, y ich napominać, y umarłych chować, y na pogrzebie asystować, aż do zakończonych Exekwii, y Sepultury. Rozumieć się ma, o tych miejscach, gdzie Bracia, y Sio-

y Siostry są przytomni, y blisko mieszkający, nie w odległości. Co należy iednak do obrządku za umarłych, iakżmużny, y miłośiernych uczynkow te y na mieyscu w domach swoich wypełnić, pacierzy z Reguły naznaczonych za duszę Brata, albo Siostry umarłej odprawić, y Mszy S. wysłuchać, y ofiarować powinni, ieżeli po śmierci chcą żeby za nich odprawiono, y Pan BÓG Miłośiernym będzie tym, którzy drugim miłośierdzie wyświadcza.

2. Przetoż gdy odbierają na karcie Jmiona z pisane Braci, y Siostr zmarłych pod pieczęcią O. Gwardyana blizszego Konwentu, ktoremu Minister Prowincyałski przez listy swoje Pastoralne z inszych Konwentow oznaymuie, y umarłych Braci, y Siostr rekomenduje, osobliwie, ktorzyby na pogrzebach, y Exekwiach przytomni być niemogli, w Kościele, albo w Kaplicy w domach swoich powinności obrządku za umarłych odprawić obligowani będą.

3. Także gdy z poblizszych Konwentow Braci Obserwantow dowiedzą się, o naznaczoney Kongregacyi, y Exekwiach za umarłych Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu, na ktore, ieżeli dla ratunku Dusz Braci, y Siostr swoich ziechać mogą, niechay tey zbawienney uslugi, y dla Duszy ich potrzebney nie opuszczają, y miłośiernych uczynkow niezaniebają iako CHRYSTUS P. w Ewangelii naucza, y przykazuje: *bądźcie miłośierni, iako Ociec wasz Niebieski Miłośierny jest.* Luc. c. 6.

WYKŁAD ROZDZIAŁU VIII.

1. W początkach Trzeciego Zakonu S. O.

FRAN.

FRNCISZKA znaczne było Braci, y Siostr rozne-
go stanu zgromadzenie, tak że po Miastach, y
Miaścetzkach w Każdey Kongregacyi przez Se-
kretne głosy obierano Przełożonego Ministra,
y Przełożoną Matkę, (iako się wtym Rozdziale
opisuje) Teraz zaś podobne obieranie Mini-
stra, y Matki tylko praktykuje się w Klasztorach
Trzeciego Zakonu, tak Braci, iako y Siostr w
zgromadzeniu mieszkających, w różnych bo-
wiem iak w Włoskich, y Francuskich Kraiach
znaydują się Klasztory, y Prowincye Braci
Tercyarzow, tak Kapłanow, iak y laikow, kto-
rzy mają Prowincyi Trzynastcie w nich Kon-
wentow 124. Ci tedy w Prowincyi swojej o-
bierają sobie Ministra, y Siostry Matkę, na kto-
rą Elekcyą inszy Bracia, y Siostry, którzy w do-
mach swych na świecie rezydują, zgodnie przesta-
ją, y zezwalają y im pośluszeństwo według Re-
guly zachowują. Zaczyn Tercyanie, y Ter-
cyanki Swieckie do Duchowney Dyrekcyi, y
Wizyty, dyspensy postow, y innych obligacyi
Reguły, przyimowania do Zakonu, Absolucyi
Generalney, na Wizycie, przy Profesyi, y sko-
naniu, pozwolenia Przywileiow Zakonnych,
Łask, y Odpustow od Stolicy Apostolskiej nada-
nych, należą do Ministra Prowincyałskiego,
ktory wszystkich Braci, y Siostr całej Prowin-
cyi jest Wizytatorem, y ma zdaną sobie od Mi-
nistra Generalskiego władzę, y iurysdykcyą, y
w każdym Konwencie Prowincyi Mało-Polskiej
naznaczyć może dla Kongregacyi Braci, y Siostr
Trzeciego Zakonu Pod Ministra, albo Vice-Mi-
nistra, y delegować Wizytatora Patra Prowin-
cyi.

cyi, albo też Przełożonego Konwentu, iako ten-
że Rozdział Reguły naznacza Wizytatora Ka-
płana Zakonu S. O. FRANCISZKA OO. Obser-
wantow, albo Reformatorow, który ma raz w
Rok odprawić Wizyte, y na Kongregacyi za wy-
stępki zbawienną Braciom, y Siostron nazna-
czyć pokute.

2. Aby można z aukeyą chwały Pana Boga, y
pomnożeniem ług iego, y przykładnym rzą-
dem do pierwszej gorliwości, y szczęśliwości
Trzeci Zakon przyprowadzić, starac się mają
Bracia, y Siostry, y Przełożeni Konwentu, ze-
by z Miasta, albo z Woiewośtw, lub Powiatu
w bliższym Klasztorze OO. Bernardynow Kon-
gregacyą raz w Rok według ustawow Reguły
złożyć, y odprawić mogli, na ktorey niech
Bracia przez wolne, y Sekretne głosy obierają
sobie Ministra, y Siostry Matkę, y innych offi-
cjalistów, ktore urzędy według Reguły niech
pokornie przyjmują, y ochotnie odprawiają.
Gdy pod czas wizyty Konwentu Wizytatora
Prowincyałskiego, nie Każdy z Braci, y Siostr
ziechać, y przybyc może, ani przy bytności iego
Kongregacye, y Elekcye dla przedłużenia czasu,
y interessow Prowincyi odprawiać się mogą.

3. Aże Reguła iak w tym Rozdziale, tak y
w innych wspomina, y naznacza Prezydenta, y
Wizytatora, y Ministra, y w Rozdziale V. także
y XIII. Dyrektora Kapłana Zakonu, y także
Podskarbiego, y Dyspensatora Duchownego, y
w Rozdz. II. y XIX. Dyskretow, albo Konfyllia-
rzow, y Notaryusza. Więc na złożoney Kon-
gregacyi odprawiać się może Elekcya, na kto-

rey Wizytator Zakonu S. O. FRANCISZKA OO. Obserwantow delegowany Prezydować, y głosu odbierać powinien przez Dyskretow obranych od Wizytatora, y Bracia Tercyarze przez wolne, y Sekretne głosu obierać mają Ministra, potom czterech Konfilyiarzow, albo Dyskretow, Notaryusza Kapłana, Podskarbiego także Duchownego, albo Swieckiego, Infirmarzow chorych, Assystentow pogrzebowych, y Dyrektora y Dyspozytora Konaiących Zakonu O. S. FRANCISZKA wyiednać sobie mają. Także Siostry obierać mają Matke, Konfilyiarki, albo Dyskretki, ktore mieć mają lat 30. Notaryuszkę, albo Kanclerke Duchowną, Podkarbinia, albo Dyspensatorke, Infirmarek, y Wizytantek chorych, y Assystentek pogrzebowych.

4. Urząd *Wizytatora* w Rozdziałach Reguły naznaczony jest: 1. Prezydować na Elekcyi, y Kalkulacyi oficyalistow. 2. Wizyte, y Korrekte Braci, y Siostr, y Kongregacyą co rocznie odprawić, y za defekta, y występki przeciwko Regule pokutę naznaczyć. 3. Od postow, y innych obligacyi Reguły rozsądnie, y uważnie, gdy tego potrzeba, dyspensować. Funkcye *Ministra* także w różnych Rozdziałach Reguły są wyrażone. 1. Inkwizycya Kondycyi, albo rekomendacya Osob do Zakonu przyiętych. 2. Poiednać, niezgodnych. 3. w krzywdzie iakiey Kongregacyi uczynioney rekurs do Biskupa uczynić. 4. Dyspozycyą iakmużny na potrzeby w Kongregacyi naznaczyć. 5. Mieysce, y Dzień Kongregacyi postanowić. 6. Publiczne defekta, y występki Wizytatorowi donosić, albo za radą

Dy.

Dyskretow poprawić, y napomnieć. 7. Nawie-
 dzać chorych, y do zbawienney pokuty upomi-
 nać. 8. Urząd powierzony ochotnie przyjąć, y
 wiernie wykonać. Funkcye zaś *Dyskretow*, albo
Konfyljarzow w Regule przykazane są: 1. Przy-
 mowanie do Zakonu za radą ich, y pilnym wy-
 pytaniem kondycyi, 2. Doniesienie, y roz są-
 dzenie excessow, y występku przeciwko Regu-
 ły. *Obligacye* także *Podskarbiego* według Regu-
 ły, y Konstytucyi Papieskiej nakazane są: 1.
 wiernie expensować iałmużne na potrzeby
 Braci, y Siostr chorych, y ubogich, według Dy-
 sposycyi Ministra, y Kongregacyi. 2. Także
 na Pogrzeb, y Msze S. za dusze umarłych Braci,
 y Siostr ubogich, iałmużne naznaczoną dyspen-
 sować. 3. Co rok czynić rachunek, y kalkulacyą
 swoiey Administracvi przed Wizytatorem, y
 Ministrem na Kongregacyi. *Notaryusza* Fun-
 kcya jest w Roz: II. Reguły wyrażona, y insze
 powinności w innych punktach opisane są: 1.
 Dzień, y Rok Professyi Braci, y Siostr wpisać. 2.
 Umarłych Braci, y Siostry także w Księgę, zmar-
 łych zapisać. 3. Proceś konwokujący na Kon-
 gregacyą od Ministra naznaczoną napisać, y
 przez Kursoryą publikować. 4. Na Kongregacyi
 porządne Dyspozycye, y ustawy z podpisem ręki
 swoiey notować. Do *Dyrektora* Duchownego na-
 leżą Kazania, exhorty, Msze spiewane, obłoczy-
 ny, Professye, Katechizm, instrukcye Medyta-
 cyi, y Spowiedzi S: dyspozycya, y Absolucya Ge-
 neralna konających, y Exekwie za umarłych.

5. Ze zaś Reguła w tym Rozdziale wyra-
 źnie przykazuje, y INNOCENTY IV, y SYX-
 TUS także IV. Papięze naznaczają co Rok wi-

zytę, y korektę, albo poprawę pokutną Braci, y Siostr, która że z osobna w odległości w Domach swych mieszkających przez Wizytatora być nie może, tylko gdzie rekwizycya, lub okazya zaydzie. Do tego że także SYXTUS V. w Bulli swojej *Et communis cura.* y GRZEGORZ XIII w Bulli: *Exposcit.* nakazuje, żeby Wizytator Braci, y Siostr był obecny rachunkom, y kalkulacyi, którą co rok Podskarbi, y Officyalistowie czynić powinni, gdy na ich miejsce insi następować mają, y dłużej nad rok urzędu trzymać nie mogą, iakoż żadne urzędy, ani Ministra, y Matki według Reguły tylko roczne, y niedożywotne być mogą, chyba żeby przez nową Elekcyą sekretną na drugi, albo naydaley na trzeci rok znowu obrani, y potwierdzeni zostali. Zaczynam naysposobney na Kongregacyi roczney w Klasztorze poblizszym Wizytę, kalkulacyą, iako też y nową Elekcyą urzędow, y nazaiutrz Exekwie za zmarłych Braci, y Siostr odprawić mogą. Jednak do Dobr doczesnych Wizytator Zakonu interesować się nie może, ani złożoną iakmużną dysponować według dekretu S. Kongregacyi Roku 1608. tylko na Kongregacyi, y Elekcyi, albo kalkulacyi przydować, potrzeby zważyć, defekta rozsądzić, y wątpliwości rezolwować powinien, gdzie y dyspensę postow, drogości, y koloru sukien według kondycyi, y Buzzney potrzeby pozwolić może.

WYKŁAD ROZDZIAŁU IX.

- I. **N**ie tylko Reguła ale też drugie Przykazanie

zanie Boskie zakazuje Jmienia Pana Boga nadaremnie wzywać, y bardziey ieszcze Juramentow Solennych urzędownie na Jmie Boskie przyśiężonych zabrania, y zarzeka. Albowiem Duch S. mowi *Eccl. 13. Mąż przyśięgający się nadaremno, nieprawością napelniony będzie, y nie wyidzie z Domu iego kara.* Jednakże Bog Wszechmogący w słusznych okazjach, gdzie idzie o Honor Pana Boga, znaczną krzywdę Bliźniego, albo też y własną niewinność, w urzędzie sprawiedliwie przyśięgać pozwala. gdy *Deut. c. 5. przykazuje: Przez Imię moje przyśiężesz.* Więc gdzie prawda, y sprawiedliwość, y słuszną potrzeba obronienia własney, albo cudzey sławy bliźniego każe, może każdy urzędnie sprawiedliwie przyśięgać, y Imienia Pańskiego słuszenie na świadectwo wzywać, co y Tercyarzom od GRZEGORZA IX. Papieża w Bulli: *Destanda humani hostis:* pozwolono iest.

2. Oprocz przyśięgi mają się także w codzienney mowie Bracia, y Siostry wystrzegać kłamstwa, y słow lekkomyślnych, y bardziey ieszcze w dyskursie wzywania Jmienia Boskiego nadaremnie, gdy mowi Pismo S. *Usta ktore kłamią, zabijają dusze.* Lubo kłamstwa, ieżeli są bez cudzey krzywdy zdają się grzechy powszednie, iednak gdy kto do nich nawyknie, dysponują dusze do grzechow śmiertelnych. Zaczym ieżeli kto z Braci, y Siostr przez dzień w kłamstwie iakim wykroczy, y uwaznie, lub z prętkości wymowi, niech przy wieczornym examinie Sumnienia nie zaniedba w tym Rozdziale na-

znaczoną pokutę odprawić, gdy ani kłamstwa lekkce wazyć, ani włożoney pokuty opuścić nie należy.

3. Powinni też Bracia, y Siostry tegoż Zakonu Familią Domową, y Czeladkę swoię dobrym przykładem, nauką, y napominaniem, y gdzie idzie o honor, y obrazę Boską, strofowaniem, y karą do życia pobożnego prowadzić, żeby według Ewangelii: *Math. 5. Widząc ich uczynki dobre, chwalili Oycę ich, który jest w Niebieszech.* gdy mówi Apostoł *S. 1. ad Timoth. c. 1. Kto swoich, a naybardziej Domowych opieki, y dozoru nie ma, jest od niewiernego gorszy.* Przetoż Bracia, y Siostry w Domach swych mieszkający powinni wiedzieć o swoięy Czeladzi, czyli codziennie wszyscy mówią pacierze należące, czy każdy umie katechizmu Wiary Świętey, czy bywają zawsze w Święta w Kościele na Mszy S. y Kazaniu, kiedy do Spowiedzi, y Kommunii S. przystępują, czy w domu pijatyk, swawolnych excessow, y niegodziwych konwersacyi nie znayduie się, czy kto nie daie okazji do nienawiści, swarow, y niezgody, lub krzywoprzysięstwa, czyli cudzych rzeczy nie nabywają, y konserwują, bo Bog sprawiedliwy zguby ich z rąk Przełożonych, Panow y Gospodarzow rekwirować będzie.

4. Przykazuje się także Braciom, y Siostram w tym Rozdziale, żeby na zdradliwe dziwostwa, y komedye niechodzili, nie przeto, żeby takie konwersacye, y przypatrzenia były grzechem, ktore z natury są uczynki obojętne, to jest: ani złe, ani dobre, ale przeto, że z widokow

ków próżnych następują myśli światowe, y ciękawce, z których przypada roztargnienie Bogomyślności, gaśnie gorącość Ducha, przybývá oziębłość Serca, przytępują y pokusy. Dopieroż na nieuczciwey konwersacyi, y niegodziwey kompanii, na małżkach, y redutach, gdzie zabiera się poufałość, y rezolucya, traci się wstyd z utratą niewinności, y z ruiną Duszy, do ktorey gdy wtrąci się dusza pobożna Bogu poświęcona, y dobrowolnie podaje się w okazyą grzechu, łatwo być może że łaska P. Boga od niey odstąpi. Zaczym Osobom w stanie pokuty żyjącym, na takie kompanie, y konwersacye przybywać nie przystoi, albowiem Osoby duchowne mają prawdziwe uciechy, które w niewinności Sumnienia im przypominają Rayskie rokoszy, których według Pawła S. *Ani oko widziało, ani ucho słyszało, ani rozum ludzki pojąć nie może.* Przetoż od wszelkich ziemskich uciech, y światowych powab, y pozorów ulubiona Bogu dusza oddalać się, y odrywać powinna, y *odwrócić oczy swoje, niech próżności nie widzą.* *Psal. 118.*

5. Przetoż jednak nie zabrania się Braciom, y Siostram Trzeciego Zakonu uczciwa, y przykładna konwersacya, przystoyna kompania, skromna dla zabawy, y zdrowia rekreacya. Zaczym oddawać mogą Wizyty Przyjaciołom swoim, y wzajemnie odbierać, iako też bywać na obiadach, y ucztach, lub w domach swoich traktować. Tak y sam CHRYSTUS Pan Bogiem będąc był zaproszony na gody Mażeńskie w Kanie Galileiey, był w domu Zachaeusza, y Symona

mona trędowatego, y iadł z grzesznikami, iak świadczy S. Ewangelia, y Ofoby na świecie rezydujące bez konwersacyi być nie mogą. Jednak w kazdey kompanii Bracia, y Siostry obrazy Boskiej wystrzegać się, y o przytomności Pana Boga wszystkie sprawy, y zabawy widzącego, y wiedzącego, pamiętać mają.

6. Ze także Reguła w tym Rozdziale zakazuje Braciom zazywania broni, y oręża, żeby wystrzegali się popędliwych passyi, y niezgodnych okazji, iako Rūdzy CHRYSTUSA Pana niewinnego Baranka, który jest *cichy, y pokornego Serca*, y iako Synowie pokornego Oycy S. FRANCISZKA naśladować w cichości, y skromności postępowali, żeby z prywatney okazji krzywdy swoiey w pojedynkach zakazanych bronią, y żelazem nie windykować, y przez rozlanie krwi satisfakcyi nie szukać. Przeto iednak nie zabrania noszenia broni, y oręża, gdzie stan, kondycya, y urodzenie tego przystoynie rekwiruie, albo obrona Kościoła Bożego, y Wiary Katolickiey, albo własney Oyczyzny tego wymaga, y wyciąga, w tey okazyi y od Kościoła Bożego Krucyata Rūsźnie pozwolana bywa.

WYKŁAD ROZDZIAŁU X.

1. **J**ako wiele nauk, y doskonałości w sobie zawiera S. Ewangelia, z których nie wszystkie pod grzechem wykonać każe, y każdego do zachowania ich nie obliguie, ale tylko radzi, y perswaduie, iak do ubóstwa dobrowolnego, rozdać wszystko, y dać ubogim, opuścić

ścić Rodziców, y Krewnych, y inne cnoty, iako czystość dozgonną, pośluszeństwo, opatrywanie chorych, iasłmużny, y inſze zbawienne zaſługi duchowną radą każdemu do woli podaie, y żadnego pod winną, y grzechem nie obowięzuie; tylko tego który te rady zbawienne ſłubuię, y dobrowolnie przez ſlub, y Profesyą pod grzechem zachować obiecuie. Tak y Reguła Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA nieprzykazuje pod grzechem naznaczonych obligacyi, chyba by który punkt zawierał w ſobie Przykazanie Boſkie, albo Kościelne, które oprócz tej Reguły każdego pod grzechem obowięzuie. Zaczym doſyć zachować dzieſięć Przykazań Boſkich, y innych Kościelnych pod grzechem, Reguła zaś Trzeciego Zakonu ieſt radą Ewangeliyczną, y Duchowną inſtrukcyą do zachowania Przykazań Boſkich, tak deklarował Papież LEO X. w ſwoiey Konſtytucyi dokładaiąc: *Co-
kolwiek w tej zawiera ſię Regule, wſzystko to ſę
rady do łatwiejszego zbawienia Duſz, a żadne-
go niemaſz obowiązku pod grzechem ſmiertelnym,
albo powszednim, chyba by kto prawem Boſkim, albo
ludzkim był obowiązany.* Jeżeli według Deklaracyi Papieſkiey Kłaſztornych Tercyarzow, oprócz trzech ſlubow Zakonnych, które na Profesyi ſlubuią, nie obowięzuie Reguła do innych obligacyi Regularnych pod żadnym grzechem; tym bardziej Bracia, y Sioſtry Swieckie tej Reguły, wolni ſą z tych obligacyi od grzechu, y wſzelkiego ſkrupułu.

2. A że w tym może przypaść komu wątpliwość, iż Bracia, y Sioſtry czynią Profesyą na
trze-

trzecią Regułę S. O. FRANCISZKA, ślubując ją zachować, zaczym iako obliguią się przez Professyą do zachowania Przykazań Boskich, tak Regule, iak y Przykazania Boskie zachować powinni pod grzechem. Ale wyrozumieć należy formę Professyi, gdzie się dokłada: że obiecuią: zachować Przykazania Boskie, oraz Trzecią Regułę S. O. FRANCISZKA dla łatwiejszego zachowania tychże Przykazań Boskich postanowioną. Zaczym obiecuią Regule zachować dla obserwacy Przykazań Boskich, y tym sposobem tylko przykazania Boskie zachować ślubuią, y do tego nie Reguła, ani Professya obowiązuię pod grzechem zachowanie Przykazań Boskich, ale same Przykazania Boskie pod grzechem, każdego obowiązuią, y do tey obligacyi nikt pod grzechem obowiązując się nie może, do ktorey pod winą, y karą od Pana Boga jest obowiązany. iako niżej znayduie się. w Rezolucyi 1.

3. Przeto iednak że Bracia, y Siostry Trzeciego Zakonu nie obowiązuią się pod grzechem do zachowania Reguły, nie powinni dobrowolnie przestępować obligacyi, y punktow w Regule do zachowania Przykazań Boskich, y zbawienia swego naznaczonych. Tym samym cięszko by zbłądził przez znieważenie Reguły od S. O. FRANCISZKA z radą, y przestrogą duchowną postanowioney, od Kościoła Bożego potwierdzoney, y przez wzgardę ustaw Zakonnych, ktoryby ie lekce waząc przestępował, y bez słuszney racyi, y dyspensy nie zachował. Ale, w ten czas grzechu, y nagany niema, kiedy z

uśomności, albo nieśposobności, lub iakiey okazyi, y przeszkody trafi się przeciw Regule wykroczyć.

4. Jednak wiedzieć, y uznać należy, że lubo Bracia y Siostry Trzeciego Zakonu nie są obowiązani pod winną do zachowania obligacyi Reguły, iednak pod karą, y pokutą zachować powinni; y za przestąpienie bez dyspensy, y słuszney potrzeby punktow, y obligacyi Reguły pokutę, y karę od Przełożonego Wizytatora naznaczoną pokornie przyjąć, y wykonać mają, y infze w Regule wyrażone pokuty za defekta, y opuszczone powinności odprawić należy, dla zaślugi, y zapłaty wieczney. Zaczym lubo przestępując Regułę, grzechu, y winny nie zaciągają, ale poprawie, y ukaraniu podlegają. Jako wiele razy ta obligacya Reguły w kilku Rozdziałach iest wyrażona.

5. Niechże te y Bracia, y Siostry Trzeciej Reguły S. O. FRANCISZKA uznają wielką dla siebie Pana Boga łaskę, y niech wiedzą iak szacować, y poważać mają swoje uszczęśliwienie, y postanowienie w tym stanie Zakonnym; w którym bez ciężkich obowiązkow, prac, y zaślug, wielkich Przywileiow Zakonnych, odpustow, y łask Boskich, y wieczney nagrody dostąpić mogą, ktorey z większą obligacyą, pracą, y zaślugą Klasztorne Osoby przez zachowanie ślubow Zakonnych nabywać, y zaślugiwac muszą, gdzie Bracia, y Siostry Trzeciego Zakonu tylko Przykazań Boskich sposobem Reguły zachowując, teyże chwały, y wieczney zapłaty iako Zakonnicy za klauzurą otrzymują.

A że

A że im P. Bog tychże załug bez wielkich prac użycza, y chce za małe obligacye obfitą w Niebie płacić nadgroda, przetoż powinni z większą pilnością, y obferwą naznaczone ustawy Reguły zachować, aby przy ostatnim terminie życia swego Ewangeliczne CHRYSTUSA Pana słowa słyszeć mogli: *Stugo dobry, y wierny, żeś nad małym był wierny, nad wielką cię posłanowię, wnidz do chwały Pana twego. Math. 25.*

§ II.

BULLA KLEMENSA V. PAPIEZA.

Z odpustem pozwolonym dla Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu czytających, albo słuchających punktów obligacyi, y explikacyi, albo wykładów Reguły raz w każdy Miesiąc. KLEMENS Stuga Stug Boskich. Kochanym Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu FRANCISZKA Świętego zbawienia, y Apostolskiego Błogosławieństwa.

Nakłonieni prawdziwym instynktem, y oświeceniem DUCHA Świętego z wielką ochotą chcemy ratować mieysca pobożne, szczerobrobliwie udzielając im łaski, y nadając partykularne Przywileje, a osobliwie Ukochanym w BOGU Braci, y Siostr Zakonu FRANCISZKA Świętego, gdziekolwiek się znajdującym, za Dobrodzieyltwa, które pomieniony Zakon czyni na zbawienie Dusz tak dalece, że bez wszelkiego powątpienia przyznać możemy, że
od te-

od tego Zakonu Świat oświecony został. A osobliwie na instancją Brata NERYUSZA PISANA Ministra tegoż Zakonu w Peruzu, także Brata Jana Rzymianina Jałmużnika Naszego, y Ministra pomienionych Braci, y Siostr znaydujących się w Rzymie, tudzież na podwyższenie, y większy honor pomienionego Zakonu. Wszystkim Braci, y Sioström gdziekolwiek znaydującym się, mocą tego Instrumentu niechay będzie wiadomo, że ile razy zgromadzenie pomienionych Braci, y Siostr, lub też Część iego większa będzie, na które mieysce ziednoczona wraz, y ile razy tam będzie czytana, lub explikowana Reguła tegoż Zakonu, wszystkim Braci, także y obcym w tey Regule nie zostającym, którzy ile razy czytania iey, lub explikowania Słuchać będą, każdemu z nich uważając wielkie zaślugi, z nayobfitszego źródła łaski Boskiey, nadaiemy czternaście razy po czterdzieści to jest 560. dni Odpustu na każdy Miesiąc, w który Reguła między niemi czytana będzie. Dano w Burdygali w Francyi. Dnia 8. Maja. Panowania Naszego Roku drugiego.

§ III.

KONSTYTUCYA BENEDYKTA
XIII. PAPIEZA.

Przeciwko uwłaczającym tey Regule, y sprzeciwiającym się approbacyi Trzeciego Zakonu S.O. FRANCISZKA, która że jest przydłuższa, przez punkta niektóre rezolwowniące, y kassuiące wszelkie wątpli-

wątpliwości wybrana, y wyrażona, zaczyna się *PATERNÆ SEDIS*. &c.
BENEDYKT XIII.

Na wieczną rzecz y pamięć.

Oycowska Stolicy Apostolikey
Opatrzność &c.

1. **G**Dy iakośmy powzięli przez tyle pozwolenia Deklaracyi, y potwierdzenia Antecessorów naszych, ieszcze się niedosyć staie pokoiowi Zakonu tego; ponieważ niektorzy mówią, iż łaski, y pozwolenia te inż nie są w używaniu, albo też, że rewokowane, albo umniejszone są, albo też że tylko Tercyarze w Klasztorach mieszkający onych uczestnikami są, a nie ci, ktorzy na świecie w własnych żyją domach. niewiedząc, iż ten Trzeci Zakon dla obojga płci wiernych Chrystusowych na świecie, w Małżeństwie, lub własnych domach mieszkających od Błogosławionego FRANCISKA postanowiony jest. Dla czego po niektórych mieyscach Biskupi onym naprzykrzeni bywała nie z małą szkodą tego, y Braci samych krzywdą.

2. Więc my uważając iak wiele dobra w Wierze Katolikey, y obyczajow w poprawieniu przez pokorę, y pogardę siebie przykładami Zakonu tego Profelowie dotąd przynosili, y na potym za pomocą Boga przynosić mogą, przerzeczonym uwłócznikom wieczne odtąd nakazujemy milczenie.

3. Wszelkie też listy, łaski tak duchowne,
iako

Jako y doczesne pozwolenia, Odpusty, Exem-
pcye, Indulty, Przywileie, prerogatywy, fawo-
ry, grzechow odpuszczenia y podobne tak w
pospolitości, iak y w osobności Braci, y Sio-
strom przerweczonym od Rzymskich Biskupow
Antecessorow naszych iakimkolwiek sposobem
pozwolone, My approbujemy, y potwierdza-
my, y na nowo też same każde z osobna po-
zwalamy, y nadaiemy.

4. Abyśmy zaś uwłaczających kalumniami
przeciwko temu Zakonowi Trzeciemu iako z
wysoka pozwolono jest, zabiegli, w ślady Przod-
kow naszych wstępując, ktorzy ten życia spo-
sob, y formę potwierdzili, alboteż wielkimi
pochwałami wynieśli. My tenże Święty za-
ślugujący, y Chrześcijańskiej doskonałości przy-
zwoity, iako też prawdziwy, y własny Zakon
ieden na całym świecie, z ludzi świeckich, y
inśzych spólnie żyjących, także y Zakonnych
różnym sposobem zostających złożony, od kto-
regokolwiek Bractwa zupełnie różny, iako to,
że pod własną Regułą od teyże Stolicy Rzym-
skiej potwierdzoną z Nowicyatem, Professya,
y Habitem, pod nieiakiem sposobem, y formą,
(iako insze Zakony, tak pod klauzurą żyjące,
iako też Woienne, y insze podobne czynić zwy-
kły) postanowiony znayduje się, iako był za-
wsze, y jest, stwierdzamy, y postanawiamy. &c.

5. Dla czego rokazujemy wszystkim, y każ-
demu z osobna tego stanu Professorom po całym
świecie będącym, terażnieyszym y przyszłym,
ktoregokolwiek stanu, godności, y kondycji,
y czy to na świecie w własnych domach, albo

w Mał-

w Mążństwie, czyli w Klasztorach za klauzura mieszkaliby, aby iako z pierwszym, y drugim Zakonem Braci Mniejszych, y Klarysek, iednego, y tegoż samego Instytutora, wynalazcę, y Patriarchy prawego następcę, y Sukcesora iako Oycę, y Głowę całej Serafickiej trzody, y trzech Zakonów Błogosławionego FRANCISZKA najpierwszego Generała uznawali, obserwowali, y szanowali. Jego także Delegatów, albo Prowincyałów, lub Gwardyanów, albo też Kommissarzów, Wizytatorów, iak swoich własnych, y prawdziwych Przełożonych poważali, z ich rozsądkiem w rzeczach wątpliwych z strony Reguły, y Statutów się zgadzali, y w tym wszystkim, co należy do Zakonu tego, y Reguły onych, słuchali. &c.

6. Rozkazujemy także Generałowi całego Zakonu, aby Błogosławionego FRANCISZKA Oycę swego w ślady wstępując, wszędzie po Prowincyach w całym świecie sobie podległych tego Trzeciego Zakonu Kongregacye świeckie tak Braci, iako y Siostr &c. przez Patentalne listy swoje Kommissarzów swoich wystawiać, wystawione według Konstitucyi szczęśliwey pamięci PAWŁA III. Antecessora naszego, y innych Papieżów utrzymywać, zachowywać, y rozrządzać pilnie starać się. &c.

7. Zeby zaś Wierni Chrystusowi o ten Zakon goręcey się starali, albo będąc w nim nie opuszczali, tym bardziey ćwicząc się w uczynkach pobożności, y pokory od Błogosławionego FRANCISZKA w Regule swojej wyrażonych, wszystkie iej partykularne pozwolenia y łaski

y pałki tak Duchowne, iako y doczesne, Odpus-
ty osobliwie przez Rzymskich Biskupow Prząd-
ków naszych ktoreykolwiek Kongregacyi tego
Trzeciego Zakonu czyli świeckich, czyli w po-
spolitości mieszkających, czyli Zakonnym O-
sobom, lub Klasztorom, Domom, Mieszkaniom,
Kościołom, Szpitalom, Kaplicom, y mieyscom
ktorymkolwiek tak osobliwie, y wyraźnie, ia-
ko też przez uczestnictwo z innemi Zakona-
mi, iako to Braci Mnieszych, S. Klary, Za-
konowi Kaznodziejskiemu, Augustyanom, Kar-
melitom, y inszym zebrzącym, także Archi-
konfraternii Chordyerow (to jest w Pałku S.O.
FRANCISZKA zostających) & *Consolationis de*
Urbe, pod którąkolwiek formą, y wyrażeniu
słow pozwolone, approbujemy, y potwierdza-
my, także y na nowo pozwalamy, y nadaie-
my. &c.

8. Zadnemu tedy zgoła z ludzi nie godzi się tego listu naszego potwierdzenia, odnowienia, approbowania, pozwolenia, sporządzenia, Dekretów, woli, y rozkazania pfować, albo uporną śmiałością sprzeciwiać się. Jeżeliby zaś kto ważył się tego, niechże wie, iż wpadnie w gniew BOGA Wszechmogącego, y Błogosławionych Piotra, y Pawła Apostołów jego. Dan w Rzymie Roku 1725. Dnia 9. Grudnia.

§ IV.

REZOLUCYA KWESTYI, y OBIAS-
NIENIE WATPLIWOSCI

Na Regulę Trzeciego Zakonu, y na nie-
które

REZOLUCYA KWESTYI,
ktore punkta Reguły, y okoliczności
Habitu, albo Sukienki.

1. *Kwestya, albo wątpliwość.* Czemu Tercyanie, y Tercyanki, ktorzy czynią Professya na Regułę iako inni Zakonnicy, y ślubują samemu Bogu zachować tę Regułę, w niezachowaniu iakiego punktu Reguły nie są obowiązani pod grzechem, gdyz nie dotrzymać ślubu, albo obietnicy Bogu jest grzech? *Rezolucya, albo Objaśnienie:* Zeby Professya, albo obietnica Panu Bogu uczyniona obowiązać mogła Profellow pod grzechem śmiertelnym, albo powszednim, cztery do tego należą kondycye. *Pierwsza:* Zeby na rzecz Bogu obiecaną godziło się obowiązać pod grzechem, y żeby sama obietnica rzeczy Bogu obiecaney obowiązała pod winną, a nie prawo, y przykazanie Boskie. *Druga:* Zeby rzecz Bogu obiecana była dobrowolna, żadną boiaźnią, lub rozkazem nie przymuszona, y za radą Ewangelii, y dobrem lepszym *de meliori bono*, a nie prawem Boskim, lub Koscielnym przykazana. *Trzecia:* Aby obiecujący sam siebie obowiązał, tę rzecz którą obietnicie wypełnić pod grzechem. *Czwarta:* Jeżeli sama Reguła obliguje przykazując, albo zakazując przestąpienie w iakim punkcie pod grzechem. Te zaś kondycye nie znajdują się w Regule Trzeciego Zakonu. *Pierwszy* albowiem nie godzi się, ani należy na rzecz od Pana Boga przykazaną obowiązać się pod grzechem, y Professya, albo obietnica zachowania Przykazań Boskich nie obowiązuje pod grzechem

chem, ale samo przykazanie Boskie iest obowiązkem obligującym pod winą, y karą. *Potrzebie.* Przykazania Boskie ktore zachować obojętnie, y przyrzeka Profesya Braci, y Siostr swieckich Trzeciego Zakonu nie są dobrowolne, od samey woli ludzkiey dependujące, ale z Woli Boskiey przykazane, a zatym nie są rady tylko Ewangeliczne, iako są śluby Zakonne czystości dozgonney, posłuszeństwa, y dobrowolnego ubóstwa. Przykazanie zaś ślubem być nie może, gdy rzeczy przykazane nie są dobrowolne do niezachowania, y zakazane nie są lepszego dobra, od rzeczy za lepszą radą Ewangelii podanych, y dobrowolnie Bogu przyślubionych, tak zakazane ukrzywdzenie bliźniego nie iest lepsze od iakmużny, iednak nieukrzywdzić bliźniego, y zachować przykazanie lepiej iest iak dać dobrowolną iakmużnę. Zaczym Przykazań Boskich bez grzechu zachowanie, przyjemna być może Bogu obietnica, y Profesya, ktora do postow, y iakmużny, y innych Reguł pod grzechem nieobliguje, chyba by się kto ślubem obowiązał. *Potrzebie:* Bracia ktorzy czynią Profesję na Regule Trzeciego Zakonu nieobowiązuja się wypełnić, y zachować ją pod grzechem, pod którym nie są z Reguły, ani od Kościoła Bożego obligowani. *Potrzebie:* Reguła Trzeciego Zakonu w zadnym punkcie nieobowiązuje na sumnieniu pod winą, y nieprzykazanie, ani zakazanie przez posłuszeństwo Kościoła Bożego; Zaczym przestąpienie, y niezachowanie Reguły w iakim punkcie nieobliguje pod grzechem, iako wyraznie do-

kłada Reguła w ostatnim Rozdziale od wszelkiej winy uwalniając.

2. *Kwestya, albo Wątpliwość.* Czemu inſze Reguły Zakonne obligują do obſerwy naznaczonych punktów pod grzechem; czemuż nie Reguła Trzeciego Zakonu, która także ieſt Zakonna do obſerwy, y zachowania obligująca?

Rezolucya, albo objaśnienie. Owſzem y inſze Reguły Zakonów Kłaſztórnych, na które Oſoby Zakonne za kłazurą czynią Profelſyą, oprócz trzech ſlubów Zakonnych, nie na wſyſtkie punkta w Regule obligują pod grzechem. Albowiem Reguła S. DOMINIKA ſwoich Profelſow nieobliguje pod żadnym grzechem, ani śmiertelnym, ani też powszednim, y Pierwſza Reguła S. O. FRANCISZKA Braci Mnieiſzych nie we wſyſtkim obliguje pod grzechem, tylko w tych rzeczach, które pod ſlubem poſłuſzeńſтва roſkazuje, albo zakazuje, inne zaś napomnienia, y rady według Deklaracyi Papieſkiej nieobowiązuja pod grzechem. Tak też Reguła Trzeciego Zakonu tylko radzi, przetrzeża y napomina, podając ſpoſob, y kondycyę z poradą do łatwieyſzego zachowania Przykazań Boſkich, ale nieroſkazuje, ani pod grzechem obowiązują, y żadney winy nieznaczają. Gdy Reguła Trzeciego Zakonu nie ieſt nową obligacyą, y przykazaniem, ani też kondycyą, koniecznie potrzebną (*ſine qua non*) do zachowania Przykazań Boſkich, bez którey by zachowane być niemogły, ale tylko ieſt kondycyą y łatwoſcią do lepiſzego zachowania Przykazań P. BOGA *ad melius, & facilius eſſe*. Taką zaś kondycyą, y o-

kolicznoſć

kolieczność nie zachować, lub przestąpić nie jest grzech, byle samą rzecz, to jest: Przykazanie Boskie zachować y dotrzymać obietnice. *Naprzykład:* nie grzeszy, który by chciał, y postanowił łatwey mostem przejechać w Święto do Kościoła, gdy przez rzekę łodzią się przeprawi, albo przepłynie, lub inną drogą przejdzie, kiedy mostem przeysć, lub przejechać niemoże. Tak kto obiecuie, y przyrzeka tym sposobem, y tą kondycją zachować przykazanie Boskie, gdy tey okoliczności, y sposobu przestępuje niegrzeszy, byle samo przykazanie zachował.

3. *Kwestya, albo Wątpliwość:* Czyli Profesya na trzecią Regułę S. O. FRANCISZKA jest ślubem Zakonnym od Kościoła Bożego approbowanym to jest: *Votum Solemne:* albo tylko obietnicą, y postanowieniem to jest: *propositum?* Jeżeli jest ślubem Zakonnym, zaczym Profesi przestępujący ślubne, y Zakonne Wotum śmiertelnie grzeszy; y jeżeli jest tylko postanowieniem, które może każdy bez grzechu niedotrzymać, Profesya Trzeciego Zakonu, nie jest tego walu, iak Profesya Klasztorna, która Profelow obliguie do zachowania pod grzechem?

Rezolucya, albo objaśnienie: Lubo Profesya na Trzecią Regułę S. O. FRANCISZKA nie jest ślubem, gdy nieślubnie wota Zakonne czystości, pośluszeństwa, y ubóstwa, ani też Przykazań Boskich ślubować może, które są wżyskim bez excepcyi do zachowania przykazane, y bez ślubu obligujące. Ale jest rzetelną obietnicą, y Deklaracją, y wyraźnym postanowieniem, y o-
chootney

choćniewy chęci zachowania Przykazań Boskich oświadczeniem. Jednak nie zatym idzie, żeby Professya, y przyrzeczona BOGU obietnica Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu od Stolicy Apostolskiej approbowana niemiała być wielkiego waloru u P. BOGA. Nie zatym, że *nieobowiązuje pod grzechem*, gdy tak że insze Professye Kawalerow Woiennych iako to: Maltańskich, y Hispańskich S. JAKOBA, y na Regułę S. DOMINIKA są ważne, y approbowane, lubo nieobligują pod grzechem. Ani za tym że *nie jest ślubem*, ale tylko *postanowieniem, y obietnicą* iednak Solemną, od Kościoła Bożego approbowaną. Jeżeli insze osobne obietnice, y postanowienia, wyraźne chęci, y intencyi, lub powinnych akcyi ofiarowania, naprzykład: Służenia Mszy S. zachowania postow od Kościoła przykazanych, dania iałmużny są ważne, y przyjemne; y zasługujące przed Bogiem. Tak też daleko bardziej Professya Trzeciego Zakonu wyrażna Bogu obietnica, wyznanie, y oświadczenie intencyi, postanowienie zachowania Reguły, y Przykazań Boskich jest prawdziwą, y ważną Professyą od Stolicy Apostolskiej naznaczoną, co objaśnia się tym sposobem. Obietnica, y postanowienie przy *Sakramencie* pokuty S. na ktorey pokutujący obiecuje, y postanawia poprawę życia, zachować Przykazania Boskie, y wystrzegać się okazyi grzechow, sprawuje łaskę P. Boga, y takiego jest waloru, że bez obietnicy, y postanowienia więcey niegrzeszenia staie się spowiedź nieważna. Tak też wyznanie publiczne, y Professya artykułow Wiary Świętey,

tey, lub iest powinna kazdemu Katolikowi, iednak iest prawdziwą Profesją od Kościoła Bózego przyznana.

4. **Kwestya, albo Wątpliwść:** Jezeli Tercyarze po Profesji na zachowanie przykazań Bóskich przez przestąpienie Przykazania P. Boga dwoiako, albo bardziey grzeszą? raz że przestępuią Przykazanie Bóskie, *powtore*, że niedotrzymują ślubney Deklaracyi Panu Bogu, gdy każdy ślub, czyli obietnica P. Bogu uczyniona zaciąga nową obligacyą na sumnienie?

Rezolucya, albo Obiaśnienie: Tercyanie, lubo przy Profesji P. Bogu ślubują, y obiecują zachować Przykazania Bóskie, iednak przestępując które z Przykazań Bóskich niebardziey grzeszą iak inni, gdy ślubować, y obiecać rzecz od P. Boga, y Kościoła przykazaną, albo wystrzegać się okazyi zakazaney, nie iest ślubem, y *Votum* Zakonne, tylko obietnica, y postanowienie, które nie zaciąga nowey obligacyi, y winy zadney na sumnienie. Jako obietnica, y postanowienie na spowiedzi Sakramentalney wystrzegać się grzechow, zachować Przykazań Bóskich. które nie iest nowym ślubem, nie zaciąga nową obligacyą na Sumnienie przy Spowiedzi, lubo pokutujący wyraźnie mowi: *obiecuję poprawę, ślubuję, przyrzekam, postanawiam*, iednak powtornie nie grzeszy przeciw obietnicy, którą zgwałcił, y niedotrzymał, ale tylko ieden ma grzech że przestąpił Prawo Bóskie. Takze gdy każdy Chrzescianin na Chrzcie S. obiecuje zachować Przykazanie Bóskie, wyrzekać się Szatanu, y wszystkich dzieł iego, a gdy przestępu-

ie niektóre Przykazania, y obietnicy niedo-
 trzymnie, niema dwoiakię grzechu, ani grze-
 szy przeciw obietnicy, tylko przeciwko Prawu
 Boskiemu, które przestąpił. Tak y Professya
 Trzeciego Zakonu przez te wyraźne słowa: *chcę,
 obiecać, albo ślubuję, przyrzekam, postanawiam,*
 niezaciąga nową obligacyą na sumnienie, ani
 nową winę w zachowaniu Przykazań Boskich,
 gdy nie jest powtornym Prawem, y Przykaza-
 niem, ani ślubnym obowiązkiem. Zaczyn Ter-
 cyanie po Professyi tylko grzeszą przeciw Przy-
 kazaniu P. Boga, które przestępują, nie prze-
 ciw obietnicy, y Professyi, że zachować obie-
 cują. Jakoż y nigdy niebyła intencya OO.SS.
 Papieżów, ani Przełożonych Zakonu przyimu-
 jących do Professyi Trzeciego Zakonu obowią-
 zać Professow pod nową obligacyą, y powtor-
 nym grzechem, tylko do powinney obligacyi
 nieprzestąpienia Praw Boskich, y do Przyjęcia
 pokuty za przestępstwo, gdy od Przełożonych
 upominani, y straszeni będą, iak wyrażna jest
 Professya, y iako sama Reguła w ostatnim Roz-
 dziale wyraża. Nawet y Klasztorne Osoby
 przeciwko ślubom Zakonnym dwoiako niegrze-
 szą, gdy przestąpienie ślubney czystości, Osoby
 Bogu poświęconey, lub ukrzywdzenie Kościel-
 ne jest *Sacrilegium*, Świętokraństwem, przestąpie-
 nie Małżeńskie Cudzołóstwem, to jest większym
 z okoliczności ślubu, y Osoby, ale nie dwoia-
 kim grzechem. Przetoż obciążać sumnienie, y
 dupeltować grzechy Swieckich Tercyanow ni-
 należy, których Reguła pod żadną winą nieo-
 bowięzuie.

5. *Kwestya, albo Wątpliwość:* Jako Professya Trzeciego Zakonu z waloru swego osobliwa sprawować może łaskę P. Boga, gdy więcey nie obiecuie Bogu z obowiązkiem grzechu, tylko ściśle zachować Przykazania Boskie, które każdy Chrześcianin iak naysciśle zachować powinien, choć by nie był w Trzecim Zakonie S. O. FRANCISZKA, iednak nie każdy nazwać się może Zakonikiem?

Rezolucya, albo Obiawnienie: Lubo Professya Trzeciego Zakonu, nieobiecując więcey pod grzechem P. Bogu, iak zachować Przykazania Boskie, które każdy z obowiązkiem grzechu zachować powinien, iednakże gdy Tereyanie, y Tercyarki Swieckie przy Professyi Zakonney, oprócz tego że powinni, y obligowani są, oświadczają Bogu chęć, y ochotę pełnić wszystkie Przykazania Boskie, przez taką intencyą, y deklaracyą zapewne otrzymują łaskę P. Boga w spomagającą, y przez S. Spowiedz, y Komunią, poświęcającą z Odpuštěm zupełnym iako y inne Zakony; iakoż poznać że z osobliwego Przywileiu, y z przywiązanej łaski P. Boga do Zakonu, y zasług S. O. FRANCISZKA wielu po przyięciu Sukienki, y Professyi znajduie się doskonalszych. Przytym przez Professyą, y uczynioną Bogu obietnicę, przypomina sobie każdy, y do żywey na potym bierze pamięci powinność, y obligacyą zachowania Przykazań Boskich, y lubo przy Professyi nieobowiązuie się pod grzechem, przez to wyznaie słabość swoją, pokorę, y boiaźń P. Boga, żeby przez przestąpienie Reguły niezaciągnął na siebie kary, iednak

jednak ile z intencyi swej chce skutecznie, y obiecuie tę Regułę zachować, y wzywa pomocy P. Boga, Najswięt. MARYI, y Wszystkich Świętych, aby mu dopomagali w zachowaniu Przykazań Boskich, a zatym zapewne dostępuie łaski P. Boga skuteczney, y wspomagającej. Lubo każdy Prawo Boskie zachować powinien, jednak może być że niechce, oto się niestara, y niedba, ale ochotna chęć, y aplikacya, skuteczna intencya zaśluguie sobie na łaskę P. Boga iako nauczają Święci Doktorowie: *Chocemy czynić ile z siebie jest, Bog niebroni łaski swojej.* Zaczym że nie każdy chce, y obiecuie, nie każdy też Przykazań Boskich obserwuie, ale ktorzy iak Tercyanie zachować obiecuia, Rysznie przez Profesya Zakonikami nazwać się mogą. Z tad zaś że każdy Chrześcianiń Przykazania Boskie zachować powinien, nie zatym następuie, że Profesya Trzeciego Zakonu zachowania Przykazań Boskich niepotrzebna. Takim sposobem obietnica, y postanowienie poprawy życia na Spowiedzi byłaby niepożyteczna, którą każdy pokutujący zachować powinien. Jednak y Dawid S. w Psalmie 118. nie daremnie obiecywał Bogu: *Będę strzegł twego Prawa zawsze. Będę myślał o prawie twoim, y strzedz go będę całym Sercem moim.* Przetoż y Profesya na Trzecią Regułę, która obliguie się zachować Przykazania Boskie, wiele ofiaruie Bogu, gdy obiecuie to, czego Bog po nas chce, y rekwiruie.

6. *Kwestya, albo Wątpliwość.* Czyli Reguła, y Profesya postanawia, y sprawuie Trzeci Zakon?

Zakon? czyli zachowanie Przykazań Boskich, y Miłośnierne uczynki; do których każdy Katolik iest obligowany; zaczym [każdy nazwany być może Tercyanem, albo Miłośniernym, y Duchownym Bratem, lub Siostrą?

Rezolucya albo Obiasnienie. Prawda że nietylko Przykazań Boskich zachowanie, y Miłośnierne uczynki sprawują Trzeci Zakon, ale Reguła, y Profesya, która zachowuje, y zachować obiecuje Przykazania Boskie, y iako iedna Profesya Wiary Katolickiey, zachowanie Ewangelii, y Przykazań Boskich, y Kościelnych sprawuje iedną Religiją Katolicką, tak Reguła, y Profesya Trzeciego Zakonu na zachowanie Przykazań Boskich od Kościoła Chrystusowego naznaczona, przez dobre uczynki sporządza Trzeci Zakon. A że do zachowania Praw Boskich, y Miłośniernych uczynkow każdy Katolik iest obligowany, z tąd wszyscy, którzy ie zachowują, y według Wiary, y nauki Ewangelii żyją, są iedney Religii Katolickiey. Ale że nie wszyscy zachowują, y gdy dobrze czynić mogą, nieczynią, przetoż nie wszyscy Trzeciego Zakonu Bracią nazwać się mogą, tylko którzy przez Profesją, y obserwę Reguły w tey Kongregacyi zostają. A lubo wielu z talentow przyrodzonych, y z łaski P. Boga doskonałych na świecie być może, którzy w Sukience Trzeciego Zakonu nie zostają, iednak y tym lubo Przykazań Boskich zachowującym, łask, y Odpustow pozwolonych, y sposobności załug zaniedbać, y Trzecim Zakonem S.O. FRANCISZKA z instynktu P. Boga, y z miłości zbawienia. Dusz ustawionym gardzić nienależy.

7. *Kwestya, albo Wątpliwość*: Czy ważnieysze są dobre uczynki z obligacyi Reguły naznaczone, albo z dobrej woli, y ochoty uczynione? gdy więcey zaśluguie, kto dobrowolnie daie iałmużnę, y z intencyi swoiey pościć rezoluwie się, iak z obligacyi, y z przymusz; zaczym może każdy zachować Przykazania, y mieć zaślugi zbawienne bez Reguły, y obserwy Zakonney?

Rezolucya, albo Obiaśnienie: Jako Oycowie Święci zgodnie nauczają, że podług usług, które posłuszeństwo każe, doskonałsze są, iak dobrowolne posty, y mortyfikacye; y więkza rzecz iest rozkazow wypełnić, y własną wolą Bogu ofiarować, iak cuda czynić; według Pisma S. 1. Reg. 6. 15. *lepsze iest posłuszeństwo, iak ofiary*. Więc przed Bogiem więcey wazą powinne posty, y iałmużny, z obligacyi, y z pokuty naznaczone, albo od Kościoła Bożego przykazane, iak zwłasney woli upodobane, y z umysłu obrane. Z każdą więkza iest doskonałość Zakonna, ktora Regułę, y Przykazań zachowanie, y bardziey przyjemne są Bogu wspólne Kościelne Modlitwy, iak prywatne nabożeństwa. Gdy własna wola zbłądzić może, y bardziey do złego, iak do dobrego prowadzi, zaczym Reguła, y posłuszeństwo, ktoremu się kto z dobrej woli, y rezolucyi poddaie, iego reguluie, y w stateczney służbie Boskiej utrzymuie. A zeby nakazane obligacye niebyły ważną przed Bogiem zaślugą, toć by y Przykazań Boskich zachowanie, ani Zakonne powinności, y posłuszeństwa walurowały zaślug nie miały. Ale iak Przykazań Boskich, lubo nakazanych, każdy z dobrej woli zachowuie, y przez

to przed Bogiem zaśluguie, tak obligacye z Reguły, y posłuszeństwa, y te pochodzą z dobrej woli, y intencyi, którą się kto dobrowolnie pod Regułę, y posłuszeństwo podaje. O tym zaś nikt wątpić niemoże, ani się temu sprzeciwia, że każdy na świecie, który przy Wierze Katolickiej, nadziei, y miłości P. Boga Przykazania Jego zachowuje, do Nieba dostać się może, iak żeby kto szczęściem przepłynąć mógł morzem, ale bezpieczniey gdy lądem przeiedzie, albo prosta drogą przejdzie. Jednak iak wiel jest na świecie, którzy Przykazań Boskich nie zachowują, y zachować nie chcą; Profesya zaś Trzeciego Zakonu skutecznie zachować postanawia, y skuteczney poprawy życia Bogu obiecuje.

8. *Kwestya, albo Wątpliwosc:* Jako Trzeci Zakon nazwać się może Zakonem, gdy Profesya tego nie jest ślubem Zakonnym, tylko postanowieniem? lepiej by nazwać Konfraternią, iak jest Bractwo Rozaneckie, y Szkaplerzowe? Osob zaś Małżeńskich nieprzyjstoi nazywać Zakonnikami, gdy Małżeństwo nie jest Zakonem?

Rezolucya, albo objaśnienie: Profesya iedno znaczy co wyznanie, y przyrzekanie, albo postanowienie, lub obietnica, albo Deklaracya Bogu oświadczenia, y dotrzymania. Więc iako wyznanie, y przyrzekanie artykułów Wiary Katolickiej, y wyrzekanie się błędów Heretyckich, jest prawdziwą Profesją Religii Katolickiej od Kościoła Bożego przyznana, y naznaczona. Tak postanowienie, y przyrzekanie, czyli obietnica zachowania Przykazań Boskich, y wyrzekanie się przestąpienia, Zakonną nazwać się powinno
Profes

Professyą, które postanowienie y przyrzekanie P. Bogu uczynione Stolica Apostolska nazywa, y potwierdza ważną Professyą, y formę naznacza y przypisuje. Zaczyn Trzeci Zakon S.O. FRANCISZKA nazwać się niemoże Bractwem, którego Konstytucye Papieskie wyznają Zakonem, y BENEDYKT XIII. Papież w Bulli swojej: *Paterna Sedis* (Która jest w zwyczaj *na karcie 13.* wyznaczona, y *na karcie 83.* wyraźnie dołożona) Dystrynguie znacznie Trzeci Zakon od Bractw, y Konfraternii, że ma swoją Regułę od Stolicy Apostolskiej potwierdzoną, Nowicyat, y własną Professyą, Zakonne ustawy, y swoich Przełożonych, y z innemi Zakonami osobliwie z pierwszym Zakonem S. O. FRANCISZKA jest związany przez Przywileje, y Odpusty iemu pozwolone. Bractwa zaś, y Konfraternie żadney Reguły approbowaney nie mają, oprócz spólnego, nabożeństwa, Nowicyatu, ani Professyi nie odprawiają. Co się tycze ostatniego punktu, iż nieprzytłoi stan Małżeński nazywać Zakonem, odpowiadam: Jeżeli Małżeństwo według Apostoła Pawła S. jest wielkim w Kościele Bożym Sakramentem, nazwać się może pierwszym od Boga postanowionym Zakonem; y iak przytłoi ludziom Świeckim być iedney Wiary, y Religii Katolickiej, tak też iedney Reguły, y obserwy Zakonney. Czy być może rzecz nieprzytłona, że Małżeństwo ślubem Kościelnym związane z tą Apostoła S. nazywa wielkim w Kościele Bożym Sakramentem, iż znaczy zaślubienie CHRYSTUSA z Kościołem Jego? Tak też że Trzeci Zakon przez Przywileje jest związany z pierwszym

pierwszym Zakonem S.O. FRANCISZKA, y z innymi Zakonami złączony zostaie, czy nie słusznie nazywa się Zakonem? Czy nieprzyśto, żeby Osob Swieckich, nawet Małżeńskich, które Zakonu S. O. FRANCISZKA, y innych Zakonów Przywileie, y Odpusty pozwolone zażywać mogą, iako Synow, y Corek Duchownych nazywać Bracia, y Siostrami Zakonnemi? Jak Osoby Swieckie, y Małżeńskie od Wiary, y Nauki Chrystusowej są Duchowne Owieczki Kościoła; tak od Reguły, y Profesyi Zakonu, Bracia, y Siostry Zakonne, y Duchowne nazwać się mogą.

9. *Kwestya, albo wątpliwość:* Jaka iest Dystrykcyja Trzeciego Zakonu od Bractwa Paska S. O. FRANCISZKA? y od Konfraternii, y Konfratrow Zakonu?

Rezolucya, albo Obiasnienie: Bractwo Paska S.O. FRANCISZKA nie iest Zakonem, niemając Reguły, Nowicyatu, y Profesyi, ani Habitu, albo Sukienki Zakonney, iako Trzeci Zakon Kordyerow, Tercyanow, y Tercyarek złączony, y związany z pierwszym, y drugim Zakonem S. O. FRANCISZKA, który otrzymuie też same Przywileie, y Odpusty Zakonu; iako już dosyć wyraźnie różności Bractwa Paska od Trzeciego Zakonu opisuie się *na karcie 13.* Zaczym Bractwo Paska, iako też y insze Bractwa Rozancowe, Szkaplerzowe są tylko Kongregacye, to iest zgromadzenia pobożne, do którego nabożeństwa wpisują się Konfratrowie, albo Bracia, y Siostry tegoż Bractwa, y nienazywa się Zakonem tylko Bractwem, albo Konfraternią Kościelną, lub Rozancową, albo Szkaplerzną &c. Insza iest

Konfra-

Konfraternia. Zakonu, która nazywa się *Fyliancya*, albo *affyliacya* to jest współsynostwo Zakonu, albo przyłączenie Dobrodzieiów Duchownych za Synów zaśluzonych, y przypuszczenie do zaśluzg Zakonnych; y iako Zakon S. O. FRANCISZKA ma Oyców Duchownych, Syndyków Apostolskich, którym nadane są wielkie Przywileje od Stolicy Rzymskiej, tak też Dobrodzieiów swoich Synów Duchownych nazywa Konfratrow Zakonu, których adoptuje, y przypuszcza do Przywileiów, y zaśluzg Zakonnych, y Duchowney nadgrody, rekompensując ich Dobroczynności. Y iako inne Kościoły nazwane *Filie* które są affyliowane, albo przyłączone pryncypalney Parafii, tak przez Zakonną Konfraternię, albo Fyliancję złączeni są Konfratrowie z Zakonem, y przypuszczeni do zaśluzg, y Odpustów Zakonu.

10. *Kwestya, albo Wątpliwość*. Jak to być może żeby Świeccy ludzie Zakonnych zażywali Przywileiów, y tych że odbierali łask Duchownych, y też same otrzymali Odpusty, iako Opatoby Klasztorne Bogu poświęcone? Która nie zda się być rzecz śluzna dla Osob Świeckich?

Rezolucya, albo Obiasnienie. Wolno Ewangelicznemu Gospodarzowi było nadgrodzić zarówno ostatniemu, iak pierwszemu Naiemnikowi. Jak oświadcza CHRYSOSTUS Pan w Ewangeli *Math. 20. Chce temu ostatniemu dać tak, iak y tobie, czyli mnie niewolno czynić, co ja chce? y czyli oko twoje złe jest, że ja dobry?* Przetoż wolno P. Bogu, y większą im dać łaskę, nietylko równą, gdy oni, oprócz tego, że zachowując

Regu-

Regułę, P. Bogu wiernie służyć, i jeszcze z pracy
 rąk swoich iakmuzną zebrakow, y Zakonikow
 ubogich prowadzić, w Dom podróżnych przy-
 muć, chorych opatrzyć &c. zaczym na większą
 łaskę P. Boga zasługują. Więć lubo nie zdaie
 się rzecz przyzwoita dla wszystkich Osob Swie-
 ckich, ale zdawać się, y przynależeć powinna, dla
 Zakonnych, ktore nie tylko są Swieckie, ale y
 Zakonne, zaczym Tercyanom, iako Osobom
 Zakonnym słuźnie przynależą Przywileie, y
 Odpusty Zakonne. Ale ze złym, y zawistnym
 ludziom rzecz przyzwoita złe o drugich trzy-
 mać, ktorym cnota, y dobre życie niepodoba
 się, z kąd z poduszczienia szatańskiego staraia się
 rzeczy Boskie z gruntu wywrocić, że cnot, y za-
 sług w drugich nienawidzą, gdy ich sami nie ma-
 ią. Tak z nienawiści przesładować zaczęli pier-
 wszy Zakon Braci Mnieyszych za życia S. O.
 FRANCISZKA, że ubostwo bez dobr doczesnych
 zachować, niepodobno, Zakonikow Regułę za-
 chowujących Hypokrytow nazywając, obserwe
 Zakonną, którą Bog przez wierne go służę swego
 S. O. FRANCISZKA postanowił, z gruntu znieść
 ocieli. Ale Bog Miłościwy Zakon S. O. FRANCISZ-
 KA do tych czas utrzymuje, y do skończenia swia-
 ta trzymać nie przestanie, sam o nim opiekę, y
 staranie mając, nieustannym cudem opatrzo-
 ści swojej na całym Swiecie Synow S. O. FRAN-
 CISZKA prowadząc. Zaczym uważac, y gor-
 zzyć się nienależy, że zazdrość, y nienawiść
 złych ludzi zadaie różne Kalumnie, y impostu-
 ry, y Synow S. O. FRANCISZKA uniża, albo że
 Trzeci Zakon nazywa Bractwem, gdy OO. SS.

Papieże Rzymscy nazywają Zakonem. Gdy o zarzuty, y obiekcyje nietrudno, które rozwiąże Modlitwa za nieprzyjaciół, pokora, y cierpliwość Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu, którymi wielbić się należy, w Krzyżu CHRYSTUSOWYM. Takie bowiem prześladowania, które przeciwni załaja Ozorowie, cierpliwie znosić przystoi z CHRYSTUSEM Panem, który daleko większe cierpiał, y ponosił, iak Apostoł Paweł S. 2. Cor. 6. 17. perswaduie: *Chętnie znoscie nie rośnądnych, gdy iestescie rośnądni.*

II. *Kwestya, albo Wątpliwość:* Czyli Bracia, y inni Duchowni mogą bez zawodu radzić komu przyjęcie tego Zakonu, które odradzaiać nieprzyjaźni?

Rezolucya, albo Objaśnienie: Nietylko perswadować sprawiedliwie mogą, ale y do skutku prowadzić powinni, y z rozkazu Stolicy Apostolskiej o ten Zakon goręcey starać się mają, iako wyraża Konstytucya BENEDYKTA XIII. w Bulli *Paterna Sedis*. wydana. Także Kapituła Rzymska pod JNNOCENTYEM XI. Roku 1688. odprawiona, y od niego potwierdzona przykazuje: *Postanawiamy, y całemi siłami serca naszego w Bogu obligujemy, Oycow Gwardyanow Konwentów, ażeby wszelką swoją aplikacyą, y pilnością to łożyli, żeby ten Trzeci Zakon na każdym mieyscu był promowowany, y rozszerzany, usilnie niech się oto starają, aby w wielkim poszanowaniu, y uczciwości tak od Braci, iako y od inszych ludzi był miany.* Nad to same łaski, y Przywileje, Stolicy Apostolskiej więcej iak przez pięćset lat temu Zakonowi świadczone, skuteczną są pobudką, y radą

rada do przyjmowania Trzeciego Zakonu.

12. *Kwestya, albo Wątpliwość:* Czyli wszyscy przyjmujący ten Zakon, mają być examinowani, y wypytywani o Wierze S. Katolickiey według 1. Rozdziału Reguły?

Rezolucya, albo Obiaśnienie: Osoby znacznie urodzone, w nauce doskonałe wycwiczone, pobożnie edukowane, w żadney Herezyi nie podeyzrzane, Charakterem Kapłańskim, godnością, y urzędem znaczne, mają być excypowane, y wyięte od tey obligacyi, y wypytania Katechizmu Wiary Katolickiey. Ale informacya obligacyi Reguły do zachowania każdemu z osobna podana być powinna, ktore obligacye przed Profesją wiedzieć należy. Osoby zaś nieskromnych obyczajów, y życia rozwiązłego, przechodni, y nieznaomi, wzgardzeni, także zbyt młodzi, y nieuczoni, w Wierze Katolickiey, y w stateczności życia podeyzrzani, mają być pilnie examinowani, albo do tego Zakonu nieprzyimowani, żeby nie byli zgorzeniem Zakonu Świętego, według Reguły, y wykładu Rozdziału 1. na karcie 46. Y tak uznał, y ustanowił GRZEGORZ IX. PAWEŁ II. URBAN VIII. y potwierdził JNNOCENTY XI.

13. *Kwestya, albo Wątpliwość.* Ktorem Osobom może się pozwolić noszenie Habitu powierzechownego, Płaszcza, y Welum według Rozdziału 3. Reguły? y iezeli Pustelnikom, y Pielgrzymom nie przyiętym do Trzeciego Zakonu godzi się iawnie zażywać, y nosić Habit, y Płaszcz Tercyarskiego?

Rezolucya, albo Obiaśnienie: Powierzechownie

Habitu nosić niemoga, tylko Osoby stateczne, obyczajow skromnych, y przykładnych, które cały rok Nowicyatu probują, y attestacyą swoję Professyi od Przełożonego Konwentu otrzymują. Tak przykazuje Dekret S. Kongregacyi Rzymskiej Biskupów, y Zakonow. Roku 1686. *Dnia 21. Marca.* Ze Osoby które iawnie Habit powierzchowny noszą, prezentować mają wyraźne pozwolenie O. Prowincyała, albo Przełożonych Zakonu, gdzie Habit S. przyjmują z podpisem, y pieczęcią Prowincyi, albo Klasztoru. Osobliwie Tercyarki z Dekretu tejże S. Kongregacyi Roku 1616. powierzchownie Habitu nosić niemoga, tylko według naznaczonych Kondycyi, wyżej wyrażonych: to jest: które lat przeszło czterdzięci mają, y własnym dochodem, y dostatkiem do pożycia są opatrzone, y które przez Professyą czynią prośty ślub czystości dożywotniey, y z osobną rezydują, nie w kompanii z Mężczyznami Konwersuia, y które za pozwoleniem Biskupa są przyjęte, y te Kondycye zachowują. Jednak y te, załony na głowie, y zapinania zażywać nie mają. Pielgrzymom zaś, y Pustelnikom, którzy Possessyi, y mieysca statecznego z Fundacyi nie mają, y z własney presumcyi Habit wdziewiają, albo od innych władzy nie mających przyjmują, lub też z wyraźney licencyi Przełożonych Habit Zakonny powierzchownie noszą, y pod załoną Zakonney Sukienki po wsiach y Miastach, y różnych Kraiach pielgrzymują, z nieprzykładnym życiem, y nie godziwym zgorszeniem naprzykrzając się, iakmużnę zbierają, y rospira-

y rosprowadza, zakazał GRZEGORZ IX. PAWEŁ II. URBAN VIII. y KLEMENS XII. pozwolić Habitu, y Płaszczu Tercyarskiego. Tak przykazał GRZEGORZ IX. w Bulli *Regularem vitam*: y URBAN VIII. w Bulli swojej: *Cum si-*
cut y S. Kongregacya Kardynałów Roku 1686. Dnia 21. Marca. Takich tułaczow, y zmyślonych Pielgrzymow, lub Pustelnikow powaga, y władzą Biskupow, y Przełożonych Zakonu do złożenia Habitu przymusić, y upornych kłatwa, y więzieniem karać, y ich w kłatwie zostających publikować.

14. *Kwestya, albo Wątpliwość*: Czyli Kapłani zostający w Trzecim Zakonie S.O. I RAN CISZKA powinni, albo mogą używać Breviarza tegoż Zakonu, y odprawiać Pacierze według Rubryk Zakonnych? y tak zadosyć czynić obligacyi Kapłańskiej, y Tercyarskiej według Reguły?

Rezolucya, albo Obiasnienie: Ze Rezolucya tey Kwestyi jest należąca do Prałatow, y Kapłanow Swieckich dla informacyi, y zupełney Decyzyi cytować należy Dekret S. Rit. Cong. D. 8. Sept. 1602. połączynie wyrażając, który taki jest: *An Tertiary Sacerdotes teneantur? & an possint omnes, vel aliqui uti Breviario Franciscanos Resp. est. Illos non teneri omnino, quia nullibi legitur firmitum preceptum, aut Constitutio ad id obligans. Et An possint, & valeant? R. 2. Eos posse uti tali Breviario, nam ratio suadet, & dicitur, eos posse conformari, in laude DFO persolvenda, Capiti suo scilicet Primo Ordini. S. R. C. 7. Aug. 1694. Et an omnes, vel aliqui? R. ad 3. Non omnes. Generaliter Sacerdotes Seculares possunt uti Breviario Ordinis*

dinis S. Francisci, sed solum, qui sunt exempti a
 Choro; Qui verò sunt de Gremio Ecclesie, debent
 recitare Officium, quod in illius Ecclesie Choro di-
 citur. S. R. C. 8. Sept. 1602. Et Rub. Brev.
 Ord. Ex Decret. S. R. Cong. Ab JNNOC: XII. Con-
 firm. N. 21. & 22. Personæ status Tertii Ordinis,
 (que quatenus vivendi formam, & Regulam à Sede
 Apostolica approbatam operâ nostrâ suscipiunt, &
 quo ad ejusdem Regulæ observantiam Directioni No-
 stri Ordinis, Regulari, & Apostolico præscripto le-
 gitimè subsunt) eodem uti poterunt Breviario. Et
 Num. 145. Tam Fratres Primi Ordinis, quàm Ter-
 tiarii in Sæculo degentes, qui ratione Episcopalis
 Dignitatis, vel alterius muneris de gremio alicu-
 jus Ecclesie fuerint, & Choro interesse debeant,
 recitare tenentur Officia particularia illius Ec-
 clesie, & Diœcesis; secus verò, etsi de gremio Eccle-
 sie, & Diœcesis fuerint, Choro tamen nullatenus
 sunt obligati, uti possunt Breviario Ordinis. Ter-
 tiarii autem etsi non utantur Breviario Ordinis,
 in suffragiis SS. dum dicuntur ad Matutinum, &
 Vesp. debent dicere Commem. De S. P. FRANCI-
 SCO, & in fine officii addere Collectam: DEUS ve-
 niæ largitor, sic satisfaciunt Regulæ de dicendis
 Horis cap. 8. Tercyarze zaś Swieccy, ktorzy
 czytać umieią, y mowić chcą, z zupełną satysfak-
 cyą Reguły, mogą odprawiać Pacierze z Bre-
 wiarza Zakonu, iako wiele godnych Tercya-
 now odprawiać. Albo ktorzy odmawiaią co-
 dzień Obrządek, czyli Kurs Nayswięt: Panny
 MARYI zadofyć czynią obligacyi Reguły w
 odprawianiu Godzin Kościelnych, iako iest w
 Wykładzie Rozdziału 4. Reguły na karcie 58.

15. *Kwestya, albo Wątpliwość.* Ktorzy Tercycyarze są wolni, y wyięci od sądow Swieckich, y Duchownych? to iest: ktorzy *gaudent Privilegio fori?*

Rezolucya, albo Obiasnienie. Tercycyarze Klasztorni, ktorzy iawnie noszą Habit, lub bez Kaptura, y czynią Professyą ślubow Zakonnych, y mieszkają w Klasztorach za Klauzura, y ci ktorzy do usług Konwenckich przyięci bywają, y wraz z Bracią w zgromadzeniu pod władzą Przełożonych swoich zostają, y obrządki Klasztorne odprawiają, Przywileiow Duchownych, Odpustow, pogrzebu, Exekwii, y exempcyi Kościelney iako inne Zakonny zażywają, wyięci są od władzy Sądow tak Swieckich, iak Duchownych. (Oprocz Pielgrzymow, y Pustelnikow osobnych, ktorzy od władzy Biskupa, y Sądow Duchownych wyięci nie są, y żadna exempcyą zaszczycać się nie mogą, tylko Przywileiem Habitu, y Odpustow Zakonnych.) Także Tercyarki Panny, y Wdowy, ktore w powierzchownym Habcie czynią na Professyi prosty ślub, czystości dożywotniey, ktory iest kondycyą należącą do pozwolenia, y noszenia powierzchownie Habitu, lub w Klasztorze, albo w Domach swych z osobna mieszkają,, do zaszczytu Przywileiow Klasztornych, y Doczesnych należą, z wolności, y exempcyi Kościelney od Praw Swieckich, y od władzy Biskupow, uwolnione zostają. według Dekretu *Conc. later.* y LEONA X. Papieża, Roku 1518. Dnia 1. Marca. y S. Kongregacyi Kardynałow Roku 1616. D. 20. Grudnia. Tercyanie zaś, y Tercyanki Swieckie, ktore w Domach swych

swych na świecie mieszkaia, lubo iako Bracia, y Siostry Trzeciego Zakonu S.O. FRANCISZKA zażywaią Przywileiow Duchownych Zakonu do Duszy należących, to iest: wszystkich Odpustow, y łask całemu Zakonowi Braci Mnieyszych udzielonych, iednak tak Swieckiey, iak Duchowney władzy podlegaia, y niemaią Przywileiow, y exempcyi docześnie służącey Zakonikom Klasztornym, y Klerykom Duchownym, to iest: nie należenia do Sądow Swieckich, niedawania Dziecięcin Kościołowi &c. do których obligacyi należących Parafii, do przyięcia Sakramentow, ślubow, S. Kommunii na Wielkanoc, y przy śmierci, iako owieczki należą, o czym iest w *Wykładzie 4. Reguły*. Gdy Stanu, y posessyi Swieckiey, przez przyięcie sukienki nieodmieniaia, lubo w Trzecim Zakonie nazwać się mogą Osoby Zakonne, y Duchowne, ale zostaiac na Swiecie z kondycyi, y Sytuacyi stanu swego Swieckiemu się być prezentuią. Jednak Bracia, y Siostry Trzeciego Zakonu, którzy przed śmiercią pogrzebu w Klasztorze sobie życzą, y obieraią, albo grob swoy z fundacyi w Kościele Zakonu maią, do pogrzebu nie są obligowani w Parafii swojej, ale według intencyi, y Przywileiu chować się mogą w Kościele Zakonu, w czym Pasterze według przykazu Bulli *Cane Domini* przeszkodzić, y zabraniać niemoga, tak Concilium laterańskie *Sess. 21.* y LEO X, Papież Roku 1518. D. 1. Marca. Konstytucyą swoją, y Dekretem obwarował, y postanowił.

§ VI.

Katechizm, albo Nauka Zbawienna Wiary Katolickiej, według obligacyi Reguły naznaczona, dla informacyi niewiaryomych przez Kwestye, albo pytania, z odpowiedzią, złożona, y wyłożona.

1. **Pytanie:** Co jest Wiara Boska, y Katolicka?

Odpowiedź: Jest Dar Boski, y światłość nadprzyrodzona, którą rozum oświecony wierzy, y wyznaje wszystko co BOG objawił, y nam przez Kościół Boży do wierzenia podaje, podlegając we wszystkim na objawionej prawdzie przedwiecznej.

P. Czy światło Wiary S. pomaga do widzenia Boga w Niebie? **O.** Rzeczy Boskie na które przez Światło Wiary, iak przez umbrele patrzeć zaczynamy, przez światło chwały wiecznej, y iasne widzenie Twarzy Boskiej oczywiście widzieć będziemy. Przetoż Wiara S. jest światło Duchowne, którym widzimy rzeczy niewidome, ale od Boga objawione, na przykład: Trojce SS., Wcielenie Syna Bożego, piekło, Chwałę Niebieską, y inne Tajemnice Wiary S. na które przez światło chwały wiecznej w Niebie Boga widząc, przez Wiarę w Klar patrzeć zaslugujemy.

P. Która jest Wiara prawdziwa, y Katolicka?

O. Która wierzy to wszystko co Bog przez Ducha S. w Piśmie Świętym objawił, y Chrystus w Ewangelii nauczał, y przez SS. Apostołów oznajmił, y Kościół Rzymski Katolicki wierzyć przykazuje.

P. Czy może kto być zbawiony bez Wiary Katolickiey? O. W każdym stanie potrzebna jest każdemu Wiara Katolicka, nie tylko z potrzeby przykazania, ale y z potrzeby sposobu, że infzym sposobem bez Wiary Katolickiey żaden niewierny zbawienia otrzymać niemoże.

P. Wiele jest frzodkow, y sposobow potrzebnych do Zbawienia, bez których żaden zbawiony być niemoże? O. Wyznanie Wiary Katolickiey, Chrzest S. y Pokuta Sakramentalna zostaiącym w grzechu śmiertelnym.

P. Czy każdego czasu wyznawać Wiarę należy? y czy się kiedy godzi wiary wyrzekać? O. Nie zawsze jest każdy obligowany publicznie do wyznania Wiary, tylko gdzie idzie o Honor Bożki, y z budowanie bliźniego, y z przykazania Kościoła. Zadnego zaś czasu, y w zadney okazyi prawdziwey Wiary wyrzekać się nie godzi. Wyznanie bowiem Wiary jest przykazane w ten czas gdy wyznać potrzeba, wyrzekanie zaś wiary jest na zawsze zakazane, y niegodziwe.

P. Wieloraka jest Wiara? O. Jest dwoiaka: żywa, y martwa. Wiara żywa, która została, y żyje w Duszy sprawiedliwej bez grzechu śmiertelnego wraz z łaską poświęcającą. Martwa, która jest w grzeszniku przez grzech śmiertelny zmartwiona.

P. Czy Wiara została w grzesznikach? y w niewiernych Heretykach? O. Grzesznik przez winę śmiertelną utracą łaskę poświęcającą, ale wiary nietraci, zaczął Wiara przez grzech śmiertelny została martwa, ale nie ginie. Przez Herezyą zaś, y niedowiarstwo, gdy kto wyrzeka się

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA; 112
się jednego artykułu Wiary, lub iawnie, albo
potajemnie niedowierza, utracą Dar, y łaskę
Wiary S. ktorey przez tajemną Herezyą utra-
cone nabywa przez Akt Wiary, y spowiedź S.
iawną zaś Heretyzy, y wyrzekanie rewokować
powinien publicznie w Kościele przez Profesya,
y wyznanie Wiary Katolickiey.

P. Wiele iest Aktow Wiary? O. Akt Wiary
iest dwoiaki: *Wyrażny*, albo *Osobny*, gdy kto ie-
den Artykuł Wiary wyznaie wyraźnie, y z oso-
bną, na przykład: *że iest ieden Bog w Trzech Oso-
bach*, *że CHRYSYTUS iest Bog, y Człowiek* 2. Po-
wszeczny y pospolny: gdy kto wszystko wierzy, co
Kościoł S. Katolicki przyznaie, albo co wszy-
scy Święci wierzyli, y wierni Katolicy wierzą.

P. Ktore są Akty Wiary potrzebne do zbawie-
nia? O. 1. Wierzyć całym Sercem co Kościoł
S. Katolicki wierzy, y wyraźnie do wierzenia
przykazuje. 2. Wyznawać Wiarę rzetelnie,
gdy się okazy, y potrzeba podaie. 3. Błędem
Heretyckim mężnie obstawać, żywą Wiarą, y Mi-
łością serce wzbudzać, gdy by się Bogu podoba-
ło, za Wiarę S. umierać. 4. Dobre uczynki
iako iasłmużnę, posty, umartwienia zupełną
Wiarą czynić, krzywdy znosić dla tego, że tak
Wiara S. naucza, że tak CHRYSYTUS czynił, y
czynić przykazał. 5. Gdy pokusa, y wątpli-
wość o Wierze S. przypada, niedysputować, a-
ni się w dawać w dyskursa ciekawe, ale z poko-
rą, y prostotą serca wierzyć, y w sercu mowić,
idź precz pokuso, niedysputuy zemną prostakiem
tak wierzę, iako prawdziwy Kościoł S. Katolic-
ki, y tak umierać chcę, y tak mnie Boże w

Troycy

Troycy iedyny, Nayswięt: MARYA Matko JEZUSOWA dopomóż.

P. Ktore są pobudki do wyznania Wiary Katolickiey? O. 1. Jednostayna nauka Wiary Katolickiey, 2. Nieodmiennosc Pisma S. nowego, y starego Testamentu. 3. Spełnienie Proroctw na potwierdzenie prawdy od Boga objawioney. 4. Zniszczenie tak wiele Herezyi, y Tyranow. 5. Dziwne całego świata nawrocenie, y przez Apostołów SS. Wiary rozmnozenie, y przez wiele cudow, y Męczennikow utwierdzenie. 6. Nauka, y obrona Wtary, SS. Doktorow Kościoła, życie Święte, y niewinne, z nauki Wiary Katolickiey.

P. Co iest Bogu, y co w Boga wierzyć? O. *Bogu wierzyć*, iest Prawdę Boską, y Pismo S. przyznać, y wszystko co Bog objawił, y przykazał, Wiarą wyznać, y Wiare, y ufność w Boga, y w prawdzie przedwieczney pokładać. *A w Boga wierzyć*, iest Wiarą wyznawać, że Bog iest ieden w Trzech Osobach Wszechmocny, Miłosierny, Sprawiedliwy, przedwieczny, y nieskończoney Dobroci &c.

2. P. Na co Człowiek od Boga Stworzony?

O. Aby Boga chwalił, iego czcil, y kochał, y iemu wiernie służyć zbawionym został.

P. Jako mamy Bogu dziękować że nas stworzył?

O. Należy całym sercem Boga kochać, y nieustannie dziękować, że nam życie, y zdrowie daie, karmi, opatruie, y w życiu konserwuje, abyśmy iego chwalić, kochać, y na Niebo zasłużyć mogli.

P. Wiele iest Dobrodziejstw Boskich, ktore odbiera-

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 114
bieramy? O. Stworzenie, odkupienie, uspra-
wiedliwienie, powołanie, zachowanie od grze-
chu, y od śmierci, y inne łaski, y dary Boskie
przyrodzone, y nadprzyrodzone, wewnętrzne, y po-
wierzchowne.

P. Które są dary przyrodzone? y które nad-
przyrodzone? O. Dary przyrodzone według natu-
ry są: rozum, wola, pamięć, y zmysły nasze po-
wierzchowne, y inne rzeczy stworzone, które
nam służą, abyśmy Boga więcej poznali, y za
te dary dziękując, iego kochali. Nadprzyrodzo-
ne, y wewnętrzne są łaski Boskie, dusze poświęcające,
Cnoty nadprzyrodzone: Wiara, Nadzieja, Mi-
łość, czystość, sprawiedliwość, siedm darów
Ducha S. Łaski uczynkowe, to jest: oświecenie
rozumu, zachęcenie woli do dobrych uczynków.
Powierzchowne są: Wcielenie Boskie, Przykaza-
nia, y rady Ewangeliczne, nauki, przykłady, y
zaślugi CHRYSTUSA, SAKRAMENTA Święte,
Księgi Duchowne, y przykłady Świętych.

P. Dla czego Bóg stworzył wszystkie inne
rzeczy? O. Dla Chwały Swojej, y dla poży-
tku ludzi, tę odpowiedź objaśnia S. Augustyn:
*Wszystkie rzeczy pod nogi człowieka podał. Pa-
nie, aby się sam człowiek tobie podał, y był wszy-
stek twoim.*

P. Kiedy człowiek złe, y kiedy dobrze zaży-
wa rzeczy dla siebie stworzonych? O. Złe zaży-
wa rzeczy od Boga zakazanych, których dla
swojej uciechy, y piękności, nie dla Boskiej
Chwały zażywa, zbytecznie starając się o rze-
czy doczesne, y z większym kochaniem stworce
nie, iak Boga szacując. Dobrze zaś zażywa, gdy
rzeczy

rzeczy zażywane stosuje na chwale, y wola Boską, wyznając, że każde Stworzenie jest lepsze w Bogu, niżli samo w sobie, kochając Boga nad wszystko Stworzenie, y bez wszystkich rzeczy stworzonych, choć by Bog wszystkie dośladki, honor, y zdrowie odebrał, z Jobem mówiąc: *Bog dał, Bog odebrał, tak się Bogu podobato.* Y gdy za wszystkie rozumne, y nierozumne stworzenia nadgradzając, Boga chwalić, y kochać nieprzestaje.

3. P. Czy jest pożyteczne poznanie Pana Boga

O. Bez poznania P. Boga, ani iego kochać, ani w nim nadziei mieć niemożemy, ktoż kocha, czego niepoznać? Zaczynam bez poznania Boga słabieć Wiara, upada nadzieja, gaśnie miłość, ustaie bojaźń Boska; iak przyznaie Mędrzec Pański: *Ciebie znać, jest doskonała sprawiedliwość.* Sap. c. 15.

P. Jakim sposobem może poznawać zacność Boską? O. Przez zważanie obecności Boskiej na każdym miejscu. 2. przez uważanie darów Boskich. 3. przez poznanie stworzenia, słońca, Nieba, ziemi, kwiatów &c.

P. Jakie jest poznanie Pana Boga? O. Jest dwojakie. 1. *Przyrodzone.* poznając z rzeczy stworzonych zacność Boską, że Bog jest Stworzyciel Nieba, y ziemi, początek wszystkiego dobra, y stworzenia, w którym Dobroć, Wszelchmocność, wieczność, piękność, umiejętność, sprawiedliwość, y miłosierdzie nieskończone. Takie poznanie Boga mieć powinni, y poganie, lubo jest niedoskonałe, iak gdy kto morze widzieć może, iednak szerokości, y głębokości poznać

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 116
poznać, y zmierzyć niemoże. *Dragie poznanie*
Boga iest nadprzyrodzone: przez Wiare, y Ta-
iemnice w Piśmie S. objawione poznaiac, że iest
Troyca Przenayśw: w Trzech Osobach ieden
Bog, że Chrystus iest Bogiem, y człowiekiem,
że iest siedm Sakramentow, że Bog chce wszy-
stkich zbawić. &c.

4. P. Co iest obecność Pana Boga znamię?

O. Jest przytomność Boska z nieogranieczoną
istotą, prezencją, mocą, y sprawą, y rządze-
niem na każdym miejscu.

P. Co iest pamięć na obecność Boską. O. iest
pamiętanie, y myślenie o Bogu, że iest nam na
każdem miejscu przytomnym.

P. Jakim sposobem Boga obecnego na każdym
miejscu widzieć, y uznać mamy? O. Należy
zawsze pamiętać, y myśleć o Bogu, iego na
każdem miejscu przytomnym uznać, wszędzie
jemu się upokorzyć, y dziękować, zawsze ie-
go kochać, y z nim zostawać; Tak upomina Da-
wid S. w *Psalmie 104. Szukaycie twarzy Pań-
skiej, szukaycie twarzy iego zawsze.* Na ktore
słowa Augustyn S. mowi: *Co iest twarz Boska?*
tylko Obecność iego. Y Mędzec P. Prov. 3. na-
ucza: *we wszystkich drogach twoich myśl o Bogu.*

P. Jako wszędzie o Bogu pamiętać, y myśleć,
y nam przytomnego poznać możemy? O. Zwa-
żając że Bog wszystko widzi, wszystkim rządzi,
wszystko może, y sprawuje, z nami iest, y zosta-
ie, według Apostoła S. *w nim żyjemy, z nim po-
stępujemy, y iesteśmy,* y patrząc na słońce, gwiaz-
dy, y wszystkie stworzenia może w nich uznać
y chwalić Boga, chodząc, iedząc, piliąc, dzieko-
wać

wać Bogu, wspomniac, że wszystko z łaski, z mocy, y woli iego jest.

P. Ktore są pożytki z pamięci obecności Boskiej? O. 1. Wystrzeganie się grzechu, iak naucza S. Augustyn *hom. 77. kto niechce z grzeszyć, trzeba żeby myślił o przytomnym Bogu.* 2. Zwyciężenie pokus, iak odważnie mowi Dawid w Psalm. 22. *w posizodku cienia śmierci, nie będę się bał złego, bo ty zemną jest.* 3. Pociecha w utrapieniu, gdy w smutku, y nieszczęściu myśleć o Bogu, jest zawsze cieszyć się z Bogiem. twierdzi S. Efemiusz.

5. P. Co jest Boiaźń Pana Boga? O. Jest ucieczka od grzechu, y obrazy Boskiej dla Miłości iego, y niezafuzenia przed Bogiem sprawiedliwym Sędzią na karę doczesną, albo wieczną.

P. Wieloraka jest boiaźń Boża? O. Jest trojaka 1. *Boiaźń niewolnicza*, kto się boi Boga, aby go niekarał, y naimniejsza: kto się boi Boga, aby Nieba nieutracił. 2. *Synowska*: kto się boi Boga, aby go nieobrazil, dla tego że go kocha. 3. *Uczciwa, y rewerencyalna*. Która oddaiać ukłon Bogu, lęka się przed sprawiedliwym Maieństwem Jego, tę boiaźń mają ŚŚ. Aniołowie w Niebie, iak przyznaje Job. c. 26. *Drzą, y boją się na skienienie Jego.*

P. Czy każda boiaźń Boska jest dobra? O. Lubi bo boiaźń niewolnicza jest dobra, jednak jest mniej doskonała, że zwłafney miłości obawia się karania; Ale Synowska jest doskonalsza, y boiaźń święta, która trwać będzie w Niebie na wieki, iak mowi Dawid S. gdzie więcej boiaźni niewolniczey, ani Sądow, y karania niebędzie.

P. Ktore

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA 118

P. Które są pobudki, y Kondycye Boiaźni Bożej? O. Boiaźń Boża chroni się grzechow, y powszednich, y pobudza do pokuty: 2. Iest początkiem mądrości, iak przyznaie Dawid w Psal. 110. 3. Wzbudza Miłość Boską, wiarę, y nabożeństwo, tak zeznaie Mędrzec P. Eccle. c. 25. Boiaźń Boża początkiem miłości iego, y wiary początek ma być od niey. 4. iest upodobaniem P. Boga, y Strożem wszystkich cnot. 5. Sprawuie w sercu mężność, y ufność w Bogu, tak naucza Mędrzec P. Eccl. 34. Kto się boi Pana, niczego bać, y lękać się nie będzie, bo on iest nadzieią iego. 6. Sam Bog wynaga od nas boiaźni swojej przez Proroka. Malach. 1. Syn ma we czci Oycę, Sługa Pana swego, więc jeżeli iestem Oycem, gdzie iest uczciwość moja, jeśli iestem Panem, gdzie iest boiaźń moja. y Apostoł ad Philip. 2. napomina: Z boiaźnią zbawienie wasze sprawujcie.

P. Które są Akty boiaźni Bożej? O. 1. Związać sprawiedliwość Boską, y karanie za grzechy. 2. Czynić pokutę, y wystrzegać się grzechu. 3. Na obrazę Boską nigdy dobrowolnie nie zezwolić, y lękać się zawsze sądow Sprawiedliwości Boskiej. 4. Ukłon Bogu oddawać z boiaźnią, y rewerencyą, y woli iego Boskiej się podać. 5. Sądzić się być nikczemnym, ułonnym, y niegodnym grzesznikiem.

6. P. Co iest zgadzanie się z wolą Boską? O. Iest rezygnacya, czyli oddanie woli własney do Woli Boskiej, gdy człowiek wolą swoją we wszystkich spuszcza na wolą Boską, tego tylko chcąc, co Bog chce, y niechcąc, czego Bog niechce.

P. Zgadzanie się z wolą Bożą, iaki iest Akt

cnoty? O. Jest przedni akt Miłości Boskiej, gdy kochających iedno iest niechcenie, iedna wola, iedno zdanie.

P. Ktora iest pobudka do zachęcenia tey cnoty? y iakie są iey skutki, ypożytki? O. CHRYSTUS dał nam przykład, iako sam o sobie mówi *Joan. 6. stąpiłem z nieba, nie żebym czynił wola moię, ale wolę tego, który mnie posłał.* y w Pa-cierzu czyniemy trzecią, zawsze prozbę: *Bądź wola twoja.* Zdać się na Wolę Boską, te są po-żytki Duszy, 1. wewnętrzne uspokojenie, 2. be-spieczny spoczynek na rękach Boskich, gdy nie-chce żyć sobie, ale Bogu, y nie czynić nie chce, tylko dla Boga, y równie przyjmuie rzeczy po-myślne, y niepomysłne. Cokolwiek Bog na nas dopuszcza, to czyni z miłości ku nam, y na dobro nasze obraca.

P. Ktore są akty stosowania się do woli Bo-żey? O. 1. Dziękować, y chwalić Boga w szczę-ściu, y w nieszczęściu, mówiąc z Jobem. *c. 1. iak się Bogu podobano, tak się stało.* 2. Być go-towym na wszystko, y spuścić się na wolę Bo-ską, 3. W chorobie, y w utrapieniu pamiętać, że to dzieie się z woli Boskiej, y mówić iak się Bogu podoba, niech będzie, iak Bog chce, iak wola iego, nie dopuści więcej, tylko iak wo-la Boska, y co iest z pożytkiem Duszy moiey.

7. P. Ktore są przyczyny, że Syn Boży z nie-ba zstąpił, y stał się człowiekiem? O. 1. Dla Go-dności, y zachości Tałemnicy Wcielenia CHRYSTUSOWEGO, y chwały Imienia iego. 2. Dla odkupienia naszego, aby naszym był Zbawicie-lem. 3. Dla oświecenia, y nauki Ewangeli-
czney,

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 120
czney, aby naszym był Nauczycielem. 4. Dla
przykładu Cnot Świętych, y zaślug iego nam
do zbawienia potrzebnych, aby naszym był
Pasterzem.

P. Jaka iest nauka CHRYSTUSOWA? O. Iest
nauka Ewangelii, Sakramentow, Cnot Świę-
tych, pośluszeństwa, czystości, ubóstwa, poko-
ry, cierpliwości, y uczynkow Miłosiernych.

P. Jaka iest nauka, y mądrość światowa? O.
Jest trojaka: 1. Mądrość *Ziemska*, która uczy
zbierać dobrą ziemskie, bogactwa, y dostatki,
tey zażywa pożądliwość oczu. 2. *Cieleśna*: kto-
ra uczy szukać rokoszy, y rozpusty, tey zaży-
wa pożądliwość ciała. 3. *Mądrość wykretna*,
y *nadęta*, uczy szukać czci, y honorow, y ią
zażywa pycha diabelska.

P. W czym nauka CHRYSTUSOWA, iest
przeciwna nauce światowey? O. Nauka CHRY-
STUSOWA naucza ubóstwa *Błogosławieni ubo-
dzy Math.* 5. przeciw mądrości ziemskiej, gdy
świat estymuje tych, ktorzy są bogaci. CHRY-
STUS uczy czystości Serca, *Błogosławieni czy-
stego Serca, y ktorzy się smucą, y cierpią*, a świat
uczy nieuczciwey uciechy, CHRYSTUS uczy
pokory, a świat chardości, y próżney chwały.
Dla tego przyznaie Apostoł S. 1. Cor. 3. *Ze
mądrość tego świata, głupstwo iest u Boga.*

P. Jako, y w czym CHRYSTUS naucza siebie
naśladować? O. Naucza gardzić sobą, niena-
widzieć, y zaprzec siebie samego, krzyż zno-
sić, posć za CHRYSTUSEM, y iego naśladować
w pokorze, cierpliwości, cichości, w pośluszeń-
stwie, czystości, y ubóstwie. iak naucza w Ewan-

gelii S. Math. 11. *Uczcie się odemnie, bom czo-
chy, y pokornego Serca.*

P. Jak może człowiek siebie nienawidzieć?
O. Gdy sobie nie pozwala szkodliwych uciech,
ale przeciwne sobie zadaie przykrości dla za-
stugi, y Zbawienia Duszy; iako chory dla zdro-
wia musi siebie nienawidzieć, y przeciwne zaży-
wać potrawy, y lekarstwa; tak każdy siebie nie-
nawidzieć powinien, że Boga nie kocha, iego o-
braża, przeto z Miłości, y żarliwości chwały P.
Boga mścić się nad Tobą należy krzywdy Boskiej.

P. Co jest puzć za CHRYSTUSEM? y czy mo-
że bez nienawiści duchowney, y zaprzeczenia sie-
bie, naśladować CHRYSTUSA? O. Puzć za CHRY-
STUSEM, jest słuchać, y zachować, nauki iego,
y przez oddalenie od siebie własney miłości,
przybliżyć się do miłości CHRYSTUSA. kto
bowiem mniej ma miłości ku sobie, tym wię-
kszą ma miłość ku Bogu, y czym się daley od-
dali od siebie, tym bardziey przybliża się do
Boga; więc kto bardziey kocha świat, y siebie,
iako Boga, nie może puzć za CHRYSTUSEM.

P. Jako należy żyć według CHRYSTUSA, y nau-
ki iego? O. Należy żyć nie sobie, ale CHRY-
STUSOWI, iakby w nas CHRYSTUS żył, ten
spofob podaje Paweł S. 2. Cor. 5. *Za wszystkich
CHRYSTUS umarł, aby ktorzy żyją, nie sobie ży-
li, ale temu, który za nich umarł.* Zaczynam ser-
cem, y Duszą należy pragnąć umierać dla CHRY-
STUSA, który dla miłości naszej umarł. A
gdy tey łaski dostąpić nie możemy, należy nie
tylko żyć, ale y umierać CHRYSTUSOWI we-
dług Pawła S. ad Rom. 14. *Zaden z nas sobie sa-*

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA 122
memu nie żyje, i żaden z nas sobie nie umiera, bo
choć żyjemy, Panu żyjemy, a choć umieramy
Panu umieramy.

P. Co jest żyć CHRYSTUSOWI, a nie sobie?
y iako w nas CHRYSTUS żyje? O. Żyć CHRY-
STUSOWI, a nie sobie, jest nie żyć dla swoiey
wygody, dla własnego zysku, y profitu, y swoiey
chwały, ale dla chwały CHRYSTUSOWEY, nie
według woli własney, ale według woli, y upo-
dobania JEZUSA, gdy wszystkie zmysły, oczy,
język, rozum, wola, nie są nasze, ale CHRY-
STUSOWE, które sobie odkupił, więc przez
całe życie mają żyć CHRYSTUSOWI, iego wy-
chwalać, wyznawać, y kochać. CHRYSTUS zaś
w nas żyje, w naszej pamięci przez nabożne
wspomnienie, w rozumie przez poznanie, y
rozmyślanie Męki iego, y w naszej woli żyje
przez Miłość, y zgadzanie się z wolą iego, y
gdy w myślach, słowach, y uczynkach naszych
iego pokorę, cichość, cierpliwość wyrażamy,
także mówić możemy, z Pawłem S. *Zyję ja, iuż
nie ja, ale żyje we mnie CHRYSTUS.*

P. Co jest umierać CHRYSTUSOWI? czy ie-
dno jest co umierać dla CHRYSTUSA? albo u-
mierać z CHRYSTUSEM? O. Dwoiako umie-
rać może CHRYSTUSOWI. 1. *śmiercią przyro-
dzoną, to jest:* na usługę iego zdrowie, y życie
łożyć, tak Zakonne Osoby, y pobożni Katoli-
cy, w pracach, y postach, y umartwieniu na
chwałę iego żyją, iemu umierają. 2. *Ducho-
wnie CHRYSTUSOWI umierają, którzy wzgardę,
naśmiewiśką, obmowy dla miłości iego cierpli-
wie znoszą, że mówić mogą z Pawłem S. ad Thi-*

*lip 1. Mnie żyć CHRYSTUS iest, a umierać iest
zyskiem. Dla CHRYSTUSA umierała SS. Męczennicy, ktorzy dla Wiary, y Miłości iego Mękę,
y śmierć ponoszą. Z CHRYSTUSEM, zaś umiera każdy, kto w Wierze, y Nadziei zaślug Męki,
y Śmierci iego w łasce Boskiej żyje, y umiera;
y kto z CHRYSTUSEM cierpi, y dla miłości
iego krzyż znosić aż do śmierci nieprzeście, z nim żyje, y umiera.*

8. P. Wiele iest powszechnych powinności każdego Chrześciana? y ktore są? O. Są dwie: *Szchedz się złego, y czynić dobrze, to iest utrzymać się od grzechow, y ćwiczyć się w cnotach, y w dobrych uczynkach, y pomnażać zaślugi zbawienne.*

P. Jakich grzechow powinien wystrzegać się każdy Katolik? O. Każdego grzechu śmiertelnego, y na grzech powszedni dobrowolnie odważyć się niegodzi, ktory iest także obrazą Boską, lubo mnieyszą, y letką, iednak żadney winy, y obrazu P.Boga nikt lekko ważyć nie może.

P. Co iest uczynek ludzki? O. Ktory pochodzi z rozsądku, y uwagi, y z woli ludzkiej, y iest uważnie, y dobrowolnie z własnego zezwolenia uczyniony.

P. Wielorakie są uczynki ludzkie? O. Trójakie: *Dobre, złe, y obojętne: Uczynki dobre: są akce, y sprawy uczynione z dobrą intencją, y na koniec dobry. Złe uczynki, ktore są złą intencją, na zły koniec uczynione, iak to: post, albo Modlitwa dla próżney chwały, albo rzecz z natury w sobie zła, iak kłamstwo, bluźnierstwo, obmowa, krzywda, y te są zawsze*

grze-

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 124
grzechem, y obrazą Bożą. *Obojętne uczynki* są,
które z natury swojej ani są złe, ani dobre,
jak to: spanie, iedzenie, chodzenie, praca, pi-
sanie, czytanie, ale mogą być dobre, 'gdy po-
chodzą z dobrej intencji, y na koniec dobry,
gdy zaś czynią się bez wszelkiej intencji, za-
dnej zasługi u Boga nie mają.

P. Jaki jest zły koniec uczynków? O Taki któ-
ry jest niegodziwy, y zakazany od Boga, albo
nieprzystoyny, jak to: próżna chwała, własna
miłość, taki koniec, y dobrą akcją psuje, y w
złą winę przemienia.

P. Który być powinien koniec dobrych u-
czynków? O. Ostatni koniec uczynków dobrych
jest chwała Boska, do ktorej wszystkie inten-
cje, y uczynki nasze ściągać się powinny.

P. Iekim sposobem może przez dobrą inten-
cją czynić wszystko na chwałę Boską! O. *Tro-
jakim sposobem*: 1. Czyniąc wszystko dla upodo-
bania Boskiego, iako CHRYSOSTUS mowi: *Joan.*
8. Są zawsze czynię, co się Ojcu memu podoba.
2. Czyniąc wszystko z woli Bożej, y na wolę
Boską. 3. Czyniąc każdą sprawę, y akcją dla
Miłości Pana Boga; Albowiem wszystko staie
się na chwałę Boską, co się dzieie z Woli iego,
że Bog chce, y że się Bogu podoba, albo dla
miłości iego, więc we wszystkim Boga chwali,
kto czyni, lub cierpi dla miłości, woli, y upo-
dobania iego.

P. Czy ieden uczynek dobry być może dla
wielu końców, y mieć więcej zasług? O! Uczy-
nek dobry, im więcej ma końców, y pobudek
dobrych, dla których się czyni, tym więcej ma
zasług;

załug; tak poſt być może z poſuſzeńſtwa Koſcioła, 2. z cnoty Religii, dla uczezenia Boga, y Świętych, 3. dla umartwienia. 4. dla pokuty, 5. dla Miłości, y wdzięczności P. Boga.

9. P. Co ieſt intencya? O. ieſt akt woli naſzey, którym akcyę naſzē na dobry, albo zły koniec օbracamy. Więć według S. Auguſtyna *Tſal. 31.* Dobry, albo zły uczynek intencya ſprawuie, która koniec naznaczą, dla którego czyni.

P. Wieloraka ieſt intencya? O. *ieſt Troiaka:*
 1. *Aktualna* albo *przytomna*, to ieſt ſwierzō z woli ſkuteczney pochodząca, która przy ſamey ſprawie, y akcyi zezwoloney czyni ſię razem z uczynkiem; mowiac, lub myſlac: *Boże moy te prace, albo uczynek oſiaruię na więkſzą cześć, y chwale twoię.* lub Sercem, y weſtchnieniem. *Panie to czynię dla miłości twoiey.* 2. *Wirtualna*, albo *przeſzła*, to ieſt przed tym przed akcyą uczyniona, na przykłađ kto uczynił intencyą dać iałmużnę dla miłości Bożej, albo z pokuty, potym bierze pieniądze, idzie do ſzpitala, y tam daie iałmużnę, którą intencyą choćby idąc nie ponawiał, przeſzła intencya ieſt ſkuteczna, gdy mocą y walorem przeſzłej intencyi ieſzcze nie odmienney, y czyni, y wolą ſwoię do ſkutku przyprawia. 3. *Habitualna*, to ieſt *wzwycaiona* albo *dawna intencya* ieſt, gdy kto ze zwyczaju, y z dawney intencyi, którą nie odmienił, ani rewokował, iedno zawſze czyni. y taka intencya według Doktorow SS. nie ieſt waſzna, y doſtatnia do załug zbawiennych, ale potrzebna ieſt ſwierzā, y przytomna, albo
 prze-

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA. 126
przeszła przed samą akcją z dobrej woli uczy-
niona, y ponowiona.

P. Wieloraka być może intencja ważna, y
zaślugująca dla dobrego końca? O. Trojaka in-
tencja być może dla dobrego końca, 1. *Niewol-
nicza*: gdy kto czyni dobrą akcją dla bojaźni
karania, y piekła, ta intencja nie jest zła, ale
mniej doskonała. 2. *Intencja Naiemnicza, albo
służebna*: gdy kto czyni dla zapłaty wiecznej.
3. *Synowska*: gdy kto czyni dla miłości Bo-
skiej, iako radzi S. Paweł. 1. Cor. c. 16. *Wszys-
tkie sprawy nasze niech się dzieją w miłości*. y
ta intencja jest naydoskonalsza; y własna Syn-
om kochającym, przez którą nie tylko dobre
uczynki, posty, modlitwy, iakimuzny, ale y akcye
przyrodzone, y obojętne: iako chodzenie, spa-
nie, pisanie, czytanie, iedzenia na chwałę Bo-
ską, y dla miłości iego czynione, staia się Bo-
gu przyjemne, y zaślugujące na chwałę wieczną,

P. Czy mogą być dobre uczynki, y zaślugi
na Niebo bez intencji? O. Nie mogą żadne
zaślugi być ważne bez dobrej intencji pier-
wej uczynionej, ale może rano wszystkie spra-
wy, akcye, y myśli swoje całego dnia, wszy-
stkie skinienia, wiezrzenia, tchnienia, west-
chnienia, wzdychania ofiarować na chwałę Bo-
ską, y wszystkie sprawy będą zaślugą dla prze-
szłej ranney intencji; iednak pamiętając nie-
ustannie, na obecność Boską, może przez dzień
często odnawiać intencją, y akcye swoje dosko-
nalej Bogu ofiarować.

P. Ktore akcye mamy dobrą intencją Bogu
ofiarować? O. *Wszystkie myśli, słowa, y uczynki,*
sta pie-

stapienia, wiezrzenia &c. ofiarować może, tak CHRYSTUS nauczył S. Gertrudę żeby wszy-
fkie odrobiny pożywienia, tchnienia, y litery
ktore pisze, czyta, iemu ofiarować, y każde u-
czynki iemu do poprawy zalecać.

P. Która jest intencya dobra? Która zła? O.
Dobra jest, ktora szuka chwały Boskiej, y za-
płaty wieczney, taka jest intencya, gdy kto po-
sci, albo daie iałmużnę dla odpuszczenia grze-
chow, dla zapłaty wieczney, dla miłości, y
chwały Boskiej, y upodobania iego. *Zła* zaś
intencya jest ktora dla próżney chwały, dla
pożytku własnego, y upodobania swego, albo
przyjaźni ludzkiej czyni.

P. Czy może uczynek z siebie zły, być do-
bry, przez dobrą intencyą? O. Uczynek zły
nigdy nie może być dobry, przetoż niegodzi
się kraść, żeby dać iałmużnę, y Apostoł S. mo-
wi: *Niegodzi się źle czynić, aby się co dobrze stało.*

P. Co należy oprócz intencji, do dobrych
załug? O. Należy 1. Zeby człowiek był wła-
sce Bożej; nie w grzechu śmiertelnym. 2. Ze-
by dobre uczynki odprawiał duchem gorącym,
ochotnie, choynie, y uślinie. 3. Zeby uczyn-
ki swoje łączył z Męką y załugą Chrystusową.

P. Wielorakie są załugi, y dobre uczynki?
O. *Dwojakie: Akty Heroiczne, y Miłosierne:* Akty
Heroiczne są odważne, y gwałtowne zwycię-
stwa samego siebie dla Miłości Boskiej; Taki
był akt S. Alexego pod czas Aktu wesela. S.
Szczepana, S. Gwálberta, Dawida odpuszcze-
nia nieprzyjaciołom, y zarliwość SS. Męczen-
nikow, y innych ofiarowanie siebie na zastaw,
y odku-

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 128
y odkupienie niewolników. S. O. FRANCISZKA
wyrzekanie się wszystkich dóbr doczesnych, y
wzgarda świata Osób Zakonnych; ktorzy przez
akty Heroiczne żyją w dobrowolnym uboſtwie,
poſtuſzeńſtwie, y czystości, y każde zwycięże-
nie trudności, pożądlivey chęci, y pokuſy,
wſtrzymanie się od ſmaczney potrawy, od kom-
panii, y gwałt ſobie uczyniony ieſt Ak-
tém Heroicznym. *Akcy Miłofierne* ſą wſzel-
kie uczynki Miłofierdzia, użalenia, poratowa-
nia bliźniego, z Miłości Boſkiey wyſwiadczone.

P. Wiele ieſt uczynków Miłofiernych? y kto-
re ſą? O. Uczynki Miłofierne ſą *dwojakie*: 1.
Cieleſne to ieſt do ciała należące. 2. *Duchowne*
albo do Duſzy należące. *Cieleſnych* ieſt ſiedm:
1. Głodnego nakarmić 2. Pragnącego napoić,
3. Nagiego przyodziać. 4. Podroźnego przy-
iać. 5. Chorego ratować, y pocieſzyć. 6. Wię-
źniów nawiedzić, y uwolnić. 7. Umarłego po-
chować. *Duchownych* także ieſt ſiedm: 1. Dać
radę wątpli cemu. 2. Nauczyć nieumieiających.
3. Poprawić grzeſzających. 4. Pocieſzyć ſmu-
tnych. 5. Darować urazę nieprzyjaznym. 6.
Krzywdy cierpliwie znoſić. 7. Modlić się za
żywych, y umarłych.

P. Czyli uczynki Miłofierne ſą każdemu po-
trzebne do zbawienia. O. Každy, ile mieć mo-
że ſpoſobności, y okazyi ſtarac się powinien
o zaſługi Miłofierne, gdy CHRYSTUS na ſtra-
ſznym Sadzie o Miłofiernych uczynkach pytać
się, y ſadzić będzie *Math. 26.* y S. Hieronim
ſwiadczy: *Nigdzie tego nie czytał, aby ten miał*
złą śmiercią umierać, który cennie miłofierne czy-
nił za-

nił zaślugi. Więc zapewne każdy przez Miłosierne uczynki na Miłosierdzie Boskie zaśluzę.

P. Czyli w niemożności uczynków dobrych przez żądanie, y pragnienie, może kto skutecznie zaśluguwać na wieczną zapłatę? O. Więcej zaśluguie, kto żąda dać większą iakmużnę, żeby miał, y więcej dać mógł, y kto pragnie więcej pracować, y cierpieć dla Boga, który chęci, y żądze dobre nadgradza, iako S. Augustyn naucza: *Bog koronuje wolę, gdzie nie znajduje sposobności.*

P. Ktore akty sprawiają doskonałsze zaślugi? O. Doskonałość uczynku dobrego sprawiaie 1. Gwałt, y zwyciężenie trudności. 2. Przednia, y wysoka intencya Miłości Boskiej. 3. Chęć, y żywa ochota, y gorącość ducha. 4. Łączenie, y aplikacya każdej sprawy, y akcyi naszej z Meką, y zaślugami CHRYSTUSA.

P. Ktore dobre uczynki są ważniejszye w zaślugach; czy akty Heroiczne, albo Miłosierne? O. Akt ieden Heroiczny więcej wazy niż tysiąc innych aktów oziębłych, y mniej odważnych, albo niechętnie posty, iakmużny, y modlitwy przedłużone mniej wazą od żarliwych aktów Miłości Pana Boga.

P. Ktore są dobre uczynki do czynienia za-dosyć za grzechy? O. Są trojakię: *Modlitwa, Post, y iakmużna.* Ktore wyraził S. Rafał Tobiaszowi: *Dobra jest Modlitwa z postem, y iakmużną.* przez *Modlitwę* rozumieią się Medytacye, kłękowanie, westchnienia, kazania, Msze SS. Spowiedzi, Komunii. Przez *Post*, umartwienia, Dyscypliny, mortyfikacye. Przez *iakmużną*: 1.

czyn:

KATFCHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA. 170
czynki Miłosierne, tak do ciała, iak Duszy na-
leżące.

P. Czy dobre uczynki zostaią zawsze dobre?
O. Uczynki dobre są *trojakię*: 1. *żyjące*, które
są w stanie łaski Boskiej uczynione. 2. *Umar-*
twione: które są przez grzech śmiertelny zmar-
twione, y umorzone. 3. *Ożywione*: które pier-
wey przez grzech śmiertelny umartwione, ale
przez pokutę, y łaskę Boską poświęcaiącą są oży-
wione. Zaczyn dobre uczynki zawsze dobre
zostaią, lubo przez grzech śmiertelny bywaią
umartwione, iednak przez pokutę, y łaskę Bo-
ską znowu na wieczną zaślugę ożyją. Grzechy
zaś przez pokutę raz odpuszczone, odwinę, y
kary zgładzone więcey winne, y karane być nie
mogą; iak wyznaie Prorok Nahum 1. *Dwa razy*
iedno Pan sądzić nie będzie. y w Psalmie 31. Bło-
gostawieni, którym odpuszczone są nieprawości.

10. P. Co iest łaska Boska? czy iest każdemu
potrzebna do zbawienia? O. Iest Dar Boski nad-
przyrodzony, który Duszę, y rozum oświeca,
wolę wzbudza, y zachęca, y dobrze czynić do-
pomaga także własną mocą bez oświecenia, y
pomocy łaski Boskiej nikt dobrze, y duchownie
pomyśleć, ani żadney zbawienney akcyi czynić
nie może. Więc łaska Boska każdemu iest po-
trzebna, bez ktorey żadney przyjemney Bogu
zaślugi, y zbawiennego uczynku skutecznie wy-
konać nie dokaże.

P. Wieloraka iest łaska Boska? O. *Dwoiaka:*
Uczynkowa, y poświęcaiąca: łaska uczynkowa: iest
oświecenie, y wspomozienie Boskie do czynienia
dobrych uczynkow, y zwyciężenia pokus. Łaska
poświę-

Łaska poświęcająca: iest Dar Bożki, nadprzyrodzony od Boga w lany na zgładzenie grzechow, y oczyszczenie duszy; od ktorey łaski wszystkie dobre uczynki swoy szacunek biorą, y zaśluge na Niebo, y ta łaska czyni człowieka Synem Bożkim przysposobionym, y Dziedzicem Nieba.

P. Łaska uczynkowa wieloraka iest? O. *Dwoiaka. Dostateczna, y skuteczna.* Łaska dostateczna iest, z którą mogłby człowiek dobrze czynić, gdyby chciał, ale że się dostateczney łasce Bożkiej upornie sprzeciwia, dla tego skutku nie czyni. Łaska zaś skuteczna, wspomagająca, y współczyniąca, która razem z wolą naszą skutek sprawuje, y sporządza dobre uczynki zaślugujące na Niebo.

P. Czy mogą być zaślugi zbawienne bez łaski Bożej? O. Zadney akcyi, ani myśli, y zaślugi zbawienney zacząć, ani dokończyć nie można bez łaski Bożkiej, według słow CHRYSTUSOWYCH w Ewangelii Jana S. *bezemnie nic nie możecie.*

P. Ktore łaski Bog daie bez zaślug naszych? O. Wszystkie łaski daie nam Bog dla zaślug CHRYSTUSOWYCH, pierwsze zaś łaski, y natchnienia oświecające, wzbudzające do wiary. y pokuty, y ostatniego wytrwania daie nam Bog z miłosierdzia swego, nie z naszych zaślug, gdy według Doktorow SS. *pierwsza łaska nie iest zaślugą.*

P. Ktore są łaski Bożkie darmo dane? O. Łaski powierzchowne, stworzone, także wewnętrzne przyrodzone, albo naturze darmo, y nad to nadane, iako: umiejętność, wymowa, piękność, urodzenie,

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 132
dzenie, uzdrowienie, Proroctwo, cudow czy-
nienie według Apostoła *Cor. 12.* także pierwsze
oświecenia, natchnienia do wiary, y pokuty,
y ostatniego wytrwania, ktore Bog w nas wzbudza,
y sprawuje bez nas, y bez naszej applicacyi,
y zaślugi są łaski darmo dane.

P. Czy Bog każdemu daie łaskę dostateczną
do wiary, y pokuty, y zbawienia potrzebną?

O. W każdej potrzebie przykazaney, y okaza-
zyi zbawiennej, daie Bog każdemu łaskę do-
stateczną, ktorey zażywaiąc, gdy chce, może
dobrze czynić?

P. Co łaska poświęcająca w Duszy sprawuje,
y ktore są iey skutki, y pożytki? O. Poświęca
Dusze, y od zmaży grzechowey oczyszcza, gładzi
wszystkie winy, y kary, czyni Duszę czystą, Bo-
gu przyiazną, y przyjemną, sprawuje cztowie-
ka Synem Boskim, y sporządza Dziedzicem Nie-
ba. *Skutki, y pożytki iey są:* 1. ze zbawienne
zaślugi sporządza, y im szacunek daie, 2. Do-
bre uczynki przez grzech obumarłe ożywia.
3. Przez całe życie rośnie, y przybywa, y do-
większych załug przysposabia, y chwały wie-
czney Duszę godną czyni, bez ktorey łaski zba-
wienia otrzymać niemoże.

P. Kiedy Bog zlewa w Dusze nasze łaskę po-
święcającą? O. 1. Na Chrzcie S. 2. przez przy-
jęcie SAKRAMENTOW SS. dla załug CHRY-
STUSOWYCH. Przez Spowiedź S. y pokutę na-
bywa grzesznik łaski poświęcającey, y przez in-
sze SAKRAMENTA ją pomnaża, y kto więcej
ma dobrych uczynkow, większą odbiera łaskę
poświęcającą, y potym większą w Niebie odbie-
rze chwałę.

P.

P. Przez co człowiek tracić może łaskę poświęcającą: O. Przez grzech śmiertelny traci grzesznik łaskę Bożą, y prawo do Nieba, y wszystkie zaślugi. Jednak za pozyskaniem teyże łaski przez Sakrament pokuty, przywraca się łaska Boża, y prawo do Nieba, y wszystkie zaślugi.

11. P. Co jest grzech? O. Jest odwrocenie od Boga, y nawrocenie do stworzenia, y przepiętanie Przykazania Bożego.

P. Wieloraki jest grzech? O. *Dwoiaki: Śmiertelny, y powszedni: Grzech śmiertelny*, jest śmiercią Duszy, utratą łaski Bożej, y ciężką obrażą Bożą, popełniony z uwagą, y zupełnym zezwoleniem przeciw przykazaniu, albo zakazowi pod stratą zbawienia, y przyjaźni Boskiej, y taki grzech traci prawo do Nieba, gubi Duszę, y zaśluguje na piekło. *Grzech powszedni* jest obrażą lekką, w małej rzeczy, z prętkości, z lekką uwagą, iednak dobrowolnie przeciw radzie potrzebney, y pożyteczney uczyniony. Tak kłamstwo żartobliwe, kradzież, y krzywdzenie szpilki, lub grosza, który grzech zaśluguje na karę doczesną, y o tych grzechach mówi Pismo S, *Siedm razy na dzień upada sprawiedliwy*.

P. Wieloraki jest grzech śmiertelny? O. *Trojaki: 1. Pierworodny. 2. Uczynkowy, albo Osobisty. 3. Natógowy, albo niepokutny. Grzech pierworodny*, jest pierwszy grzech Rodziców w nas wszystkich wrodzony, w którym rodzą się wszyscy potomkowie Adama. *Uczynkowy albo Osobisty*, który staie się od Osoby przez osobny uczy-

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 134
uczynek. *Nałogowy* jest winą, y zmaza duszę
zostająca z grzechu uczynkowego przez poku-
tę niezgładzona.

P. Ktore są szkody, y utraty grzechu śmier-
telnego? O. Grzech śmiertelny traci łaskę
poświęcającą, szpeci duszę, y czyni obrzydłą, y
nieprzyjazną Bogu, podaje ją w niewolę czartu,
obciąża, y gryzie sumnienie, jest przyczyną
smutku, y wieczney zguby, traci Boga niekoń-
czone dobro, y prawo do Nieba.

P. Ktore są sposoby uchronienia się grzechu
śmiertelnego? O. Chronić się okazyi, kompa-
nii, y zbytkow, 2. Umartwić ciekawość zmy-
śłow, oczow, y słuchania. 3. Wystrzegać się pro-
znowania. 4. Pokusę zaraz w punkcie od sie-
bie odrzucić, y zwyciężyć. 5. Imienia JEZUSA,
y MARYI nabożnie sercem wzywać, do Boga
serdecznie westchnąć, ratunku prosić, na śmierć,
y mękę się odważyć, niżeli Boga obrazić. 6.
Pamiętać zawsze na śmierć, straszny Sąd Bożki,
piekło, y Niebo. 7. Od grzechu zachować czę-
stą Modlitwa, y rozmyślanie Męki JEZUSOWEY,
8. Połty, Dyscypliny, y umartwienia.

P. Ktore są sposoby do złaczenia grzechow
powzednich? O *Pierwszy* jest *sposob spólny* z
grzechem śmiertelnym, który jest skrucha, y
spowiedź Sakramentalna, spowiadając się razem
nie których znacznych grzechow powzednich,
gdy wszystkich wypowiedzieć niepodobna, lubo
są dostateczną materyą spowiedzi, *Własne zaś*
sposoby do zgładzenia grzechow powzednich
są: 1. Spowiedź powszechna, 2. Skrucha ser-
deczna, znak skruchy, y wyznanie żalu z uderze-

niem pierś. 3. Godne przyjęcie Ciała Pańskiego. 4. Ostatnie pomazanie 5. Woda święcona. 6. Jałmużna, y miłosierne uczynki. 7. Modlitwa na odpuszczenie grzechow w Kościele poświęconym nabożnie znowiona. 8. Benedykcya Biskupia.

P. Co jest Pokuta za grzechy? O. Jest cnota nad przyrodzona, która nas pobudza do żalu, y obrzydzenia grzechow, do poprawy, y czynienia zadość za grzechy.

P. Ktore są kondycye do prawdziwey pokuty, Sakramentalney, y dośkonałey Spowiedzi? O. 1. Upamiętanie, y uznanie grzechow. 2. Roztrząśnienie sumnienia, 3. Spowiedź zupełna, szczera, y prawdziwa. 4. Żal, y skrucha serdeczna. 5. Obrzydzenie grzechow. 6. Przedsięwzięcie więcey niegrzeszenia, y poprawa. 7. Restytucya, y nadgroda krzywdy, honoru, y sławy bliźniego. 8. Satysfakcya, albo wypełnienie pokuty naznaczoney, y zadość czynienie za grzechy.

P. Co jest sumnienie? O. Jest rośadek aktualny rozumu, który za światłem, y prawem przyrodzonym zważającym co złego, y przestrzegającym od grzechu dyktuje, y radzi co w tej okazyi, y akcyi przykazaney, albo zakazaney czynić należy, albo nienależy.

P. Wielorakie w ludziach znajduje się Sumnienie? O. Czworakie: 1. *Sumnienie proste, y rzetelne*, które rzecz prawdziwie godziwą sądzi w tym uczynku rzetelnie być godziwą, y przyzwolita. 2. *Sumnienie błędne*, które rzecz niegodziwą przez błąd, y winną niewiadomość sądzi y przy-

y przyznanie być godziwą. 3. *Wątpliwe*, które przez podobne, y pozorne racye sądzi pod wątpieniem rzecz być godziwą, albo niegodziwą. Ale taką wątpliwość sumnienia złożyć, albo z pilnością rezolwować należy, y niegodzi się wątpliwie czynić, y niegodziwie, y niepewnie zapewne grzeszyć. 4. *Skrupulatne*, które iest porozumienie lekkie, y troskliwe rzeczy godziwey za rzecz niegodziwą, y iest aprehenzja, lub imaginacya grzechu, gdzie żadnego grzechu niemasz, y nie było; Takiey aprehenzji, y skrupułom Sumnienia, nietylko godzi się sprzeciwić, ale z obligacyi należy, na przykład: gdy skrupuł, y aprehenzja zadaie że plunąć w Kościele grzech, na ten czas zумыśłu plunąć należy przeciw tey imaginacyi.

P. Czy iednakie iest sumnienie proste, y rzetelne? O. Jest *Dwojaki*: 1. *Boiaźliwe, y sprawiedliwe*, które w każdey akcji Przykazania Boskie z boiaźnią zachowuie. 2. *Wolne, odwazne, y rozolutne*: Które rzecz niegodziwą nie uważa być zakazana.

P. Co iest rachunek Sumnienia? O. Jest rośsadzenie, y przypomnienie grzechow, gdy grzesznik na ubłaganie Sądu Boskiego sam siebie pierwey sądzi, y obwinia przed Bogiem.

P. Wieloraki iest rachunek sumnienia? O. Jest *Dwojaki*: 1. *Powszechny*: który iest rostrząśnienie wszystkich grzechow co dzień, albo przed każdą spowiedzią. 2. *Szczegulny*, iest rachunek, y poprawa grzechu osobnego, co dzień notuiąc przez kreski poprawę defektu. Albo też rachunek cwiczenia w cnocie, co dzień rachuiąc, y

notując pomnożenie aktów cnoty naprzykład pokory, albo cierpliwości.

P. Rachunek powszechny Sumnienia wiele ma części, y Kondycyi? O. Pięć: 1. *Dziękowanie* Bogu za łaski tego dnia odebrane. *Prozbę* o łaskę poznania grzechów swoich. 3. *Przypomnienie* wszystkich spraw swych całego dnia, albo tygodnia przez zwazanie myśli, słów, y uczynków. 4. *Żal za grzechy*, y prozbę odpuszczenia. 5. *Przedsięwzięcie* albo postanowienie, y naznaczenie sobie pokuty.

P. Wieloraki jest żal, y skrucha za grzechy?

O. Jest Dwoiaka: 1. *Skrucha niedoskonała*, jest żal za grzechy dla utraty Nieba, y zaśluzenia piekła, która iednak przy Sakramencie pokuty jest *dostateczna y pożyteczna*; 2. *Skrucha Doskonała*: jest żal obraży Boga dla nieskonczoney Dobroci, y Miłości iego, y utraty łaski, y przyiaźni Boskiej.

P. Co jest satysfakcya Sakramentalna? albo zadośćuczynienie pokutne za grzechy? O. Jest kara doczesna przez dobre uczynki od Kapłana na spowiedzi za grzechyznaczona.

P. Wieloraka jest satysfakcya za grzechy? O. Dwoiaka: 1. *Sakramentalna*. Którą spowiednik naznacza na spowiedzi. 2. *Dobrowolna*, albo *pokutna*. która grzesznik sobie obiera, y postanawia, *naprzykład: pościć, y dać iatmużnę, modlić się, cierpliwie znosić przykrości, y dyscypliny, noszenie włościenicy, y insze umartwienia pokutne.*

P. Co jest Spowiedź Sakramentalna? O. Jest **SAKRAMENT** Nowego Testamentu od **CHRYSTUSA** Pana naznaczony dla odpuszczenia grzechów uczynkowych.

P. Co

P. Co należy do zupełney, y doskonałej spowiedzi? O. Wyznać wszystkie grzechy śmiertelne, y okoliczności, które roznia, albo większą czynią ilość grzechu, *naprzykład: złodzieystwo Kościelney rzeczy, jest świętokradztwo, y jest większym grzechem, niż insza kradzież, y większy grzech jest ukraść Złotyeh sto, iak dziesięć Gr. 2. Wyznać liczbę grzechow, ile się może pamiętać, y gdy przypomnieć niemoże, wiele razy jest tenże grzech powtorzony, wyrazić należy, *tylę razy, y przydać mniej, albo więcej.* 3. Załować za grzechy, y poprawę stanować, y pokutę naznaczoną zaraz za pamięci odprawić, na dalszy czas w zapomnienie do drugiej spowiedzi nieodkładać.*

P. Która jest spowiedź niedoskonała, y nieważna. O. Takich spowiedzi nieważnych jest ośm: 1. *Ogólna*. Która wyznawa grzechy tylko pospolite, nie szczegulne, y osobne, *naprzykład: złe myśli, y słowa, y niewyraża, że nie czyste, lub obmowne, albo zazdrośne.* 2. *Faryzajska*: albo *obłudna*, która małe grzechy powiada, y wielkie, y śmiertelne opuszcza, albo siebie wychwala. 3. *Polityczna, Dworska, lub sztuczna, y wykrętna*. Która sadzi się na słowa obojętne, y grzech tylko pozornie namienia, y w bawelnę obwila, y nie poprostu y rzetelnie, ale pod kolorem wyznaje. 4. *Zwyczajna*, która iak się raz nauczy grzechow na pamięć, tak ze zwyczaju iednych się zawsze spowiada, ani się przygotuje, y sumnienia należycie nieroztrząśnie. 5. *Hystoryczna*, która długie hystorye, y niepotrzebne okoliczności opowiada. 6.

Pyszna,

Pyśzna, Która bez pokory, y rewerencyi z śmiałością spowiada się, albo pytania, y upominania cierpliwie nieprzyjmuie od Spowiednika.

7. *Niewiadoma, nieważna, y niepamiętna*: Która nic nieprzyznaje, ani wyznać chce, y nieuznaie czym Boga obrazić mogła, taka iest spowiedź wieśniaków bez przygotowania, y rachunku sumnienia, albo bez pamięci, y uznania, że przez niewyznanie grzechów staie się niewinna do rozgrzeżenia. 8. *Nagła, prętką, y ośchłą* Która iest bez reflexyi, y przygotowania, bez rachunku, y pomiarkowania sumnienia, y bez skruchy, y żalu za grzechy.

12. P. Wieloraka iest Komunia, y przyjmowanie Najswiętszego SAKRAMENTU? O. *Dwoiaki*: 1. *Duchowne*: Które iest pragnieniem, y żądaniem Komunii S. y przyjęciem Chrystusa przez Wiare, mocno wierząc, że iest osobiście przytomnym w tym SAKRAMENCIE, y duchownym złączeniem przez miłość z CHRYSTUSEM. . *Sakramentalne*: Które prawdziwie, y rzetelnie przyjmuie Ciało, y Krew P. N. JEZUSA CHRYSTUSA pod Osobami Chleba, y wina.

P. Wieloraki iest przygotowanie do Najswiętszego Sakramentu? O. *Dwoiaki*: 1. *Dalsze to iest: Ciała, y Serca*. przez czyśćć Sumnienia od grzechu śmiertelnego, od próżnych myśli, śmiechów, rozmów, od roztargnienia, y zbytniego starania. 2. *Bliższe, Duszy*: przez mocną Wiare, nadzieję, y miłość, przez pokorę, y uznanie swojej niegodności, przez pragnienie, y żądanie, boiaźń, y uczciwość Najswięt: SAKRAMENTU.

P. Do godney, y pożyteczney Komunii S. iaka

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 140
ka dyspozycya, y przygotowanie Ciała, y Duszy należy? O. Należy Ciało, y Dusze, serce, y zmysły przyposobić do godnego przyjęcia Najswięt: SAKRAMENTU. 1. Sumnienie oczyścić przez spowiedz od wszelkiego grzechu śmiertelnego. 2. Ciało od zmayı cielesney, serce, y rozum od próżnych myśli zachować, zmyśli, to iest: oczy, ktore na Boga patrzą, ięzyk, który przyimuie, smak, który kosztuie, od spoyrzenia ciekawego, od rozmow, śmiechow, zartow, od zapachow, y kontentuiących gustow utrzymać. 4. Ciało postem umartwić, y od pułnocy przed Komunią S. ztrzymać się od wszelkiego pokarmu, y napoiu. 5. Duszę, rozum, y wolą przyposobić, z pragnieniem, y pożądaniem Duchownym, affektem serdecznym, w zbudzać w sobie akty Wiary, Nadziei, y Miłości Boskiej. . Zgłęboką pokorą, y uniżeniem, z boiaźnią, y zwśzelką uczciwością przyśtać. 7. Zważyć podłość swoię, uznać niegodność, wyznać swoię niewdzięczność. 8. Dufać w Boskim Miłosierdziu, że przyimuie pokutuiących grzeszników.

P. Ktorzy godnie, albo niegodnie przyimują Komunią S.? O. *Godnie przyimują*, ktorzy czystym sercem, y szczerym affektem, prawdziwym zalem, y skrucą przyśtać, ciało od nieczystey zmayı, myśli, słow, tego dnia zachowują: tak napomina Augustyn S. *Serm. 46. de verb. D. Ktorzy niezachowują czystości, niech na ten czas nieprzyśtać do Stołu Pańskiego.* Y Kościół S. na Koncilium Byturskim: upomina Małżeństwo, aby z przygotowaniem, y utrzymaniem
się

się przystępowali do przyięcia Komunii S. Niegodnie przystępują, którzy w grzechu śmiertelnym, zумыślu, lub ze wstydu utajonym, albo w nałogu zostają, okazyi od siebie oddalić, restytucyi uczynić, y krzywdy nadgrodzić nie chcą, y którzy bez skruchy, y poprawy, z affektem, y przywiązaniem do grzechu, albo osoby z recydiwa, y powtórzeniem nałogowym przystępują.

P. Jakie łaski, y skutki sprawuje Komunia S. godnie przyjmującym? O. Przymnaża łaskę poświęcającą, z grzechow powszednich oczyszcza, y zachowuje od śmiertelnych, passye, y namiętności uśmierza, pobożne myśli, y affekta wzbudza, od choroby uwalnia, boleści, smutki, y troski uspokaja.

P. Czy Komunia S. pod obiema osobami chleba, y wina iest każdemu potrzebna? O. Nie iest potrzebna, ani dla wszystkich przykazana, ale tylko dla Apostołów, y Kapłanow w Kościele Bożym z Przykazania CHRYSTUSA naznaczona, z racyi 1. Ze Komunia S. pod obiema osobami chleba, y wina z postanowienia SAKRAMENTU, y z przyięcia niesprawuje więkŝzey łaski, iak przyięta pod iedną Osobą chleba, ale z uczynku, y z dyspozycyi przyjmującego, moze łaski przymnażać. 2. Pod Osobą chleba iest cały CHRYSTUS, y prawdziwe Ciało, y Krew CHRYSTUSOWA, iako pod obiema Osobami chleba, y wina.

P. Po Komunii, y przyięciu Najswięt: SAKRAMENTU co czynić należy? O. 1. Oddać pokłon Bogu w ustach, y sercu zostającemu, 2. Wzbudzić radość w sercu z Obecności Boskiej, y ziedno-

y ziednoczenia się z Duszą. 3. Ofiarować serce, y duszę swoją Bogu, y podać się na wolą jego. 4. Dziękować za nawiedzenie, y złączenie się sobą. 5. Ponawiać akty Wiary, Nadziei, y Miłości. 6. Prosić o łaski potrzebne do pokuty, y poprawy, o łaskę dotrwania w służbie Bożej aż do końca.

13. P. Co jest Nadzieia Boska? O. Jest Dar Boski, y cnota nadprzyrodzona, przez którą przy Wierze, y Dobroci Boskiej, y jego obietnicach spodziewamy się otrzymać wieczne błogoślawieństwo.

P. Jakie są kondycye Nadziei skuteczney? O. 1. Nadzieia skuteczna ma być pewna, iednak z pokorą, y boiaźnią Bożą. 2. *wspaniała*: mówiąc z Pawłem S. *wszystko mogę w Bogu który mnie umacnia*. 3. *Gwałtowna, y usilna*: iako mówi CHRYSOSTUS Math: 11. *Królestwo Niebieskie gwałt cierpi, gwałtownicy odbierają jego*. 4. Ma być *cierpliwa*: spodziewając się Zbawienia w cierpliwości.

P. Ktore są Akty Nadziei, y ufności w Bogu? O. 1. Spodziewać się, y dufać od Boga odpuszczenia grzechów, zniesienia złych nałogów, umartwienia pasji, y namiętności, dostąpienia cnot, zwyciężenia pokus, otrzymania łaski Darów Boskich, przyczyny Najsł. MARYI Panny, y Wszystkich ŚŚ. 2. Dufać z pokorą, y nadzieją przez zasługi Chrystusowe, że Bog da Niebo wiernie służącym sobie. 3. Spodziewać się, Boga, iako jest w sobie widzieć, y oglądać przez oświecenie Duszy, światłością chwały, jego nieustannie miłować, y wieczną
roko2

rozkoszą zażywać w Niebie bez końca. 4. Mieć nadzieję pewną, że ciało będzie uwielbione, to jest: nieśmiertelne, niecierpiętlive, ozdobione iasnością, subtelnością, prętkością, którego uwielbienia ciało na wieki nieutraci. 5. W trudnościach nie tracić nadziei, y nie desperować. 6. W potrzebach modlitwą do Boga się uciekać. 7. Siłom swoim, y zaślugom nieduśać.

P. Ktore są pobudki do czynienia aktow Nadziei w Bogu? O. Nieśkończona Dobroć, y Miłosierdzie P. Boga, Wszechmocność, y chowość iego, że dać może, wierność, y sprawiedliwość, że dać chce, iako wierny w obietnicach swoich, że co obiecuie, dotrzyma. 2. Naydroższa Męka JEZUSOWA, y zaślugi Jego. 3. Przyczyna Nayśw: MARYI Panny, Matki Jego, y SS. Pańskich, w których wszystkie nadzieje naszą pokładać należy.

P. Co jest nie ufność w samym sobie, y czy jest potrzebna każdemu do Zbawienia, y dobrych uczynkow? O. Jest uznanie ułomności, y nieczemności swojej, nieduśanie siłom swoim, y upokorzenie się przed Bogiem, z wyznaniem że bez łaski, y pomocy iego, ani dobrze czynić, ani pomyśleć możemy, co by się Bogu podobać mogło. Zaczym Nieufność w sobie jest każdemu potrzebna, gdy bez niey, iak bez pokory, y cierpliwości, y bez łaski Bożey żadney passyi, y pokusy zwyciężyć niemożna. Przez duśanie zaś siłom swoim przybywa fałszywe o sobie rozumienie, y prezumpcyja, która jest grzechem w Ducha S. zktorey następują nagle upadki, przetoż należy nieduśać sobie, siłom, y zaślugom.

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 144
y załugom swoim, ale łasce Boskiej, y załugom CHRYSTUSOWYM.

14. P. Co jest Miłość Boska? O. Jest Dar Boski, y chota nadprzyrodzona, którą kochamy Boga dla niekończoney Dobroci Jego, y bliźniego dla Boga.

P. Co jest miłować Boga, dla Boga? O. Jest kochać Boga, dla tego, że jest niekończoney Dobroci, y dla niego samego

P. Co jest miłować Boga nadewszystko? O. Jest kochać Boga nad wszystkie rzeczy stworzone, y z chęcią pragnąć, zdrowie, życie utracić, niżeli Boga obrazić, zaczym tym porządkiem należy przed wszystkim stworzeniem, ze wszystkiego serca kochać Boga, potym siebie samego, y bliźniego dla Boga tak kochać, iak siebie samego.

P. Która jest Miłość prawdziwa P. Boga O. Która kocha Boga całym sercem, ze wszystkiey Duszy, woli, y myśli swoiey, ze wszystkich sił, y zmyśłow swoich; Zaczym Miłość Boska powinna być w sercu, w myśli, y uście, mowie, w uczynkach, y aktach Heroicznych dla Boga.

P. Ktore są Akty skuteczne prawdziwey Miłości Boskiej? O. 1. Więcej poważać Dobroć Boską, łaskę, y Miłość Jego, niżli wszystkie dostatki, rozkoszy doczesne, y rzeczy stworzone. 2. Nic więcej nie żądać, tylko co Bog chce, y co się Bogu podoba. 3. O Bogu myśleć, rozmawiać, pożyteczne rozmowy o Bogu chętnie słuchać, nietylko mową, ale uczynkiem Boga kochać, Przykazania Jego zachować, dobrze czynić, złego się wystrzegać.

P. Jako

P. Jako; y kiedy być może Miłość Boska w rozmowie? O. Czworako: 1. W każdej rozmowie, we wszystkich sprawach, słowach przekładać chwałę, wolą, y Miłość Boską. 3. przy bytności Duchownych. 3. przy wizycie chorych. 4. Przy Katechizmie, y nauce Duchowney, pod czas Spowiedzi, y Kazaniach, y innych zabawach, y dyskursach Duchownych.

P. Jako Miłość Boska ma być skuteczna w uczynku? O. 1. Gdy Człowiek wszystkie uczynki dobre, y obojętne dla miłości Boga czyni, y na Chwałę Boską ofiaruje. 2. Gdy dla Miłości Boskiey przykrości, utrapienia, przeciwności cierpliwie znosi. 3. Gdy zgodę, y miłość zbliżnim dla Boga zachowuje. 4. Gdy przykazania Boskie dla miłości P. Boga wypełnia.

P. Ktore są powinności, y własności prawdziwey Miłości Boskiey? O. Kto prawdziwie kocha Boga, niepowinien mieć nic bardziey własnego, iak Boga, y przekładać łaskę Jego nad wszystkie stworzone dobra, nad bogactwa sławę, y honory, nad zdrowie, życie swoje, y odważyć się na ubóstwo, wzgardę, niesławę choroby, y śmierć, niżeli Boga nie kochać, y miłość Jego utracić. 2. Powinien oddalić serce swoje od wszystkich rzeczy stworzonych, od ciała, y zmysłów swoich. 3. Powinien myśla, y pamięcią, sercem y duszą przez miłość łączyć się z Bogiem, myśleć, y pamiętać zawsze o obecności Boskiey, zgadzać się z wolą Boską, niechcieć tylko co Bog chce, y co raz więcey pragnąć podobać się Bogu. Miłości bowiem Boskiey *własność* jest ognia, który wszystko trawi, y w siebie

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 146
siebie obraca, y zawsze w górę ciągnie, y nigdy naścicić sie niemoże; Tak Miłość Boska wszystkie trudności, y przeciwności znosi, trawi, y w siebie obraca, y więcej dla Boga czyni, pracować, y cierpieć pragnie.

15. P. Co jest Miłość Bliźniego? O. Jest miłować bliźniego swego dla Boga, iako siebie samego.

P. Ktorzy są bliźni nasi? Odpowiada S. Augustyn (*Serm. 221.*) *Bliźni twoy jest każdy człowiek, który się z tobą urodził z Adama, y Ewy.* Bo każdy z tobą od Boga stworzony jest na Obraz Boski; Każdy Krwią Syna Bożego odkupiony; Każdy do wiecznego Błogosławieństwa z woli Boskiej powszechnie naznaczony. Bliźni bliżsi są Chrześcianie, ktorzy w Kościele S. iednych Sakramentow zażywają, przez iedną Wiarę, y Chrześc S. pod iedną Głową CHRYSTUSEM zostają.

P. Co jest miłować bliźniego, iak siebie samego? O. Czego sobie kto samemu życzy, wszelkiego dobra, y zdrowia, tego życzyć bliźniemu, tak iako sobie, wspomagać go w potrzebie, tak iak by rad sam każdy, aby go wspomagano, odwodząc od grzechu, przestrzegając od złego, przyprowadzać do pokuty, y zbawienia. Według nauki CHRYSTUSOWEY *Math: 7. Wszystko, cokolwiek chcecie, aby wam ludzie czynili, y wy im czyńcie.*

P. Wieloraka jest miłość bliźniego? O. Jest Dwoiaka: 1. *Przyjazna, y ludzka:* Ktora kocha bliźniego dla niego samego, to jest dla dobroci przyjaźni, szczerości, y obyczajow iego, y
taka

taka miłość jest cnota moralna, y zowie się *przyjaźń ludzka*. 2. *Cnotliwa, y Boska*, która bliźniego kocha *dla Boga*, że jest stworzony na Obraz Boski, Krwią CHRYSTUSOWĄ odkupiony, y uczestnikiem Łaski Boskiej; taka miłość kochająca bliźniego *dla Boga* nierozni się od miłości, którą miłujemy Boga.

P. Czy każda miłość bliźniego jest dobra? O. *Miłość Braterska, cnotliwa, y Boska*, która kocha bliźniego w Bogu, y dla Boga, y z miłości jego, jest zawsze dobra, y wieczney nagrody zaślugująca, y być może *miłosierna*, która dla miłości Boskiej wspomaga bliźniego, y *Heroiczna* gdy nieprzyjaciół kocha dla Boga. Zaczym Miłość która kocha bliźniego dla Boga, to jest: dla tego, że mu Bog uzyczył swojej Dobroci, piękności, mądrości, że na Duszy jego jest Obraz Boski, że jest stworzony dla Nieba, y drogo odkupiony, y dla tego, że jest wola, y przykazanie Boskie kochać bliźniego, z tey okoliczności miłość bliźniego jest zawsze dobra, y zaślugująca. Także miłość *zarowna, y powszechna* wzajemnie kochająca tak ubogiego, iak bogatego, przyjaciela, y nieprzyjaciela dla Miłości Boskiej, jest nader cnotliwa, y zbawienna.

P. Kiedy miłość bliźniego jest zła? O. 1. *Miłość nieporządną*, która kocha bliźniego dla uciechy swojej, dla bogactw, y urody, y wżłych postępках zarowna, y z tey okazji przyjazna, naprzykład: że bliźni jest iednych obyczajów, że daie pieniądze, taka miłość nie kocha bliźniego, ale pieniądze, y złe obyczaje. 2. *Miłość zbytnia, utęskniona*, gorsząca, drugich obrażająca,

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 148
żniąca, y do Miłości Boskiej przeskadzająca,
która więcej się kocha w stworzeniu, niż w Bo-
gu, y nie jest dla Boga, taka jest grzechem, y
obrażą Boską. 3. Miłość, y przyjaźń *szczegól-
na, y osobna*, gdy kto dla własnego upodobania,
nie dla Boga, większy affekt świadczy jednemu,
niż drugiemu, z kąd okazywa zazdrości, niezgod-
y podeyrzenia, taka jest zła, y niegodziwa.

P. Która Miłość bliźniego jest ani dobra,
ani zła? O. Czworaka być może: 1. Miłość
Matrzeńska bez dobrej intencji. 2. Miłość *na-
turalna* Rodziców ku Synom. 3. Miłość Kre-
wnych, y przyjaciół z własnego affektu, y przy-
wiązania. 4. Miłość obcych *zwyczajna*, albo
Polityczna, a przyjaźń powierzchowna jest obo-
jętna, ani zła, ani dobra, ale dla Miłości Bo-
skiej, przy dobrej intencji być może dobra,
zaślugująca, y zbawienna.

P. Kiedy miłość samego siebie jest dobra? ia-
ko, y kiedy być może zła? O. Miłość same-
go siebie jest *dobra, y porządna*, która życzy so-
bie dóbr doczesnych, albo duchownych, y wie-
cznych, ile Bóg pozwala, y iemu się podoba,
y to na większą cześć, y chwałę Boską. Miłość
zaś samego siebie, na ten czas jest *zła*, y bywa
grzechem, gdy się kto więcej kocha w sobie,
niż w Bogu, y bardziej sobie życzy Dóbr do-
czesnych, iak wiecznych, y stara się o dostat-
ki dla swojej tylko wygody, nie na chwałę
Boską.

P. Czy miłość rzeczy stworzonych, y docze-
snych jest zawsze zła? O. Nie jest zawsze zła,
ale może być dobra, kiedy jest według miary
roządku

rośladku, y według Woli Bożej. Jako naucza *S. Augustyn: Tract. in Ep. Joan. Niezakazuje Pan Bog, abys się w żadney rzeczy stworzoney niekochał; ale zakazuje kochać się w tych rzeczach stworzonych iako w szczególciu ostatnim.*

P. Czemu miłość przyrodzona Rodziców ku Synom, Krewnych, y przyjaciół, którzy są naybliżsi bliźni, y ich iako samego siebie kochać należy, nie jest przez się dobra, y zbawienna?

O. Miłość bliźniego dobra, y zaślugująca na zbawiennie wieczne powinna być z dobrej intencji, y dla Pana Boga, nie dla Krwi, y przywiązania. 2. Także być powinna zarowna, y powszechna, nie zazdrośna, y pochodząca z miłości Boga, nie z własnego upodobania. Jak naucza, y upomina *S. Augustyn: Kto się kocha w Krewnych swoich, ieszcze Krew swoją miłuje. niech miłuje obcych, niech przyjmie pielgrymow to się ta miłość rozszerzy.*

P. Ktore są pobudki, y zachęcenia do miłości bliźniego, dla których iego kochać należy?

O. Są trzy: 1. Przykazanie Boskie: *będziecie kochać P. Boga twóiego z całego Serca &c. y bliźniego, iako siebie samego.* 2. Na duszy bliźniego jest Obraz Boski, dusze iego dla Boga kochać należy; Każdy bliźni jest Krwią CHRYSTUSOWĄ Odkupiony, y dla tey Krwi jest godzien miłości. 3. Jest razem stworzony dla Nieba, gdzie będzie miłość z obopolna, y wieczna, y ma iednego z tobą Boga Oycę w Niebie, w iednym Kościele, ieden Chleb Anielski u iednego Stołu Pańskiego zażywa, zaczym iemu wzajemna miłość należy.

P. Kto

P. Która jest prawdziwa Miłość Nieprzyjaciół? y iak ich kochać należy? O. Prawdziwa miłość jest, która żadney urazy w sercu, ani w myśli niechowa, ani zemsty pragnie, y nie szuka, wyrzeka się złości, y gniewu, nic złego nieżyczy, ale słowem, y sercem rzetelna przyjaźń oświadcza. Zaczynam nieprzyjaciół należy całym sercem, myślą, y uczynkiem kochać, wszelkiey urazy dla miłości Boskiej odpuszczając.

P. Ktore są obligacye, y zachęcenia do miłości nieprzyjaciół? O. Jest ich ośm: 1. Ze Bog przykazał kochać nieprzyjaciół. *Math. 5. Miłujcie nieprzyjaciół wasze, dobrze życząc tym, którzy was nienawiedzą, y modlcie się za tych, którzy was prześladują.* 2. Ze CHRYSTUS konając na Krzyżu nam przykład dał odpuszczając nieprzyjaznym zabójcom. 3. Ze Bog y nas niewdzięcznych, y przez grzech nieprzyjaznych kochać nieprzestaje. 4. Ze każdy człowiek jest na Obraz Boski stworzony. 5. Ze równie za nas wszystkich Syn Boży Krew swoje Najświętszą wylał. 6. Ze Bog wszystkich zbawienie pragnie, y równie wszystkim Sakramenta Święta zostawił, y łaski swoje rozdaie. 7. Ze wszyscy stworzeni jesteśmy na jeden koniec, y wszystkich śmierć, y Sąd Boski czeka. 8. Ze niewiemy iaki ich koniec będzie, y iaki nasz, kto w łasce Boskiej dotrwa, y kto nie dotrwa.

16. P. Co jest pokora? O. Jest wzgarda samego siebie, y cnota przez którą człowiek unizma się, sam się znieważa, y z sobą gardzi.

P. Jakim sposobem pokora być może? O. Może być *myślą, własną wolą, mową, y uczynkiem.*

Pokora *w myśli* jest, kto zważa swoją podłość, y niedoskonałość, y dla tego gardzi samym sobą. *W własnej woli*: gdy chce być u innych wzgardzonym, y pozwala gardzić sobą. *W słowach*: gdy kto siebie niechwali, ale gani. *W uczynku*: gdy sobie obiera miejsce ostatnie, czyni podle posługi, próżney chwały nie szuka.

P. Ktore są pobudki, y zachęcenia do pokory, y unizienia samego siebie? O. Pokora jest pierwszym stopniem doskonałości, y jest znakiem przeznaczenia do Nieba, iako świadczy S. Grzegorz: *znak iasny odrzuconych jest pycha, a wybranych pokora.* 2. Jest przykładem samego CHRYSTUSA. 3. Pokora jest pokojem wewnętrznym Duszy, iako Chrystus naucza *Math. 11. uczcie się odemnie, bom cichy, y pokornego serca, y znajdziecie pokoy Duszom waszym.* 4. Pokornych Bog podwyższa, y im łaskę daje, chardych zaś ponizaj, lucypera, y Aniołow chardych z Nieba stracił.

P. Ktore są akty pokory? O. S. Tomasz Doktor Anielski te cztery akty pokory naucza: 1. Gardzić światem, 2. Gardzić sobą. 3. Nikim niegardzić. 4. niedbać oto, żeś u innych wzgardzony. S. Bonawentura zaś sześć aktow pokory wyraża: 1. Poznać swoją nikczemność, że siebie nic nie jesteś. 2. Przyznać się być grzesznym, y nieużytym. 3. Pragnąć być wzgardzonym. 4. Wstydzic się przed doskonałym. 4. Chętnie znosić przeciwności. 6. Lekko ważyć godności, sądzić, y przyznać, żeś ich niegodzien.

17. P. Co jest Cichość? czy ją CHRYSTUS nauczał, y na czym zawiła? O. Jest cnota,

ktora

KATFCHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA. 152
która rządzi, y utrzymuje passyą gniewliwą według rozumu, gdy powstaie gniew na tych, którzy nas obrazili. Tę cnotę nauczał CHRYSTUS *Math. 11. uczcie się odemnie, bom iest cichy. y Math. 5. Błogosławieni cisi.* Cnota cichości zawiśla na rośadnym pomiarkowaniu, y pokromnieniu passyi gniewu, aby się niegniewać tylko na kogo trzeba, kiedy, y iakim sposobem.

P. Czy iest cnota cichości nigdy się niegniewać? O. Nie iest cnota cichości, ale gnusność, y ospalstwo, y w cale nierosadek niegniewać się gdy potrzeba, y gdy zarliwość, y sprawiedliwość o Honor Boski kaze. Tak *Exod: 32. Możesz rozgniewać się na bałwochwalstwo Izraelitow. Elias. 4, Reg. 6. 1.* Kazał ogniu z Nieba stąpić. Y sam CHRYSTUS, Faryzeuszom gniew pokazał. *Marc, 3. Wyrzawszy na nich z gniewem.* Y Pismo S. wyraża gniew Boski na grzeszników. Y owszem niegniewać się z szlufszney przyczyny, może być czasem grzechem, tak Przełożeni, y gospodarze grzeszą, gdy po-błażają, y złych niekarzą.

P. Które są akty cichości? O. Są trzy: 1. Rządzić, y utrzymać rośadkiem passyą gniewu. 2. Cicho, y skromnie gadać, nie głośno, y krzykliwo, niefrozyć się, ani się rzucać. 3. występki rośadnie karać, spokojnie napomnieć bez turbacyi, y zamieszania, y bez zawziętości.

18. P. Co iest cierpliwość? O. Jest cnota, która usmierza w Duszy smutek, znosząc chętnie dla miłości Boskiej wszelkie utrapienia.

P. Które są pobudki, y zachęcenia do cierpliwości? O. 1. Cierpliwość zadosyć czyni za

grzechy, y umnieysza mąk czyfcowych. 2. Godni iesteśmy więcey dla grzechow naszych cierpieć. 3. CHRYSTUS za grzechy nasze tak wiele cierpiał. 4. Bog mieszka w duszy cierpliwey, iako obiawił Chrystus S. Katarzynie Senneſkiey. 5. Przez dopuszczone utrapienia Bog nas zachowuje od wielu grzechow, probuje nas, y daie okazyą do zaſług, y cnot Świętych. 6. Cierpliwy oſwiadcza miłość, y pokorę Bogu. 7. Nie ieſt inſza droga do Nieba, tylko przez Krzyż, y utrapienia.

P. Ktore ſą akty cierpliwości? O. 1. Znoſić przeciwnoſci, chorobę, boleſci bez ſzemrânia. 2. Nienarzekać, ani ſię ulkarzać. 3. Z woli Boſkiey chętnie przyimować, z uciechą, y weſełem ſerca znoſić dla miłości JEZUSOWEY. 4. Sądzić, y uznać, żeſ więcy godzien cierpieć dla grzechow twoich. 5. Dziękować Bogu za dopuszczenie, y pozwolenie zaſług. 6. Proſić Boga o łaskę cierpliwości, albo o oddalenie utrapienia, ieżeli ſię Bogu podoba. 7. Oſwiadczyć, y odważyć ſię dla miłości Boſkiey więcey cierpieć. 8. Pragnąć utrapienia, y prześladowania, ktore ſą znakiem Miłości Boſkiey, gdy Bog *ktorych kocha*, nawiedza, y utrapieniem *kochających ſiebie* probuje, y doſwiadcza dla zaſługi, y wieczney zapłaty.

19. P. Ktore ſą z przeznaczonych od Boga terminow oſtatnie rzeczy, na ktore każdemu zawsze pamiętać należy? O. Cztery: *Śmierć, Sąd Boſki, piekło, y Niebo.*

P. Jakiſ ſpoſobem każdego czaſu należy pamiętać o śmierci? O. *Trojakim ſpoſobem: 1.*

Codzien-

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 154
Codziennie każdą sprawę czynić, iakby ostatnią
przed śmiercią, zważając że w momencie umie
rać możesz, a pod czas pokuty, y okazji do
grzechu, myśl sobie, że umrzeć potrzeba, y
podobno dziś. 2. Co godzina, gdy zegar biie
myśl. *czy nie ostatnia już moja godzina?* albo:
Ach! przgidzie godzina ostatnia. 3. Co wieczor,
kładąc się spać, myśl: iakbyś w trunnie umarły
leżąc, więcej wstać nie miał.

P. Jakie utrapienia śmierć przynosi niezbo-
żnemu? O. *Siedmioro*: 1. Niecierpliwość w cho-
robie, y przykrość boleści. 2. Wielki żal, y
smutek z odstąpienia dobr doczesnych, Kre-
wnych, y przyjaciół. 3. Boiaźń, y tęskność
niežnością, że przez złe życie utracił Niebo
wieczne. 4. Apprehensya, y strach z wieczne-
go potępienia. 5. Desperacya, y wątpliwość
o miłosierdziu Boskim. 6. Zaniedbanie pokuty
niechcąc się modlić, ani spowiadać, ani Boga
prosić o miłosierdzie. 7. Gryżenie sumnie-
nia, y postrachy szatańskie.

P. Wielorakie iest przygotowanie się do
śmierci? O. *Dwojakie*: 1. *Wczesne*: Ktore co-
dziennie przez całe życie przed czasem śmierci
być powinno. 2. *Bliżkie*: przed skonaniem w
ostatniey chorobie.

P. Ktore są sposoby wczesne, y dalekie przy-
gotowania się na śmierć? O. *Pięć sposobow być*
może: 1. Pewny sposob przygotowania się na
śmierć bezpieczną iest: *dobre życie*: włascie Bo-
skiej zostawać, y w dobrych uczynkach nieusta-
wać. 2. Mieć zawsze codzienne Nabożeństwo
do Konającego JEZUSA, y po kazdey spowie-
dzi,

dzi, y Komunii S. przypomniec sobie o śmierci, y skonaniu swoim, iakby przyimując Wiatyki. 3. Często odprawiać Modlitwę do Matki Boskiej, osobliwie w każdą godzinę, gdy zegar biie, prosząc o śmierć szczęśliwą. 4. Wzywać często SS. Patronow, oddawać się zawsze w opiekę S. Józefowi, S. Barbarze. 5. Nawiedzać chorych, Dysponować, albo asystować umierającym, y modlić się za konających.

P. Ktore są sposoby naybliższe przygotowania się do śmierci? O. *Są trzy*: 1. Nicodkładać do jutra spowiedzi, y pokuty, ale za wczasu przy reflexyi, y przytomności zmysłow spowiadać się, y zaraz przyjąć Wiatyki Nayswiętszego SAKRAMENTU, y ostatnie pomazanie. 2. Maieć Dobr wolną dyspozycyą, przed czasem uczynić Testament, ktory ieżeli Bog pozwoli powstać z choroby, co Rok odnowić, albo potwierdzić. 3. W chorobie częste powtarzać akty *Wiary, Nadziei, y Miłości Boskiej, żalu, y skruchy serdeczney, dziękczynienia, y rezygnacyi do woli Boskiej*.

20. P. Czy Dusza ludzka ieść nieśmiertelna?

O. Jak Duch Anielski, tak Dusza ludzka od Boga stworzona, nierozdzielna, z materyi, y części nieiakiey niezłożona, żadney Korupcyi niepodlega, y z natury, y istoty swojej na wieki żyć, y trwać będzie, ktora nie od siebie, ale z mocy Boskiej tylko, gdy ją Bog konferować niezechce, zniszczona być może. Tak S. *Augustyn de lib. arb.* naucza: że Dusza, y Anioł *ieść iedney natury nieskażytelney, y nieśmiertelney.*

P. Co ieść wieczność, y nieśmiertelność? O. *Wieczność ieść nieskończona rzeczy, y czasu bez końca*

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 156
końca trwałość. *Nieśmiertelność* jest nienaruszona cała w sobie bez skazy, y korupcyi trwałość, y nieodmienna w życiu konserwacya.

P. Wieloraka jest wieczność, y nieśmiertelność? O. *Dwoiaka*: 1. *Nie stworzona, nierozdzielna, y nieograniczona* bez początku, y końca trwałość, która samemu Bogu jest własna, y przyzwoita. 2. *Nie skończona, y niewymierzona* wczasie bez miary, y końca trwałość. Przez taką wieczność od początku stworzenia żyć, y trwać będą Anieli, y Dufze nieśmiertelne na wieki.

P. Jakim sposobem poznać, y zmierzyć może wieczność? O. Nikt niemoże dostatecznie poznać, y pojąć: co jest wieczność nie skończona? żeby ją rachował na niezliczone lata, niech minie tyle millionow lat, ile liścia na wszystkich drzewach, odrobin piasku w ziemi, wiele kropel wody w morzu, proszkow na powietrzu, gwiazd na Niebie, jeszcze nieubędzie wieczności, ani szrodka, ani końca iey nieubędzie.

P. Wieloraka jest wieczność duszy nieśmiertelney? O. *Dwoiaka*: 1. *Szczęśliwa* Błogosławionych w Niebie, gdzie Święci Boga widzieć, kochać, y chwalić będą na wieki. 2. *Nieszczęśliwa* w piekle, gdzie potępieni męki nieustające cierpieć będą na wieki.

21. P. Czy będzie, y być może zmartwychwstanie umarłych? O. Jak Stworzenie Boskie niezłego, tak zmartwychwstanie z mocy Boskiej być może, y będzie zapewne przed Sądem Boskim powszechne wszystkich ludzi zmarłych zmartwychwstanie, iako świadczy Apostoł S: 1. *ad Cor. wszyscy zmarłych powstaniemy.* 1. *Job.*

19. w ostatnim dniu z ziemi powstanę, y znowu przy
odziany będę, y w ciele moim obaczę Boga mego.
y S. Atanazy in Symb. Wiare S. twierdzi, y na-
ucza: że na przyjscie CHRYSTUSA Sędziego ży-
wych, y umarłych wszyscy ludzie zmartwych po-
wstac mają w ciele swoim.

P. Wielorakie iest zmartwychwstanie? O.
Dwoiakie: 1. Osobne: Ktore iest wskrzeszenie
jedney Osoby umarłej, władzą, y mocą Boską
do życia przeszłego, tak CHRYSTUS wskrze-
sił Łazarza, S. Stanisław Pietrowyna, y sam
Chrystus mocą swoją Boską zmartwychwstał. 2.
Powszechne: Wszystkich ludzi umarłych, kto-
rzy na ostatni Sąd Boski z grobow powstaną,
iako iawnie oznaymuie Apostoł S. ad Tessal. 4.
Sam Pan, rozkazem, y głosem Archaniola trąbą Bo-
ga wstąpi, y umarli, ktorzy w CHRYSTUSIE są
zmartwychwstań.

P. Czyli wszyscy umarli zmartwych powstaną
w swojej postaci, y w swoim wieku? O. Wszyst-
kie Ciała tak wybranych, iak potępionych po-
wstaną w całości, y doskonałości zmyśłow, y
urody w wieku CHRYSTUSOWYM lat 33. iak
fwiadczy Apostoł S. ad Eph. 4. aż przydziemy
wszyscy do Męstwa doskonałego wieku CHRYS-
TUSOWEGO. Augustyn S. Ep. 146. Potępionych
zmartwychwstanie opisuie: że powstaną w cało-
ści nienaruszoney, ale przez mękę piekielną na-
ruszeni zostaną, gdy usłyszą Dekret Boski: idźcie
przekłęci.

P. Ktorego dnia, y czasu będzie zmartwych-
wstanie wszystkich? O. Lubo nie iest nasze
wiedzieć, y przezyrzyc czasu, y momentow, kto-
rych

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 158
rych Bog założył w mocy swoiey; iednak według zdania Doktorow SS. zmartwychwstanie być ma tegoż czasu przed wschodem Słońca, y tego dnia, iak CHRYSTUS zmartwychwstał.

22. P. Wieloraki jest ostatni Sąd Boski? O. *Dwoiaki: 1. Sąd partykularny, który bywa przy śmierci każdego, w ostatnim momencie życia. 2. Powszechny: który będzie na końcu świata, którego zaś czasu, nie jest żadnemu wiadomo, tylko samemu Bogu. Y odprawiony będzie na Dolinie Fozafatowej, gdzie Króla Fozafata G ob wystawiony między Jeruzolimą, y górą Oliwną, gdzie CHRYSTUS Mękę swoją zaczął, y tamże zgóry Oliwney do Nieba wstąpił, gdzie także jest Grob Najsświęt. MARYI Panny, y S. ANNY, tak świadczy Pismo S. Joël. 1. zgromadze wszystkie narody na Dolinę Fozafatową, y z niemi się rozstrząsą.*

P. Kto sądzić będzie żywych, y umarłych?

O. CHRYSTUS Pan będzie Sędzią żywych, y umarłych, iak świadczy Apostoł S. ad Rom. 14. *Wszyscy stanjemy przed Trybunałem CHRYSTUSOWYM. Y Joan. 5. Ociec nie sądzi nikogo, ale wszystek Sąd swój oddał Synowi. Y Dawid S. w Psal: 71. mówi. Boże Sąd twój daj Królowi, y sprawiedliwość Twoją Synowi. Gdzie y Apostołowie SS. na krzesłach siedząc z CHRYSTUSEM Panem sądzić będą, według wyraźney Deklaracyi iego Math. 19. Siedzieć będziecie, y wy, sądząc 12. pokolenia Izraelu.*

P. Wczym Sąd Boski straszny będzie wszystkim, nietylko niebożnym, ale y spawiedliwym?

O. We wszystkim, y zewsząd każdego na strasznym

sznym Sądzie Boskim strach ogarnie, gdy straszny wszystkim Sędzia, straszny Sąd, straszna sprawiedliwość, straszna indukta sprawy, straszne w punkcie rozsądzenie, straszna każdego konfuzya, y skarga Wszystkich Świętych bez wymowy, straszne świadectwo Krzyża S. y RAN CHRYSZTUSOWYCH, straszna Konwikcya, y świadectwo własnego Sumnienia, straszny Dekret, y Kondemnata nigdy nieskafłowana, straszne niebożnych potępienie, y wieczna zguba będzie. Jeżeli na Sądzie Boskim według Pisma S. Sprawiedliwy ledwie zbawiony będzie, niebożny gdzie się podzieje. Z kąd S. Hieronim o sobie przyznaie *Ep. ad Flor.* Gdy zważam dzień Sądu Boskiego, wszystek drzę, y truchleję, iedząc, czy piąc, czy pisząc, albo czytając, zawsze grzmi w uszach moich straszna trąba: powstańcie umarli na Sąd Boski. Także y Bernard S. *Medit. c. 2.* na siebie narzykał: biada mnie mizernemu będzie! w dzień Sądu Boskiego, gdy otwarte Księgi będą, gdzie wszystkie akcye, y myśli moje, y skrytości serca iawnie czytane, y iak na obrazie wyrażone będą, przypominając sobie *excessa* moje z konfuzyi Sumnienia lękać się, y drząc będę.

23. P. Czy jest piekło? y dla ktorych Strworzone, y od Boga naznaczone? O. Wiara S. objawia, y utwierdza, że dla czartow, y Dusz potępionych jest piekło, albo miejsce z Dekretu Boskiego naznaczone, w którym za nie odpokutowane grzechy śmiertelne cierpieć będą na wieki. O którym *Math. 25.* idziecie w ogień wieczny, który zgotowany jest czartu, y Aniołom jego.

P. Ktorzy

P. Ktorzy się do piekła dostaną? O. Ktorzy w zły Wierze, w Herezyi, y niedowiarstwie, lub w grzechu śmiertelnym bez pokuty z tego świata schodzą.

P. Wieloraka iest kara, y męka w piekle? O. *Trojaka: 1. Męka utraty: niewidzenia Boga na wieki. 2. Męka zmysłów nieustająca. 3. Gryzienie sumnienia nieznośne bez przestanku.*

P. Jako Dusze potępionych w piekle, y Dusz w czyścju od ognia cierpią, y cierpieć mogą mękę zmysłów? O. Dusze w piekle, y w czyścju cierpią mękę zmysłów na rozumie, woli, y pamięci przez mocną, y ustawiczną aprehenzyą, y imaginacyą myśli ognistych, y przez zatrzymanie na miejscu, y przywiązanie do ognia. Lubo ogień materyalny, y nieustający, który iest w piekle, y w czyścju Dusze palić, y spalić niemoże, ale przez aprehenzyą nieznośnie pali, dogrzewa, smaży, y piecze; Jak ciężka aprehenzya zyiącemu tęskności, y nudności sprawia, y często życie odbiera.

P. Czy potępionych ciała po zmartwychwstaniu w piekle nie spalą się na wieki? O. Nigdy się nie spalą, lubo ogień piekielny iest pozerający, iednak z woli, y Dekretu Boskiego żaden z potępionych w piekle nigdy się nie spali, y według objawienia Wiary S. nigdy z niego nie wyniędzie. Ale ciała potępionych po zmartwychwstaniu cierpieć będą mękę zmysłów na Duszy przez aprehenzyą miejsca, y ognia; y na ciele przez palenie, y gorącość ognia bez korupcyi, y spalenia. Jak Exod. 3. *Krzak gorący nie zgorzał; Y iak wiele Męczenników w upałach*

upałach ogniistych mocą Boską zachowani są od spalenia, y korupcyi.

P. Czy będzie kiedy koniec mękom piekielnym? O. Wiara S. naucza, y utwierdza, że iak Błogosławionych w Niebie, chwała będzie wieczna, y nieskończona; tak potępionych w piekle męki będą nieustanne na wieki, którym nigdy końca nie będzie bez nadziei widzenia Boga.

24. P. Co iest czyścić? O. Jest mieysce oczyszczenia, y kara doczesna Dusz sprawiedliwych za grzechy powszednie, y kary doczesne z grzechow śmiertelnych według winy przez spowiedź, y pokutę odpuszczonych, zatrzymane, y za życia na świecie przez dobre uczynki, y zadość czynienie niewypłacone.

P. Wieloraka iest kara w czyściu? O. *Dwoiaka*: 1. *Kara szkody*: niewidzenia Boga, y ta iest tak ciężka, że żal, y tęskność tey szkody przewyższa wszystkie męki, y karanie zmyśłow. 2. *Kara zmyśłow*: Ktora przechodzi wszystkie męki świata, y tortury Męcenikow.

P. Ktora iest różność kary piekielney, y czyścowej? O. Jest *dwoiaka*: 1. że *męki piekielne* są wieczne, y nigdy nieustające, *czyścowe* zaś są doczesne. 2. Ze *męki piekielne* są bez nadziei wszelkney, y miłosierdzia, y bez uwolnienia; *czyścowe* zaś są z nadzieią widzenia Boga za czasem naznaczonym, y z uwolnieniem, y miłosierdziem Boskim. Jednak czyścowe męki zmyśłow są równe piekielnym, y tak ciężkie, że przechodzą wszystkie męki światowe.

P. Jakie są sposoby w życiu umnieyszenia sobie

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA. 162
bie mąk czyścowych? O. Pięć sposobow być mo-
że: 1. Odpuszczać nieprzyjaciołom swoim z
serca wszystkie urazy, y nieszukać żadney zem-
sty, iako naucza CHRYSYTUS. *Odpuście, y bę-
dzie wam odpuszczono.* 2. Wszystkie przykrości
cierpliwie znosić, naśladowując Chrystusa. 3. Mieć
częste Nabożeństwo do Męki JEZUSOWEY, y
bolesci Najswięt: Matki Boskiej. 4. Często
spowiadać się, y Komunikować z nabożeństwem,
z aplikacją, y przyłączeniem nieofszacowa-
nych załug CHRYSYTUSOWYCH do dobrych
uczynkow swoich. 5. Modlić się często za Du-
sze w czyściu zostające, y na ratunek ich ap-
plikować wszystkie swoje uczynki miłosierne,
za które Bog wyświadczy miłosierdzie. Także
niezaniedbywać otrzymanie odpustow zupeł-
nych od winny, y kary, y przy śmierci po spo-
wiedzi, y przyętym Wiatyku, Sakrament o-
statniego pomazania. Oprócz tych podają się
wżywz sposoby do zgładzenia grzechow powrze-
dnych *na karcie 134. Których jest ośm.*

P. Ktore są sposoby ratowania Dusz, y wy-
bawienia z mąk czyścowych? O. Także pięć
sposobow, y więcej być może: 1. Dusze czyśc-
owe osobliwie ratują ofiary, y Msze S. 2. Jał-
mużny, y posty, y miłosierne uczynki za dusze
ich ofiarowane iako Pismo S. Tob. 12. Swiad-
czy: *jałmużna jest, która czyści grzechy.* 3. Krzy-
wdy nadgrozione, 4. Odpusty otrzymane, y
im aplikowane. 5. Spowiedzi, y Komunie S.
Koronki, y pielgrzymowanie na Święte miey-
sca za nich ofiarowane. Tak Concilium Floren-
skie za EUGENIUSZA IV. Const: 17. potwier-
dza:

dza: Dusze w mękach czyscowych po śmierci czy-
szone ratują wernych żyjących ofiary, Msze S.
Odpusty, Modlitwy, posty, śluzny, y inne mi-
łosierne uczynki.

25. P. Czy rozum ludzki może pojąć, y wy-
razić rokoszy Niebieskie? O. Niemoże, tak
świadczy S. Paweł Apostoł. *Ani oko widziało,
ani ucho słyszało, ani serce ludzkie pojąć może,
co Bog zgotował dla tych, którzy go miłują.*

P. Czy należy pamiętać o Niebie? O. Nale-
ży zawsze pamiętać, y pragnąć Nieba, często
serce, y myśl podnosić do Boga ku Niebu, y mieć
stateczną nadzieję Boga w Niebie oglądać, y
chwalić na wieki.

P. Czy dość myśleć, y pamiętać o Niebie?

O. Niedostatek tylko myśleć o Niebie, ale też
trzeba żądać, y pragnąć oglądać Boga w Nie-
bie, mieć stateczną nadzieję w Bogu, y zału-
giwać na Niebo.

P. Jakim sposobem możemy niezawodnie za-
łużyć na Niebo? O. 1. Wystrzegać się grze-
chu śmiertelnego, y złych okazyi do niego. 2.
Zachować wszystkie Przykazania Boskie. 3.
Czynić miłosierne załugi. 4. Znosić cierpli-
wie wszelkie przeciwności, y prześladowania
dla miłości JEZUSOWEY. 5. Odprawiać częste
spowiedzi, y Komunie S. Modlitwy codzienne
&c. Które dobre uczynki są zadatkami chwały
Niebieskiej.

S VII.

FORMULARZ I. ALBO PORZĄDEK CEREMO-
NII OBŁOCZYN Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu
y Benedykcyjnego Habitu, albo Sukienki, y Paska, albo
Chorąg.

PRZE-

FORMULARZ I. ALBO PORZĄDEK 164
PRZESTROGA PRZYGOTOWANIA SIĘ
DO OBŁO CZYN.

KTo by chciał przyiąć Sukienkę Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA, powinien za-
wczasu oznaymnić X. Gwardyanowi, albo Dyre-
ktorowi naznaczonemu w tym Konwencie, w
którym chce przyiąć Habit o intencyi swojej,
który naznaczy dzień Obłóczyn. Aspirujący
zaś powinien z iak naywiększym nabożeństwem
przygotować się do Spowiedzi generalney z ca-
łego życia, y godnego przyięcia S. Komunii,
y dostąpienia zupełnego Odpustu. Przytym
do Aspiranta należy mieć gotowy Habit, albo
Sukienkę na kształt Szkaplerza szarego koloru,
aby mógł ją pod Suknią wierzchnią podpaśać,
y do tego Pasek, Krucyfix, Koronkę, Regulę Trze-
ciego Zakonu, y świecę woskową; co wszystko
na Ołtarzu ma być złożone. Jezeli zrana bę-
da Obłóczyny, Ociec Wizytator, albo Gwardy-
an, lub Dyrektor naznaczony, odprawić może
Mszą S. przed Ołtarzem Tercyarskim S. O.
FRANCISZKA, na której Aspirant Komuni-
kować powinien. Po skończoney Mszy S. zło-
żywszy Ornat, y Manipularz, klęcząc na gra-
dusie przy świecach zapalonych zacznie *Lita-
nią o Wszystkich Świętych* Trzech Zakonow S. O.
FRANCISZKA położoną niżej przy Regestrze.

*Benedictio Habitūs, seu Tunicellae,
aut Scapularis.*

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit Cælum, & terram.

V. Sit nomen Domini benedictum.

R. Ex

R. Ex hoc nunc, & usq; in sæculum.

V. Domine exaudi Orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum Spiritu tuo.

O R E M U S.

Domine JESU CHRISTE, qui tegumen nostræ mortalitatis assumere dignatus es, quique gloriosum Confessorem tuum Beatum P. N. FRANCISCUM Tres Ordines instituere salubriter voluisti, ac operis tui Vicarios Summos Ecclesiæ Pontifices, ipsos approbare fecisti. Immensam Clementiæ tuæ largitatem suppliciter exoramus, ut hæc indumenta, quæ ad propriæ mortificationis, & humilitatis juvamen, ac pro valida contra mundum, carnem, & dæmonem armatura, idem Beatus FRANCISCUS Fratres, & Sorores de Pænitentia in Tertio Ordine portare instituit, ita benedicere ☩ & Sanctificare ☩ digneris, ut hic Famulus tuus, N. (*vel Famula tua*) N. ea devotè suscipiens, te intra se taliter induat, ut sicut honestam, humilemque vitam indumenta ipsa prætendunt, ita etiam quolibet vitiò, Te adjuvante, eradictò, veraciter tibi corde, ore, & opere servire mereatur, & à te nullis unquam tentationibus separetur. Qui vivis, & regnas in sæcula sæculorum Amen.

BENEDICTIO CHORDÆ:

DEUS, qui ut servum tuum redimeres, Filium tuum per manus impiorum ligari voluisti; benedic ☩ quæsumus cingulum istud, & præsta, ut Famulus tuus, (*vel Famula tua*) qui

eo velut ligamine pœnitentiali sui Corporis
cingetur, vinculorum ejusdem D. N. JESU
CHRISTI perpetuò memor existat, & in ordi-
ne, quem assummit pereniter perse-
ret, tuisq; semper obsequiis se alligatum
esse cognoscat. Per eundem CHRISTUM
Dominum nostrum. Amen.

Postea imponit thus in Thuribulum cum solita
benedictione, & acceptò aspergillò aspergit Sca-
pulare, & Chordam.

Quodsi plures simul induantur, prepositæ ac se-
quentes Orationes, ubi immutandæ sunt in plurali
dicantur. Si quis verò externum Habitum Tertij
Ordinis suscipiat, eum Scapulari, & Mantello pro-
tecto, quod Tertiariis Eremitis, aut Personis in
statu Celibatus votum Castitatis perpetuæ prosi-
tentibus, concedi solet, pro tunc Habitûs sive
Scapularis, ac Velâminis Albi sequentes benedi-
ctiones dicantur, aliâs omittantur.

B E N E D I C T I O

Habitûs externi pro Tertiariis votum
Castitatis perpetuæ prosi-
tentibus.

V. Adjutorium nostrum &c. R. Qui fecit &c.

V. Sit Nomen Domini benedictum. R. Ex hoc, & usq;

V. Domine exaudi &c. R. Et clamor meus &c.

V. Dominus vobiscum. R. Et cum Spiritu tuo.

O R E M U S.

Domine JESU Christe, Seminatore, & inspi-
rator Religiosi propositi, qui indumentum
nostræ carnis pro salute generis humani mi-
sericorditer suscipere voluisti, & in præsepio
vilibus pannis involvi non horruisti respice
M præpi-

propitius ad preces humilitatis nostræ, ut hunc Religiosum Habitum, quem hic Famulus tuus N. (*vel* hæc Famula tua N.) propter amorem tuum abjectâ veste sæculari induere proponit, benedicere & tuâ pietate digneris. Et concede propitius, ut sicut exterius his Religiosis induitur vestimentis, intus renovetur affectibus, & per intercessionem Beati Patris Nostri FRANCISCI virtute ex alto eum (*vel* eam) induere digneris. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus S. Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

BENEDICTIO VELAMINIS

*Albi, sive Cin torij Capitis pro Tertiaria
votum Castitatis proficiente.*

O R E M U S.

Domine JESU CHRISTE benedic & quæsumus Hoc velamen Capitis Famule tuæ N. imponendum, quod ego in Nomine tuo benedico & purifico & Et concede propitius, ut Famula tua hæc, quæ tibi puro corde, & Corpore servire intendit, ac se ipsam devovet, eò velut stola albâ amicta, & adoptionem Filialem adepta, cum omnibus illis, qui laverunt stolas suas, & dealbaverunt eas in Sangvine tuo, Crucem tuam casto, & humili corde amplexa, semitam mandatorum tuorum sequatur, & animo contrito gloriam mereatur æternam. Qui vivis, & regnas Deus in sæcula sæculorum. Amen.

*Aspergitur Aquâ benedictâ, & incensatur vino
ductu*

ductu per Crucem ut supra. Peractâ benedictione cantatur à Choro Hymn: Veni Creator Spiritus: per quatuor rmos versus flexis genibus tantum, per quos, & Celebrans in gradu Altaris genuflectit, & Persona induenda orat prostrata, vel genuflexa ante Altare, & idem Hymnus cantatur à Choro cum Organo usq; ad V. Accende lumen Sensibus: Celebrans verò sistit ad medium Altaris semiversâ facie ad Personam induendam in gradu Altaris genuflectam, quæ vestem secularem supra se gestam deponit, si verò vestis superior facile exui non possit, nec removeri, tunc Celebrans solum extendens manum dextram super caput Personæ induende, illud non tangendo, dicit clara voce.

Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis, & erripiat de corde tuo sæculi pompas, quibus abrenuntiasti, dum baptismum suscepisti, & induat te Dominus novum hominem, qui secundum Deum creatus est in iustitia, & Sanctitate. R. Amen.

NB. Przysiępnięca Osoba do Ołtarzyn w ten czas gdy się śpiewa Hymn: Veni Creator: powinna uklęknąć przed Ołtarzem, potym przysiępnić do Ołtarza, y uklęknąć na gradusie y zdiąć z siebie zwierzchnią suknię świecką, jeżeli łatwo być może złożona, albo tylko z wierzchu zawinąć, aby Szkaplerz pod suknie podłożyć, lub też po Ołtarzynach zdiąć z siebie Szkaplerz włożony, i potym w Domu pod suknie świeckie przyodziać Szkaplerz, y Pasek.

Postea Celebrans accipit Scapulare, & imponit Personæ induende, & antequam illud, ac alia imponat, in manus tradat, illa eidem devote oscu-

Ianda offerat, adjunctā ad quodvis sequente Oratione.

Przy włożeniu Habitu, czyli Szkaplerza.

Induat te Dominus indumento salutis, & circumdet te vestimento iustitiæ, tolle jugum Domini svave super te, ut invenias requiem animæ tuæ. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Przy opasaniu Paskiem.

Præcingat te Dominus cingulo huius Ordinis ad invocationem SS. Nominis sui, & S. P. N. FRANCISCI, ut possis recordari vinculorum Passionis D. N. JESU CHRISTI, & fervere ad opera penitentiae, & Charitatis. Per eundem CHRISTUM Dominum nostrum. R. Amen.

Przy włożeniu powierzchownego Habitu, Szkaplerza, y Płaszczu, Czystość Dożywotnią ślubującym.

Domine JESU Christe, qui dixisti: jugum meum Svave est, & onus meum leve, præsta quæsumus, ut hic Famulus tuus, (vel Famula tua) sic istud portare valeat, ut consequi possit tuam gratiam in præsentis, & gloriam in futuro. Qui vivis, & regnas Deus in sæcula sæculorum. R. Amen.

Przy oddaniu Paska do pocałowania, y opasaniu się, Osobie czystość dożywotnią ślubującej.

Accepe cingulum istud, & paratus, (vel parata) esto alligari, & mori pro Domino nostro JESU Christo.

Przy opasaniu się Paskiem Osoby czystość ślubującej

Præcingat te Dominus hoc Cingulo puritatis, & humilitatis, & extingvat in lumbis tuis

tuis humorem libidinis, & in te toto spiritum superbix, ut maneat in te virtus continentix, ac humilitatis, ut DEO semper in omnibus obedias, & sicut chorda Corpus circumdas, ita Animam fide JESU CHRISTI, & bonis operibus decores, ut ejus gratiam, & vitam æternam habeas. Per eundem CHRISTUM D. N. R. Amen.

Przy włożeniu Velum białego na głowę Tercyarkom Swieckim, zwierzchnym Habcie dożywotnią czystość ślubującym.

O Periat crinem tuum modestia, sobrietas, & continentia, ut virtutum accincta comitatu, purpureo Dominici Sangvinis redempta velamine, mortificationem D. N. JESU CHRISTI in carne tua circumferas. Per eundem CHRISTUM D. N. R. Amen.

Przy oddaniu w Rękę Krucyfixa.

Qui vult venire postime, abneget semetipsum, & tollat Crucem suam, & sequatur me. R. Amen.

Przy oddaniu Reguły.

Accipe Frater N. (vel Soror N.) Regulam, quam tibi servandam tradimus, quod si eandem servaveris, ipsa custodiet te, & addet Dominus vitæ tuæ benedictionem. R. Amen.

Przy oddaniu Rożanca, albo Koronki.

Accipe hoc Psalterii genus, seu horarias preces, in signum memoriale devotionis, & contemplationis, ut discas terrena despiciere, & amare cælestia. R. Amen.

Przy oddaniu Swiecy zapalonej.

Accipe Charissime Frater (vel Soror) lumen

Christi in signum immortalitatis tuæ, ut mortuus, (vel mortua) mundo, vivas DEO. Surge à mortuis, & illuminabit te CHRISTUS. R. Amen.

Et cantatur à Choro: Accende lumen sensibus: cum reliquo Hymno. Sacerdos verò in medio Altaris semiversus à dextris ad Personam indutam dicit sequentem Orationem.

O R E M U S.

Domine JESU Christe, qui formam Servi accipiens, habitu inventus es ut homo, veste carnis indui, & funibus in tua passione ligari voluisti; & qui Beato Petro Apostolo tuo, significans quàm morte esset clarificaturus Deum, prædixisti, ipsum per alium in senectute fore cingendum, huic Famulo tuo Fratri nostro N. (vel Famulæ tuæ Sorori nostræ N.) cui ad imitationem tuam, & Seraphici P. N. FRANCISCI vestem humilitatis, & patientiæ imposuimus, & Ordinis chorda præcinximus, virtute tua benedicas † ut vestimento salutis, & stola immortalitatis indutus, lumbos suos castitate præcingat, sit iustitia cingulum lumborum ejus, & fides cinctorium renum ejus, vincula, & carceres pro amore tuo non abhorreat, passionis, ac vinculorum tuorum memor existat, a vinculis peccatorum suorum liberetur, ac libertatem ab omni peccato, quàm ei tuo Sangvine pretioso comparasti, misericorditer consequatur, Qui vivis, & regnas Deus &c. R. Amen.

Finito Hymno: Veni Creator: Cantores, aut Assistentes præcinent Sequentes Versus, R. Choro.
N.

Y Emitte Spiritum tuum, & creabuntur.

R Et renovabis faciem terræ.

Y In Conceptione tua Virgo Immaculata fuisti

R Ora pro nobis Patrem, cujus Filium peperisti

Y Signasti Domine Servum tuum Franciscum.

R Signis Redemptionis nostræ.

Y Ora pro nobis Beate Ludovice

R Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

*In Indutijs Sororum Tertij Ordinis dicitur de
S. Elisabeth.*

Y Specie tua, & Pulchritudine tuâ.

R Intende, prosperè, procede, & regna.

Celebrans verò in medio ad Altare conversus cantat.

Y Domine exaudi orationem meam.

R Et clamor meus ad te veniat.

Y Dominus vobiscum. R Et cum Spiritu tuo.

O R E M U S.

DEUS, qui corda fidelium S. Spiritûs illustratione docuisti, da nobis in eodem Spiritu recta sapere, & de ejus semper consolatione gaudere.

DEUS, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum præparasti, quæsumus, ut qui ex morte ejusdem Filii tui prævisa, eam ab omni labe præservasti, nos quoq; mundos, ejus intercessione ad te pervenire concedas.

Domine JESU Christe, qui frigescente mundo, ad inflammandum corda nostra tui amoris igne, in carne Beatissimi P. N. FRANCISCI Passionis tuæ Sacra stigmata renovasti, concede propitius, ut ejus meritis, & precibus Crucem jugiter feramus, & dignos fructus penitentiae faciamus.

DEUS,

DEUS, qui Beatum Ludovicum Confessorem tuum, de terreno regno, ad cælestis regni gloriam transtulisti, ejus quæsumus meritis, & intercessionem, Regis Regum JESU Christi Filii tui facias nos esse consortes. Qui tecum vivit &c.

In Indutijs Sororum Tertii Ordinis cantatur

Oratio sequens.

TUorum corda fidelium Deus miserator illustra, & Beatæ Elisabeth precibus, fac nos prospera mundi despiciere, & cælesti semper consolatione gaudere. Per Christum D.N. R. Amen.

V Dominus vobiscum. R Et cum Spiritu tuo.

Cantat. Benedicamus Domino in laudem JESU &c. R DEO Dicamus in laudem JESU &c.

Tu obłóczący daie Imię Nowicyuszowi S. Patrona Zakonu S. O. FRANCISZKA, albo Nowicyusze Imię S. Patronki, których przy Imieniu na Krzyże S. sobie danym, na całe życie zazywać mają za Patronów, i ich naśladować. Zaczynam daie Absolucyę Generalną z odpustem zupełnym od winy, y kary.

Celebrans versâ facie ad Novitium dicit: Misereatur tui &c. Indulgentiam &c. Et legit Formam absolutionis Generalis infra positam.

Deinde conversus ad Altare dicit:

O R E M U S.

DEUS, qui Beatū Petrū Apostolū à vinculis absolutum illæsum abire fecisti, concede propitiū Famulo tuo Fratri nostro N. (vel Famulæ tuæ N.) ut à vinculis peccatorum absolutus (vel absoluta) tuq; victus, (vel victa) servitio, in hac veste, & chorda pænitentiae,

& hu.

& humilitatis, quam ei in tuo Sancto Nomine imposuimus, intercedente Seraphico P. N. FRANCISCO in observantia Tertij Ordinis, quem assumpsit, tibi devotè, ac fideliter deserviens, usq; in finem vitæ perseveret, & peccatorum suorum remissione perceptâ, ad te pervenire mereatur. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre in unitate &c. R Amen:

Demum versâ facie super Personam indutam, eam, & alios presentes benedicit, & aspergit, prius cum signo † dicens: Benedictio Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus S. † Amen. Et B. V. MARIE, S. P. N. FRANCISCI, S. Ludovici, & S. Elisabeth, & OO. SS. descendat super vos, & maneat semper. R Amen.

Quodsi Frater, aut Soror Tertij Ordinis suscepto Habitu, sive Scapulari eadem die, vel ante Agonem profiteri velit, tunc Sacerdos statim perlegat Formam Professionis infra positam, quam indutus Habitu per puncta repetat, & exprimat. Deinde dicit: V Confirma hoc: &c. & Orat: & Data Absolutione Generali benedicit, ut infra, & aspergit aquâ benedictâ Professum.

§ VIII.

FORMULARZ II.

PORZĄDEK PROFESSYI BRACI, y SIOSTR TRZECIEGO ZAKONU.

1. **P**O skończoney roczney probie Nowicyatu, Professya być może nie tylko w sam dzień rocznych Obłóczyn, ale y na inšy dzień, albo Święto, w tydzień, y Miesiąc po roku skończonym, ią wolno odłożyć, albo też, żeby wię-

cey Osob za iednym Aktem Ceremonii Kościelney na dzień naznaczony razem czynić mogli Professya. Więc lubo Rok próby Nowicyatu w Trzecim Zakonie S. O. FRANCISZKA nie iest z Reguły nakazany, ale doświadczone, y wyprobowane Osoby mogą, iako y w chorobie śmiertelney, w dzień obłóczyn zaraz czynić Professyą, iednak dla otrzymania powtornie odpustu zupełnego w rok naznaczona, albo na inшы dzień odłożona bywa Professya.

2. Przygotować się powinien przez Spowiedź Generalną całego Roku Nowicyatu, y próby swoiey, dla dostąpienia zupełnego Odpustu wszystkich grzechow swoich, y na godne przyjęcie Najsów: SAKRAMENTU, y powinien mieć sobą Krucyfix, y świecę woskową.

Finita Exhortatione Visitator, aut Director Celebrans surgit, & genuflectit ante medium Altaris per imos quatuor V. dum cantatur: Veni Creator Spiritus. Postea sedet ad cornu Evangelii, & legit. clare, & distincte formam Professionis, quam quilibet Proficiens seorsimè repetit.

FORMA I.

Professii Tercyanow, y Tercyanek Świeckich Zakonu S. O. FRANCISZKA.

JA Brat N. (albo Siostra N.) Trzeciego Zakonu Świętego Oycy FRANCISZKA, chcę, postanawiam, y obiecuję Bogu Wszechmogącemu, Najswiętszey Pannie MARYI, Świętemu Oycy FRANCISZKOWI, Wszystkim Świętym, y tobie Oycze przez cały czas życia moiego, z większą
od tąd

od tąd pilnością, y staraniem zachować wszystkie Przykazania Boskie, y Kościelne, oraz Trzecia Regułę od S. O. FRANCISZKA dla łatwiejszego zachowania tychże Przykazań Boskich postanowioną, przez MIKOŁAJA czwartego, y PAWŁA Trzeciego, y innych Papieżyów potwierdzoną. Także postanawiam, y przyrzekam poprawę grzechów moich, dla której chcę, y obiecuję za przestępstwa Reguły przyjąć, y wypełnić pokutę od Przełożonych Zakonu naznaczoną. Do czego, aby mi Bog dopomógł, Nawświet: MARYA Panna, S. O. FRANCISZEK, y Wszyscy Święci, łaski, y miłosierdzia Bożiego z najgłębszą zebrzę, y prosię pokorą.

Na co Ociec Professujący odpowiada z tą Deklaracją:

A ja z strony Boga Wszemogącego, jeżeli to zachowasz, obiecuję tobie żywot wieczny. W Imię Ojca † y Syna † y Ducha † Świętego A.

FORMA II.

Ejus 'em Professionis Idiomate Latino.

EGO Frater N. Tertii Ordinis Seraphici Patris S. FRANCISCI volo, propono, & promitto DEO Omnipotenti, Beatæ Mariæ Semper Virgini, Beato Patri FRANCISCO, Omnibus Sanctis, & tibi Pater, toto tempore vitæ meæ cum majori ab hinc diligentia, & cura fervare omnia præcepta DEI, & Ecclesiæ, ac Tertiam Regulam à S. Patre FRANCISCO ad facilius observanda eadem Divina præcepta institutam, ac à NICOLAO Quarto, & PAULO Tertio, aliisque Romanis Pontificibus confir-

matam.

matam. Insuper volo, spondeo, & promitto, pro transgressionibus contra Regulam à me aliquando committendis, cum admonitus, & correctus fuero, pœnitentiam à Visitatore, & Superiore Ordinis injunctam implere, & satisfacere. In quo, ut me DEUS adjuvet, Beatissima Virgo MARIA, Seraphicus Pater FRANCISCUS, & Omnes Sancti, gratiam, & misericordiam DEI suppliciter imploro.

Et Pater Assistenti Professioni statim subjungit.

Et ego ex parte DEI Omnipotentis, si hæc observaveris, promitto tibi vitam æternam. In Nomine Patris ✠ & Filii ✠ & Spiritus ✠ Sancti R. Amen.

FORMA III.

Professionis in Habitu externo, cum simplici Voto Castitatis perpetuæ,

IA Brat N. (albo Siostra N.) Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA po odprawioney roczney probie Nawicyatu czynię dobrowolne Wotum, y ślubuję Bogu Wszechmogącemu, Najświętszey MARYI Pannie, Świętemu Oycu FRANCIZKOWI, Wszyskim Świętym, y tobie Oycze zachować czystość do zgonu życia mego. Także obiecuję, y postanawiam, przez tenże sam czas życia mego zachować wszystkie Przykazania Boskie, y Kościelne, y oraz Regulę Trzeciego Zakonu Braci, y Siostr pokutujących od MIKOŁAJA czwartego, y PAWŁA Trzeciego, y innych Papieżów potwierdzoną, y chcę zadość uczynić za przestępstwa Reguły przez popra-

poprawę, y pokutę, którą od Przełożonych Zakonu przyjąć, y wypełnić przyrzekam, y deklaruję. Do czego aby mi BOG dopomógł, Najświętsza MARYA Panna, S. O. FRANCISZEK, y Wszyscy Święci, łaski, y miłosierdzia Pana Boga żnaygłębszą zebrzę, y proszę pokorą. Naco Ociec Professujący odpowiada, y potwierdza iak przedtym wyżej.

A ia z łtrony Boga Wszchemogącego, iezeli to zachowasz, obiecuję tobie żywot wieczny. W Jmie Oyca ✠ &c.

Finito Professione Visitator, aut Director Celebrans accipit Crucifixum, quem Neo-Professus seculum attulit, & eidem flectenti tradit in manum dextram, & Candelam accensam in manum sinistram, & ad qualibet sequentia profert.

Porrigendo Crucem, quam prius Professus osculatur, dicit: Qui vult venire post me, abneget semet ipsum, & tollat Crucem suam, & sequatur me.

Porrigendo Candelam accensam.

Sit lucerna ardens in manibus tuis, ut abjicias opera tenebrarum, & induas arma lucis In Nomine Patris, & Filii &c. *Et profecuto Hymno cantatur à Choro: Accende lumen sensibus Sacerdos verò versâ facie ad altare interim dicit submissâ voce sequentem orat. Et si plures sint Professi, Oratio suis in locis dicatur in plurali.*

O R E M U S.

DEUS, qui à sæculi vanitate conversos, ad bravium pœnitentiæ, & propositi salutaris accendis, tui amoris igne, & Sanctæ compunctionis ardore inflamma cor hujus Famuli tui

Fratri nostri N. qui hodie Professionem Tertii Ordinis S. P. FRANCISCI emisit, ei gratiam largire copiosam, ut eum, quem te inspirante perfectionis Spiritum concepit, te adjuvante conservet, Regularia S. P. FRANCISCI instituta custodiat, Sanctorum Ordinis nostri vestigia sectetur, ac Protectionis tuæ munitus præsidiiis, quæ Professionis suæ proposito promisit, tuæ gratiæ auxilio adimpleat, ut ad ea, quæ perseverantibus præmia promittere dignatus es, pertingere mereatur. Qui vivis, & regnas DEUS in sæcula sæculorum. Amen.

Decantato Hymno cantantur à Ministris assistentibus, aut à Cantoribus sequentes, V.

V. Cōfirma hoc DEUS, quod operatus es in nobis.

R. A templo Sancto tuo, quod est in Jerusalem

V. Post partum Virgo inviolata permansisti.

R. DEI Genitrix intercede pro nobis.

V. Signasti Domine Servum tuum Franciscum.

R. Signis Redemptionis nostræ.

V. Ora pro nobis Beate Ludovice.

R. Ut Digni efficiamur promissionibus Christi.

In Professione Sororum Tertii Ordinis dicitur.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis.

R. Propterea benedixit te DEUS in æternum.

Celebrans cantat tono Feri sequentes Orat.

O R E M U S.

Adsit nobis quæsumus Domine virtus Spiritus Sancti, quæ & corda nostra clementer expurget, & ab omnibus tueatur adversis.

Concède nos Famulos tuos quæsumus Domine DEUS perpetua mentis, & corporis sanitate gaudere, & gloriosa Beatæ MARIE semper

per Virginis intercessionē, a præsenti libera-
ri tristitia, & æterna perfrui lætitia.

DEUS, qui mirā Crucis mysteria in Beato
FRANCISCO Confessore tuo multiformi-
ter demonstrasti: da huic Famulo tuo, (vel
Famulæ tuæ) ejus piæ devotionis semper exem-
pla sectari, & assidua ejusdem Crucis medita-
tione muniri.

DEUS, qui Beatum Ludovicum Confessorem
tuum de terreno Regno, ad cælestis regnī
gloriam transtulisti, ejus quæsumus meritis,
& intercessionē, Regis Regum JESU Christi, Fi-
lii tui facias nos esse consortes. Qui tecum
vivit, & regnat. &c. *R. Amen.*

In Professione verò Sororū Tertii Ordinis sit Oratio

Tuorum corda Fidelium DEUS miserator il-
lustra, & Beatæ Elisabeth precibus glorio-
sis, fac nos prospera mundi despiciere, & cælesti
semper consolatione gaudere. Per Christum
Dominum nostrum. *R. Amen.*

V. Dominus Vobiscum. R. Et cum Spiritu tuo.

Cantores decantant: Benedicamus. Chorus

R. DEO Dicamus &c.

*Quo finito canitur. Te DEUM Laudamus. Et
Sacerdos in medio Altaris semiversus erga Neo-
Professum dicit submissâ voce sequentes V. & Orat.
V. Salvum fac servum tuum N(vel ancillam tu-
am N.) Domine.*

R. DEUS meus sperantem in te.

V. Mitte ei Domine auxilium de Sancto.

R. Et de Sion tuere eum (vel eam.

V. Nihil proficiat inimicus in eo (vel ea.)

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei,

V. Domine exaudi &c. R. Et clamor meus &c.
 V. Dominus Vobiscum. R. Et cum Spiritu tuo.

O R E M U S.

DEUS misericordiæ, DEUS pietatis, & indulgentiæ, DEUS à quo bona cuncta procedunt, sine quo nihil sanctum inchoatur, nihilque validum perficitur, ex abundantia tuæ gratiæ exaudi propitius preces nostras, & hunc famulum tuum Fratrem nostrum N. (vel) qui in tuo Sancto Nomine pœnitentiæ Regulam S. P. FRANCISCI Professus est, ab omnibus mentis, & corporis periculis, & tentationibus tuâ Protectione defende, ut in Sancto proposito, ac mandatorum tuorum observantia, quam tibi devotè promisit, fideliter persistat, & constanter ad finem vitæ suæ perseveret, ut peccatorum suorum veniam, tuâ misericordiâ obtineat, & auxilio gratiæ tuæ in virtutibus, ac bonis operibus proficiat, & ad consortium Electorum tuorum pervenire valeat, tuâque beatifica visione perpetuo frui mereatur. Per Christum Dominum Nostrum. R. Amen.

Aspergit Aquâ benedictâ Professos, & omnes adstantes, & dat Benedictionem, dicens.

Benedictio DEI Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Beatissimæ Virginis Mariæ, S. P. N. FRANCISCI, S. Ludovici, & S. Elisabeth, ac Omnium Sanctorum descendat super vos, & maneat semper. R. Amen.

§ IX.

FORMULARZ III.

Renowacyi. albo odnowienia, y potwierdzenia Professyi.

ZE Professya Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu, iako też obligacye do zachowania Reguły mogą puszczać w zapomnienie, y w nieuwagę przez światowe interesa, y różne zabawy, ile że Bracia, y Siostry na świecie między ludźmi w kompanii zostając, gdzie często słowa proźne, uciechy, dystrakcye, y roztargnienia, czasem konwersacya nieprzystoyna, złe przykłady, y zgorzelenia być mogą. Z kąd prętko okazya, y zdrada Nieprzyjaciela Duszy nastąpić może, że się powabom świata uwieść zezwoli, y o Reguły Boga poślubioney zapomni. Zaczynam przez odnowienie Professyi, która dla wystrzegania się okazyi grzechów, uproszenia łaski P. Boga, do wytrwania w dobrych uczynkach aż do śmierci, trzy razy w Rok, to jest: na S. RAFAŁ dnia 16 Kwietnia, w który dzień Roku 1209. S. O. FRANCISZEK w rękach JNNOCENCYUSZA III. Papieża Professya uczynił. Y w dzień PORCYUNKUŁY, y na Fest S. O. FRANCISZKA, przy otrzymanym Odpuszczeniu pełnym po Spowiedzi, y Komunii S. osobno potwierdzona być może. Także na Boże Narodzenie, Wielkanoc, y na świątki po naznaczoney z Reguły Spowiedzi, y Komunii S. Professya niżej wyrażoną formą prywatnie powtórzona być może, przed którą pierwey wyznanie, albo Protestacya intencji Panu Bogu uczynić należy, w ten sposób: N *Prote-*

*Protestacya, albo oświadczenie przed
Renowacyą Profesyy.*

M O D L I T W A.

BOŻE niekończoney Dobroci, y miłosierdziasz, Botoż ia niegodne stworzenie twoie, upadam przed Maiestatem twoim, wyznaię przed tobą Panem, y Stworcą moim, żeś tobie iednemu służyć, ciebie iako naywyższe Dobro moje nadewszystko kochać, Przykazań twoich zachować, od ciebie łaski żądać, y prosić powinien. Ale przytym uznaię ułomność moię, że nic dobrego czynić, ani zacząć, ani wykonać bez łaski twoiey niemogę. Przyznaię o Boże moy, że obowiązałem się na Profesyi moiey Woli twoiey być posłusznym, y Przykazania twoie wierzyć, y pilnie zachować obiecałem, ale tak wiele razy przeciwnym się stałem, ułomnie, y nieuważnie przestępując Przykazania twoie. Dla tego przed tobą samym skrytości serca przenikającym Bogiem, y Stworcą moim, wyznaię winę moię, gorzkiemi łzami, y sercem skruszonym opłakuję wszystkie moje przestępstwa przykazań twoich, żałując serdecznie, żeś cię Boga moiego grzechami moimi obraził, y ponawiam mocno obietnicę, y przedsięwzięcie moje przy Profesyi uczynione, mając stateczną wolą przez szczyrą pokutę czynić zyciamego poprawę, z wszelką pilnością Przykazania twoie Boskie, iako też y Regułę moię we wszystkim (ile sposobności moiey będzie) zachować; Niech łaska twoja mnie uprzedza, y dopomaga, niechay przez moje nieustanne żądanie,

PROTESTACYA, ALBO OSWIADCZENIE, 184
nie, we mnie sprawuie skuteczne Przykazani
twoich zachowanie. To zaś moje przedsięwzię-
cie, y stateczney pokuty postanowienie, które
tobie Boże moy za łaską twoią przyrzekam, y
obietuję, łączę z nieskończoną zasługą nie-
winney Męki JEZUSOWEY, y wszystkie dobre
uczynki, iako też obojętne sprawy, pracę, y
zabawy ofiaruję na większą cześć, y chwałę
twoią o BOŻE moy! Na świadectwo terażniey-
szej woli, y wyraźney intencyi moiey, y na
pomoc mnie wielce w tym potrzebną wzywam
Nayświętszą MARYĄ Pannę, Świętego Anioła
Stroża moiego, y S. O. FRANCISZKA, y Wszy-
stkich Świętych Zakonu tego. A że bez łaski
twoiey, y pomocy Boże Dobrotliwy, nie dosko-
nale czynić, y zachować niemogę, użyecz mi
łask skutecznych do czynienia zbawiennych za-
ług, y dar dotrwania w łasce twoiey az do
zgonu życia moiego, abym te postanowienia
Professyi moiey, które teraz odnawiam, powta-
rzam, y potwierdzam, do skutku przyprowa-
dził, y ciebie zawsze serdecznie kochać, y
chwalić nieprzestawał, teraz, y na wieki wie-
ków. Amen.

FORMA RENOWACYI
ALBO
POTWIERDZENIE PROFESSYI.

IA Brat N. (albo Siostra N.) Trzeciego Za-
konu S. O. FRANCISZKA odnawiam, i po-
twierdzam Professyą, y obietnicę moią, y te-
raz

raz powtarzam, y przyobiecuję tobie Bogu me-
mu Wszemogącemu, Najsświętszey Pannie
MARYI, Świętemu Oycu FRANCISZKOWI,
y Wszystkim Świętym, przez cały czas życia
moiego z większą od tąd pilnością, y stara-
niem zachować wszystkie Przykazania Boskie,
y Kościelne, oraz Trzecią Regułę od S. O.
FRANCISZKA dla łatwiejszego zachowania
przykazań Boskich postanowioną, przez MIKO-
ŁAJA czwartego, y PAWŁA Trzeciego, y innych
Papieżow potwierdzoną. Także chcę y żądam
zadość uczynić za przestępstwa Przykazań two-
ich, y niezachowanie Reguły przez stateczną
poprawę, y pokutę, którą od Przełożonych Za-
konu naznaczoną przyjąć, y wypełnić przyrze-
kam, y obiecuję. Do czego dopomóż mnie Mi-
łosierny Boże mój, Najsświętsza MARYA Pan-
no Matko Boska, Seraficki Oycze S. FRAN-
CISZKU, y Wszyscy Święci, w czym łaski, y
Miłosierdzia twego Boże mój! z najgłębszą ze-
brzę, y proszę pokorą. Amen.

§ X.

FORMULARZ IV.

ALBO

PORZĄDEK CEREMONII NA KONGREGACJI;
*Czyli Zgromadzeniu, iako też przy od-
prawowaniu Elekcyi, to jest: Obieraniu
Braci, y Siostr na Funkcye, y urzędy
Duchowne według Reguły.*

1. **N**A Kongregacji, albo Zgromadzeniu, y
Wizycie Braci, y Siostr Trzeciego Za-
konu

konu S. O. FRANCISZKA według obligacyi Reguły, należy sześć punktów zachować. 1. Zeby Wizytator uznając słuszną prośbę, y potrzebę Braci y Siostr, ich dyspensował od posłów, albo iakiey przytrudney obligacyi Reguły. 2. Zeby występnym nakazał pokutę, y defekta ich poprawił, 3. Jeżeli co należy do porządku, aby iaką konstytucyą do zachowania ustanowił. 4. Zeby zważył, jeżeli Bracia, y Siostry urzędowi swoim zadość czynią. 5. Jeżeli na pogrzebach, y Exekwiach Braci, y Siostr umarłych bywają, y o swoiey obligacyi według Reguły pamiętają. 6. Zeby na każdej Kongregacyi, tak przy zaczęciu, iak przy skończeniu nizey wyznaczony obrządek odprawić, y dać Absolucyą Generalną, wszystkim Braciom, y Siostron zgromadzonym, także Exekwie, y Mszą śpiewaną za Zmarłych Braci, y Siostry ofiarować.

2. Na Elekcyi w każdym Konwencie Prowincyi według Reguły Bracia Trzeciego Zakonu obierać mają Ministra, y Siostry Matkę, Czterech Konfyliarzow, albo Dyskretow, y innych na Funkcyę, y urzędy z Reguły naznaczone. Ta Elekcyja być powinna przez wota, y kartki sekretne Braci, y z osobną Siostr. Elekcyja zaś Infirmarzow, y Wizytatorow Chorych &c. być może przez zgodną radę, y konsens Ministra, y Konfyliarzow.

OBRZĄDEK MODLITWY

Przed zaczęciem Kongregacyi.

Veni Sancte Spiritus, reple tuorum corda Fidelium, & tui amoris in eis ignem accende; &c.

V. Emit-

¶ Emitte Spiritum tuum & creabuntur.

R Et renovabis faciem terræ.

¶ Ostende nobis Domine misericordiam tuam.

R Et salutare tuum da nobis.

¶ Memento Congregationis tuæ.

R Quam possedisti ab initio.

¶ Fiat Misericordia tua Domine supernos.

R Quemadmodum speravimus in te.

¶ Miserere nostri Domine. ¶ Miserere nostri.

¶ Domine exaudi orationem meam.

R Et clamor meus ad te veniat.

¶ Dominus vobiscum. R Et cum Spiritu tuo.

O R E M U S.

Mentes nostras quæsumus Domine, lumine tuæ claritatis illustra, ut videre possimus, quæ agenda sunt, & quæ recta sunt agere valeamus.

Aures tuæ pietatis, mitissime DEUS, inclina precibus nostris, & gratiâ Sancti Spiritus illumina cor nostrum, ut tuæ Congregationi dignè ministrare, tequè æterna Charitate diligere valeamus.

Actiones nostras, quæsumus Domine, aspi-
rando præveni, & adjuvando prosequere, ut
cuncta nostra oratio, & operatio à te semper
incipiât, & per te cæpta finiatur. Per Chri-
stum D. N. R Amen.

*Ante Electionem verò post Missam cantatam sta-
tim cum Organis decantatur: Hymnus: Veni Crea-
tor Spiritus: flexis genibus. Et prius præmissis ¶
ut supra à Celebrante cantâtur sequentes orationes.*

O R E M U S.

DEUS, qui corda nostri omniû, cui omnis vo-
luntas

tuntas loquitur, & quem nullum latet secretum, ostende nobis, quem elegeris in locum Ministerii hujus, qui tibi placitus hanc Congregationem tuam, Tertii Ordinis S. P. FRANCISCI virtutibus, & exemplis instruat, & Divinæ voluntati, ac mandatis tuis fideliter Ministret, ut in Cælis, ubi tu es, & universa gubernas, & Ministrum tuum esse velis.

Scrutator cordium DEUS, qui Famulos, & Famulas tuas eligere, & præligere disposuisti, & in tabernaculo tuo habitare fecisti, quæsumus huic Seraphicæ Congregationi tuæ, quæ pænitentiae habitu suscepto propter amorem JESU CHRISTI Filii tui, ornatum sæculi contempsit, gloriosis meritis, & intercessione S. P. FRANCISCI benignus præesse velis, ut ei prodesse possint, quos eligi decrevisti, & ejus Ministrum, ac Consultores, quos gratia tua vocare, & eligere volueris, ad gloriam tuam prædestinare digneris.

Dirrigat corda nostra, quæsumus Domine, tuæ miserationis operatio, & hanc Familiam Tertii Ordinis S. P. FRANCISCI propitiatio cælestis amplifcet, & tuis semper faciat servire mandatis. Per Christum D. N. R. Amen.

Przed Elekcyą daie Wizytator w Kongregacyi Generalną absolucyą y ieden z Dyskretow czyta Elekcyą.

PUBLIKACYA ELEKCYI

W Imię Pańskie Amen.

TA jest Elekcyą Ministra (albo Matki lub Konsyliarzów) tey Kongregacyi Trzeciego

Zakonu S. O. FRANCISZKA przez Zgromadzenie Braci, y Siostr Roku-Dnia-Miesiąca- przy Prezydeneyi O. Wizytatora N. przez wolne, y Sekretne wota prawnie, y kanonicznie odprawiona. Na ktorey Elekcyi miał NN. wotow - Y ia ieden z Konsyliarzow, y Dyskretow Imieniem wszystkich, ktorzy na tę Elekcyą przez głosy swoje zezwolili, pomienionego NN. Ministra ogłaszam, y nominuję, y tak zgodnie obranego oznajmuję. W Imie Oyca, y Syna, y Ducha S. Amen.

OBRZĄDEK MODLITWY Po zakonczeniu Kongregacyi, y Elekcyi.

Post Electionem legitur publicè Protestatio. Fidei ab Electro Ministro, & Consiliarijs Congregationis, & cantatur: Te Deum Laudamus: & Visitator decantat: Salvum fac. cum Pixide SS. Deinde (prout alijs) finita Congregatione dicitur Psal: & sequentes V & Orat.

P S A L M.

Laudate Dominum omnes gentes: laudate eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: & veritas Domini manet in æternum. Gloria Patri, &c.

V Sit Nomen Domini benedictum. **R** Ex hoc nunc & usq; &c. **V** Non nobis Domine non nobis. **R** Sed Nomini tuo da gloriam. **V** Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis,

R A templo Sancto tuo, quod est in Jerusalem,

V Oremus pro benefactoribus nostris. **R** Retribue-

tribuere dignare Domine &c. *℣* Oremus pro
Fidelibus Defunctis. *℟* Requiem æternam &c.
℣ Pro Fratribus nostris absentibus. *℟* Salvos
fac servos tuos &c. *℣* Mitte eis Domine au-
xilium de Sancto. *℟* Et de Sion tuere eos.
℣ Domine exaudi orationem meam. *℟* Et cla-
mor meus ad te veniat. *℣* Dominus vobis-
cum. *℟* Et cum Spiritu tuo.

O R E M U S.

Perfice quæsumus Domine benignus, in Fa-
mulis tuis observantiæ Sanctæ subsidium, &
præsta auxilium gratiæ tuæ, ut quæ te Autho-
re facienda cognovimus, te operante implea-
mus.

Omnipotens, Sempiternæ Deus, fac nos ti-
bi semper, & devotam gerere voluntatem,
& Majestati tuo sincero corde servire.

DEUS veniæ largitor, & humanæ salutis a-
mator, quæsumus clementiam tuam, ut no-
stræ Congregationis Fratres, & Sorores, ac
benefactores, qui ex hoc sæculo transferunt
Beata MARIA semper Virgine intercedente,
cum omnibus Sanctis tuis, ad perpetuæ beati-
tudinis consortium pervenire concedas. Qui
vivis, & regnas in sæcula sæculorum. *℟*. Amen.

*Ascendit ad gradum Altaris, & conversus be-
nedicit, & aspergit Aquâ benedictâ prius dicens.*

Benedicat, & custodiat vos Omnipotens, &
misericors Dominus. Pater † & Filius † &
Spiritus Sanctus. Amen.

§ XI.

FORMULARZ V.
ABSOLUCYI GENERALNEJ
PRZY OBŁOCZENIU.

*T Professyi, na Wizycie, y Kongregacyi, y
w godzinę śmierci.*

*Informacya, y przestroga Kondycyi do o-
trzymania Absolucyi Generalnej.*

I. **Z**E z pozwolenia Stolicy Apostolskiej, KLEMENSA VIII. w Bulli *Quoniam a Sede: PAWEŁA III. Cum Certa.* y GRZEGORZA XV. *Injuncti nobis:* wszystkie łaski, y Przywileje nadane Pierwszemu Zakonowi Braci Mniejszych ścigaia się także wzajemnie do Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA. Zaczynam za Indultem, y Kommunikacyą tychże Przywileiów, wiedzieć maia Bracia, y Siostry Trzeciego Zakonu, że przez Generalną Absolucyą przy Obłoczynach, y Professyi, także na Wizytach, y Kongregacyi, y na insze Święta nizey wyrażone, y w godzinę śmierci swojej rozgrzeszeni być mogą od wszystkich kłatew, y Censur, albo Kar Kościelnych, to jest: od Exkommunikacji większey, y mniejszey, tak do odprawowania, iak przyjmowania zakazanych SAKRAMENTÓW, od Suspendyi, y Interdyktu, y przywróceniu będą przez zupełne rozgrzeszenie do zgromadzenia, y społeczności wiernych, y do godnego przyięcia, y używania SAKRAMENTÓW.

2. Tercyarze zaś Swieccy, lub też noszący Pasek S. O. FRANCISZKA, iako y Kapłani przy-
mują-

muiaey skruszonym sercem Absolucya Generalna, otrzymuią nie tylko wszelkich defektow w Nabożeństwie popełnionych, ale wszystkich grzechow odpuszczenie, tak tych, których się spowiadali, iako y tych, których na spowiedzi niepamiętali, albo o których wcale zapomnieli. Przytym otrzymuią uwolnienie od Kary doczesney, y mak Czyścowych do satysfakcyi, y wypłacenia należących, y przywrocenie do stanu niewinności wziętey na Chrzcie S.

3. Przez Absolucya Generalną pozwolił SYXTUS IV. Tercyarzow dwa razy rozgrzeszyć, raz w zyciu, drugi raz przy śmierci. Ale EU-GENIUSZ IV. Także LEO X. Ten Przywilej łaskawie rozszerzył, y pozwolił tey Absolucyi Generalney na Święta niżej wyrażone. 1. Na Dzień Bożego Narodzenia. 2. W Dzień SS. Trzech Krolow. 3. W Wielki Czwartek. 4. W Dzień zmartwychwstania CHRYSZTUSOWEGO. 5. W Dzień w Niebowstąpienia. 6. w Niedziele Świąteczną. 7. w Święta Uroczyste Najświęt: MARYI Panny. 8. w Dzień SS. Apostołów Piotra, y Pawła. 9. w Dzień S. O. FRANCISZKA. 10. Przez całą Oktawę Wszystkich Świętych ktoregokolwiek dnia. 11. w Dzień S. Elzbiety 12. w Dzien S. Klary. 13. w Dzień S. Katarzyny Panny, y Męczenniczki. 14. w Dzień Obłoczyn, krorego Habitu, albo Sukienkę przyjmuią. 15. w Dzień Professyi. Także według Indultu pomienionych Papieżow Rzymskich, y z Deklaracyi BENEDYKTA XIII. daie się Absolucya Generalna Braci, y Siostram Trzeciego Zakonu ctery razy

na Rok w każde Suchedni po Spowiedzi, y Komunii S. y pod czas Kongregacyi, Wizyty, y Elekeyi. W te dni, y Święta naznaczone Absolucya Generalna może dać każdy Kapłan z Zakonu Braci Mnieyszych, lub na Spowiedzi, albo po Komunii S. przy Ołtarzu S. O. FRANCISZKA przytomnym w Kościele Tercyarzom, y Tercyarkom. Przy Obłuczynach zaś, y Profesyi, na Kongregacyi, Wizycie, y Elekeyi dać Absolucya O. Wizytator, albo O. Dyrektor Trzeciego Zakonu.

4. Do otrzymania Absolucyi Generalney, to jest: Zupełnego rozgrzeszenia, y Odpustu w godzinę śmierci naznaczył EUGENIUSZ IV. Papież Kondycya, y obligacya, że powinien Każdy przez cały Rok raz w tydzień mówić siedm Psalmow Pokutnych, i Litanią Wszystkich Świętych. Czytać zaś nieumieiały, powinien prosić Spowiednika o naznaczenie inszego Nabożeństwa, ktoreby mógł co tydzień raz przez cały Rok odprawiać, zamiast siedm Psalmow Pokutnych. Potym PIUS II. także JULIUSZ II. Papieże pozwolili raz w tydzień opuszczonych Psalmow, y litanią w drugim tygodniu dwa razy odprawić; Albo tyle razy odmówić siedm Psalmow, y litanią, lub inne Nabożeństwo naznaczone, ile jest Niedziel w Roku, to jest: pięćdziesiąt, y dwa razy.

5. Spowiednik, który dać Absolucya Generalną konającemu w godzinę śmierci powinien przypomnieć choremu, czyli pragnie otrzymać zupełnego rozgrzeszenia, y Odpustu, y spytać się czy odprawił przez cały Rok siedm Psalmow

inow Pokutnych, y litanią, albo inne Nabożeństwo naznaczone, które przez Rok odprawiać należało, albo naznaczyć krotką Modlitwę według sił chorego, y czasu do wykonania, dyspensując od nieodprawionych Psalmow Pokutnych. Także Spowiednik uważać powinien, kiedy dać Absolucyą Generalną chorému, na ten czas, gdy jest jeszcze przy zmysłach, y reflexyi oznaymie, że mu chce dać zupełne rozgrzeszenie, y do aktu skruchy serdeczney napomnieć; y jeżeliby chory niemógł mówić: *Confiteor*: Kazać komu mówić za niego. Przy tym zważyć należy na ten czas dać Absolucyą Generalną, gdy chory znayduje się już w ostatnim życia terminie, że już więcej Pana Boga obrazić nie może, z racyi, żeby po otrzymaney Absolucyi, y Indulgencji nie miał potrzeby do czynienia pokuty. Ktoby zaś wziąwszy Generalną Absolucyą przyszedł znowu do zdrowia, albo też w długiey zostawał chorobie, ta Absolucyą, y Odpust zupełny iemu zachowany zostaie do zgonu samego tey choroby, na ostatnią godzinę skonania, jeżeli Bóg naznaczył.

6. Ktorzy w chorobie ostatniey Sukienki Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA przyjmują, y zaraz Professyą czynią, mogą po Professyi, albo po Spowiedzi otrzymać Absolucyą Generalną z Odpustem zupełnym, y potem przyjąć Komunią S. albo Wiatyk do wieczności. Ktorych jednak Spowiednik od Psalmow Pokutnych przez Rok do odprawienia należących dyspensować, y prętszą pokutę konającemu naznaczyć powinien.

7. Abso;

7. Absolucya Generalna w godzinę śmierci od ktoregokolwiek Kapłana konającego w niej opisaný sposób, iakby władzą samego Oycy Świętego dana, iest zupełnym rozgrzeszeniem od wszelkicy kary Kościelney, od wszelkich win, y kar doczesnych, y mąk czyścowych; Ktorą według Deklaracyi BENEDYKTA XIII. Braci, y Siostram Trzeciego Zakonu, także Kapłanom, y Prałatow Świeckim Tercyanom może dać władza Apostolską każdy Xiądz z Zakonu S. O. FRANCISZKA, w ostatniey zaś potrzebie każdy Kapłan Zakonny, albo Świecki, lub nie-iest Tercyanem, iednak według kondycyi Osoby druga, albo trzecią niżej wyrażoną, y od Stolicy Apostolskicy nakazaną formą Absolucyi.

F O R M A I.

ABSOLUTIONIS GENERALIS.

Pro Fratribus, & Sororibus Tertii Ordinis, post Inducias, sive susceptionem Habitūs, post Professionem, in Actu Congregationis, Visitationis, Electionis, & Fecit à Sede Apostolica concessis, & supra expressis, danda extra periculum mortis.

Dictō: Confiteor &c. Misereatur tui (vel si plures sint) Vestri &c. Indulgentiam &c.

Dominus Noster JESUS CHRISTUS per merita suæ Sacratissimæ Passionis te (vel vos) absolvat, & gratiam suam tibi (vel vobis) infundat. Et ego Authoritate ipsius, ac Beatorum

rum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, & Sum-
 morum Pontificum mihi in hac parte commissa,
 & tibi (*vel vobis*) concessa, absolvo te, (*vel*
vos) si tenemini aliquo vinculo Excommunica-
 tionis majoris, vel minoris, & interdicti, & ab
 omnibus Censuris, & pœnis Ecclesiasticis, si quas
 per delictum incurristi, (*vel incurristis*) in quan-
 tum se extendunt gratiæ, & privilegia Ordini
 nostro indulta, & concessa, Et restituo te (*vel*
vos unioni, & participationi Fidelium, nec
 non Sanctis Sacramentis Ecclesiæ. Item ea-
 dem Authoritate, quantum ad præsens forum
 spectat, ego te (*vel vos*) absolvo ab omnibus
 peccatis tuis, (*vel vestris*) tibiq; (*vel vobis*)
 relaxo omnes pœnas purgatorii, quas pro pec-
 catis commissis meruisti (*vel meruistis*) conce-
 dens tibi (*vel vobis*) remissionem, & indul-
 gentiam plenariam omnium peccatorum tuo-
 rum (*vel vestrorum*) & restituo te (*vel vos*)
 illi statui innocentix, in quo eras (*vel eratis*)
 quando baptisatus fuisti, (*vel baptisati fuistis*)
 In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti A.

Passio D. N. J. C. merita B. MARIE semper
 Virginis, & OO. SS. quid quid boni feceris (*vel*
feceritis) & mali sustinueris (*vel sustinueri-*
tis) sit tibi (*vel vobis*) in remissionem pec-
 catorum, augmentum gratiæ, & præmium vi-
 tæ æternæ Amen.

F O R M A II.
F O R M A II.
ABSOLUTIONIS GENERALIS.

Pro Fratribus, & Sororibus Tertii Ordinis Sæcularibus Tertiariis, & Chordigeris in periculo, aut extremo articulo mortis.

Factâ Confessione, & dictis à Sacerdote: Misereatur. &c. Indulgentiam. &c. dicatur.

Dominus N. J. C. per merita suæ Sanctissimæ Passionis te absolvat, & gratiam suam tibi infundat; Et ego Authoritate ipsius, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, & Summorum Pontificum mihi in hac parte commissæ, & tibi concessæ, absolvo te ab omni vinculo Excommunicationis majoris, vel minoris, & interdicti, si quod incurristi, & restituo te unitatis, & communioni Fidelium, & Sanctis Sacramentis Ecclesiæ. Item eadem Authoritate absolvo te ab omni transgressione Regulæ, Ordinationum, & admonitionum Superiorum Ordinis, ab omnibus pœnitentiis oblitis, aut etiam neglectis, & ab omnibus peccatis tuis, quibus contra DEUM fragilitate humanâ, ignorantia, vel malitiâ deliquisti, tibiq; relaxo omnes pœnas purgatorii, quas pro peccatis tuis commissis, & in hoc mundo perpetratis delictis meruisti, concedens tibi remissionem, & Indulgentiam plenariam omnium peccatorum tuorum confessorum, & cunctorum etiam de quibus non recordaris, aut oblitus fuisti, in quantum claves Ecclesiæ, ac gratiæ, & Privilegia

legia Ordini nostro indulta, se extendunt, & restituo te illi statui innocentiae, in quo eras, quando Baptisatus fuisti. In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

ET Dominus N. J. C. Filius DEI vivi, qui Beato Petro Apostolo suo dedit potestatem ligandi, atque solvendi, per suam piissimam misericordiam respiciat penitentiam tuam, & remittat tibi omnia peccata tua, quaecumq; & quomodocumq; in toto vitae decursu commissisti, & de quibus corde contritus, & ore confessus es, ac ea, quorum oblitus es, restituens tibi stolam primam, quam in baptismo recepisti, ac per indulgentiam plenariam à Summis Pontificibus, Fratribus, & Sororibus Tertii Ordinis, & Chordigeris S. P. FRANCISCI in articulo mortis constitutis concessam, liberet te à praesentibus, & futurae vitae pænis, tibi pro peccatis commissis hic in vita, vel post mortem debitis, ac dignetur purgatorii cruciatus remittere, portas inferi claudere, Paradisi januam aperire, tequè ad gaudia Sempiterna perducere, per Sacratissimæ suæ vitae, Passionis, & mortis Mysteria. Qui cum Patre, & Spiritu Sancto vivit, & regnat DEUS unus in sæcula sæculorum. Amen. Passio D. N. J. C. & merita B. V. M. & OO. SS. &c. *ut supra.*

Quod si hac vice non decesseris, reservo tibi hanc gratiam, usque ad extremum mortis tuæ articulum.

F O R M A III.

ABSOLUTIONIS GENERALIS,

Pro Sacerdotibus Tertiariis in periculo, vel articulo mortis.

Q

Disto

Dicitur Confiteor. Confessarius dicat. Misereatur
tui &c. Indulgentiam &c.

Dominus N. J. C. per suam piissimam miseri-
cordiam, & merita suæ Sacratissimæ Passio-
nis te absolvat, ac gratiam suam tibi infundat,
& ego Authoritate ipsius, & Beatorū Petri, &
Pauli Apostolorū ejus, ac Sūmorum Pontificum
mihi in hac parte cōmissa, & tibi concessa, ac in
quantum se extendunt gratiæ, & Privilegia Or-
dini nostro indulta, absolvo te ab omni vinculo
Excoōmunicationis Majoris, vel minoris, ac sen-
tentia Suspensionis, & Interdicti, & ab omnib9
Censuris, & pænis Ecclesiasticis, si quas per de-
lictum incurristi; Et dispenseo tecū in omni irre-
gularitate, si quā contraxisti, & restituo te uni-
oni, & Cōmunioni Fideliū, ac Sanctis Sacramē-
tis Ecclesiæ. Eadē Authoritate absolvo te ab om-
nibus peccatis tuis, quib9 contra DEUM fra-
gilitate humanā, ignorantia, vel malitiā deliqui-
sti, & a transgressione Regulæ tui Ordinis, quē
Professus es, statutorū Papaliū, Provincialiū, Lo-
caliū, & Synodaliū quorumcunq; & ab omni Di-
vino Officio malè persoluto, horis indebitē trās-
positis, vel ōmissis; Concedens tibi remissionē, &
Indulgentiā plenariā omniū peccatorū tuorum
Confessorū, & cunctorū, de quibus etiā non recor-
daris, aut oblitus fuisti, in quantū claves Ec-
clesiæ se extendunt. Item eadem Authoritate,
quantū ad præsens forū spectat, ego absolvo te a
pænis purgatorii debitis, quas pro peccatis cō-
missis, & delictis in hoc mundo perpetratis me-
ruisti, & restituo te illi statui innocentiae, in quo
eras, quando baptisatus fuisti. In Nomine Pa-
tris, & Filii, & Spiritūs S. Amen.

LITANIA.

O Świętych Trzech Zakonow S. O.
 FRANCISZKA, od Stolicy Apostol-
 skiej Potwierdzona, podczas obłoczenia,
 y Professyi, y roczney Kongregacyi dla
 Braci, y Siostr wyznaczona.

K Yrie eleyson,
 Chryste eleyson,
 Kyrie eleyson.

Chryste usłysz nas,
 Chryste wysłuchaj nas.

Oycze z Nieba Boże,
 Zmiłuy się nad nami,

Synu Odkupicielu swia-
 ta Boże, Zmiłuy się:

Duchu Święty Boże,
 Zmiłuy się nad nami.

Święta Troyco iedyny
 Boże, Zmiłuy się:

Święta Marya, Modl się:
 Święta Boża Rodziciel-

ko Modl się za nami,
 Święta Panno nad Pan-

nami, Modl się za na-
 Święty Michale. Modl.

S. Gabryelu. Modl się,
 S. Rafale. Modl się za:

Wszyscy Święci Anioł-
 wie, Modl cie się za:

Wszyscy Święci Ducho-

wie Niebiescy. Modl:

S. Janie Chrzcicielu. M:

S. Jozefie. Modl się za:

Wszyscy Święci Patri-
 archowie, y Prorocy.

Modl cie się za nami.

S. Pietrze. Modl się:

S. Pawle. Modl się za:

S. Andrzej. Modl się:

S. Jakubie. Modl się:

S. Janie. Modl się:

S. Tomasz. Modl się:

S. Jakubie. Modl się:

S. Filippie. Modl się:

S. Bartłomieju. Modl:

S. Mateusza. Modl się:

S. Symonie. Modl się:

S. Thadeusza. Modl się:

S. Macieju. Modl się:

S. Barnabo. Modl się:

S. Łukasz. Modl się:

S. Marku. Modl się:

Wszyscy Święci Aposto-
 łowie, y Ewangelisto-

wie.

wie. Modl cie się za:	S. Grzegorzu. Modl się	
Wszyscy Święci Ucznio	S. Ambroży, Modl się	
wie Pańscy. Modl cie:	S. Augustynie, Modl się	
Wszyscy Święci niewin	S. Hieronymie, Modl:	
ni Młodziankowie.	S. Bonawentura, Modl:	
Modl cie się za nami.	S. Marcinie, Modl się:	
S. Stefanie. Modl się:	S. Mikołaju, Modl się:	
S. Wawrzyńcze. Modl:	S. Ludwiku, Modl się;	
S. Wincenty. Modl się:	S. Benwenucie, Modl:	
Święci Fabianie, y Se-	Wszyscy Święci Biskupi	
bastyanie. Modl cie:	y Wyznawcy, Modl	
Święci Janie, y Pawle.	cie się za nami.	
Modl cie się za nami.	Wszyscy Święci Dokto-	
Święci Kozmo, y Dami-	rowie, Modl cie się:	
anie. Modl cie się za:	S. Antoni, Modl się za:	
Święci Gerwazy, Prota-	S. Benedykie. Modl się	
zy. Modl cie się za:	S. Bernardzie, Modl się	
S. Berardzie. Modl się:	S. Dominiku, Modl się:	
S. Piotrze. Modl się:	S. Oycze nasz Francisz-	
S. Akkurfy. Modl się:	ku, Modl się za nami.	
S. Adjucie. Modl się:	S. Antoni z Padwy, Modl się	
S. Othonie. Modl się:	S. Bernardynie, Modl się	
S. Danielu. Modl się:	S. Jakubie z Marchiey, Modl się	
S. Angele. Modl się:	S. Janie z Kapistranu, Modl się	
S. Samuelu. Modl się:	S. Piotrze z Alkantary, Modl się	
S. Donule. Modl się:	S. Franciszku Solanie, Modl się	
S. Leonie. Modl się:	S. Piotrze Regalacie, Modl się	
S. Hugoline. Modl się:	S. Jozefie Leonisso, Modl się	
S. Mikołaju. Modl się:	S. Jozefie z Kopertynu, Modl się	
S. Fidelisie. Modl się:	S. Dydaku, Modl się	
Wszyscy Święci Męczen	S. Paschalisie, Modl się	
nicy. Modl cie się:	S. Felixie, Modl się	
S. Sylwestrze. Modl się:	S. Serafinie, Modl się	

R E G E S T R. I.

Rozdziałów, y Paragrafów w tey Książce, y
Części podzielonych, na karcie według lic-
by wyznaczonych.

O Początku Trzech Zakonów S. O. Franciszka.	1.
O Godności, y Świętości Trzeciego Zakonu	14.
Reguła Trzeciego Zakonu od Mikołaja IV.	22.
O Wstępniących do tegoż Zakonu.	22.
O Przyimowaniu, y Obtoczeniu.	23.
O Sukience Trzeciego Zakonu.	24.
O Konwersacyi Świeckich Tercyanów.	24.
O Poście, y umartwieniu.	25.
O Spowiedzi, y Komunii Świętej.	27.
O Niezażywaniu broni, y oręża.	27.
O Odprawowaniu Godzin, y Pacierzy.	27.
O Testamencie, y Dyspozycyi	28.
O Zachowaniu pokoju, zgodzie, y miłości.	28.
O Razunku w aggrawacyi Zakonu.	29.
O Wystrzeganiu się przysięgi.	29.
O Słuchaniu Mszy S. Kazania, y Kongregacyi.	30.
O Chorych, y umarłych Braci, y Siostr.	31.
O Ministrach, y Urzędach Zakonu.	32.
O Wizycie, y Korekcie występnych,	32.
O Poiednaniu niezgodnych.	33.
O Dyspensie postów, y stroiów Świeckich.	33.
O Naznaczeniu pokuty w Kongregacyi.	34.
O Przyjęciu pokuty, y wolności od grzechu.	34.
Reguła PAWEŁA III. na 10. Rozdziałów.	36.
O Przyimowaniu do Trzeciego Zakonu.	37.
O Professyi, y Testamencie.	37.
O Odzieniu Braci, y Siostr Świeckich.	38.
O Odmawianiu Godzyn, y Modlitwie.	38.
O Spowiedzi, y Komunii S.	39.

ROZDZIAŁOW, Y PARAGRAFOW;

O Słuchaniu Mszy S. y roczney Kongregacyi.	39.
O Poście, y umartwieniu.	40.
O Chorych, umartłych, y miłośniernych	40.
O Obieraniu Ministra, y Wizycie.	41.
O Postępkach, y rządzeniu Domowych.	42.
O Obowiązku Reguły.	43.
Wykłady Rozdziałow Reguły.	44.
Odpust czytającym Regułę.	81.
Kłatew na przeciwnych BENEDYKTA XIII.	82.
Objaśnienie punktow Reguły.	86.
Katechizm Wiary Katolickiey z Reguły.	110.
Porządek Ceremonii Obłóczyn.	163.
Porządek Profesyyi.	174.
Forma Profesyyi Tercyanow Swieckich.	175.
Forma Profesyyi z ślubem czystości.	177.
Potwierdzenie Profesyyi.	184.
Porządek Kongregacyi, y Elekcyi.	185.
Obrządek Modlitwy przed Kongregacyą.	186.
Publikacya Elekcyi.	188.
Informacya Kondycyi do Absolucyi.	191.
Absolucya na Obłóczynach, y Profesyyi, &c.	195.
Absolucya przy śmierci Tercyanow.	197.
Absolucya Kapłanow Tercyanow przy śmierci.	199.
Litania Świętych Trzech Zakonow S. O. F.	200.

R E G E S T R . II.

Zawierających się Materyi, informacyi, wykładów rezolucyi, instrukcyi, y wiadomości znajdujących się na karcie pod liczbą wyrażoną.

A.

Absolucya przed Profesyyą, y Kongregacyą.	195.
Absolucya Generalna przy śmierci.	197.

Abjolu;

R E G E S T R.

Absolucya Tercyanow Kapłanow przy śmierci.	199.
Affekt S. O. F. nawrocenia do Pokuty.	- - 5.
Aktow Wiary wiele?	- - - 112.
Akty Wiary potrzebne do Zbawienia.	- - 112.
Akty Boiaźni Bożej.	- - - 118.
Akty zgadzania się z Wola Boską.	- - 119.
Akty Nadziei w Bogu ktore są?	- - 142.
Akty Miłości Boskiej ktore?	- - 144.
Akty miłości Bliźniego.	- - - 146.
Aktow miłości Nieprzyjaciół ośm.	- - 150.
Akty pokory, y cichości.	- - 151. 152.
Akty cierpliwości ktore?	- - 153.
Approbacya Reguły od wielu Papieżow?	16. 35. 43.

B.

Benedykcyja S. O. Franciszka.	- - 35.
Benedykcyja Sukienki, y Paska.	- - 164.
Benedykcyja Habitu ślubującym czystość.	- - 166.
Bogu, y w Boga wierzyć, co iest?	- - 113.
Boiaźń Boża wieloraka?	- - - 117.
Boską obecność iak wszędzie uznać?	- - 116.
Broni, y oręża kiedy niezażywać?	- - 43. 77.
Bulla Odpustu czytającym Regułę.	- - 81.
Bulla BENEDYKTA XIII. na przeciwnych Reg:	82.

C.

Ceremonia obłóczyn Tercyanow.	- - 163.
Ceremonia Professyi Tercyarskiej.	- - 174.
Ceremonii na Kongregacyi zachowanie.	- - 185.
CHRYSTUSA nauka iaka iest?	- - 120.
CHRYSTUSA naśladowanie w czym?	- - 129.
CHRYSTUSOWI żyć, a nie sobie, co iest?	- - 122.
CHRYSTUSOWI umierać, czy iedno co dla Chry:	122.
CHRYSTUS Sądzić będzie.	- - - 158.
Cichość w czym zawisła?	- - - 151.

Cicho-

ZAWIERAJĄCYCH SIĘ MATERII.

Cichotci stuśny gniew nieśkodzi.	- . -	152.
Ciekawości zakazuie Regula.	- . .	24.23.25.
Cierpliwość co jest?	- - -	152.
Chorych nawiedzać obligacya.	- - -	31.40.
Człowiek na co, od Boga Stworzony?	- . .	113.
Czystość Tercyanow Stanowi przyzwoita.	- . .	37.49.
Czytanie co jest? y iaka kara w czyśc?	- . .	161.

D.

Dary przyrodzone, y nadprzyrodzone.	- . -	114.
Deklaracye Reguly.	- . -	44.
Doczesnych rzeczy miłość nie zawsze żła.	- . .	148.
Dyspensa od postow ktorych Osoba?	- . -	68.
Dyspensować kto może?	- - -	33.69.
Drugi Zakon S. O. Franciszka ktory?	- . .	4.
Dusza ludzka nieśmiertelna.	. . .	155.
Duży wieczność dwoiaka.	- . .	156.
Duże w piekle, y w czyśc iak cierpie?	- . .	160.
Duż w czyśc ratunek.	. . .	162.

E.

Elekcyi Publikacya w Kongregacyi.	- . .	188.
-----------------------------------	-------	------

F.

Familii Domowej dozór, y zbudowanie.	- . .	30.75.
Forma Sukienki Tercyanow Swieckich.	- . .	24.54.

G.

Gniew nie każdy jest grzechem.	- . .	152.
Godzi sie radzić każdemu przyiecia Sukienki.	- . .	103.
Godzin Kościelnych Obrządek.	. . .	27.38.57.
Gry, y tańce nieprzyzwoite Tercyanom.	- . .	24.76.
Grob Tercyanom w Zakonie obrat wolno.	- . .	109.
Grzech co jest? y wieloraki?	. . .	133.
Grzech śmiertelny troiaki?	- . .	133.
Grzechu szkody, y utraty.	- . .	134.

Grze-

R E G E S T R.

Grzechow powśednich zgłodzenie. - - - 134.

H.

Habit Tercyanow iaki do pogrzebu. - - - 56.

Habitu powierzechownie kto nosić może. - - - 104.

Habitu dla Tercyarek Kondycye potrzebne. 51.105.

Heroiczne, y Miłosierne uczynki ktore? . 127.

I.

Jałmużna na chorych, y ubogich. . 31.41.62.

Jntencya co iest? y wieloraka być może. - 125.

Jurament, albo przysiega kiedy zakazana. . 74.

K.

Kapłanow Tercyanow iaki Breviarz? . 58.106.

Kara, y meka w piekle troiaka, - - - 160.

Kary piekła, y czyścica różność. - - - 161.

Katechizmu examen ktorych Osob? - - - 47.

Katechizm Wiary Katolickiey. . - - - 110.

Kłamstwa wystrzegac sie należy. - - - 74.

Kłatew S. O. Franciszka na gorszących. - - - 35.

Kondycye przyiecia do Trzeciego Zakonu. - - - 46.

Komunia wieloraka? - - - 139.

Komunii S. godne przyimowanie. - - - 140.

Kondycye do Absolucyi Generalney. . - - - 193.

L.

Łaska Boska co iest? y wieloraka? - - - 130.

Łaska Boska ktora bez zasługi? - - - 131.

Łaski poswiecaiacey skutki? - - - 132.

Łaskę poswiecaiaaca przez co człowiek traci. - - - 133.

Litania Swietych Zakonu. - - - 200.

M.

Małżeństwa w Trzecim Zakonie obligacya. 37.49.

Małżeństwo nazwać sie może Zakonem. . 98.

Miłość Boska co iest? y ktora prawdziwa? 144.145.

Miłość

ZAWIERAJĄCYCH SIĘ MATERII.

Miłość bliźniego dwoiaka.	146.
Miłość która ani dobra, ani zła.	148.
Miłosierne uczynki wielorakie?	128.
Modlitwy na Kongregacyi, y Elekeyi,	186.
Modlić się należy za umarłych Tercyanow:	31.41.
Msy s. słuchania obligacya.	30.61.

N.

Nadzieia Boska co jest: y iaka być powinna.	142.
Nauka Wiary Katolickiej.	110.
Nauka światowa troiaka.	120.
Niebieskich roskoszy nikt poiać nie może.	163.
Nieprzyjaciół iak kochać należy.	150.
Nieufność w sobie co jest: czy potrzebna?	143.
Nowicyat Trzeciego Zakonu roczny.	37.47.

O.

Obecność P. Boga z nami iak uznać?	116.
Obiawnienia wątpliwości.	86.
Obieranie w Kongregacyi iak, y kiedy być ma?	70.
Obietnica Przykazań jest Professya.	90.
Obtroczenie w sukienkę Trzeciego Zakonu.	163.
Obrządek P. MARTI uwalnia od Pacierzy Reguty.	58.
Odpust czytającym Regule Trzeciego Zakonu.	81.
Oreża nosić, y zażywać, kiedy się nie godzi?	43.77.
Ostatnie rzeczy pamięci potrzebne.	153.
Ostatni Sad Boski Dwoiaki.	158.

P.

Pacierze Tercyanow za każdą Godzinę.	38.57.
Pacierze za umarłych.	31.39.
Pamięć Obecności Boskiej.	116.
Pamięć o Śmierci.	153.
Pamięć o Niebie potrzebna.	163.
Tapieństw łaskawość na Trzeci Zakon.	15.

Pier.

R E G E S T R

Pierwszy Tercyarze, y Tercyarzki Swieckie.	2.
Pierwszy Swieci Trzeciego Zakonu.	10.
Początek Trzeciego Zakonu.	5.
Pokora prawdziwa ktora iest?	150.
Pogrzebom braci y siostr assistować należy.	67.
Tostow Zachowanie. y Dyspenza.	63.
Post Kościelny iak zachować?	68.
Professya Tercyanow nie iest ślubem.	90.
Professya ktora obliguje pod grzechem?	89.
Pokuty Kandycye.	138.
Powinności każdego Chrzesciana.	123.
Poznania P. Boga iaki sposobi.	115.
Przygotowanie do Komunii s. Dwoiaki.	139.
Przygotowanie do Śmierci.	154.
Przysięgi zwyczajney pokuta.	29. 42.

R.

Rachunek Sumnienia.	136.
Regula Tercyanow obliguje do pokuty.	34. 80.
Renowacya, y potwierdzenie Professyi.	184.
Rezolucya o Trzecim Zakonie S. O. F.	9. 13.
Różność Tercyanow od Konfratrow.	12. 58.

S.

Satysfakcya pokutna wieloraka?	137.
Sąd Boski Dwoiaki, z kad straszny będzie?	158.
Skrucha za grzechy dwoiaka.	137.
Spowiedź wiele razy do Roku?	5.
Spowiedź iak doskonała? y ktora nie ważna.	133.
Stworzonych rzeczy iak dobrze, y źle zażywać?	114.
Swieckich Osob Przywileje Zakonu.	101.
Śmierć bezpieczna iak być może.	15.
Sukienki przyście, y Professya w chorobie.	56.
Sumnienie co iest? y wieloraki?	135.

ZAWIERAJĄCYCH SIĘ MATERYL.

T.

Trzeci Zakon dla Świeckich każdego Stanu.	5. 45.
Trzeciego Zakonu trzy Stany.	13.
Trzeci Zakon nie jest Bractwem.	13. 98.
Trzeci Zakon Regule, y Professya jest Zakonem	399.
Trzeci Zakon promowować należy.	103.
Testamentu obligacya z Reguly.	38. 53.

U.

Uczynki dobre wielorakie?	127.
Uczynek ludzki który jest?	123.
Urząd Wizytatora.	71.
Urzędy Tercyanow roczne.	73.
Utrapienia śmierci nieubożnych.	154.

W.

Wiara, która prawdziwa y katolicka.	110.
Wieczność co jest? y wieloraka?	156.
Wizytatora obligacye w Kongregacyi.	70.
Wykłady Rozdziałow Reguly.	44.

Z.

Zakon od porządku, y Reguly.	11.
Zastugi wielorakie?	127.
Zastugiwać iak na Niebo?	163.
Zachecenie do miłości nieprzyjaciół.	150.
Zachecenie pokory, y cierpliwości.	151. 152.
Zgadzanie się z Wola Boska co jest?	118.
Zmartwychwstanie Wszystkich.	156.

A.

M.

D.

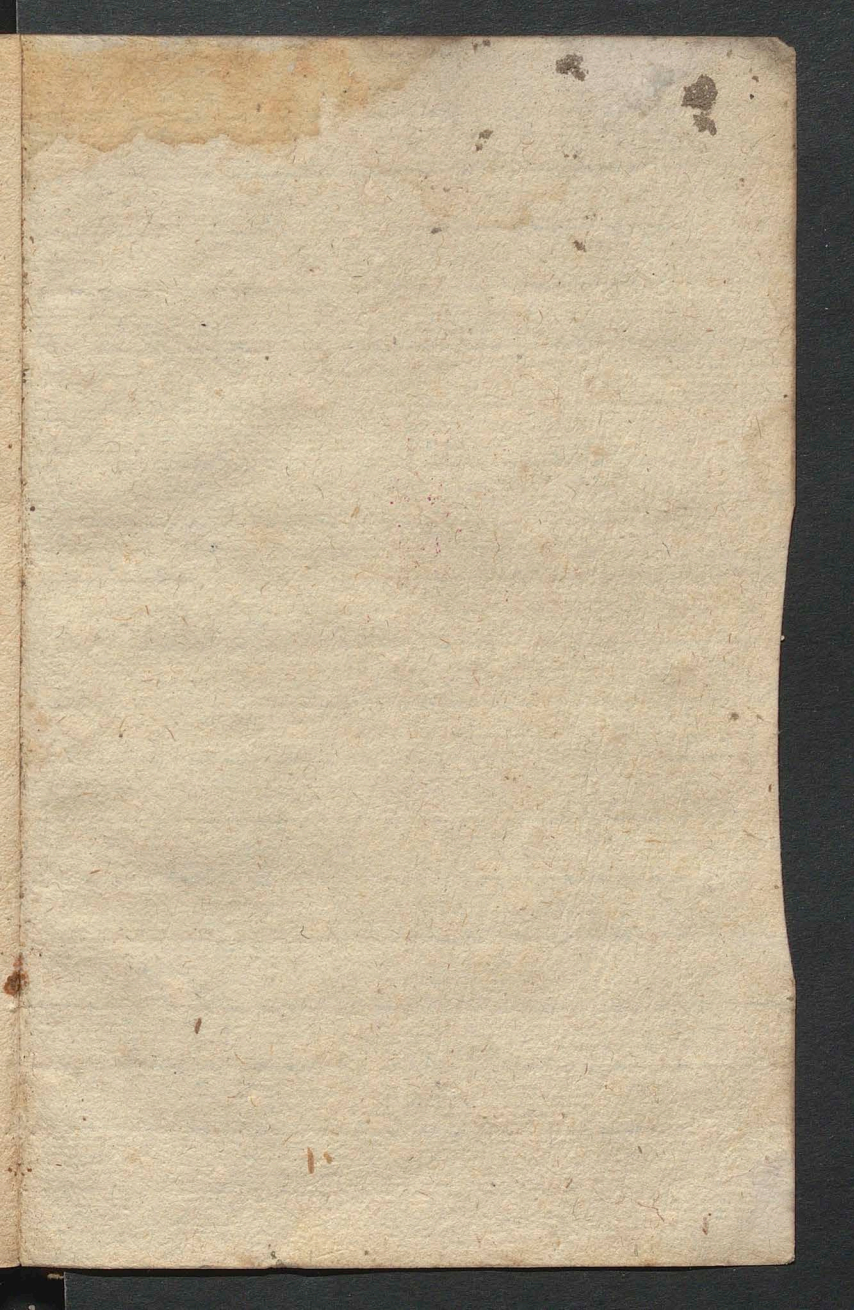
Ter

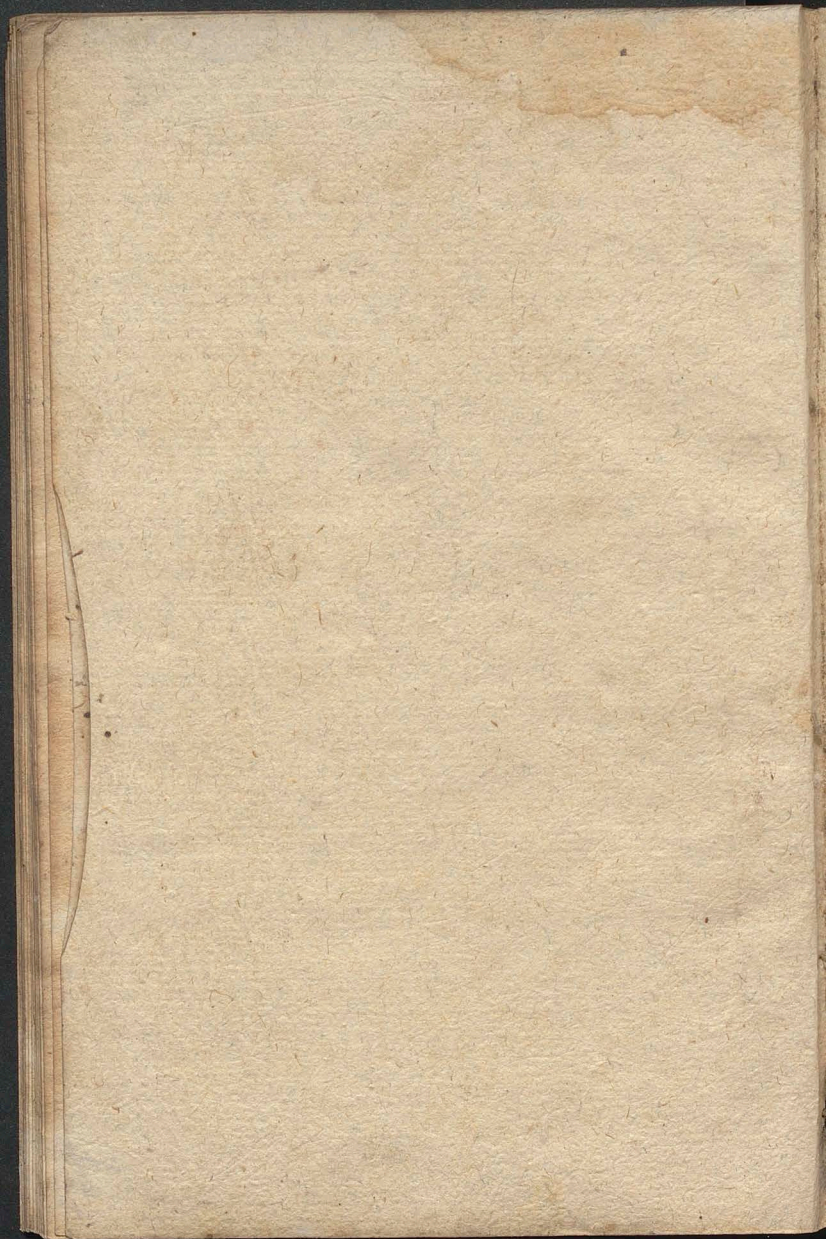
O.

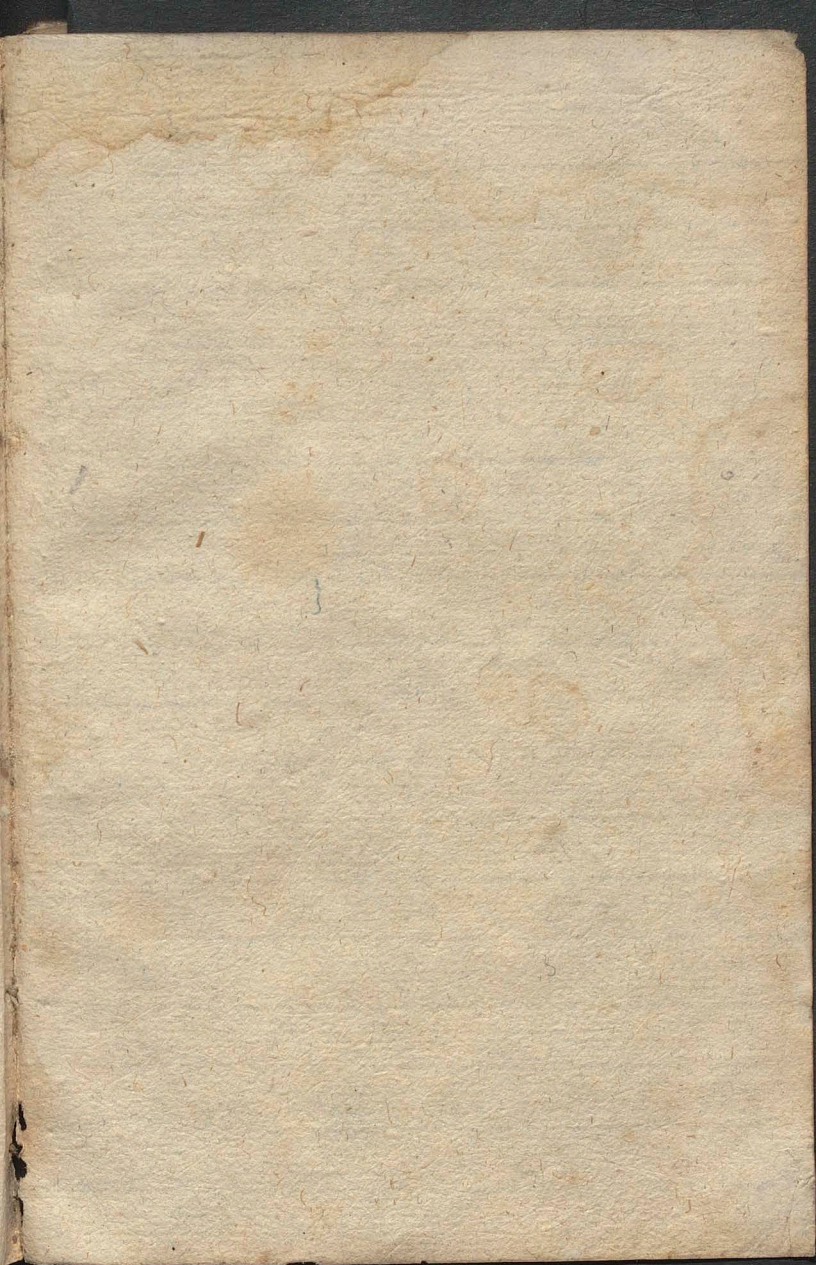
M.

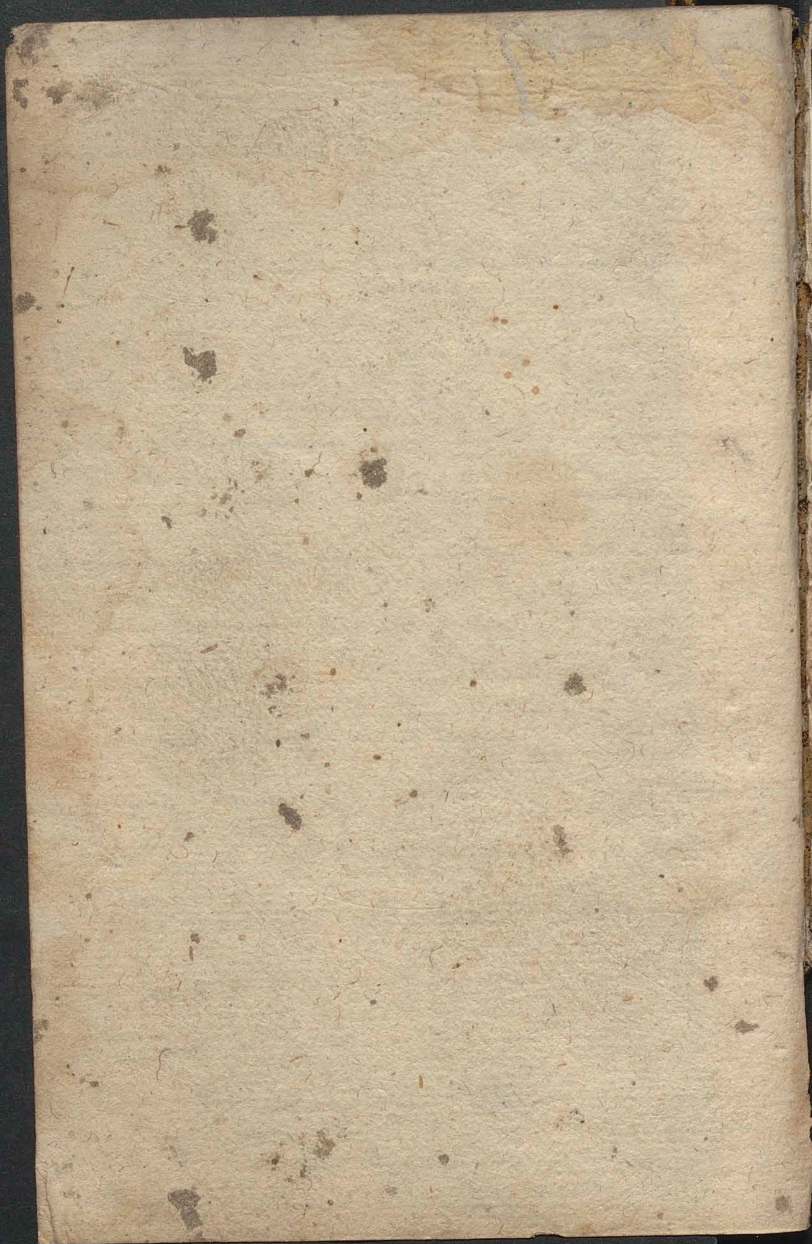
G.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0027566

